

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Husband Hunt

AVON
BOOKS

USA TODAY BESTSELLER

LYNSAY SANDS

"You're a yard in edemem ama ask olurlum" - <https://www.wantey.org>

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi -

CHRISTİYANLIK

ODD

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

The Husband Hunt

AVON
BOOKS

USA TODAY BESTSELLER

LYNSAY SANDS

"You can't help but fall in love with Lynsay Sands."
CHRISTINA DODD

Koca A vi

Lynsay Sands

AVON

An Imprint of HarperCollinsPublishers

İçindekiler

[Birinci](#)

[Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm](#)

[Beşinci](#)

[Bölüm](#)

[Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm](#)

[Sekizinci](#)

Bölüm
Dokuzuncu
Bölüm
Onuncu
Bölüm On
Birinci Bölüm

On İkinci Bölüm
On Üçüncü
Bölüm On Dört
Bölüm On Beş
Bölüm On Altı
Bölüm On Yedi
Bölüm On Sekiz
Bölüm On Dokuz
Bölüm Yirmi
Bölüm

Vampir Ayın Altında'ya Bir Bakış Yazar
Hakkında
Yazan Lynsay
Sands Telif Hakkı
Yayıncı Hakkında

Birinci Bölüm

"Ne kadar uzun **olacağını** düşünüyorsun?" Lisa, ablasının, hizmetçisinin saçlarını düzenlediği karmaşık saç modelinin üzerine özenle yerleştirdiği küçük bir pilbox şapkayı izlerken sordu.

"Öğleden sonra dışarıda olabiliriz, Lisa. Korkarım Leydi Witherly'nin çayları biraz uzun sürüyor. Torunlarının her birinin müzikal bir performansla bizi eğlendirmesi konusunda ısrar **edecek**." Christiana kaşlarını çatı ve sonra kuru bir sesle ekledi: "Yetenekleri olsun ya da olmasın."

Lisa kız kardeşinin sözlerindeki kızgınlık karşısında kendini tutamayıp güldü. "Belki **de** sen oraya son gittiğinden beri daha iyi olmuşlardır."

"Hmm," diye mırıldandı Christiana kuşkuyla, elindekileri bitirirken şapka. Sonra kaşlarını çatarak ona bakmak için döndü. "Seni burada tek başına bıraktığım için kendimi kötü hissediyorum. Belki de özürlerimizi iletmeli ve-"

"**Küstahlık** etme. Suzette muhtemelen çoktan giyinmiş ve senin ona eşlik etmeni bekliyordur," diye hemen itiraz etti. Üç Madison kızının ortancası olan kız kardeşlerinden söz edilmesi Christiana'nın kaşlarının daha da çatılmasına neden oldu ve Lisa devam etti, "Bu saatte iptal etmek son derece kabalık olur. Ayrıca, ölümcül derecede **hasta** değilim. Sadece biraz başım ağrıyor ve midemden şikâyetçiyim. Biraz dinlenirsem bu akşam Landon'larda yapılacak sezon açılışına kadar iyi olacağıma eminim."

Christiana kararsız bir ifadeyle, "Eğer eminseniz, evet," dedi.

Lisa sabırsızca kıpırdanmamaya ya da onun gitmesi için çok istekli görünmemeye çalışarak, "Elbette," dedi.

"Çok iyi o zaman." Christiana hafifçe içini çekti, ona çabucak sarıldı, dinlenmesini ve kendini daha iyi hissetmesini tembihledi ve sonra kapıya yöneldi.

Lisa kapı kapanana kadar gülümsemesini korudu ve sonra pencereye koşarak ablasının Radnor arabasının önünden geçişini izledi. İnce sarışın arabaya biner binmez ve araba hareket **eder** etmez, Lisa hemen dışarı çıkıp üst kata koştu.

Beklediği gibi, hizmetçisi Bet'i Lisa'nın o gece Landon'ların balosunda giyeceği elbiseyi hazırlarken buldu.

Yüzünü buruşturmaya zorlayan Lisa bir elini alına götürdü ve küçük bir iç çekişle yatağa doğru ilerledi. "Bunu daha sonra bitirebilirsin, Bet. Biraz başım ağrıyor ve biraz dinlenmek istiyorum. Lütfen kimsenin beni rahatsız etmediğinden emin ol."

Bet durakladı ve Lisa'ya boş boş baktı. Gözleri şüpheyle kısıldığında, Lisa abarttığından korktu, ama onu çok rahatlatan hizmetçi sadece başını salladı, kırışmasını önlemek için elbiseyi serdi ve kapıya doğru yöneldi, "Bana ihtiyacınız olursa aşağıda **olacağım**" dedi.

Lisa başını sallayarak terliklerini çıkarmak için yatağın kenarına yerleşti... ancak kapı Bet'in arkasından kapandığı anda terliklerini hızla geri giydi. Sonra birden heyecan ve hareketle ayağa fırladı. Telaşla göğsüne doğru koştu, dibine sakladığı çantayı çıkardı, Bayan Morgan için **özenle** paketlediği hediyein **hâlâ** içinde olduğundan emin olmak için kontrol etti ve sonra aceleyle kapıya yöneldi. Kısa bir süre dinledi ve hiçbir şey duymayınca kapıyı açıp yukarıya baktı. Boş olduğunu görünce hemen odasından çıkıp merdivenlere koştu.

Lisa sahanlığa varana kadar nefesini tuttu. Durdu ve yavaşça nefes verdi, kulakları gerilmişti. Ama aşağıdan sabit bir sessizlik gelince derin bir nefes daha aldı ve hızla merdivenlerden aşağı indi. Salonun sonundaki mutfak kapısı açılmaya başladığında salona doğru yolu **yarılamıştı**. İçinde yükselen panikle Lisa fark edilmemek için hızla ofise girdi ve kapıyı kapatırken kimsenin onu görmemesi için dua etti.

Ne zaman geleceğini duyma umuduyla kapıyı dinledi.

yoluna devam etmek için güvendeydi, ancak sessizlikle karşılaşınca kaşlarını çatı.

Ya mutfak kapısını açan her kimse fikrini değiştirmiş ve bir saat sonra dışarı çıkmamıştı ya da şu anda bile biri içeride dolaşıyordu ama arkasında durduğu kapı sesi bastırıyordu. Sorun şuydu ki Lisa hangisinin doğru olduğunu bilmiyordu.

İç geçirerek, yola koyulmak için sabırsızlanarak ayaklarının üzerinde kaydı ve sonra dizlerinin üzerine çökerek gözlerini anahtar deliğine dayadı. Ne yazık ki küçük açıklıktan içeriyi pek göremiyordu, boş olduğundan emin olmak için yeterli değildi. Ama orada o kadar uzun süre diz çöktü ki, mutfaktan gelen birinin şimdiye kadar geçmiş olacağından emin oldu.

Ayağa kalktı, bir nefes aldı, iyi şans için parmaklarını çaprazladı ve kapıyı hafifçe araladı.

Holü boş bulduğunda dudaklarından rahat bir nefes döküldü. Lisa merdivenlerde kimsenin olmadığından emin olmak için bir süre dinledi ve sonra hızla salonun kapısına doğru koşarak içeri girdi.

Salon kapısını kapattığında hissettiği rahatlama, evin henüz yarısında olduğu düşünüldüğünde oldukça fazlaydı. Temiz bir kaçış için önünde **hâlâ** uzun bir yol vardı. Bu düşünceyi bir kenara iten Lisa aceleyle odanın diğer tarafına geçti ve diz çökerek pelerinini ve pardösüsünü sabah erkenden, ev halkı uyanmadan önce sakladığı kanepenin altından aldı.

Hızla ağır pelerini giydi, kapüşonu başına geçirdi ve pelisesini bileğine geçirdi. Sonra, hediye tutarak

Lisa aceleyle Fransız kapılarına gitti ve dışarı baktı. Kapı Salon evin yan bahçesine bakıyordu. Görebildiği kadarıyla etrafta kimse yoktu.

Tereddüt etmedi, Fransız kapılarından geçip hızla ön tarafa doğru ilerledi ve sessizce, beklenmedik misafirlerle dolu bir arabanın gelmemesi ya da kayınbiraderi Richard'ın terziden dönmemesi için dua etti. Ayrıca hizmetkârlardan herhangi birinin aniden ön kapıdan ya da ön pencerelerden birine bakıp kaçışını gözetlemesini gerektirecek bir neden olmamasını umuyordu. Lisa görülmediğinden emin olmak için etrafına bakmadı, böyle yaparak birini pencereye çekeceğinden yarı yarıya şüpheliydi, bu yüzden başı dimdik ileriye doğru hızla ilerledi.

Ön kapıya ulaştığında ve evden kimse çıkmadan ya da onu durdurmaya gelmeden dışarı süzüldüğünde, Lisa evde özgür olduğunu düşündü. Ancak, ön kapıyı kapattıktan sonra dönüp yürüyüşe başladığında, hizmetçisi Bet'in aniden çalıların arasından çıkıp karşısına dikilmesiyle aniden durdu.

"Bu sabah seni evin içinde gizlice dolaşırken gördüğümde bir şeylerin peşinde olduğunu anlamıştım," dedi Bet memnuniyetle. Çilli yüzü ve duruşu zafer kazanmış gibiydi; bacaklarını hafifçe ayırmış, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve tek kaşını kaldırmıştı. "Şimdi, ne hakkında konuşuyorsunuz leydim?"

Lisa elini göğsüne götürerek, "Oh, Bet, beni çok korkuttun," dedi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Boş ver onu. Dışarıda ne yapıyorsun?

Burada mı?" Bet dikkatle sordu.

Lisa bu soru karşısında yüzünü buruşturdu ve sonra omuzlarını dikleştirip başını kaldırarak sert bir şekilde, ya da bir hizmetçi kadar arkadaşı olan Bet'e karşı olabileceği kadar sert bir şekilde, "Böyle şeyler sormak sana düşmez, Bet. Ben senin metresinim." Cesaretinin bir kısmı Bet'in kısılan gözleri altında soldu ama Lisa kendini kararlı bir şekilde devam etmeye zorladı. "Şimdi eve dönmeni ve bu gece için elbisemi hazırlamanı öneririm."

"Elbette," dedi hizmetçi küstahça. "Handers'a evden yanınızda bir hizmetçi olmadan tek başınıza çıktığınızı **söyleyeceğim**, değil mi?"

Richard ve Christiana'nın yeni uşağından söz edilince Lisa'nın gözleri kısıldı. Handers çok tatlıydı ama döner dönmez Richard'a bu bilgiyi iletenekti. Kaşlarını çatarak, "Yapmazsın," dedi.

Bet ona kararlı bir şekilde, "Olur," dedi ve kaşını kaldırıp ikna edici bir şekilde ekledi, "Tabii sana eşlik etmemi istemiyorsan. O zaman kimseyi **tanıyamam**. Ve bu çok uygun bir **davranış** olur."

Lisa hayal kırıklığıyla içini çekti ve kapıya doğru baktı. Bayan Morgan mektubunda yalnız gelmesini önerdiğinde neredeyse rahatlayacaktı. Christiana kadınla olan arkadaşlığı konusunda oldukça sert davranmış, Fanny hakkındaki yasaklı kitabı ona verenin kendisi olup olmadığını sormuş ve

Lisa'nın tanınması gereken türden bir arkadaş olmayabilir. Yalnız gitmek, Christiana'yı kendisine eşlik etmesi için ikna etmeye çalışmaktan daha kolay görünüyordu. Ama Lisa yine de tek başına gitmemesi gerektiğini düşündü. Yine de hizmetçisinin ona eşlik etmesi daha uygun olurdu. Başlangıçta bunu düşünmemiş olmasının tek nedeni . . tüm bu maceraya kendini kaptırdığını ve kızı götürmeyi düşünmediğini sanıyordu. Şimdi meseleyi etraflıca ele almanın en iyi yolunun bu **olabileceğine** karar verdi. Kibar hanımlar Londra'da refakatsiz seyahat etmezlerdi.

İç geçirerek sonunda başını salladı. "Pekâlâ, bana eşlik edebilirsiniz."

"Teşekkür ederim," dedi Bet kuru bir sesle ve Lisa hareket etmeye başlar başlamaz onun yanına geçti. "Şimdi, nereye gidiyoruz?"

"Bir arkadaşımı ziyarete," diye cevap verdi Lisa, dudaklarında yavaşça beliren bir gülümsemeyle. Artık yola çıktığına göre, bu ziyareti dört gözle bekliyordu. Taşrada Bayan Morgan'ın arkadaşlığını teşvik edici ve eğlenceli bulmuştu ve şehirde de aynı şekilde olmasını bekliyordu.

"Uzak mı?" Bet ilgiyle sordu.

Lisa dudağını ısırarak, "Hayır, Bayan Morgan arabasını köşede bekleteceğine söz verdi," diye itiraf etti.

"Bayan Morgan mı?" diye sordu hizmetçi aniden kaşlarını çatarak. "Üç yıl önce Madison Malikanesi'nde arabası bozulan hanımefendi değil mi? Hani şu, lord hazretleri onu ve arabasını köye götürüp

Onarıldı mı?"

"Evet," diye yanıtladı Lisa, hizmetçinin bariz onaylamamasına karşılık olarak çenesi yükseldi.

"Onu ziyaret etmemiz gerektiğine emin misin?" Bet kaşlarını çatarak sordu. "Bayan Simms, Bayan Morgan'ın evdeyken genç hanımlar için uygun bir arkadaş olmadığını söyledi. Dedi ki-"

"Bayan Simms'in dedikodularıyla ilgilenmiyorum," dedi Lisa kaşlarını çatarak, hizmetçinin neden onaylamadığını merak ederek. Yasaklı kitabı ona kadının verdiğini bilmiyordu. Aslında Bayan Simms, Bayan Morgan'la, arabası Madison arazisinde bozulup da eve getirildiğinde, sadece geçerken tanışmıştı.

"Ama-" dedi hizmetçi kız kaşlarını çatarak.

"Sus. Araba orada," diye mırıldandı Lisa köşeye vardıklarında ve pencerelerinde koyu renk perdeler olan siyah arabayı fark ettiğinde. "Gelin."

Hizmetçinin arkasından acele etmesine izin veren Lisa arabaya doğru koştu.

"Leydi Madison?" Şoför soruyu sorarken bile kapıyı açmak için hareket etti.

Lisa gülümseyerek başını salladı ve hızla arabaya bindi. Şoför, "Bugün sadece bir hanımefendinin geleceğini söylemişlerdi," dedi. dedi, Bet onu içeri sokmaya çalıştığında yolu kapatarak.

"O benimle birlikte," dedi Lisa kaşlarını çatarak, az önce oturduğu banktan yarı kalkarak. "Bir hanımefendinin seyahat etmesi uygun değil.

hizmetçisi olmadan."

Adam tereddüt etti, ama sonra iç çekerek yoldan çekildi ve mırıldandı, "**Tanam**, ama Bayan Morgan bundan hoşlanmayacak."

Lisa bu iddiaya kaşlarını çatı, sonra karşısındaki koltuğa oturmak için tırmanırken hizmetçisine cesaret verici bir şekilde gülümsedi, "Eminim tamamen yalnız gelmemi beklemiyordur."

Adam sadece başını salladı ve kapıyı kapattı.

Lisa ve Bet bu tepki karşısında tereddütlü bir bakış alışverişinde bulundular ve ardından şoför tünediği yeri geri alırken araba sallandı. Araba hareket etmeye başladığında, koltuklarına yerleşmekten başka bir şey yapamadılar. Ancak Lisa aniden biraz gerginleşti ve Bayan Morgan'ın bu ziyarete Bet'i de getirdiği için kendisine kızacağından endişelendi. Yine de nedenini tahmin edemiyordu.

Lisa, arabasının tamir edilmesini beklediği beş gün boyunca Bayan Morgan'ı handa ziyaret ederken Bet'i sık sık alışveriş yapması için kasabada bırakmış olsa da, bir iki kez onu da yanında götürmüştü. Taşrada uygun olan ya da en azından görmezden gelinen şey, Londra'da alçakgönüllü olandan farklıydı. Arkadaşı onun şehre refakatsiz gelmesini beklemezdi herhalde? Asıl niyeti bu olsa da, Bet burada neyin uygun olduğuna dair yorumlarını yaptığına göre, Lisa ilk yalnız gitme planının oldukça aptalca ve düşüncesizce olduğunu kabul etmek zorundaydı. Bu tür şeyler bir kızın itibarını zedeleyebilirdi ve zaten aile şu anda birkaç skandaldan kıl payı kurtulmuştu.

Bayan Morgan'ın evine gitmek şaşırtıcı derecede uzun sürdü. At En azından vagonun arkasında endişeli bir Bet'le oturan Lisa'ya uzun bir süre gibi gelmişti. Perdelerin kapalı olması ve zaman geçirmek için bakacak hiçbir şeylerinin olmaması da yardımcı olmuyordu. Ama tanınmaktan ve bu gezinin haberinin bir şekilde ablası ve eniştesine ulaşmasından korktukları için perdeleri açıp dışarı bakmaya cesaret edemediler.

Lisa bu fikir karşısında yüzünü buruşturdu ve elleri Bayan Morgan için getirdiği hediyenin etrafında sıkıştı. Küçük bir şeydi aslında, kadının hoşuna gidebileceğini düşündüğü bir kitap. Bayan Morgan'ın kır otelindeki ziyaretleri sırasında ona verdiği ciltler kadar müstehcen bir şey değildi. Açıkçası, onlar oldukça Gök edici ve aynı zamanda da iç gıcıklayıcı **olmuşt**. Lisa, fahişe Fanny ve onun maceralarının hikâyesinden büyülenmişti. Yaşananların tasvirleri nefesini kesmiş ve Fanny'nin sevgilisinin ona yaptıklarından bazılarını Robert'ın kendisine yapmasının nasıl bir şey olacağını hayal etmesine neden olmuştu.

Lisa, Robert'ı düşününce mutsuzca kaşlarını çatı. Madison'daki en yakın komşuları ve Langley Lordu. O da bizim gibi yakın bir aile dostuydu ve Lisa diz boyu yaşlarından beri bu adama aşık. Güzel, güçlü ve akıllıydı ve ... onu küçük bir kız kardeşten fazlası olarak görmüyordu. Christiana ve Richard'ı, Daniel ve Suzette'i bu kadar mutlu görmek Lisa'nın da bir koca ve mutlu bir yuva özlemi duymasına neden olmuştu.

Robert'in onun bir çocuk olmadığını anlamasını sağlamak için onu. Son iki yıldır bu amaca ulaşmak için aklına gelen her şeyi yapmıştı ama aptal adam kör ve aptal görünüyordu ve **hâlâ** ona sevimli de olsa sinir bozucu bir kız kardeş gibi davranmaya devam ediyordu. Ve açıkçası, bundan oldukça sıkılmıştı. Lisa onu artık sevmeyeceğine karar vermişti ve bu geceki **partide** ilgi duyacağı başka birini bulmaya ya da en azından denemeye niyetliydi. Elbette orada çekici bulacağı ve dikkatini Robert'a olan ilgisinden uzaklaştırabilecek biri olacaktı.

Belki de Lord Findlay, diye düşündü, iki yıl önce Londra'ya ilk kez geldiğinde dans ettiği adamı anımsayarak. O ve Suzette, bir iş gezisinden henüz dönmemiş olan babalarını aramaya gelmişlerdi. Geldikleri gece kız kardeşleri Christiana ile birlikte bir **baloya** katılmışlardı. Suzette'e bir koca bulma umuduyla gelmişlerdi. Suzette bu amaca ulaşmak için neredeyse tüm erkeklerle dans etmişti. Biri hariç, aslında Charles Findlay ile. O, Suzette'e dans teklif etmemişti; onun yerine Lisa'ya teklif etmişti.

Lisa o adamı hatırlayınca gülümsedi. Ta ki, ince yüz hatları ve buz sarısı saçlarıyla Findlay çok çekiciydi. Ne yazık ki Lisa, salonda Robert'ı izlemekle o kadar meşguldü ki, adamın güzelliğine dikkat etmek dışında ona neredeyse hiç dikkat etmemişti. Ama belki de bu gece yine orada olacak ve onu yine dansa kaldıracaktı. Eğer öyleyse, daha fazla dikkat edecekti. Mecbur kalırsa kendini zorlayacaktı, diye düşündü Lisa acımasızca.

Hatta onu hava alması için terasa çıkarmasına bile izin verebilir. Fanny'nin kitabında bahsettiği o sıcak duygulardan herhangi birini uyandırıp uyandıramayacağını görmek için onu öpmesini istedi. Eğer yaparsa

. O zaman Robert'ın umurunda bile **değildi**. Artık sevgisini ve hayranlığını, bunu takdir etmeyen birine yağdırmakla ilgilenmiyordu.

O sırada arabanın yavaşlaması Lisa'nın dikkatini çekti. Bet'e baktı. Diğer kız aniden oturduğu yerde biraz daha dik oturmaya başlamıştı ve araba durduğunda yüz ifadesi daha tetikteydi. Lisa, hizmetçinin varlığının ev sahipleri tarafından hoş karşılanacağından emin olmamasına rağmen kıza güven verici bir gülümseme gönderdi ve şoför kapıyı açtığı anda inmek için hızla hareket etti.

Bet'in kendisine katılmasını beklerken endişeyle etrafına bakındı. Lisa fark edilme ve tanınma ihtimalinden dolayı endişeliydi ama endişelenmesine gerek yoktu. Araba, uzun yürüyüş mesafesi olan bir evin önünde durmamış, bir binanın arka sokağı gibi görünen bir yerde, bir kapıdan sadece birkaç adım ötede durmuştu.

"İçeri girin," diye sertçe emretti şoför, arabanın kapısını Bet'in arkasından çarptı ve önlerindeki evi işaret etti. "Bayan Morgan içeri girdiğinizi görürse pek memnun olmayacaktır."

Lisa dudağını ısırды ama Bet'i kapıya kadar götürdü ve sonra hızla kapıyı çaldı.

"İçeri girin," diye emretti adam acımasızca. "Bekleniyorsunuz."

Lisa tereddüt etti ama sonra içini çekti ve kapı koluna uzandı,

Kapı aniden önünde açıldığında rahatladı. Bazıları Aniden kolundan yakalanıp içeri sürüklendiğinde rahatlama yerini şaşkınlığa bıraktı.

"İçeri gir kızım. Bayan Morgan görünmeni istemez," dedi aşçı üniforması giymiş iri yarı, yaşlı bir kadın, onu sıcak, loş mutfağa çekerken nefes nefese. Sonra kapıyı kapatmaya başladı ama Bet içeri koşturunca durakladı. "Burada neyimiz varmış?" "Hizmetçim," dedi Lisa sessizce, belki de bu ziyaretin

iyi **bir** fikir değildi.

Aşçı Bet'i bir aşağı bir yukarı süzdü, ama sonra kendine gelir gibi oldu ve kapıyı hızla kapatarak, "İkiniz de geçseniz iyi olur. Gily'yi Bayan Morgan'ı alması için yukarı gönderdim. Şüphesiz bir dakika içinde aşağıda olur. Siz salonda bekleyin." Arkasını dönerek ikisine bir kez daha baktı ve buharlı odanın diğer tarafını işaret etti. "**Şuradan geçip** yukarı çıkın, sağdaki son kapı."

Lisa tereddüt etti, kaşları çatıldı ama Bet'in de kaşlarını çatıldığını görünce kaşlarını geri çekti. Çay içmek için yapılan ziyaretler genelde böyle olmazdı ama Bayan Morgan soylu bir aileye mensup değildi. Soylular kadar para ödeyemediğinizde iyi hizmetkârlar bulmanın zor **olduğuna** şüphe yoktu ve bu muhtemelen Bayan Morgan'ın Lisa'nın gelmesiyle başının derde girmesini önlemek için yaptığı nazık bir girişimdi. Yaşlı kadın daha önceki karşılaşmalarında çok anlayışlı olduğunu kanıtlamıştı ve Lisa'nın ziyaretinin

ailesi tarafından hoş karşılanmadı.

Yüzüne sakın bir ifade vermeye zorlayan Lisa, Bet'in kolunu tuttu ve onu odanın diğer ucuna, aşçının işaret ettiği kapıya doğru itti.

"Bu doğru değil," diye tısladı Bet mutfaktan çıkıp uzun, loş ışıklı koridora çıktıkları anda. "Hanımlar saygın insanların evlerinin arka kapısından içeri sokulmak zorunda değildir. Kirli kıyafetler giymiş, asik suratlı, şişman, yaşlı bir kadın tarafından da karşılanmıyorlar. Ve-"

"Sus," diye uyardı Lisa, ama başka türlü bu konuyu tartışamazdı. Bu son derece olağandışı bir *durumdu*... üstelik aşçı da asik suratlıydı ve giysileri kirliydi. Sağlıksız, diye düşündü Lisa ve çayın yanında servis edilebilecek hamur işi ya da benzeri şeyleri yemekten kaçınmaya karar verdi. Bet'in yüz ifadesinde giderek büyüyen aslanı yakalayarak, "Eminim Bayan Morgan beni arka kapıdan kaçırarak korumaya çalışıyordur," diye fısıldadı.

"Eğer iyi bir kadın olsaydı seni korumaya gerek kalmazdı," diye sertçe homurdandı Bet.

Lisa bu sözlerin ardındaki gerçek karşısında kaşlarını çattı ve bir endişe kıpırtısı hissetti ama sonra içini çekerek, "Biz, şu anda buradayız. Bir çay içip gideceğiz, söz veriyorum. Ama çok zor-"

"Ah, işte buradasın. Gily geldiğinizi söyledi. Sizi karşılamak için mutfığa gitmeye niyetlenmiştim ama geciktim."

Lisa durdu ve kıvrımlı merdivene ve ondan inen siyah saçlı kadına baktı. Endişesinin bir kısmı ve

Bayan Morgan'ı görünce gerginliği biraz olsun azaldı.

keyif aldıkları güzel ziyaretleri hatırladı. Yaşı kadın merdivenlerin dibine ulaşıp onlara doğru ilerlerken Lisa genişçe gülümsedi.

Bayan Morgan, Bet'i fark ettiğinde solan bir gülümsemeyle, "Ka amayacağından endişeleniyordum," dedi. Yavaşlayarak bir kaşını kaldırdı. "Bir arkadaş getirmişsin."

"Bet'i hatırlars n, hizmetçim," dedi Lisa ve sesindeki özür karşısında yüzünü buruşturdu. "Onu da yanımda götürmek en iyisi gibi görünüyordu. Hanımlar yalnız seyahat etmez ya da-"

"Evet, elbette." Bayan Morgan'ın gülümsemesi yeniden belirdi, geniş ve umursamazdı. "O zaman ikiniz de gelin.  ay içer ve uzun uzun sohbet ederiz. Son görüşmemizden bu yana uzun zaman geçti, canım."

Lisa gülümseyerek, "Evet,  yle," diye onayladı. **A**l biz olurduk.

İkinci Bölüm

"Sana aşık olduğunun farkında mısın?"

Robert, Daniel Woodrow'un sözleri karşısında yüzünü buruşturdu ve viskisini yudumladı. Bu da yüzünü buruşturmasını daha da derinleştirdi. İç çekerek bardağını masaya koydu ve Woodrow Kontu'ndan Radnor Kontu Richard Fairgrave'e bakarak sahte bir cehaletle "Kim?" diye sordu.

"Kim?" Richard kuru bir sesle yineledi. "Az önce bahsettiğim genç bayan sezon için şehre gelmişti. Lisa. Eminim onu hatırlıyorsunuzdur?" diye ekledi kuru bir sesle. "Eşim Christiana ve Daniel'in eşi Suzette'in en küçük kız kardeşi. Onların yanında büyüdün. Küçükken onlarla oynardım. Christiana ve Suzette'in ağabeyi gibisin."

Suzette, ama Lisa için bir kahramansın."

Robert kulüp hizmetlilerinden birini aramak için etrafına bakındı ve böylece her iki arkadaşının da gözlerinden kaçtı. Her iki adamla da aynı okulda okumuş olmasına rağmen, onlardan bir yıl kadar gerideydi ve Christiana ile Suzette bu iki adama karşana kadar ikisini de pek iyi tanıımıyordu.

Yine de, *karıştırmanın* pek doğru bir terim olmadığını düşünüyordu. Christiana, Richard'ın kardeşi George'la, o Radnor Kontu kılığundayken evlenmişti. Adam onun yerine geçebilmek için kardeşini öldürmeleri için serserileri tutmuştu. Neyse ki kiralık adamlar görevlerinde başarısız olmuş ve Richard hayatına geri dönmeyi başardığında evliliği sürdürmüştü. Kont ve Christiana birbirlerine aşık olmuşlardı ve mutlu bir birliktelikleri vardı.

Daniel ve Suzette'e gelince, Daniel Richard'ın yakın bir arkadaşıydı ve Robert'la birlikte ikilinin yanında durarak George Fairgrave'in yarattığı karmaşanın çözülmesine yardımcı olmuştu. Bu ayıklama, George ve diğer iki lordun üç kız kardeşle evlenerek Madison kardeşlere büyükbabaları tarafından bırakılan oldukça büyük mirasın kontrolünü ele geçirecekleri bir komployu ortaya çıkarmayı da içeriyordu. Evlilikler gerçekleştiğinde, elbette üç kız kardeş harcanabilir olacaktı. Neyse ki, komployu fark etmişler ve buna bir son vermişlerdi. Üç kız kardeşten ikisi bu çile sırasında kocaya varmıştı; Christiana, Radnor Kontu gerçek Richard Fairgrave ile ve Suzette de onun en yakın arkadaşı Woodrow Kontu Daniel Woodrow ile.

Daniel, Suzette'in cazibesi karşısında en az onun kadar çaresiz kalmıştı. Richard Christiana ile birlikteydi ve Robert bu iki çiftin birlikte çok mutlu olmalarına hiç şaşırılmamıştı. Eski dostları olan kız kardeşler için mutluydu ve onların kocalarıyla yeni dostlar edindiği için de aynı derecede mutluydu. Hem Daniel hem de Richard son iki yılda kısa sürede çok iyi arkadaş olmuşlardı... ve bazen arkadaşlar baş belası olabiliyordu.

Bunun o zamanlardan biri olduğuna karar verdi ve sadece, "Aptalca bir okul odası aşkı, hepsi bu," diye mırıldandı.

Daniel inanamayan bir kahkaha attı. "Bir okul odası aşkı mı? Lisa yirmi bir yaşında, okul odasından çıkmalı çok oldu."

"Yirmi bir mi?" diye sordu şaşkınlıkla. Sanki daha birkaç gün önce atkuyruğuyla peşinden koşuyor, etekleri uçuşuyor ve ciddi bir kahramana tapınma haliyle ona hayran hayran bakıyordu. Zaman nereye gitti? diye merak etti ve sonra Richard konuşurken ona baktı.

"Evet, yirmi bir yaşında ve sonunda açılmaya razı oldu. Dikkatli olsan iyi olur, yoksa onu kaybedersin. Sanırım Lisa sana olan uzun süreli bağlılığından umudunu kesti ve mantıklı davranıp bu yıl şehirdeki uygun bekarlar arasından bir koca bulmaya karar verdi."

"Hmm." Robert bu öneri karşısında kaşlarını çattı. Lisa'ya karşı duyguları her zaman her şeyden çok evlatlık duygusuydu, bu yüzden başka birini aramak için ondan vazgeçebileceği önerisine duyduğu ani öfke oldukça şaşırtıcıydı. Gurur, Robert kendini affettirdi. Daha önce

Muhtemelen onun sessiz hayranlığı bir şekilde hoşuna gidiyordu ve sadece kaybetme ihtimaline sinirlenmişti. Rahatsızca kıpırdanarak mırıldandı, "Aferin ona. Ona şans diliyorum. Ben, kendim, yuva kurmaya hazır değilim. Hanımım ve hayatım oldukça mutluyum."

Daniel kuru bir sesle, "Elbette öylesin," dedi ve sonra sırtarak ekledi, "Ama o zaman biz evlilik cehenneminde acı çekerken sen neden mutlu olasan ki? İyi bir arkadaş olarak gerçekten bize katılmalısın."

Robert bu öneri karşısında kıkırdadı. "Evlilik cehennemi, ayağım. Suzette'le evleneli iki yıl oldu ve hâlâ ellerinizi birbirinizden uzak tutamıyorsunuz. Yüce Tanrım, daha geçen hafta seni Handly çayında süpürge dolabında yakaladım. Sen ve Christiana da daha iyi değilsiniz," diye ekledi Richard kahkahayı patlattığında kuru bir sesle. "Bir hafta önce Witherspoons'lardaki yemekte sizi bahçede yakaladığımda Christiana'ya gösterdiğin yıldızlar değildi."

İki adam da pişmanlık duymadan sırtınca başını salladı. "Dördünüzle neden isteyerek vakit geçirdiğimi bilmiyorum. Sürekli fatura kesiyor, mırıldanıyor ya da karanlık köşelere veya boş odalara kaçırıyorsunuz. Bu gerçekten mide bulandırıcı."

Daniel sırtarak, "Belki de mide bulantısı sandığın şey aslında kıskançlıktır," diye önerdi.

"Hmm." Robert bunu inkâr etmedi, sadece "Kıskançlık ya da mide bulantısı, bunun pek bir önemi yok. Ailemdeki erkeklerin evlilik konusunda hiç şansı yok."

Babam, onun babası ve ondan önce babasının babası hep evlendi. sadakatsiz, zina yapan kadınlar. Daha da kötüye gidiyor. Annem sadece sadakatsiz olmakla kalmadı, sevgilisi Lord Gower'la açıkça birlikte olabilmek için babamın ölümün tatlı uykusuna dalmasına yardım etmiş olma ihtimali de var." Robert başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Evlenmeden önce yaşlanıp halsiz düşene kadar bekleyeceğim ve ancak o zaman görevimi yerine getirip mezara gitmeden önce dükaliğe bir varis bırakacağım. O zamana kadar metresimle gayet mutluyum."

İçkisini dolduracak bir hizmetçi bulmak için tekrar etrafına bakındı. Birini göremeyince geri döndü ve her iki adamı da şimdi ciddi yüzlü ve sessiz buldu.

"Ne?" diye sordu kuru bir sesle. "Söylentileri duymuşsundur herhalde?"

Daniel ve Richard bakıştılar ve sonra Daniel içini çekerek, "Evet, ama bunu yaptığınızdan emin değildik," dedi.

"Elbette yaptım," dedi suratsızca. "Pek de ağzı sıkı biri sayılmaz. Yas tutmaya hiç zahmet etmedi, o zamandan beri Londra'ya gitti ve sık sık Gower'ın yanında görülüyor."

Richard başını salladı ve sonra ciddiyetle sordu, "Gerçekten onun babanın ölümüyle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Robert içini çekti ve bir kez daha etrafına bakınarak bir sunucu aradı. Kimseyi göremeyince arkasına baktı ve omuz silkti. "Ne fark eder ki? Ölüyordu ve bu onun için yavaş ve işkenceli bir tükenişti. Ama ..." Yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Bir gün kadar daha dayanacağından emindim. Sabah kahvaltısı için dışarı çıkmıştım.

geri döndü ve onunla birlikte oturmak için yukarı çıktı, ancak Ben yokken kasabaya yaptığı seyrek ziyaretlerden birinde gelmiş." Ağzı gerildi. "Ben odaya girdiğimde mendiline sarılmış ağlıyordu, ama üzgün bir yüz ifadesiyle adamın öldüğünü söylemek için durakladı."

Gözlerini kaçırdı ve sonra mırıldandı, "Eğer ona yolda yardım ettiyse, bu ona bir iyilik olmuş olabilir. Çok acı çekiyordu." Bir an sessizlik hüküm sürdü ve sonra sabırsızca kıpırdandı. "Nasıl oldu da bu iç karartıcı konuya girdik?" Richard ve Daniel yüzlerindeki acıma ifadesiyle sessizce başlarını sallamakla yetinince aniden ayağa kalktı. "Ben konağa geri dönüyorum. En azından orada istediğim zaman bir içki alabilirim. İyi günler beyler."

"Bakire misin, sevgili Bet?"

Lisa gözlerini kırıştırarak açtı ve kaşlarını çatı, hem çayın ortasında uyukladığı için -ki bu kesinlikle yapabileceği en kaba şeydi- hem de Bayan Morgan'ın sorusu tamamen uygunsuz olduğu için. Tanrım, bir hanımefendinin hizmetçisine böyle şeyler sorulmazdı. Ya da herhangi birine, gerçekten.

Bir şekilde koltuğuna yığıldığını fark ederek doğruldu ve kendini endişe verici bir şekilde sallanırken buldu. Yüce Tanrım, onun nesi vardı? Lisa merak etti ve başını iki yana salladı.

Bet'ten gelen şaşkın bir mırıltı bakışlarını ona çevirdi ve hizmetçinin de aynı dehşetle kendisine baktığını gördü

yaşıyorum.

"Neyse, boş ver," dedi Bayan Morgan umursamaz bir tavırla. "Öyle olduğundan şüpheleniyorum, ama bunu doktora doğrulatacağız. Zaten açık artırma için buna ihtiyacı var. Aksi takdirde kimse size teklif vermez. Bu kadar yüksek fiyatlar ödenirken böyle şeyleri sadece sözle kabul etmezler."

Bunların hiçbirisi Lisa'ya en ufak bir anlam ifade etmiyordu ama yine de içini bir telaş kapladı.

"Mishes Mor-" diye söze başladı, ama sözlerinin bulanıklaştığını duyunca aniden durakladı.

"Aman Tanrım, sanırım tentür etkisini göstermeye başladı," dedi Bayan Morgan memnuniyetle ve yanındaki masanın üzerinde duran küçük zili alıp iki kez çaldı. "Yatma vakti geldi sanırım. Onlar gelene kadar seni beladan uzak tutacaktır."

"Onlar mı?" Lisa şaşkınlıkla sordu, beyninin bir kısmı -çok karışık ve yavaş çalışan bir bölüm- ona kendini ve Bet'i oradan çıkarması gerektiğini söylemeye çalışıyordu . . . şimdi.

"Tüm kızlarımı en yüksek teklifi verene satmadan önce muayene eden doktor," diye açıkladı. "Ve tabii ki talibiniz. Ona burada olduğunuzu haber verdim. Ancak kendisi günün büyük bir kısmını uyuyarak geçirmeyi sever ve şüphesiz akşam yemeğinden sonra gelecektir. Elbette, ziyareti için sizi yıkamamız ve uygun şekilde giydirmemiz gerekecek. Kızlarının tam da böyle sunulmasından hoşlanır. Aslında bu konuda oldukça titizdir," diye yüzünü buruşturarak ekledi ve sonra etrafına bakındı. "Oh, güzel, işte Cook ve Gilly. İkinizi de

yatağa. Yapacak işlerim var ama sana iyi bakacaklarına inanıyorum."

Kadın ayağa kalkıp kapıya doğru ilerlerken Lisa boş boş baktı. Odaya başkalarının da girdiğinin belli belirsiz farkındaydı ama Bayan Morgan'a bakmaktan kendini alamıyor gibiydi. Arkadaşına. Belli ki çayına bir şey koyan kimdi? Ona ilaç mı vermişti? Ya Bet? Bir talip hakkında ne demişti?

Bu düşünce, gözleri kapanmadan önce aklına gelen son düşünceydi.

Üçüncü Bölüm

Büyük **bir** horlama sesi Lisa'yı uykusundan uyandırdı. Rahatsız edici sese kaşlarını çatarak yatakta döndü ve sert bir şeye çarpınca yine kaşlarını çattı. Gözlerini açtığında Bet'in dirseğini gördü. Bet'in onun yatağında ne işi vardı? Hizmetçi odasında kendi odası vardı. O-

Hafızası geri geldiğinde irkilen Lisa aniden doğruldu ve odaya göz gezdirdi. İçinde yataktan başka bir şey bulunmayan, sade ve kaba görünümlü **bir** odaydı. Birinde koyu renk perdelerle kaplı bir pencere, diğerinde ise büyük, sağlam bir kapı vardı.

Nefesini içine çeken Lisa, ayaklarını yere sürüyerek ayağa kalktı ve odanın etrafında yavaşça döndüğünü görünce telaşlandı. O zaman

durdu, fark etmediği nefesini dışarı verdi. tuttu ve yatağın etrafında yavaşça kapıya doğru ilerledi. Kapıya ulaştığında kolu kavradı ve çevirdi, hayal kırıklığına uğradı ama dönüp de kapı açılmayınca çok da şaşırmadı. İçeride kilitli kalmışlardı.

Odaya geri dönerek pencereye gitti ve ağır perdeleri kenara çekti. Güneş ışığı açıklıktan içeri doldu, odayı keskin bir ışıkla aydınlattı ve Bet'in gürültülü horlamasına bir son verdi. Yataktan hışırtılar ve mırıltılar geliyordu ama Lisa şimdilik bunları duymazdan geldi ve pencereden görünen manzaraya baktı. İkinci kattaydılar ve Bayan Morgan'ın teraslı evinin arka tarafındaki kanala bakıyorlardı. Uzanarak pencereyi yukarı doğru itti ve sadece bir fısıltıyla yukarı kayınca rahatladı.

Yani pencere sürgüyle falan kapatılmamıştı. Bu iyiydi, diye düşündü Lisa pencereyi tekrar kapatırken. Muhtemelen ikinci katta oldukları içindi. Tırmanmak ve yere inmek kolay olmayacaktı, eğer mümkünse bile. Biri ya da ikisi birden düşebilir ve ağır yaralanabilirdi. Ama burada kalıp Bayan Morgan'ın onlar için hazırladığı kadar beklemek de pek mümkün değildi.

Lisa mutsuzca içini çekti. Bayan Morgan'ın arkadaşı olduğunu düşünmüş, ondan çok hoşlanmıştı. Anahtar kelime "sevmişti". O anda kadının kelinesi koparabileceğini düşündü. Yaşlı inek nasıl olur da çaya ilaç katıp onları bu odaya kilitlemeye cüret ederdi?

. Her ne planladıysa. Lisa'nın bazı belirsiz bir talipten bahsedilmesinin geri çekilmesi. Ve Bet satılmadan önce onu muayene edecek bir doktor. Ama tam olarak ne söylendiğini hatırlamak oldukça bulanık ve zordu.

"Ne oluyor lan?"

Lisa odaya döndüğünde Bet'in yatakta doğrulduğunu ve şaşkınlıkla etrafına bakındığını gördü. Bu şaşkınlık kısa sürede yerini Lisa'ya yönelttiği bir kaş çatmaya bıraktı.

"Sana yaşlı kaltağın düzgün bir hanımefendi olmadığını söylemiştim. Bizi burada neyin içine soktun?"

Lisa hizmetçinin küfrünü duymazdan geldi. Bet asla küfretmezdi ve şimdi bunu yapmasının içinde bulundukları vahim durumun bir sonucu olduğunu düşündü, bu yüzden sadece "Gel. İstersen beni daha sonra azarlayabilirsin ama şu anda buradan çıkmamız gerekiyor."

Bet kaşlarını çatı ama yataktan kalkıp ona doğru fırladı ve mırıldandı: "O zaman kapıyı denesiniz daha iyi olur. Pencereden tırmanmayacağız."

Lisa sessizce, "Kapı kilitli," dedi.

"**Harika**," dedi Bet ve pencereden dışarı bakmak için onun yanında durdu. İçinde bulundukları durumu anlayınca kaşları çatıldı ve hemen dehşete kapıldı. "Bu şekilde dışarı çıkamayız. Tuğladan başka tutunacak bir şey **yok** ve bizi kıracak hiçbir şey yok."

Lisa kaşlarını çatı. Bet az önce kendi endişelerini dile getirmişti ama bir an sonra dönüp odayı inceledi. "Bir ip yapmamız gerekecek."

"Tam olarak neyle?" Bet kuru bir sesle sordu.

Tereddüt etti ama sonra parladı ve "Sana okuduğum, Leydi Laticia'yı kaçırp onunla kötü bir şekilde birlikte olan alçak Lord Haroway hakkındaki hikayeyi hatırlıyor musun?" dedi.

"Oh, evet, bu iyiydi," dedi Bet küçük bir gülümsemeyle. "Ona çok kötü şeyler yaptı, doğru. Onu iyi ve düzgün bir şekilde taciz etti."

"Evet, ama sonra kendi yaptığı bir ipi kullanarak pencereden kaçtı-"

Bet sırtarak, "Çarşafılar," diye araya girdi ve aceleyle yatağa doğru döndü. Lisa ona yetiştiğinde hizmetçi ağır **yorgani** kaldırmış ve çarşafıyı sürüklemeye başlamıştı. "Yüce Tanrım, bunlar çok pis."

Lisa yüzünü buruşturarak, "Evet, belki de pislik onları daha da güçlendirir," dedi ve ona yardım etmek için eğildi.

"Gor! Aslında bunların üzerinde yatıyorduk," dedi Bet dehşetle. "Şimdi pire içinde sürünüyor olacağız... ya da daha kötüsü."

"Evet," dedi Lisa iç çekerek ve üstteki çarşafı alıp şeritler halinde yırtmaya başladı.

"Tanrım. . saçmalıklarınla başımı ne belalara sokuyorsun," diye mırıldandı hizmetçi kadın, alt çarşafı yırtarak.

"Bunun için beni suçlama," diye itiraz etti Lisa hemen. "Seni yanımda getirmem için bana şantaj yapan sendin. Eğer o olmasaydı, şimdi güvenle evinde olacaktın."

"Peki ben olmasaydım sen nerede olurdun?" Bet sertçe sordu,

İşine devam ediyor. "Kaçırıldı ve fuhuşa zorlandı."

"Öyleyiz, **hâlâ** öyleyim. Sadece şimdi ikimiz de fuhuş mu yapıyoruz?" diye ciyakladı.

"Biz, talipler ve bizi muayene eden bir doktor hakkında ne demek istedi sanıyorsun?" Bet kuru bir sesle sordu. "Bana okuduğun diğer kitap gibi. Hani şu Baron'un en küçük kızının bir madam tarafından kaçırılıp zorla ..." Durakladı, gözleri irileşmişti. "Yüce Tanrım! Şu anda o kitabı yaşıyoruz. Kaçırıldık ve bir odaya kilitlendik, bir adamın gelip bizi zevkten dört köşe etmesini bekliyoruz. Tanrım, kurtar bizi," diye nefes aldı. "Sanki o da kitabı okumuş gibi."

"Muhtemelen o verdi. Bunu bana veren oydu," dedi Lisa mutsuz bir şekilde, akli baştan çıkarma kısmında kalmıştı. Onu baştan çıkaracak bir talip... ve o bir Baron'un en küçük kızıydı. Yüce Tanrım, sanki yazar onun hakkında her şey olmadan önce yazıyordu. Bet'in yüzündeki telaşı görünce kendi rahatsız edici düşüncelerini uzaklaştırdı ve omuzlarını dikleştirdi. "Kaçacağız."

"Evet," diye mırıldandı Bet ve ikisi de daha hızlı çalışmaya başladı. Birkaç dakika içinde kendi çarşaflarını şeritler halinde yırtmayı bitirmişler ve şeritleri birbirine düğümleyerek uzun, hafif yumrulu, derme çatma bir halat haline getirmeye başlamışlardı.

"Pencere," dedi Lisa son şeridi bağlar bağlamaz. Bet ipin diğer yarısını taşıırken o da ipin yarısını tutarak önden gitmeye başladı ama ilk adımda neredeyse yüzüstü düşüyordu. Nefesinin altında mırıldanarak ipin kendisine düşen kısmını bir eline geçirdi ve

diğer eliyle ağır yorganı kaldırıp atmak için eğildi. yatağa geri döndü. Doğruldu ve aceleyle pencereye doğru yürüdü. Bet ipin geri kalanıyla onu takip etti.

"Neye bağlayacağız?" Bet endişeyle sordu.

Lisa tereddüt etti ama sonra odaya göz gezdirdi. Mevcut olan tek şey yataktı. Ağzını sıkarak aceleyle yatağa döndü, bir ucunu yatağın bir ayağının etrafına bağlamak için hızla diz çökerken yakın olduğu için minnettardı.

"Dayanır mı?" Bet belirsiz bir şekilde sordu.

"Öyle olmak zorunda." Lisa acımasızca doğruldu ve pencereye doğru ilerlerken ipi yavaşça çözdü. Oraya vardığında ipin kalan kısmını Bet'e uzattı. "Tamam, ucunu beline bağla."

Bet'in başını sallayıp emrettiği şeyi yapmaya başladığını görecektik kadar bekledi ve sonra hızla pencereyi açmak için döndü. Çok rahatlamıştı, sessizce yukarı kaydı ve yerinde kaldı. O geri döndüğünde, Bet ipi kendi etrafına bağlamayı bitirmişti.

Lisa cesaretle gülümsedi. "Şimdi çıkıntıya otur ve ayaklarını dışarı doğru salla, sonra da halatı kullanarak kendini pencereden aşağı bırak. Yere ulaştığında kendini çöz ve ben de ipi kendim kullanmak için yukarı çekeyim."

Bet başını sallayarak çıkıntıya yerleşti ama sonra kaşlarını çatarak, "Belki de önce sen gitmelisin. Yer-"

"Ben olmasaydım burada olmazdın, Bet. Şimdi git. Çabuk ol," diye ısrar etti Lisa, kolunu hafifçe iterek.

Bet mutlu görünmüyordu, ama bacaklarını pencereden dışarı kaydırđı ve Sonra da çıkıntıdan sarkmak için kendini rahatlatđı. Orada durup aşağıdaki zemine baktı ve "Umarım yeterince ip vardır" diye mırıldandı.

Ben de öyle, diye düşündü Lisa ama ipin geri kalanını hızla pencereden dışarı atarken pek bir şey söylemedi. Sonra cesaretle gülümsedi ve hizmetçiye kendisini indirmesi için el salladı.

Bet iç çekerek bir elini ipi kavramak için çıkıntıdan çekti ve ardından diğeri eliyle de aynısını yaptı. Yatak ani ağırlığın altında zeminde kaymaya başladığında Lisa'nın arkasından hemen yüksek bir gıcırdama sesi duyuldu. Yatağın daha fazla hareket etmesini engellemek için iğüdüsel olarak ipi kavradı, sonra nefesi kesildi, "Git, abuk."

"Peki ya sen? Sen nasıl?"

"Sen yardım getirene kadar burada beklemek zorundayım," diye araya girdi Lisa, kızın gitmesini sağılamak için panik içinde. Eğer biri yatağın kaydığını duymuş ve araştırmaya gelmişse ... "Acele et, Bet."

"Ama kimi getireceğim?" Bet sordu, gözleri dehşetle açılmıştı. "Leydi Christiana ve Leydi Suzette aya çıktılar ve-"

"Lord Langley'e git. Onu getir, ama çabuk ol," diye tısladı ve kolları zorlanmaya başlayınca inledi. "Lütfen git, Bet. Bunu daha fazla tutamam."

Hizmetçi tartışmak ister gibi göründü ama sertçe başını salladı ve kendini gözden kaybetmeye başladı. Lisa hemen gözlerini kapadı ve beklerken kollarında başlayan ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı. Taşıdığı ağırlığın kalkması sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu.

aniden hafifledi. Lisa ağırlığını kullanarak arkasına yaslanmaya başlamıştı. tutunmasına yardımcı oldu ve ip aniden gevşediğinde neredeyse geri çekiliyordu. Ancak ayaklarını tutmayı başardı.

Derme çatma ipi rahatlarmış bir şekilde bırakarak pencereye doğru ilerledi ve Bet'in hızla uzaklaşmasını sessizce izledi. Sonra ipi hızla odaya geri sürükledi ve pencereyi kapattı.

Lisa odanın diğer tarafına geçerken ipi topladı. İpi yatağın ayak ucundan çözdü ve yorganın altına sokmadan önce kararsızca etrafına bakındı. Doğrultmaya başladı, ama sonra aklına bir fikir geldi ve kalın, yumrulu ipi yaymak için hızla eğildi, bunu yaparken yorganı da etrafından dolaştırdı. Bet'i yatakta **hâlâ** uyuyormuş gibi gösterme çabasından tatmin olduktan sonra, Bet'in Langley konağına ve Robert'a ulaşma çabalarında ne kadar ilerlemiş olabileceğini kafasında **sayarak** adımlamaya başladı.

Sorun, bunun ne kadar süreceğini bilmemesiydi. Be'te bir kiralık katil tutması için para vermek üzere retikülünü aramak aklına bile gelmemişti ama şimdi de göremiyordu zaten. Kız yaya olacaktı. Robert'a vardığında ödeme sözü vererek bir at arabası kiralamayı akıl edebilir miydi? Yoksa oraya yürüyerek mi gitmeye çalışacaktı? Aman Tanrım, eğer kız bir at arabası kiralamazsa... Robert zamanında gelemeyebilir, diye dehşetle fark etti Lisa ve pencereye doğru dönerek ipi tekrar yatağa bağlayıp kendisinin tırmanmasının yararlarını tartışmaya başladı.

Belki yatağı pencereye doğru çekerse ... Ama

Bu çok gürültü çıkarıp insanların araştırmasına neden olabilirdi. Her zaman ipi beline bağlayabilir, tepeye yakın bir yerden tutabilir ve pencereden aşağı kayabilirdi. Bu şekilde yatak zemine sürtünürse onu sadece yarıya kadar indirir ve sonra geri kalan yolu tırmanarak inebilirdi. Hareket eden yatağın çıkaracağı gürültüden kimse etkilenmeden önce yere düşmüş ve özgür kalmış olmalı. O-

Lisa durakladı, yaklaşan ayak seslerini duyunca bakışları kapıya kaydı. Bir an için donup kaldı ama kilidin içinde bir anahtar şingirtısı duyunca, yatağın görüntüsünü kendi bedeniyle engellemeyi umarak kapıya doğru ilerledi. Kapı açıldığında Lisa neredeyse kapıya ulaşmıştı ama Bayan Morgan açıklıkta belirince birkaç adım ötede durakladı.

"Oh, güzel, uyanmışsın. Vakit geldi."

Bu karşılama Lisa'yı telaşlandırdı ve ağzı kuruyarak, "Ne zamanı?" diye ciyakladı.

Bayan Morgan sadece başını eğerek etrafına, yatağa doğru baktı. "Gördüğüm kadarıyla Bet **hâlâ** uyuyor."

"Evet," diye mırıldandı Lisa, onun görüşünü engellemek için yana doğru hareket etmemeye çalışarak.

Bayan Morgan omuz silkti. "Sanırım buna şaşırmamalıyım. Çayı oldukça açgözlülükle içti. Doktor henüz onu muayene etmeye gelmedi. Şimdi gel bakalım. Seni hazırlamamız gerekiyor."

"Ne için hazırsın?" Lisa hemen Bayan Morgan'a sordu kolundan tutup kapıya doğru itti.

"Talibiniz için." Bayan Morgan gülümsedi ve Lisa ilk kez gülümsemesinin dişlek, neredeyse kurt gibi olduğunu fark etti.

"İstemiyorum..." Lisa'nın sesi sessizliğe gömüldü, gözleri kocaman açıldı ve kendini o güne kadar gördüğü en nahoş surata sahip, oldukça iri, kel bir adamla karşı karşıya buldu.

Bayan Morgan neşeyle yatak odasının kapısını arkalarından kapatıp bir kez daha kilitlerken, "Bu **Gily**," diye duyurdu. "Eğer bize sorun çıkarırsan, yıkanmana ve giyinmene yardım etmek zorunda **kalacak**."

"Ah," diye nefes aldı Lisa, gözleri faltaşı gibi açılmıştı ve sonra daha fazla itiraz etmedi ve Gily'nin hemen peşlerinde olduğunun farkında olarak kendisini yukarıya doğru götürülmeye bıraktı.

"Lordum?"

Robert başını sandalyenin arkalığından kaldırdı ve gözlerini açarak **ofisinin** kapısından kendisine seslenen adama baktı. Mosby, uşağı. Tek kaşını kaldırarak, "Evet?" diye sordu.

"Sizi görmek isteyen bir ... hanımefendi ve bir beyefendi var," dedi adam, belki de hanımefendinin bir hanımefendi olmadığını, beyefendinin de bir beyefendi olmadığını ve Robert'ın ikisini de görmek istemeyeceğini düşündüren bir şüphe havasıyla. "Eğer dışarı bakıp 'içeride' olmak isteyip istemediğinize karar vermek isterseniz, **hâlâ** ön basamaktalar."

Robert bu öneri karşısında ikinci kaşını da kaldırdı ama sonra ayağa kalktı ve merakla dışarıya bakmak için pencereye doğru ilerledi. Ofisi evin ön tarafındaydı ve sokağa bakan cumbalı bir penceresi vardı. Tül perdenin arkasından basamaktaki figürlere baktı ve kaşlarını çatı. Robert'ın ön basamaktaki iri yarı, yuvarlak yüzlü adamın kim olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu ama kadın belli belirsiz tanıdık geliyordu. Lisa Madison'ın hizmetçisi Bet'e benziyordu, diye düşündü ve sonra kadını daha iyi görebilmek için perdeyi kenara çekti.

Çok daha net olan görüntü kaşlarını daha da çatmasına neden oldu. Genç kadın o kadar solgundu ki çilleri rahatlıkla göze çarpıyordu. Ayrıca neredeyse umutsuzca ellerini sıkıyor ve adamın kolunu sıkıca tutmasına rağmen gergin bir şekilde bir ayağından diğerine geçiyordu.

Robert perdenin tekrar yerine düşmesine izin vererek, "Onları içeri al," dedi.

"Nasıl istersen," dedi Mosby sakince, ama bunun gerçekten de çok kötü bir fikir olduğunu düşündüğünü gösteren bir alt ton vardı. Ama kasabaya taşındığından beri Robert'ın yaptığı şeyleri genellikle onaylamıyordu. Kâhyanın, Langley soyunu devam ettirmek için bir eş bulması ve bir varis üretmesi gerektiğini düşündüğünden şüpheleniyordu. Herkes onun böyle yapması gerektiğini düşünüyordu. Ama Robert'ın bunu yapmaya niyeti yoktu, bu yüzden sevdikleri şeyleri onaylamamaya devam edebilirlerdi.

İç çekerek masasına gitti ve sandalyeye oturup beklemeye başladı.

Misafirlerinin gelişini beklerken akli Lisa Madison'ın hizmetçi orada ne yapıyor olabilirdi? Lisa ve Christiana'dan bir mesaj getirdiğini düşünüyordu ama onu bu kadar sıkı tutan bir adamın varlığı oldukça şaşırtıcıydı.

"Oh, Lordum!"

Robert, Bet'in odanın öbür ucuna koşmaya çalıştığını görmek için tam zamanında kafasını kaldırdı, ancak kısa bir süre sonra kolunu tutan adamın yanına çekildi. Bet'in yüzünü hemen kaplayan **irkilmeden**, adamın pençesinin görüldüğü kadar sert olduğu anlaşılıyordu. Sert muamele karşısında kaşlarını çatan Robert ayağa kalktı. "Bırakın onu."

"Bana söz verilen parayı alır almaz," diye homurdandı adam, ama elini biraz gevşetmiş gibi görünüyordu.

"Para mı?" Robert kaşlarını çattı ve Bet'e bakarak sordu. Bet telaşla,

"Özür dilerim lordum," diye geveledi. "Leydim beni gönderdi

Onu kurtarmak için seni almaya geldim, ama nerede olduğumu bilmiyordum ve at arabası alacak param da yoktu. Buraya ulaştığımızda ödeyeceğinize dair ona söz verdim."

"Leydiniz onu kurtarmam için sizi beni almaya mı gönderdi?" Robert hayretle yankılandı.

"Evet, o-biz-" Bet durakladı, gözleri endişeyle onu tutan adama kaydı ve sonra mutsuzca ona geri döndü.

Şoförün önünde konuşmak istemediğini fark eden Robert uşağına baktı. "Adamın parasını öde ve onu dışarı çıkar."

Mosby sakince, "Evet lordum," dedikten sonra kaşlarını kaldırdı

şoföre doğru. Kısa bir tereddüitten sonra adam Bet'i tutuşturarak, Robert'abaşıyla selam verdi ve sonra onu odadan çıkarması için uşağa döndü.

Kahyanın kapıyı açık bıraktığını fark eden Robert, şüphesiz alçak sesle konuşulanları duyabilmek için masasının etrafından dolaştı ve kapıyı kapatmak için hızla odaya geçti.

Sonra geri dönerek Bet'e baktı. "Şimdi, hanımın seni neden bana gönderdi?"

"Sana söyledim. Onu kurtarmak için. Acele etmeliyiz lordum. Çok zor durumda," dedi Bet endişeyle.

Robert kaşlarını çatı. "Onu tam olarak neyden kurtarmak için Bet?"

"Oh," diye inledi çaresizliğe benzer bir şeyle. "Berbat bir durum lordum. Çay uyuşturulmuştu, kilitliydik ve ben pencereden kaçtım, ama Bayan Lisa geride kalmak zorunda kaldı çünkü yatak yeterince ağır değildi ve ona ulaşp onu oradan çıkarmalıyız!" Bet ağladı.

Robert aceleyle söylenen sözlere gözlerini kırıştırdı, tam olarak anlayamamıştı. Yatak yeterince ağır olmadığı için Lisa'nın geride kalması mı gerekiyordu? Ne için yeterince ağır? Hiç mantıklı gelmiyordu ama Lisa'nın okumaktan çok hoşlandığı melodramlardan birine benziyordu ve öyle olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. Görünüşe göre Lisa ondan tamamen vazgeçmemişti ama dikkatini çekmek için son bir çabayla bu çılgın hikâyeyi uydurmuştu.

-

"Lütfen!" Bet inledi, koluna tutunmak için ileri atıldı ve

onu kapıya doğru itti. "Eğer Bayan Lisa Pencereden ilk ben çıktığım için mahvoldum. Önce onun gitmesini sağlamalıydım. Yapmalıydım-"

"Yıkılmış ve mahvolmuş mu?" Robert eğlenerek araya girdi. **Aman** Tanrım, bu sefer biraz abartmıştı. Lisa genellikle kadınların en tatlısı, en nazlısı, hayalperest gözlü ve zihninin diğer yarısı okuduğu son hikayenin çılgın entrikalarına takılıp kalmışken, gerçek dünyada sadece yarı yarıya yaşıyor gibi görünen biriydi. Ama arada bir kendini hikayelerine kaptırır ve-

"Neden gülümsüyorsun?" Bet dehşetle sordu. "Bu hiç eğlenceli değil lordum. Eğer o talip fe low ona sahip olursa mahvolacak. O-"

"Suitor fe low?" Robert ilgiyle sordu.

"Bayan Morgan ca onu böyle yönlendirdi. Onun talibi," diye açıkladı Bet mutsuzca. "O-"

"Bayan Morgan?" Robert havladı, neşesi aniden kayboldu ve yerini endişe almaya başladı. "Bayan Morgan'ın bununla ne ilgisi var?"

"Çay içmek için oradaydık ve-"

"Bayan Morgan'ın evinde!" diye bağırdı ve Bet sanki ona vurmuş gibi irkildi. O da aniden dehşete kapılmış görünüyordu. Robert kendini sakinleşmeye zorlayarak daha nazık bir şekilde sordu: "Lisa'yı Bayan Morgan'ın evine çaya gitmeye iten ne olabilir ki? Öyle bir kadını nereden tanıyor ki?"

"Bayan Morgan'ın arabası Madison'ın hemen dışında bozuldu.

İki yıldan fazla bir süre önce Lord Madison Bayan Morgan'ı çaya davet etmiş ve ahır ustası yeni bir tekerlek takılıp takılamayacağına ya da alt takımın hasar görüp görmediğine bakmıştı. Bayan Lisa ve Suzette beklerken ona eşlik ettiler. Tamir edilecek çok şey olduğu ortaya çıktı ve Bayan Morgan arabanın tekrar yola çıkmaya hazır hale gelmesini beklerken handa bir oda tuttu. Yaklaşık bir hafta boyunca köyde kaldı ve Bayan Lisa neredeyse her gün onu ziyaret etti. Arkadaş oldular ve Bayan Morgan ona birkaç kitap verdi ve o zamandan beri yazıyorlar."

Robert dehşet içinde, "Yüce Tanrım," dedi. "Nasıl bir kadın olduğunu bilmiyor mu-" Duraklayarak başını salladı. Tabii ki bilmiyordu. Nasıl bilebilirdi ki? Lisa şehirde çok az zaman geçirmişti. Kız bir bebek kadar saftı. "Richard, Lisa'nın Bayan Morgan'la çay içmeyi planladığını biliyor mu?"

"Hayır," dedi iç çekerek. "Bu bir sırdı. Aslında benim bile bilmemem gerekiyordu. Bayan Lisa tek başına gizlice çıkmaya çalıştı ama bir şeyler çevirdiğini anladım ve onu yakaladım, böylece benim de onunla gelmeme izin verdi ama araba bizi evin arka tarafında bıraktı. Mutfaklar, hayal edebiliyor musunuz?" diye ekledi öfkeyle. "Bunun doğru olmadığını biliyordum ama Bayan Lisa çay içmek için ısrar etti ve biz de içtik ama çay ilaçlıydı ve Bayan Morgan çok tuhaf sorular soruyordu. Bakire miydim, ve-" Durakladı, yüzü kızarmıştı, öyle ki çilleri neredeyse görünmez olmuştu, fısıldadı, "Ve doktorun beni muayene edip göreceğini söyledi."

Bu düşünce onu ürpertti ama devam etti: "Yapacağım son şey İlaçlı çay beni ele geçirmeden önce, doktor ve Bayan Lisa'nın talibi gelene kadar dinlenmemiz için bir odaya götürüleceğimizi söylediğini hatırlıyorum." Ağzı sertleşti. "Ve elbette, ikinci kattaki bu odada kilitli olarak uyandık. Ama Leydi Laticia'nın ırzına geçen Lord Haroway'i anlatan kitaptaki gibi yatak çarşaflarından bir ip yaptık ve Bayan Lisa önce benim gitmem gerektiğini söyledi, ben de pencereden tırmandım, ama yatak ağırlığı kaldıramadı ve hareket etmeye başladı ve Bayan Lisa ipi tutmaya yardım etmek zorunda kaldı, bunu kendi başına yapamazdı ve onu almak için gelip seni bulmamı söyledi."

Robert, kadının uzun ve aceleyle yaptığı açıklama zihnine kazınırken boş boş baktı, sonra başını salladı ve kapıya doğru ilerlemek için kadının etrafından dolaştı. "Burada bekle. Onu geri getireceğim."

"Oh ama-"

"Burada bekle," diye kararlı bir şekilde tekrarladı.

"Ama hangi pencereye gideceğini bilmiyorsun," diye feryat etti.

Robert durakladı, arkasını dönerken kaşları çatılmıştı. "Hangi pencere?"

"Ben de seninle gelmeliyim. I-"

"Benimle gelmiyorsun, Bet. Senin için endişelenmeden de yeterince endişeleniyorum. Şimdi hangi pencere?"

"İşte," dedi Bayan Morgan ve ona bakmak için bir adım geri çekildi

memnuniyetle.

Başını sallayarak, "Mükemmel görünüyorsun. Çok memnun olmalı."

"Kim?" Lisa sordu ve kelimenin çıkardığı karışık ses karşısında kaşlarını çatı. Bayan Morgan onu yıkanmıŒ, pudralanmıŒ ve en rahat elbiseyi giymiŒ halde görürken ona sürekli bir tür içecek iiriyordu. Tüy kadar hafif ve havadardı, **en** ufak bir hava akımının bile tenini okşayıp geçmesine izin veriyordu. Œimdiye kadar deneyimlediğı kadar hiçbir Œey giymemeye yakındı ve **kendisini** oldukça ... garip hissetmesine neden oldu.

Bayan Morgan gülererek, "Yakında göreceksin," dedi ve onu yatağı götürdü. "Senin dikkatini çekmek için buna ihtiyaç duymasına Œaşırdım. oğı kız kendini onun kollarına atardı. Gerçi kızların onun biraz sert olabileceğini söylüyorlar ama bundan hoşlanabilirsiniz. Biraz sertlik bazen bir zevk olabilir."

Lisa cevap olarak homurdandı. Kadının neden bahsettiğinden tam olarak emin değildi. ekici olmak bulanık zihnine hoş geliyordu, ama biraz kaba olmak ... biraz telaşlanması gerektiğinden Œüpheleniyordu, ama zihni Œu anda bunu yapabilecek gibi görünmüyordu. Bunun yerine, oldukça tuhaf bir kıkırdama arzusuyla mücadele ediyordu.

Ona dayattıkları o içkilerin içinde ne vardı?

"Œimdi burada otur. Yakında seni görmek için burada **olacak** ve sonra yeni hayatın başlayacak."

"Bunu neden yapıyorsun? Arkadaşım olduğumu sanıyordum." Lisa dedi, ya da öyle olduğunu umdu. Ağzından çıkanlar kulağa pek doğru gelmiyordu. Sanki bir ağız dolusu misketin etrafında konuşuyormuş gibiydi. Ama Bayan Morgan onun sözlerini anlıyor gibiydi.

"Şimdi, şimdi," dedi kadın küçük bir iç çekişle ve yanındaki yatağa yerleşirken elini okşadı. "Seni bu şekilde ona teslim etmemin korkunç görünebileceğini biliyorum. Ama o seninle evlenmeyi planlıyor, canım. Yani zarar yok. Ve sana bu şekilde kur yapmasına yardım etmem için bana yüklü miktarda para ödüyor." Durakladı ve sonra yüzünü buruşturarak ekledi, "Elbette Bet başka bir şey. Ama sence hayatının geri kalanında bir hanımefendinin hizmetçisi olmak ister mi? O talihsiz çillerine rağmen çok güzel bir kız. En iyi ipekleri giyer, en iyi şarabı içer ve seyislerin ve benzerlerinin iğrenç kızgınlıklarına katlanmaktansa birçok iyi erkeğin tadını çıkarır. Aslında bugün burada ikinize de iyilik **yapıyorum** ... ve çok para kazanıyorum. Eğer kız bakireyse, onun için en iyisini yapacağım." Ayağa kalkıp kapıya doğru ilerledi ve ekledi: "Doktoru neyin beklettiğini öğrenmek için haber göndermeliyim. İlgilenmesi muhtemel herkese bu gece yeni bir kızın açık artırmaya çıkarılacağını bildirdim bile. O zamandan önce Bet'in saf olduğuna dair onun sertifikasına ihtiyacım var."

Lisa onun gidişini izledi ve Cook ile Gily adındaki iri adam küveti dışarı taşıırken olduğu yerde kaldı, sonra ayağa kalkmadan önce kapının kapanmasını bekledi. Oda etrafında çılgınca döndüğünde biraz telaşlandı ve bir an için kendini desteklemek zorunda kaldı

bir elini yatağa koyar ve derin nefesler alarak kendini Dönmenin durmasını beklerken midесinin gevşemesini engelledi. Sonunda durduğunda Lisa daha dikkatli bir **şekilde** doğruldu ve etrafına dikkatle baktı.

Zihni ona bir şeyler yapması için bağınyordu. Sorun Guydu ki bu mesaj, konuGurken söyledikleri gibi kafasında da karmakarışık ve Lisa zihninin ona tam olarak ne yapması gerektiğini söylemeye çalıştığını anlayamıyordu. Yine de önemli olduğundan şüpheleniyordu.

Dördüncü Bölüm

Robert pencerenin pervazına tünedi ve içeriye dikkatle baktı, sonra kaşlarını çattı ve daha yakından baktı. Oda ilk başta boş görünüyordu ama sonra yorganın altındaki yumruyu fark etti. Lisa'yı. Böyle bir zamanda nasıl uyuyabilirdi? Yüce Tanrım. İçinden mırıldanarak kendini alçalttı, dış pervaza oturdu ve sonra usulca pencereye vurdu. Ses çok zayıftı. Dikkat çekmek istemiyordu ama Lisa'nın duyabileceği kadar yüksek olduğu kesindi. Yatak o kadar uzakta değildi. Kapıyı biraz daha yüksek sesle bir kez daha çaldı, ama bu da sonuç vermeyince pencereyi hafifçe araladı ve içeri girdi.

Yatağın kenarına ulaştığında Robert

yorganın altındaki şeklin tam olarak doğru olmadığını fark etti. O puled Kalın battaniyeyi geri çekti ve altındaki yırtık ve d ğ uml    ar afları g r n ce bir lanetle doğruldu. Yorganı geri vererek doğruldu ve hızla kapıya yöneldi. Ancak topuzun dönmediğini fark ettiğinde Bet'in içeride kilitli kaldıkları iddiasını hatırladı.

Robert tıslayarak lanet okudu ve pencereye döndü. Bir dakikadan biraz daha uzun bir süre içinde pencere kapalıyken çıkıntıya geri döndü ama sonra ne yapacağından emin olamayarak durakladı.  ylece çekip gidemezdi. Binaya girip Lisa'yı araması gerekiyordu.

Robert başka bir odayı denemeye karar verdi ve önce sağa, sonra sola baktı. Soldaki pencere en yakın olanıydı. Aynı zamanda geldiği yol da orasıydı, diğer taraftaki tre lis'e tırmanıp o çıkıntıdan geçerek buraya gelmişti. Ama oda doluydu.

Fark edilmek istemeyen Robert, geçerken içeride kimin oturduğunu görecek kadar uzun süre kalmamıştı ama pencerenin önünden olabildiğince hızlı geçmiş, odada bir kadına benzeyen şeyi zar zor g rebilmi ti.

Ne yazık ki sağındaki bir sonraki pencere daha uzaktaydı ve oraya güvenli bir şekilde ulaşabileceğini sanmıyordu. Yerde kırık dökük yatarken Lisa'yı bu beladan kurtaramazdı, bu yüzden denemesi gereken ilk pencerenin bu olduğunu kabul etti Robert. Odanın boş olduğunu ya da içerideki kadının Lisa'yı kurtarabileceğini ummak zorundaydı.

arkadaş canlısı bir yapısı vardı ve ... ya da o girmeden önce onu susturabileceğini düşündü, acımasızca. Böyle durumlarda para her zaman işe yarar. Robert her şeyi kontrol edip öyle karar vermesi gerektiğini düşündü.

Nefesini içine çekti ve bir eliyle pencere çerçevesinin kenarını kavradı, diğer elini ve bir ayağını diğerine doğru uzattı. Zor bir işti ve zar zor uzanabildi, ama zar zor da olsa yeterliydi. Bir an sonra rahatlamış bir iç çekişle yeniden ilk pencere pervazına çıktı.

Robert kalp atışlarının yavaşlaması için bir an durdu, sonra odanın içine bakmak için çıkıntıya doğru kayd. Odanın umduğu gibi boş olmadığını görünce yüzünü bir buruşturma kapladı. Kadın **hâlâ** oradaydı; minyon, sarışın ve oldukça düzgün vücutlu bir fahişe yatağın yanında durmuş, gecenin ilk müşterisi için hazır bekliyordu.

Kahretsin, **öyle** bir şey giymişti ki... hiçbir şey giymese de olurdu, diye düşündü Robert alaycı bir ifadeyle, gözleri transparan elbisenin içinden kızın kıvrımlarında gezinirken. Bayan Morgan her zaman kentin en iyi kızlarına sahip olmuştu. Bilmesi gerekirdi. Yıllar boyunca yeterince sık ziyaret etmişti. Morgan's güzel, düzgün vücutlu ve yetenekli kadınlarıyla tanınırdı. Lord Madison'ın bu kadını evine aldığına ve hatta ona çay bile ikram ettiğine inanamıyordu. Adamın, bekâr kızının bu kadınla vakit geçirmesine izin vermiş olması bile

Korkunç.

Elbette Lord Madison da zamanının çoğunu taşrada geçiriyordu ve muhtemelen malikânesine nasıl bir kadının girmesine izin verdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. **Yine** de . . . Robert, Madison'ların bu kadınla tanıştığını şimdiye kadar nasıl duymadığını merak ediyordu.

Yine de şaşırmaması gerektiğini düşündü. Babasının ölümünden beri ne Lord Madison'ı ne de Lisa'yı pek görmemişti. Aslında onları sadece bir kez görmüştü, o da Lisa'nın Suzette ve Daniel'in tanışıp evlendikleri dönemde Londra'da olduğu birkaç kısa hafta. Doğrusunu söylemek gerekirse, kendisine karşı beslediğini bildiği sinsi okul aşkını cesaretlendirmemek için ondan uzak duruyordu.

Robert Lisa'yı önemsiyordu, tıpkı Suzette ve Christiana'yı önemseddiği gibi. Ama hepsi bu kadardı ve onun kalbini kırmak istemiyordu. Kız kardeşlerinin ve kocalarının yanında olmak onu rahatsız ederdi ve Suzette ile Christiana'ya her zaman yakın olmuş olsa da şimdi daha da yakındı. Onlar, Daniel ve Richard son iki yılda onun en yakın arkadaşları olmuşlardı.

Odadaki kadın yavaşça dönüp bakışlarını pencereye yöneltince düşünceleri dağıldı. Tül perdenin arkasından onu göremediğinden emin olan adam, ilgiyle ona baktı. Kız ona Lisa'yı hatırlatıyordu. Biz, Lisa'nın pastel elbiseler giymemiş ve saçlarını o süslü tarzda toplamamış halini, diye düşündü, hayranlık dolu bakışları

Bakışları kızın sırtında olduğu gibi önünde de geziniyordu.

Olgun, küçük bir şeftaliydi, cömert kıvrımları ve düzgün bacakları vardı. Saçları yüzünü çevreleyen ipeksi bir kütleydi ve altın rengi bir çağlayan halinde omuzlarına dökülüyordu. Ve ne biçim bir yüz, diye düşündü. Kocaman gözleri ve **dolgun**, öpülesi dudaklarıyla kalp şeklindeydi.

Belki de Lisa'yı bulup güvenli bir şekilde eve götürdükten sonra akşamın ilerleyen saatlerinde bu küçük fahişeyi ziyaret etmelidir. Eğer yakalanmadan ya da görülmeden onu kurtarmayı başarırsa. Bayan Morgan öğrenirse müşterilerini pek hoş karşılamaz.

Robert'ın düşünceleri sona erdi, gözleri kızın yüzüne kilitlendi, kız aniden kafasını temizlemeye çalışır gibi başını salladı ve ellerini saçlarında gezdirerek saçlarını geriye ve yüzünden yukarı doğru itti.

"Kahretsin," diye nefes aldı Robert. Aman Tanrım, **baştan** çıkarıcı bir şekilde giyinmiş küçük fahişe bir l'deki fahişe değildi. O Lisa Madison'dı!

Bir an ağzı açık kaldı, gözleri yine lanet olası firfırlı elbiselerinin normalde göstermediği cömert kıvrımlarda gezindi. Ama sonra pencerenin dışındaki bir çıkıntıya tünediğini, ağzı açık bir şekilde ona baktığını ve -kendisine karşı dürüst olsaydı- neredeyse çıplak olan Lisa Madison'a şehvetle baktığını hatırladı.

Robert küfrederek pencereye uzanıp açmak için hafifçe çömeldi ve sonra eğilip fısıldayarak, "Lisa," dedi.

Sözcük çıplak bir tıslamaydı ama başını çevirmesine yetti. Onu gördüğünde gözleri büyüdü ve sonra hızla

İleri.

Robert onun göğüslerinin her adımı baştan çıkarıcı bir şekilde sallandığını ve cömert kalçalarının sallandığını fark etmekten kendini alamadı. Lanet olsun, giydiği o hacimli elbiselerin altında böylesine cezbedici küçük bir vücut sakladığını kim bilebilirdi? Richard ve Daniel haklıydı, Lisa kesinlikle büyümüştü. Bu ne zaman olmuştu?

Kız pencereye ulaşır mutlu bir çılgılık atarak kendini ona doğru attığında ve neredeyse onu pervazdan aşağı yuvarlayacakken bu soru aklının bir köşesinde kaybolmuştu.

Pencerenin çerçevesine tutunan Robert kendini kurtarmayı başardı, kızıdan bahsetmiyorum bile, çünkü kız onunla dışarı çıkacaktı. Sonra bir elini çerçeveden kurtararak kolunu ona doladı.

"Oh, Robert. Tanrıya şükür. Geleceğini biliyordum," diye boynuna doğru mırıldandı ve kelimelerindeki hafif bulanıklık karşısında kaşlarını çatı.

"İçki mi içtin?" diye sordu, yüzünü görmeye çalışmak için hafifçe geri çekildi.

"Uh-huh." Özür **dilercesine** başını salladı. "Bayan Morgan bana bir çeşit baharatlı şarap içirdi. Tadı şarap gibiydi ama içinde başka şeyler de olduğunu biliyorum. Olacaklar için beni rahatlatacağını söylemişti. Sanırım o da çay gibi uyuşturulmuştu. Ama uyku tozuyla değil. Başka bir şeyle. **Kendimi** yumuşak ve uçar gibi hissetmemi sağladı."

"Hmmm." Kaşlarını çatı, bakışları kadının giydiği elbisenin üzerinde gezindi. Elbise hiçbir şeyi gizlemiyordu, ne göğüslerinin yuvarlaklığını ne de meme uçlarının koyu pembeliğini.

dik durduğunu fark etti ve kaşlarını çatı. "Ne giyiyorsun böyle?"

"Bayan Morgan bana bunu giydirdi. Talibimin beni bunun içinde beğeneceğini söyledi. Sen beni bunun içinde beğeniyor musun?" Kendine baktı. "Tenimde bıraktığı his hoşuma gidiyor. Uçuşuyor."

Temanın havada uçuşuyor gibi görüldüğünü fark etmekten kendini alamadı ve ayaklarının üzerinde sallandığı ve neredeyse çıplak bir şekilde karşısında durmaktan en ufak bir rahatsızlık duymadığı için, Bayan Morgan'ın ona verdiği şeyin suçlu olduğundan şüphelendi.

"Öyle mi?"

Robert gözlerini kırıştırdı ve bakışlarını kızın meme uçlarından yüzüne çevirdi. "Ne yapacağım?"

"Beni bunun içinde seviyor musun?" Lisa kaşlarını çatarak sordu. "Sence de güzel değil mi?"

"I-" Robert bakışlarının tekrar kızın vücudunda gezindiğini fark etti, göğüslerinin üzerinden geçip kalçalarının kıvrımlarına ve aralarındaki sarı buklelerin yuvasına doğru yumuşak teri boyunca süzüldü. Çok doğru, güzel olduğunu düşündü ve onun içindeyken hoşuna gitti. Çok fazla, diye düşündü acımasızca ve başını iki yana salladı. Mantıklı olmaya çalışarak sessizce, "Lisa, buradan gitmeliyiz," dedi.

"Oh, evet. Burayı sevmiyorum, Robert. Bayan Morgan beni **Gily** adında çok **iri** ve korkutucu bir adamın önünde soyundurup banyo yaptırdı ve bu hiç hoşuma gitmedi, ama istediğimde onu göndermedi ve işbirliği yapmazsam beni soyundurup banyo yaptıracakını söyledi ve bana dokunmasını istemedim ve bu yüzden o orada yokmuş gibi davranıp devam etmek zorunda kaldım, ama bu korkunçtu.

utanç verici ve ben bundan hoşlanmadım."

O piçi **öldürecekti**, diye düşündü Robert acımasızca. Gily, Bayan Morgan'ın kas gücüydü, kızları hizada tutan ve sorun çıkaran müşterilerle ilgilenen iri yarı, ay yüzlü bir dilsizdi. Lisa'ya bakıp onu bu kadar rahatsız ettiği için o piçi **öldürecekti**... Bayan Morgan'ı hallettikten hemen sonra Ama Lisa'yı güvenli bir şekilde oradan çıkarana **kadar** değil.

"Tamam," diye mırıldanarak onu biraz geriye itti. "Sırtıma tırmanmanı istiyorum."

"Sırt üstü mü?" diye sordu kararsızca.

"Evet, sen benim sırtıma tırman, ben de aşağıya ineyim."

"Aşağıya nasıl tırmanacaksın, Robert? Sen örümcek değilsin. Belki de Bet ve benim yaptığımız gibi çarşaflardan bir ip yapmalıyız ve-"

"Bu benim hakkım. Yukarı tırmandım, aşağı da tırmanabilirim. Sadece sırtıma bin, Lisa," dedi ve çıkıntıda yan dönerek onu kendi tarafına çağırdı.

Bütün bu süre boyunca nefesinin altında mırıldandı, ama onun arkasındaki çıkıntıya tırmandı ve sonra talimat verildiği gibi kollarını onun omuzlarına doladı.

"Bacaklarını belime dola," diye emretti.

Lisa kulağının dibinde mırıldandı ve bacakları Robert'ın beline **dolandı**, ayakları Robert'ın bacaklarına kenetlendi. Robert boş gözlerle onlara baktı, Lisa'nın yalınayak olduğunu ve çok sevimli bir vücuda sahip olduğunu fark etti.

küçük ayak parmakları ve güzel bir yüksek kemer ve-

"Şimdi ne olacak?"

Başını bir kez daha sallayan Robert, şimdi nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyordu. Sonra iç çekerek, "Sadece sıkı tutun," dedi.

Onun anladığını söylemesini bekledi ve sonra ikisini de pencereden dışarı doğru kaydırmaya başladı. Kız sırtına bir maymun gibi yapışmışken bu çok daha zor bir manevraydı ve Robert dişlerini sıkmaya başladı, dikkati yaptığı şeyle kızın ona tutunması arasında bölünmüştü. Tutunmasını kaybedip düşmesinden endişe ediyordu ama tutunmasına yardım etmek için bir elini bile ayıramıyordu.

"Tutuşun kaymaya başlarsa bana haber ver," diye tısladı, çıkıntı boyunca tre lis'e doğru ilerlerken.

"Evet, Robert," diye mırıldandı boynuna karşı ve nefesi kulağına değdiğinde içinden bir ürperti geçtiğini hissetti. Kahretsin, ona karşı daha önce hiç böyle bir tepki vermemişti. Ama o zaman kız hiç bu kadar ... biz-

"Ow."

Robert durakladı. Kız acı dolu bir ses çıkardığında çıkıntıdan inmiş ve tre lis'e adımını atmıştı. Başını hafifçe çevirerek neyin yanlış olduğunu görmek için etrafına bakmaya çalıştı. "Ne oldu?"

"Yok bir şey. Ayağım bir şeye çarptı sadece," diye **mırıldandı** Lisa, topuklarını adama doğru daha sıkı bastırarak tahtadan kaçmaya çalışıyordu. Adam çıkıntıda doğrulur doğrulmaz daha da aşağı kaymıştı ve ayakları artık adamın beline değil, kasıklarına batıyordu. Acı değildi

istemeden neden olduğu sansasyon için bir kelime. Robert Yüksek sesle inlememeyi başardı ve ayaklarını korumak için hafifçe eğildi, sonra tre lis'i dikkatten biraz daha hızlı bir şekilde inmeye başladı. Tek bir yanlış adım atmadan yere vardıklarında biraz şaşırdı ve ayakları yere sağlamca bastığı anda onu sırtından itti.

Ayakları artık ona bu kadar yakın bir şekilde sürtünmediğinde rahatladı, ama bunu görmezden geldi ve onu kollarına almak için döndü. Zavallı çıplak ayaklarını korumak için çıplaklığının bir kısmını gizleme çabasıydı ... ve onu kollarında tutma arzusuyla kesinlikle hiçbir ilgisi yoktu, diye kendini temin etti bir leyin sonuna ve orada bekleyen arabaya doğru yürürken.

Robert olabildiğince hızlı hareket etti, onu içeri sokup meraklı gözlerden uzaklaştırmak istiyordu, Bayan Morgan ya da fedaisiyle herhangi bir yüzleşmeden bahsetmeye bile gerek yoktu. Bu, Lisa'yı güvenli bir şekilde uzaklaştıran kadar bekleyecekti. Gily beklediğinden daha büyük bir sorun çıkarırsa ya da adam o hantal yumruklarından biriyle şanslı bir yumruk atarsa, Lisa'nın tekrar yakalanma riskini göze alamazdı.

"Ah, Robert, beni kurtaracağını biliyordum," diye iç geçirdi Lisa, onun göğsüne sokularak.

Robert homurdandı ve kızın göğüslerinin göğsüne baskı yapmasını görmezden gelmeye çalıştı.

"Çok cesur ve zekisin. Güçlü ve yakışıklısın da," diye ekledi memnun bir iç çekişle. "Çok güzel bebekler yapacaksınız."

Robert gözlerini kırptırdı, aklında bebek yapmak vardı: eylem, bebek yapmak değil.

Sonuç. Düşüncelerinin ne kadar tehlikeli bir yola girdiğini fark edince başını iki yana salladı ve hızını artırarak arabaya doğru son birkaç adımı aceleyle attı.

Şoför onun geldiğini gördü ve tünediğı yerden kalkarak arabanın kapısını hemen açtı, böylece Robert yüküyle birlikte kolayca içeri adım atabildi. Şoför kapıyı hızla kapatırken Robert bankın üzerine çöktü ama Lisa'yı karşı bankın üzerine oturtmakta isteksizdi. Bu haliyle ona bakmak pek de akıllıca bir fikir gibi görünmüyordu. Şoför tekrar koltuğuna tırmanıp arabayı sallanmaya başlatırken, kendi kendine Lisa'yı göğsüne bastırarak tutmasının tek nedeninin bu olduğunu söyledi.

"Beni eve mi götürüyorsun?" Araba yola çıkarken Lisa sordu. "Yüce Tanrım, hayır! Seni bu şekilde eve götüremem," diye nefes nefese kaldı.

Gözleri transparan elbisenin içindeki vücudunun üzerinde geziniyordu. Bu manzara karşısında sertleşmeye başladığını hisseden adam gözlerini kaçırdı ve mırıldandı: "Seni evime götürüyorum. Bet orada bekliyor. Sana daha uygun bir şeyler getirmesi için onu Richard ve Christiana'ya geri göndermem gerekecek."

"Bağka birinin elbisesiyle gelsem bir şeylerin ters gittiğini anlarlar herhalde," dedi memnuniyetle ve daha rahat bir pozisyon bulmaya çalışır gibi poposunu onun bacağıının üzerinde oynattı. "Bacaklarının bu kadar kemikli olduğunu daha önce hiç fark etmemiştim Robert."

"Bu benim bacağım değil," diye mırıldandı ve sonra dilini ısırabilirdi

girişte kapalı.

"O zaman ne var? Cebinde bir şey mi var?" diye merakla sordu, tekrar yer değiştirerek.

"Evet," diye homurdandı, elleri kalçalarını kavrayarak onu **sabit** tuttu. Sonra gözleri, kendini yakalayamadan tekrar vücudunda gezinmeye başladı. Robert gözlerini hızla kaçırdı ve kendine sert bir nutuk çekti. Bu Lisa Madison'dı ve onun için küçük bir kız kardeş gibiydi. Tatlı, masum, hülyalı gözlü... Kahretsin, ne zaman bu **hale** gelmişti?

Lisa başını eğerek merakla ona baktı. "Görebilir miyim?"

"Neyi gördün?" diye sordu dalgın bir ifadeyle, gözleri tekrar kıza kaydı ama bu sefer yüzünde sabit kaldı.

"Cebinde bu kadar pütürlü ve sert olan ne var?" diye açıkladı. "Neymiş o? Göster bana."

Robert uzun süre öylece baktı, yumrulu sertliğinin ona gösterme düşüncesiyle daha da yumrulaşıp sertleştiğinin farkındaydı. Ama sonra onu kalçalarından yakalayıp karşı sıraya oturtacak kadar kendine geldi.

"Konağıma varmamız uzun sürmeyecek," diye açıkladı konuyu değiştirmek için çaresizce. "Şoföre görünmemen için arka yolu kullanmasını söyledim."

"Bu nazık bir davranıştı. Sanırım," diye ekledi belirsizlikle. "Yine de neden konağınıza girerken görülemeyeceğimi anlamıyorum. Tabii bekâr bir kadın olduğum için değilse. Ama herkes ailelerimizin arkadaş olduğunu bilir ve kesinlikle böyle bir şey düşünmez. Bu

Gündüz, bir saat sonra, Bet orada olacak."

"Lisa, Bet zaten konağa geldi, bu yüzden sana eşlik ederken görülmez," diye sabırla işaret etti ve sonra öfkeyle ekledi, "Ve açıkçası, sabah, öğlen ya da gece olması fark etmezdi. Bu halinizle bırakın bir erkeğin evine girmeyi, bir **mekanda** görülmeniz bile olay yaratır."

"Kıyafetimin nesi var?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Elbisen transparan," diye işaret etti, bunu sorduğuna bile inanamamıştı. Tabii ki bunu belirtmek gözlerinin tekrar o güzel etin üzerinde gezinmesine neden oldu ve bu sefer onu gözleriyle yutmamak için kendini zor tuttu.

"Öyle mi?" Lisa gerçek bir şaşkınlıkla sordu ve sonra gözlerini baykuş gibi kıсарak kendine baktı.

Robert kaşlarını çatarak, "Gözlerinde bir sorun mu var?" diye sordu.

"Evet. Hayır. Belki de biz," dedi iç çekerek ve sonra itiraf etti, "Bayan Morgan'ın içmem için ısrar ettiği ikinci içkiden beri her şey biraz bulanık. Her şey bir odaklanıp bir kayboluyor. Çoğunlukla odak dışı." İçini çekti ve sonra itiraf etti, "Penceredekinin sen olduğunu anlamamın tek yolu, pencereyi açtığında esintiyle birlikte kokunun içeri süzülmesiydi." Küçük bir nefes verdi ve oturduğu bankta hafifçe kıpırdandı. "Gerçekten de çok hoş bir kokun var Robert. Baharatlı, biraz odunsu ve gerçekten çok hoş. İçimi ürpertiyor."

Robert belli belirsiz, "Karncalanma," diye yankılandı.

Lisa ona güzelce gülümsedi ve başını salladı. "Evet, karncalanma. Tamam. Kucağında otururken beni sarıp sarmalıyor gibiydin. Bu hoşuma gitti Robert. Bir daha oraya oturmasam olur mu?"

"Hayır," diye homurdandı, evet deme ve onu oraya geri götürme dürtüsüyle umutsuzca savaşıyordu. "Bu uygun değil."

"Elbette," dedi hayal kırıklığına uğramış küçük bir iç çekişle ve sonra arkasına yaslanıp açıkladı. "Ama Robert, seni seviyorum. Eminim bu her şeyi yoluna koyar?"

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı, gözlerini onun boynunun üzerinde tutmaya çalışarak. "Sen benim için küçük bir kız kardeş gibisin."

Lisa kaşlarını çatı. "Ben senin küçük kız kardeşin değilim."

Robert ona, "Benim için öylesin," diye güvence verdi, bakışları aşağıya doğru kaydı ve sonra hızla uzaklaştı. Sesine biraz sertlik katmaya zorlayarak ekledi: "Sen, Suzette ve Christiana her zaman benim hiç sahip olmadığım kız kardeşlerim gibi oldunuz."

"Kız kardeşler," diye tiksintiyle tersledi. "Ben senin kız kardeşin değilim, Robert Langley."

"Biz, ben seni böyle görüyorum Lisa Madison. Tatlı küçük bir kız kardeş gibi." Her zamanki gibi, diye ekledi sessizce. Yüce Tanrım, şu anda onda küçük bir kız kardeşe benzer hiçbir şey yoktu ve ne düşünceleri ne de vücudunun tepkileri evlat sevgisinin yakınından bile geçmiyordu.

"Ben senin küçük kız kardeşin değilim, Robert. Ben yetişkin bir kadınam ve eğer bunu göremeyecek kadar kalın kafalıysan, belki de kendime daha uygun birini bulmamın zamanı gelmiştir."

"Sevgimi vermek için tam bir bağ."

Robert'ın bakışları tekrar ona kaydı ve hızla pelerinini çıkarıp öne doğru eğilerek onu sardı ve mırıldandı. "Keşke yapsan."

Lisa, Bayan Morgan'ın kendisine zorla içki içirmesinden bu yana yaşadığı ilk gerçek duygular beynini kaplayan sisi delip geçince kaskatı kesildi. Ve bu duygular hayal kırıklığı ve öfkeydi. Bu adamı babasının dizlerinin dibindeyken sevmiştir ve Robert bu sevgiye gübre yığınının atılmış eski bir çift ayakkabı kadar değer veriyordu.

"Nasıl isterseniz," dedi soğuk bir sesle, pelerinini kendi etrafında toplayarak. Sonra araba yavaşlarken pencereye doğru eğilip dışarı baktı. "Bu Richard ve Christiana'nın konağı."

Robert bakma zahmetine katlanmadan, "Evet," diye mırıldandı. "Evime giderken oradan geçmek zorundayız. Perdeyi kapat Lisa. Hizmetkârlardan biri dışarı bakıp geçerken seni görebilir."

Lisa kaşlarını çatı ama omuz silkti. "Beni konağınıza götürmeniz için size zahmet vermektense eve gidebilirim. Oraya vardığında Bet'i eve gönder lütfen."

"Sen Lisa değilsin!" diye tersledi, kadın kapıyı açıp duran araçtan atlarken. Yalınayak olduğunu ancak ayakları kaldırıma değdiğinde fark etti. Bunu görmezden gelerek, durmalarına neyin sebep olduğunu anlamak için arabanın önüne baktı. Richard ve Christiana'nın komşuları Worthey'ler

Bir gezintiden eve dönerken, çift arabadan inerken arabaları yolu kapattı.

"Lisa!" Robert arkasından tısladı ama Lisa onu duymazdan gelerek

Richard ve Christiana'nın ön kapısına giden kapıya doğru aceleyle yürüdü.

Robert'ın botlarının arkasından kaldırıma vurduğunu duydu ama etrafına bakmadı, sadece kapıya doğru acele etti ve içeri girdi. Giriş boştu.

Lisa o anki şaşkın haliyle bile bunun sadece iyi bir şey olabileceğini düşündü. Kapıyı iterek kapattı, hızla merdivenlerden yukarı çıktı ve sonra işgal ettiği odaya doğru ilerledi, ne yavaşladı ne de durdu. güvenli bir şekilde içerideydi.

Ancak oraya vardığında Lisa kapıya yaslanmak için kısa bir süre durakladı ve gözleri kapandı. Ağlamak istemeliydi. Çığlık atmak ve bir şeyler fırlatmak istemeliydi. Beyninin bir bölümüyle bunu gerçekten istediğini biliyordu ama kendisini saran uyuşukluğu delmeyi başaran kısa, keskin öfke ve hayal kırıklığı acısı çoktan geri çekilmiş ve silik bir anıya dönüşmüştü. Tekrar hiçbir şey hissedecek gibi görünmüyordu. **Tek** yapmak istediği uzanmak gibi görünüyordu.

Kendini kapıdan uzaklaştırarak, dengesiz bir yürüyüş olduğundan şüphelendiği bir şekilde odayı geçti ve sonra yatağa yığıldı.

Robert, Lisa'yı alçaltmaya başladı ama birkaç dakika sonra durdu.

ve belirsiz bir şekilde bekledi. Eğer gelişine tanık olunursa

varlığı daha fazla soruna neden olabiliirdi. Richard şimdiye kadar dönmüş ve onun gelişine ve giyinik -ya da duruma göre soyunuk-haline tanık olmuş olsaydı, dışarı çıkıp bir açıklama talep ederdi. Ancak, eğer görünmeden içeri girmişse, kapıya yaklaşması dikkatleri onun gelişine ve durumuna çekebilirdi.

Ne yapacağından emin olamayarak tereddüt etti ama birkaç dakika geçmesine rağmen kimse arkasından gelmeyince Robert dönüp arabaya bindi ve şoföre devam etmesi için işaret etti. Eve dönecek ve Bet'i hanımına yardım etmesi için geri gönderecekti. Lisa'nın pek iyi durumda olduğu söylenemezdi ve gülünç bir şekilde gecelik olarak adlandırılan o tül gibi kreasyondan kurtulmak için yardıma ihtiyacı vardı.

Sonra kendini Bayan Morgan'ın evine atacak ve biraz he l yükselterek onu dolduran hayal kırıklığının bir kısmını serbest bırakacaktı. Onunla işi bittiğinde, kadın bir daha kendini böyle bir şeye karıştırmayı düşünmeyecek ve bu "talibin" kim olduğunu tam olarak bilecekti. Ve sonra o piçi de ziyaret edecekti.

"Hanımefendi."

Lisa uyku lu bir şekilde kıpırdandı ve tek gözünü açarak üzerine eğilen kadına baktı. Bet. Diğer gözünü de açarak biraz sersemlemiş bir şekilde ona gülümsedi. "Oh, güzel. İyisin."

Bet, "Evet, çok şükür sen de öylesin," dedi.

 arpık bir gülümsemeyle yatağın yanına uzandı. " ok endişeliydim ta ki Lord Langley döndü ve sizi güvenli bir şekilde götürdüğünü söyledi."

Lisa bu isim karşısında yüzünü buruşturdu ve sonra gözlerini kapatıp, "Korkunç adam," diye mırıldandı.

"Korkunç adam mı?" Bet şaşkınlıkla sordu. "O zaman taliple tanıştın mı? Lord Langley sizi zamanında çıkardığını söyledi."

"Talip değil," diye homurdandı. "Robert."

"Ah." Bir duraksama oldu ve sonra Bet kararsız bir şekilde "Uygunsuz davrandı mı?" diye sordu.

"Hayır... alçak her şey olabildiğince düzgündü," diye öfkeyle homurdandı ve sonra mutsuz bir i  çekişle sırt üstü yattı. "Onu sevdiğimi söyledim, Bet, ama beni küçük bir kız kardeş olarak gördüğünü açıkça söyledi."

"Bu elbisenin içinde mi?" Bet hayretle sordu.

Lisa ilgisizlikle aşağıya baktı. Oldukça açık görünüyordu ve bunu giydiği için utanması gerektiğinden şüpheleniyordu ama içinde o duyguyu bulamıyordu. Aslında, şu anda duygularından oldukça kopuk hissediyordu. Robert'a duyduğu öfke ve kızgınlık bile bir tür uzak duyguydu. Sanki onun dışında bir yerde duruyorlarmış, oradaymışlar ama dokunulamazlarmış gibi. Lisa bunun oldukça garip olduğunu düşündü ve muhtemelen bundan da endişe duyması gerektiğini biliyordu ama duymuyordu.

Bayan Morgan boğazından aşağı ne dökmüştü acaba? diye merak etti, bu ilk değildi ve sonra Bet'e baktı. "Robert'tan yeni mi geldin?"

"Hayır. Saatlerdir evdeyim. Lord Langley dedi ki

Bu kıyafetten çıkmak için yardıma ihtiyacın var gibi, ama buraya geldiğimde dünya için ölüydün, bu yüzden uyumana izin verdim. Ama bu gece oraya gideceksen giyinmen gerek." Kararsızca kaşlarını çatı. "**Baloya** mı gidiyorsun?"

Lisa kısa bir süre bu konuyu tartıştı ve neredeyse hayır diyecekti, uyumak istiyordu ama sonra tekrar düşündü. Robert ilgilenmiyordu. Görünüşe göre bunca yıldır aşkını onun için harcamıştı. Artık yirmi bir yaşındaydı, birçokları için kız kurusu sayılırdı ve bunca yıl **boyunca** Robert'ın onun artık büyüdüğünü fark edeceği umuduyla rafta beklemişti. Ama açıkçası, onu bu elbisenin içinde görmek Robert'ın ona "küçük kız kardeş" gibi bakmasını engellemediyse, hiçbir şey engelleyemezdi. Kendini raftan indirip bir koca bulmasının zamanı gelmişti.

Lisa kararlılıkla doğrulup yorgani bir kenara attı. "Evet, baloya gidiyorum. Bir koca **bulmamın** zamanı geldi, Bet ve tonun **büyük** bir kısmı Landon'ların sezon açılış balosunda **olacak**, bu da şu anda şehirde bulunan her bir uygun bekârın bizim gibi orada olacağı anlamına geliyor."

Bet'in endişeli ifadesini fark edince gülümsedi ve ayağa kalktı. "Belki Findlay, iki yıl önce Landon ba l'da beni dansa kaldıran o yakışıklı, sarışın lord yine orada olur. Çok yakışıklıydı ve son gittiğimizde benden hoşlanmış gibiydi. Eğer **hâlâ** bekârsa, belki beni tekrar dansa kaldırır." Ağzı kararlı bir şekilde sertleşti. "Eğer ederse, bu sefer ona daha fazla ilgi **göstereceğim** ve bana kur yapmasına izin vereceğim."

"Emin misin?" Bet sordu, sıkıntılı görünüyordu. Elini uzatıp "Lord Robert size belli ki bir tür tentür verildiğini söyledi ve bunun etkisinin henüz tam olarak geçtiğini sanmıyorum."

Lisa umursamaz bir tavırla, "Eminim giyinip gitmeye hazır olduğumda etkisi geçecektir," dedi ama geçeceğinden hiç de emin **değildi**. Kendini garip bir şekilde yenilmez, dokunulmaz hissediyordu... ya da belki de sadece umursamıyor gibiydi.

Beşinci Bölüm

"Robert, seni burada gördüğüme şaşırdım. Bu yıl bu tür şeylerden vebadan kaçır gibi kaçacağını sanıyordum," diye yorumladı Richard, Robert Daniel'la **birlikte salonun** kenarlarında içkilerini yudumladıkları yere ulaştığında.

"Evet," diye onayladı Daniel. "Bekârlığınızda mutlu olduğunuzu ve evlilik düşünen genç kızlar ve anneleri tarafından kovalanmakla hiç ilgilenmediğinizi sanıyordum."

"Evet, öyleyim," diye mırıldandı Robert, gözleri **salonu tararken**. "Lisa nerede?"

"Oh ho, onun büyüdüğünü nihayet fark etmeye tenezzül ettiğini söyleme bana?" Daniel eğlenerek alay etti.

Robert kaşlarını çatarak başını salladı. Bunu kesinlikle fark etmişti. ama bu soruyu sormasının nedeni bu değildi. O günkü kaçamaklarının ne kadarını açıklayacağını kısaca ve sessizce tartıştığı bir tereddüitten sonra içini çekti ve ciddiyetle, "Siz iki beyefendiyle konuşmak istiyorum. Özel olarak."

Richard kaşlarını kaldırdı ve Daniel'la bakıştı, ama sonra iki adam birlikte dönerek onu **salondan** dışarı çıkardılar. Robert alçalmadan önce duraksadı, bakışları yine odada Lisa'yı aradı. Ancak onu salonun diğer tarafındaki bir grup kadının arasında, iki kız kardeşinin arasında güvenle görünce rahatladı ve diğer iki adamı takip etti.

"Lisa Madison!" Son talip hayal kırıklığıyla uzaklaşırken Suzette eğlenerek "Lisa Madison" dedi. "Neden bu adamlara yalan söylüyorsun ve dans kartının **dolu** olduğunu iddia ediyorsun? Üç dansın kaldığını çok iyi biliyorum.

Lisa omuz silkerek, "Onları saklıyorum," dedi.

"Robert için mi?" Christiana nazikçe sordu.

"Pek olası değil," dedi Lisa kuru bir sesle. "Dünyadaki son adam olsa bile onunla bir dans daha harcamazdım."

Kız kardeşlerinin kalkık kaşlarını ya da birbirlerine attıkları bakışları fark etmemiştii, bu yüzden Suzette nazikçe "Robert'la bilmediğimiz bir şey mi yaptınız?" diye sorduğunda şaşırmadı.

"**Hiç** de değil," dedi Lisa havalı bir şekilde. "Bana karşı olan duygularının evlatlıktan öteye gitmediği çok açık ve ben de

benimki de öyle. O benim için çok aptal bir adam. Çocuklarımız aptal olur. Bu yüzden dikkatimi daha olası, bütüncül bir oyuna yöneltiyorum."

"Oyun mu?" Suzette inanamayarak sordu, içtiği punç boğazına kaçınca Christiana'nın sırtını sıvazladı. Ağzı eğlenerek dönerek, "Ava mı çıkıyoruz o zaman?" diye sordu.

"Bir koca avı," dedi Lisa sert bir baş hareketiyle. "Bir koca bulmaya, çocuk sahibi olmaya ve hayatıma başlamaya hazırım."

"Hmmm," diye mırıldandı Christiana. "Peki bu dansları Robert için saklamıyorsan, kim için saklıyorsun?"

"Bu-" Lisa durakladı, gözleri parladı ve kendilerine yaklaşan adamı tanıyınca dudaklarını bir gülümseme kapladı. Ta I, sarı saçlı ve şu anda ona gülümseyen Charles Findlay, iki yıl önce birlikte dans ettiği adamdı. "O."

"Lord Findlay?" Suzette yaklaşan adama ilgiyle bakarak sordu. "Landon'lara son gittiğimizde onunla dans etmiştiniz, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı Lisa, gözleri adamın üzerinde geziniyor ve o sırada ne düşündüğünü merak ediyordu. Findlay gibi biri onu kollarında tutarken Robert'ın peşinden koşmak. Buz sarısı saçları, güçlü, akil yüz hatları, geniş omuzları ve ince kalçalarıyla gerçekten de güzel bir erkekti. Robert'tan bile daha yakışıklı olduğunu gülümseyerek itiraf etti. Gerçekten, o bir Adonis'ti. Eğer bir kız her sabah aynı yüzle uyanmak zorunda

sabah, onun kendisine gülümsediğini görmekten daha kötüsünü yapamazdı.

"Hanımlar," dedi Lord Findlay selamlarken, önlerinde durup zarif bir selam çizdi. Onlar selamlaşmak için mırıldanırken doğruldu ve gülümsedi. "Bu akşam olağanüstü güzel görüldüğünüzü söyleyebilir miyim?"

"Olabilir," dedi Suzette gülerek. "Ciddi olduğuna bile inanabiliriz."

Lord Findlay takdirle sırttı ve sonra bakışlarını Lisa'ya çevirdi. "Bu akşam planladığımdan daha geç geldim ve muhtemelen hiç umut olmadığını biliyorum, ama kartınızda adımlı yazabileceğim en azından bir dansınız kalmadı mı?"

Lisa yalan söyleyerek dans kartını aldı ve "Ne yazık ki **lordum**, gelmekte biraz geciktik," dedi. "Ve sanırım birkaç dansım **hâlâ** boş." Hangi dansların boş olduğunu tam olarak bilmiyormuş gibi kartı inceledi ve ardından, "Vals mi yoksa **dörtlü** mü tercih edersiniz?" diye sordu.

"İkisi de," dedi hemen ve sonra sırtarak ekledi, "Eğer **cüretkâr** olabilirsem?"

Lisa kız kardeşlerinin gözlerinin kısılmasını görmezden geldi ve sonra hafifçe, "Sizi vals için bırakıyorum. Dörtlü geldiğinde oldukça bitkin olacağımdan ve yenilenmeye ihtiyacım olacağından şüpheleniyorum."

"O zaman size bir içki getirip, **dört** saat boyunca biraz hava almanız için sizi terasa çıkarmaktan memnuniyet duyarım," diye sırtarak güvence verdi ve hemen ardından ekledi, "Yanında da

kız kardeşleriniz, tabii ki."

Lisa gülümsedi ve onun adını kartına yazdı. Daha sonra başıyla onayladı ve adam çıkarken uygun bir şekilde mırıldandı.

"Sen kimsin ve kız kardeşime ne yaptın?" Suzette, Lisa'nın kolunu yakalayıp adam gittikten sonra onu Christiana ve kendisiyle yüzleşmesi için çekiştirerek sordu.

"Ne demek istiyorsun?" Lisa sahte bir şaşkınlıkla sordu. Ama Suzette'in ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Tüm bu durumu normalde sahip olmadığı bir soğukkanlılıkla idare etmişti ve bunun Bayan Morgan'ın boğazından aşağı döktüğü içkilerin etkisinden kaynaklandığından şüpheleniyordu. Artık ayakları üzerinde duramıyordu ama yine de duygularından biraz kopmuş hissediyordu. Geçmişte kır danslarında yaşadığı olağan el terlemeleri ya da telaşlı gerginlikten hiçbiri yoktu. Bu gece yakışıklı Lord Findlay de dahil olmak üzere her erkek yaklaştığında kendini tamamen ilgisiz ve kendinden emin hissediyordu.

Bu alışılmadık özgüven ve sakinlik ona işleri istediği gibi ayarlama imkânı vermişti ama buna minnettardı. Bugünkü maceralardan en azından bir iyi şey çıkmıştı. İki, diye karar verdi. Robert onu hiçbir zaman onun sevdiği gibi sevmeyecekse, bunu şimdi kabul etmesi, bir koca bulamayacak kadar yaşlanana kadar rafta beklemesinden daha iyiydi.

Bu düşünce çenesinin kararlılıkla kalkmasına neden oldu. Bo, Robert'a kilitlendi. Yalnız ve yaşlı bir adam olarak ölecekti.

Onu aşkla sevebilecek tek kadını geri çevirdiği için onun kusurları.

"Sen-" Suzette söze başladı ama müziğin başlaması ve Lisa'nın dans kartında ilk sırada yer alan Rotham'ın onu almaya gelmesiyle durakladı.

Lisa iyi bir dansıydı. Biraz kafası karışmış olmasına rağmen, hayranları tarafından defalarca odanın etrafında döndürülürken adımları zarafet ve kolaylıkla atmayı başardı. Ama gözleri otomatik olarak salonda iki adamı, Lord Findlay ve Robert'ı arıyordu. Kiminle dans ettiğini ve rakibinin kim olduğunu görmek için Lord Findlay'i izliyordu. Robert'ı arıyordu çünkü ... alışkanlıktan, diye düşündü ve dikkatini tekrar dans partnerine yöneltti.

Lisa, Robert Maitland, Lord Langley'le artık ilgilenmediğini kendine kesin bir dille hatırlattı. Ayrıca, belli ki bu gece gelmeye zahmet etmemişti. Ama o zaman neden gelsin ki? Christiana, Radnor arabasıyla buraya gelirken Richard'a Robert'ın bu gece gelmeyi planlayıp planlamadığını sorduğunda kocası gülerek hayır demişti, Robert koca avcısı hizmetçilerin ve annelerinin olabileceği bir yerde bulunmaktan kaçınmak niyetindeydi.

Biz, onun için buly. Lisa, onun burada dikkatini dağıtmasına zaten ihtiyacı olmadığına karar verdi. Yine de beyninin küçük bir kısmı onun burada olup ne kadar başarılı olduğunu görmesini diliyordu. Ve başarılıydı. Dans kartında bir yer istemek için ona yaklaşan her erkek güzelliğine, zeksına ve

onun zarafeti. Robert'ın ölümünden sonra sarsılan güvenine merhem gibi gelmişti.

"küçük kız kardeş" işi. Görünüşe göre erkekler onu okul odasına ait biri olarak görmüyordu.

"Dansım, sanırım."

Lisa, kendisini dans pistinden çıkaran son partnerinin yanında durdu ve Lord Findlay'e gülümseyerek etrafına bakındı. "Evet lordum, öyle."

"Ahh," diye mırıldandı Lord Pembroke, onun kolunu bıraktı ve başıyla selam verdi. "Büyüleyici arkadaşlığınız için teşekkür ederim, Bayan Madison. Sizin kadar güzel ve zarif bir hanımefendiyle dans etmek büyük bir zevkti."

Lisa ışıldayan gülümsemesini şimdi Pembroke'a çevirmişti. Koyu renk saçlı ve neredeyse Lord Findlay kadar çekici olan Pembroke, Lisa'nın aklı başından gidene kadar dansın büyük bir kısmında eğlenceli ve keyifli olmuştu.

"Teşekkür ederim lordum. Çok keyif aldım," diyerek onu temin etti.

"O zaman belki yarın akşam Hammond'ların balına katılırsanız, orada bana bir dans verecek kadar nazık olursunuz?" diye **umutla** önerdi.

"Kesinlikle lordum. Dört gözle bekliyorum," dedi cesaret verici bir sırıtsıla.

Lord Findlay onu dans pistine geri götürürken, "Ben de öyle," diye güvence verdi.

"Bir kalp kazandın," dedi Lord Findlay onu dans için kollarının arasına alırken eğlenerek. "Ama gördüğüm kadarıyla bu gece pek çok kalp kazandınız. Neredeyse her erkek

seninle dans eden herkes mutlu bir şekilde ayrıldı.

tanıdığınız."

"Neden **lordum**, insan beni bir gece boyunca izlediğinizi düşünüyor," diye hafifçe alay etti.

"Evet," dedi özür dilemeden. "Bakmamak mümkün değil. Dışarıya öyle bir özgüven ve güzellik yayıyorsunuz ki gözlerinizi kaçırmak çok zor."

Lisa bu sözler karşısında gözlerini kırptırdı ve sonra neşeyle güldü. Kendine olan güveni, Bayan Morgan'ın iksirinden arta kalan etkilerin ve bu akşam aldığı iltifatların bir bileşimiydi. Bu akGama kadar Robert'ın ona karşılık vermemesinin kendine olan güvenini nasıl sarstığını fark etmemiGti. Bunun onun tarafından kasıtlı olarak yapılmadığını biliyordu ama yine de sonuç bu olmuştu - duygularına karşılık vermediği gerçeğine dair şaşkınlık ve umutsuzluk, yeterince güzel, esprili, zeki olmadığına dair endişeler. Ama geceye katılan diğer erkekler tarafından iltifat yağmuruna tutulduktan sonra böyle hissetmek zordu. Görünüşe bakılırsa Robert onun **duygularına** sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu göremeyecek kadar kördü.

"Şu ana kadar Londra'da kalmaktan memnun musunuz?" Lord Findlay kızın dikkatini tekrar kendisine çekerek sordu.

Lisa alaycı bir ifadeyle, "Kesinlikle ilginç oldu," dedi ve nasıl olduğunu sorgulamasını engellemek için ekledi: "Hizmetçimle ben geleli daha iki gün oldu. Kız kardeşlerimi tekrar görmek ve işleri yoluna koymak çok güzel."

"Evet. Onları ziyaret etmek için şehre yeterince sık geliyorsun. Sanırım." Kasabaya ne kadar sık geldiğini nereden bildiğini merak ederek kaşlarını kaldırdığında, "Geçen yıl sadece birkaç günlüğüne kasabadan kaybolduğunda büyük hayal kırıklığına uğramıştım. Geçen yıl da dönmeyince yıkıldım."

Lisa bu iddia karşısında kendini kıkırdarken buldu. Adam ona üzgün bir surat ifadesi takınırken, dudaklarının seğirmesi ve gözlerinin neşeyle parıldaması bu ifadeyi biraz bozuyordu. Belli ki onunla alay ediyor ve flört ediyordu. Eğlenceliydi. İsteksiz bir Robert'ın peşinden koşmaktan çok daha eğlenceliydi.

"Senin gibi yakışıklı birinin arkadaşsızlıktan öldüğünü hiç sanmıyorum," dedi hafifçe.

"Görmedim," diye kolayca itiraf etti. "Ancak, seni kollarıma aldıktan sonra diğer genç kadınlar bana **donuk** ve itici geldiler." Lisa'nın gözleri hafifçe büyüdü. Kendini iyi hissediyor olsaydı, bu sözler karşısında çılgınca kızaracağından ve **biraz** telaşlanacağından şüpheleniyordu. Ancak şu anda bu sözler onu gülümsetmişti. Söylediği şeyler okuduğu kitaplardan birinde, kahraman tarafından kadın kahramana söylenmiş olabilirdi. Oldukça güzellerdi, gurur verici ve çekici olduklarından bahsetmiyorum bile.

Bu sözler onu

güzel ve arzulanır hissetmek. Ve bundan hoşlandı.

"O geceki dansımızdan **ben** de keyif aldım," dedi cesurca.

Lord Findlay şüpheli bir kaşını kaldırdı. "Ben de dansımız sırasında dikkatinizin dağıldığını sanıyordum."

Lisa alaycı bir şekilde güldü. "Korkarım biraz öyleydim. Çok şey oluyordu

ama daha sonra sizi kesinlikle hatırladım, Lordum."

"Neden? Ayak parmaklarına mı bastım?" diye alay etti.

Lisa sırtı ama başını salladı. "**Çok** güzel dans ediyorsun ve bunu biliyorsun."

"O zaman beni hatırlamana ne sebep oldu?" Findlay sordu, kelimeler neredeyse bir **meydan** okumaydı.

"Çünkü siz çok çekici bir adamsınız lordum," dedi basitçe, **meydan** okumayı karşılamakla ilgilenmeden. Adamın yakışıklı olduğunu bildiğinden hiç şüphesi yoktu. "Bir kızın unutmamasını zorlaştıracak kadar yakışıklıdır."

"Rea ly?" diye sordu ilgiyle. "Beni çekici mi buluyorsun?"

"Çok," dedi eğlenerek ve ekledi, "O kadar ki, bu gece burada olursun diye senin için bir dansı bilerek boş bıraktım."

Lord Findlay onun sözleri karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve Lisa çoğu kadının böyle bir itirafta bulunmayacağını düşündü. Çekingen davranırlardı ve muhtemelen onu çekici bulmuyormuş gibi davranırken alay eder ve flört ederlerdi. Bu tür oyunlar ona çok kurnazca geliyordu. Adamın birazcık akli varsa zaten her şeyi anlardı. Öyleyse neden zahmet etsin?

"Lord Findlay son nefesini verirken kollarını biraz daha sıktı ve onu neredeyse skandal yaratacak kadar yakınına çekti.

"Hmmm," diye mırıldandı Lisa, adamın gözlerindeki ifadeye dikkat ederek

karardı. Sırttı ve ondan biraz uzaklaştı, böylece daha uygun bir şekilde kucaklamak. "Ve bu gece dans ettiğim erkeklere göre güzel, zeki ve **esprili**."

"Kesinlikle öyle," diye tereddüt etmeden kabul etti. "Gözlerin zekâ ve muziplikle ışıltıyor ve dudakların... bir erkeğin aklına seni öpmeyi getiriyor."

"Rea ly?" diye sordu ilgiyle. "Bu beni öpmek istediğiniz anlamına mı geliyor lordum?"

"Kesinlikle," dedi Findlay, alaycı bir tavırla ve Lisa dudaklarından bir kahkaha patlamasına neden oldu. Kendini çok güçlü hissettiğini düşündü. İlgilendiği adamdan yıllarca hiçbir şey görmedikten sonra bu kadar çok farklı erkekten gelen bu iltifatlar ... Baş döndürücüydü, kendini iyi hissettiriyordu, güzel ve arzulanır hissettiriyordu ve ... Hoşuna gitmişti. Hem de çok.

"Korkarım dansımız sona erdi," dedi Lord Findlay üzüntüyle ve müzik biterken onu durdurdu.

"Ne kadar üzücü," dedi dudakları mutlu bir gülümsemeye dönüşerek.

"Evet, öyle," diye onu temin etti, onu kendi tarafına kaydırıp ve elini dirseğinin kıvrımına sokarak onu yerden **kaldırdı**. Başını onunkine doğru eğerek sordu: "**Dörtlü** ne zaman? Size içecek bir şeyler getirme ya da terasa kadar eşlik etme fırsatını kaçırmak istemem."

"Şimdi," dedi Lisa, bir sonraki dans başlarken ona gülümseyerek. Lord Findlay, "O zaman ben gerçekten de şanslı bir adamım," dedi.

Sırt. "Kız kardeşlerine bize katılmak isteyip istemediklerini sorman için seni yalnız bırakıyorum.

"Ben sana içki getirirken terasa çık."

"Geneleve döndüğünüzde Bayan Morgan'ın gitmiş olduğunu mu söylüyorsunuz?" Richard, kütüphanesinde volta atarken acımasızca sordu.

Robert ciddiyetle başını salladı. Lisa'yı kurtarmak için yaşadığı macerayı anlatmayı yeni bitirmişti, Bet'i bırakmak için durduktan hemen sonra Morgan'a nasıl döndüğünü anlatmıştı. Ancak geneleve vardığında kadının aceleyle eşyalarını toplayıp kaçtığını görmüştü.

"Görünüşe göre Lisa ve Bet'in gittiğini hemen fark etmiş ve Kıta'ya bir yolculuk yapmanın kendi yararına olacağına karar vermiş." Robert öğleden sonra öğrendiklerini açıkladı. "Aşçı, Morgan'ın olabildiğince hızlı bir şekilde toplayabildiğini topladığını ve ben gelmeden birkaç dakika önce ayrıldığını söyledi."

"Onun için en iyisinin bu olduğunu söyleyebilirim," dedi Daniel acımasızca. "Hımmm." Richard başıyla onayladı. "Morgan hiçbir zaman aptal bir

Kadın. Üçümüzün de memnun olmayacağını anlamış olmalı. Lisa'nın itibarını zedelemekten ve bir skandal yaratmadan onu tutuklatamayabilirdik ama hizmetçiyi uyuşturmak ve alıkoymak ona karşı kullanılabilirdi. Prangaya vurulma korkusuyla yakın zamanda döneceğinden şüpheliyim." Ağzı gerildi ve Robert'a baktı. "Siz gelmeden birkaç dakika önce ayrıldıysa-

"Ona yetişebilmek için şoförüm beni etrafta dolaştırdı. Hatta rıhtıma bile gittim ama ondan hiçbir iz yoktu."

hoşnutsuzlukla söyledi. Kadının kaçmış olması onu **hâlâ** rahatsız ediyordu.

Daniel, "Sahil boyunca herhangi bir yere gidebilir ve oradan bir tekneye binebilirdi," diye belirtti.

"Evet," diye başını salladı Robert acımasızca. "Bu yüzden kendi başıma daha fazla araştırma yapma zahmetine girmedim. Yarın sabah kadının izini sürmesi ve ya talibinin kim olduğunu açıklamasını sağlaması ya da suçlamalar için onu geri getirmesi için bir koşucu tutmayı planlıyorum. Böyle bir seçenek sunulduğunda, Lisa'yı uyuşturması ve alıkoyması için onu kimin tuttuğunu açıklayacağından şüpheleniyorum."

"Hiç şüphesiz," diye kabul etti Richard. "Sadece bu gece buraya gelmeden önce koşucuyu işe almadığına şaşırdım."

Robert, "Zaman olsaydı yapardım," diye güvence verdi ona. "Ama aramaktan vazgeçtiğimde geç olmuştu. Ve Lisa'nın bu davete katılmayı planladığını biliyordum. Bu 'talibin' kim olduğunu çözene kadar onu yalnız bırakmamanın en iyisi olduğunu düşündüm. Onu elde etmek için başka bir girişimde bulunabilir." Kaşlarını çatı ve ekledi, "Aslında şu anda dışarıda ona göz kulak olacak kimse olmadan durması hoşuma gitmiyor ama bunu salonda birilerinin duyabileceği bir yerde konuşmaya cesaret edemedim ve ikinizin de durumdan haberdar olmanız gerekiyordu, böylece belaya karşı dikkatli olabilirsiniz."

Daniel güven verici bir şekilde, "Christiana ve Suzette ona göz kulak olacak," dedi ve ardından, "Yani aşçı bu sözde talibin kim olduğunu size **söylemedi** mi?" diye sordu.

Robert ciddiyetle başını salladı. "O bilmiyordu. Sorguladığım kadınlardan hiçbirisi de bilmiyordu. Görünüşe göre bu bizim koruduğumuz

sır."

Richard kuru bir sesle, "Ya da kadınlar sadıktır," dedi.

Robert kuru bir kahkaha attı. "İnanın bana, onlarla konuştuğumda hiçbir kadın kendini çok sadık hissetmiyordu. Morgan'a karşı **biraz** öfkeliydiler. Görünüşe göre onlara genelevden çıkmaları ve kendilerine yeni bir yer bulmaları için sadece yarın sabaha kadar süre vermiş, sonra da birileri gelip **genelevi** kapatacak."

"Hmmm," diye mırıldandı Daniel. "O zaman kendilerini pek sadık hissedeceklerini sanmıyorum."

Robert başını salladı ve Richard'a işaret etti, "Bu iş bitene kadar Lisa'yı koruması için birini tutmalısın. O-"

Daniel, "Yapamaz," diye araya girdi.

Robert şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Tabii ki yapabilir."

"Hayır, yapamaz. Christiana'nın çocuğu var ve birini işe almak için neler olduğunu açıklaması gerekecek ve Richard şu anda Christiana'nın üzülmesini istemiyor. Sen gelmeden önce biz de tam bunu konuşuyorduk," dedi Daniel kolayca.

"Ne?" Robert'ın gözleri büyüdü ve Richard'a döndü. "Christiana hamilemi?"

Richard önce yanıt vermedi. Bakışları Daniel'in üzerindeydi ama sonra belli belirsiz gülümsedi ve başını salladı.

"Biz, bu çok **parlak**!" Robert güldü ve onun omzuna vurmak için hamle yaptı. "Ne kadar ilerledi? Ve neden bana söylemedi?" diye ekledi kaşlarını çatarak.

"Henüz hamile değil ve doğum gerçekleşene kadar kimsenin bilmesini istemiyor.

Biraz daha ileride," diye Richard'ın yerine Daniel cevap verdi. "Yani, gördüğünüz gibi,

korumalar falan tutup onu tekrar strese ve endişeye sokamaz."

"Hmmm. Hayır, Christiana endişelenmeye meyillidir. Onun bir çocuk daha kaybetmesini istemeyiz," diye onayladı Robert kaşlarını çatarak. Christiana evlendiklerinden beri ikinci kez çocuk sahibi olmuştu. İlkini kaybetmek onu yıkmıştı, ikincisini kaybetmek onu mahvedecekti. Daniel'e bakarak, "O zaman belki Lisa'nın seninle ve Suzette'le kalmasını sağlayabilir ve bir koruma tutabilirsin ..." diye önerdi. Daniel başını sallamaya başlayınca sesi kesildi.

"Suzette'in ruhunu kurtarmak için sır saklayamayacağını biliyorsun," dedi kuru bir sesle. "Bizim de ona sır vermemiz mümkün **değil**. Christiana hemen öğrenir. Ayrıca, Lisa'nın taşınmasını nasıl açıklayacağız? Christiana nedenini bilmek isteyecektir."

Robert mutsuz bir şekilde alnını ovuşturdu. "O zaman ne yapacağız? Onu öylece korumasız bırakamayız. Bu talip başka bir yöntem kullanarak onu tekrar ele geçirmeye çalışabilir."

Richard nedense Daniel'a ters ters bakarak, "Evet, yapabilir," diye onayladı.

Daniel kararlı bir şekilde, "Biz, tüm durum ortaya çıkmadan ve Christiana ile Suzette'in haberi olmadan dışarıdan birini getiremeyiz," dedi.

Robert mutsuz bir şekilde, "Bunun farkındayım," dedi. "Ama biz talibin kim olduğunu bulup bir daha denemeyeceğinden emin olana kadar onun izlenmesi gerekiyor."

Daniel, "O zaman üçümüz gözçülük yapmak zorunda kalacağız," dedi. omuz silkerek.

"Ne yapmamız gerekiyor-" Robert hayal kırıklığıyla başladı.

"Bir süreliğine eve misafir gelmesinin sakıncası yok, değil mi Richard?" Daniel onun sözünü kesti.

"Ev misafirleri mi?" Richard şaşkınlıkla sordu.

"Robert, Suzette ve ben," diye açıkladı. "Robert'ın Londra'daki evinde tadilat yaptırdığını ve bu sırada ona bir oda tahsis ettiğinizi söyleyebilirsiniz. Aslında sanırım Suzette ve benim orada kalmamız için iyi bir mazeret yok," dedi kaşlarını çatarak. "Ama sen ve Robert geceleri Lisa'ya göz kulak olmak için oradaysanız, bizim de orada yatmamıza gerek yok. Sadece gün içinde sık sık ziyaret ederiz. Lisa taşradan yeni geldiği için bu pek de **olağandışı** sayılmaz. Kızlar ilk günü sohbet etmekten başka bir şey yapmadan geçirdiler ve Christiana ile Suzette çaya gitmemiş olsalardı bugün de aynı şeyi yapacaklardı."

Richard yavaşça, "Ne kadar da akıllısın," dedi ve ekledi, "Elbette Robert Radnor'da kalabilir ve zamanının çoğunu Lisa'ya göz kulak **olarak** geçirebilir."

İki adam tuhaf bir gülümsemeyle birbirlerine baktılar ama Robert bunu pek fark etmedi; Lisa'yı güvende tutmanın lojistiğiyle daha çok ilgileniyordu. Başını sallayarak mırıldandı, "Bu işe yarar. Ona göz kulak olmama yardım **edebilirim** ve üçümüz bu iş bitene kadar yalnız kalmamasını sağlayabiliriz."

"Anlaştık o zaman," dedi Daniel ışı ışı parlayarak.

Robert'in arkasından. "Bayramdan sonra bu gece Radnor'a taşınabilirsiniz."

Robert başını salladı ve sonra kaşlarını çatı. "Lafı açılmışken, bir süredir buradayız. Dışarı çıkıp Lisa'yı kontrol etsem iyi olacak. Etrafta bu kadar insan varken birinin onu ba l'dan kaçırmaya çalışması pek olası değil ama tedbirli olmak üzülmekten iyidir."

Daniel ciddiyetle, "Evet, muhtemelen önümüzdeki kısa süre boyunca ona yakın durmak en iyisi," dedi. "Ona bir şey olursa hiçbirimiz kendimizi affetmeyiz. Christiana ve Suzette'in de bizi asla affetmeyeceğinden bahsetmiyorum bile."

"Hmm." Robert başını sallayarak kapıya yöneldi ve adamları sessizce sohbet etmeye bıraktı.

"Çok güzel bir gece," dedi Lisa iç çekerek, terasın parmaklıklarına yaslanıp yıldızlarla dolu gökyüzüne bakarak. Yıldızlar nedense burada taşradaki kadar parlak görünmüyordu ama **yine** de çok güzeldi.

"Öyle mi?" Lord Findlay ilgisiz bir tavırla sordu.

Lisa şaşkınlıkla yana doğru bakınca, adamın kapüşonlu gözlerle kendisine baktığını gördü. Suzette ve Christiana terasta yürümekle ilgilenmiyorlardı. Yalnızdılar. Ya da terasın bile kalabalık olma eğiliminde olduğu, sezonun en yoğun zamanında ne kadar yalnız olunabilirse o kadar yalnızdılar. Yine de şu anda çok kötü olmadığını fark etti. Terasta sadece iki çift daha vardı.

Gölgeler ve mahremiyet arayışıyla birbirlerinden uzaklaşmışlardı.

"Güzel olduğuna dair sözünüze güvenmek zorundayım. Korkarım siz buradayken kendim bakma zahmetine katlanamam." Lisa, Lord Findlay'e dönerek iltifat karşısında sırttı ve başını salladı. "O zaman çok şey kaçırıyorsunuz lordum. Gökyüzü

rea ly çok güzel."

"Sen de öylesin," dedi ciddiyetle. "Güzelliğiniz yıldızlara taş çıkartır."

"Oh." Gözlerini araladı ve onun iltifatları karşısında kıkırdamak için dayanılmaz bir dürtüyle savaştı. Bayan Morgan'ın verdiği içkinin onu **hâlâ** etkilediğine karar verdi, ama yine de, "Masum genç kızlar için tehlikeli bir adam olduğunuzdan şüpheleniyorum, Lord Findlay," dedi.

"Bana Charles de," diye önerdi, sesi baştan çıkarıcıydı.

"Charles o zaman," dedi gülerek ve sonra sordu: "Böyle süslü sözlerle kaç kızı büyüledin?"

Kelimeler dudaklarından dökülürken bile Lisa nereden çıktıklarını merak etti. Bu onun söyleyebileceği bir şey değildi. Erkekler ve onların ilgileri konusunda bu kadar laissez faire değildi. Öte yandan, eğer Robert bu sözleri ona söyleseydi, bu kadar rahat ve eğlenmiş olmayacağından şüpheleniyordu.

Charles ciddiyetle, "Sizi temin ederim, sosyeteye yeni giren kızlara böyle şeyler söylemek gibi bir alışkanlığım yok," dedi ve kızın elinden içkiyi almak için yaklaştı. İçkiyi dikkatlice parmaklığın üzerine bıraktı ve sonra onu kollarından tutup öne doğru çekerek mırıldandı: "Aslında, ben genellikle

yakalanmamak için bu toplantıları atlatmak ve zincirlenmiş."

"Öyle mi?" Lisa hafif bir ilgiyle adamın başını kendisinininkine doğru indirmesini izlerken sordu. "O zaman bu gece neden buradasın?"

"Şehre döndüğünü duymuştum ve seni tekrar görmeyi umuyordum," diye fısıldadı, dudakları onunkilerden kıl payı uzaktaydı.

"Neden?" diye sordu. Gözleri onun gözlerinden dudaklarına kayıyor ve zihni onu öptüğünde nasıl olacağını merak ediyordu.

"Çünkü iki yıl önce aynı anda senden sonsuz **bir** şekilde etkilenmiştim. Gülüşün ve güzelliğin o zamandan beri aklımdan çıkmıyor ve o zamandan beri düşündüğüm tek şey seni kollarıma alıp öpmek-"

"İşte buradasın!"

Lisa irkilerek geri çekildi ve başını çevirdiğinde Robert'ın sinirli bir ebeveyn gibi onlara doğru geldiğini gördü. Charles'ın onu bırakıp geri çekildiğinin hayal meyal farkında olan Lisa, ilk öpücüğünü böldüğü için Robert'a kızgınlıkla kaşlarını çatı. Robert fark etmemişti, ona onaylamayan bir kaş çatmakla meşguldü.

"Burada tek başına ne yapıyorsun?" Robert onu kolundan tutup teras kapısına doğru sürükleyerek sordu.

Lisa onun kolunu çekiştirerek, "Yalnız değilim, Robert," diye tersledi. "Lord Findlay ile birlikteyim."

"Ama Christiana ya da Suzette olmadan," diye karşı çıktı Robert.

kolunu bırakarak. "Düzgün genç bayanlar yabancı biriyle dışarı çıkmazlar. erkekler-"

"Tuhaf biri değil," diye tısladı Lisa, adam onu teras kapısından içeri sürüklerken dikkat çekmemek için sesini alçaltarak. "Ve beni inatçı bir çocuk gibi çekiştirmeyi bırak. Kıskanç bir eşek gibi davranıyor ve olay çıkarıyorsun."

Robert tutuşunu hafifletti ve yavaşladı, böylece onu sürüklüyormuş gibi değil, daha çok yürüyormuş gibi görünüyordu. Sonra durdu ve ciddi bir ifadeyle ona baktı. "Kıskanmıyorum Lisa. Ama bugün olanlardan sonra dışarıda kimseyle dolaşmamalısın. Bildiğimiz kadarıyla Lord Findlay, Bayan Morgan'ın sana bulduğu talip. Bu gece buradaki erkeklerden herhangi biri de olabilir. Dikkatli olmalısın."

Lisa o gün kıl payı kurtulduğunu hatırlayınca şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Unuttuğundan değil ama **hâlâ** tehlikede olabileceği aklına gelmemişti. Sadece o günkü komplonun engellenmesiyle her şeyin bittiğini düşünmüştü. Belki de bu saflıktı, ama ... Yüzünü buruşturarak, isteksizce başını salladı. "Çok iyi. Daha dikkatli olacağım, Robert."

"Evet, **olacaksın**. Çünkü bunu sağlayacağım," dedi kararlı bir şekilde ve tekrar yürümeye başladı.

"Ne demek istiyorsun, bunu sağlayabilir misin?" diye sordu ihtiyatla, adam onu girişlere doğru götürürken sesini alçak tutarak.

"Richard ve Daniel ile konuştum ve şu kararları aldık

Bu sözde talibi bulana kadar seni güvende tutacak düzenlemeler."

"Richard ve Daniel'a bugünden bahsettin mi?" Lisa neredeyse bir korku çılgılığı atarak sordu.

"Sizi güvende tutmaya yardımcı olmak için durumdan haberdar edilmeleri gerekiyordu," dedi kararlı bir şekilde.

"**Tanrım**," diye mırıldandı tiksintiyle ve ilaçlı içkinin son damlasının da bitmiş olması gerektiğini düşündü. Duygularını kesinlikle yeniden hissediyordu, en çok da kız kardeşlerinin kocalarının o gün başına gelenleri bilmesinden duyduğu utancı.

"Az önce küfür mü ettin?"

Lisa gözlerini kırıştırdı ve Robert'ın yürümeyi bıraktığını ve şimdi şaşkınlıkla ona baktığını fark etti. Çenesini kaldırarak meydan okurcasına ona baktı. "Peki ya yaptıysam? Ben çocuk değilim, Robert. İstersen küfür edebilirim. Dilediğim kişiyle terasa çıkarım ve -ne gibi düzenlemeler?" Bu sözler beynine kazınırken birden sözünü keserek sordu.

"Radnor konağında kalacağım ve bu durum çözülene kadar güvende olmanıza yardımcı olmak için gece gündüz sizi izleyeceğim," diye sakince açıkladı.

Lisa sadece ona baktı. Öğleden sonra arabaya binene kadar bu haberin onu havalara uçuracağı aklına geldi. Onun bu kadar yakınında olma fikri, Noel ve doğum günü hediyelerinin bir araya gelmesi gibi bir şeydi ve Lisa'nın heyecanla dans etmesine neden olurdu. Oysa şu anda, arabada kalbini kırdıktan sonra, bu bir kâbus gibi görünüyordu.

Gece gündüz Robert'ın varlığı. Her an onun huzurunda olmak zorundaydım.

Ona karşı evlatlık duygularından başka bir şey hissetmediği zamanlar. O bunu kabul etmiyordu!

"Bayan Madison?"

Bunu yapmak için bir bahanesi olduğu için rahatlayan Lisa, Robert'tan uzaklaşarak Lord Findlay'ın yüzüne normalde olduğundan daha geniş ve sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Evet, lordum?"

"İçkini geride bırakmışsın," dedi gülümseyerek, bardağı ona uzattı ve yine kaşlarını çatan Robert'ı tamamen görmezden geldi.

"Oh, teşekkür ederim." Lisa gülümseyerek içkiyi kabul etti ve biraz **kibirli** bir ifadeyle, "Lord Langley'nin beni bu şekilde sürükleyerek yaptığı kabalık için özür dilerim," dedi.

"**Hiç** de değil. Senin suçun değil," dedi Lord Findlay kolayca, diğer adamın varlığını bir bakışla bile kabul etmeden. Gülümseyerek, "Yarın akşam Hammond'ların davetine katılacak mısınız?" diye sordu.

Robert ona yaklaşarak, "Hayır," diye cevap verdi.

"Evet, öyleyim," diye karşılık verdi Lisa, Lord Findlay gibi onu görmezden gelerek. "Dün geldiğimde kız kardeşlerimle bu konu hakkında konuştuk. Katılmayı planlıyoruz ve katılacağımıza dair bir cevap gönderdik bile."

Lord Findlay sırtarak, "O zaman umarım benimle bir vals daha yapmayı kabul edersiniz, Bayan Madison," dedi.

"Sana bir tane ayıracağım," diye söz verdi. "Ve bir dörtlüyü daha serbest **bırakacağım.**"

"Çok naziksiniz," diye mırıldandı elini tutarak ve eğilerek

üzerine bir öpücük kondurmak için. Ancak dudakları hiç temas etmedi, çünkü Robert'ın sabrının tükendiği anlaşıyordu ve Lisa aniden kendini çekistirilirken buldu ve bir kez daha kalabalığın arasında aceleyle ilerledi.

Lisa içkisini **dökmemek** için kendini zor tutarak bıkkın bir ifadeyle, "Rea ly, Robert," dedi. "İnanılmaz derecede kaba davranıyorsun."

"Ve sen de bir aptal gibi davranıyorsun," diye hırladı. "Serseri gibi Findlay'e gülümsüyor ve yaltaklanıyorsun-"

Kadın kolunu adamın elinden çekince adamın sesi kesildi. Adam bir anda durdu ve şaşkınlıkla ona doğru döndü, ancak bardağın içindekiler yüzüne sıçradığında bu şoka dönüştü.

"Sen-" diye başladı öfkeyle.

"Bayan Madison?"

Lisa Robert'a döndü ve soru dolu gözlerle şimdi yanında olan adama baktı. Adının Lord Tibald olduğunu düşündü. Soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı. "Evet?"

"Sanırım bu bizim dansımız," diye açıkladı ve Lisa sertçe başını salladı.

"Oh, evet, Lord Tibald. Sanırım haklısınız. Bu sizin dansınız." Robert'la yüzleştğinde solan bir gülümsemeyi ona zorla sundu ve boş kadehini sessizce Robert'ın eline sıkıştırdı. Başka bir şey söylemeden Lord Tibald'a döndü ve elini uzattı.

Gülümseyerek onu aldı ve Robert'tan uzaklaştırıp dans pistine götürmek için kolunun üzerine koydu.

"Sağ mısın?"

Lisa, yan tarafa geçmiş olan Robert'a ters ters bakmayı bıraktı. Kendini kurulamak için bir peçete bulmak üzere içecek masasına yöneldi ve Lord Tibald'a sorar gibi baktı. "Ne?"

"Biraz zgn grnyrsun," dedi sessizce. "Dans etmek yerine biraz hava almak için dışarı çıkmayı mı tercih edersiniz?"

"Ah, hayır," dedi i çekerek ve sonra dudaklarını bükerek alaycı bir ifadeyle ekledi, "Langley nasıl olsa beni tekrar içeri sürükler."

"Ah." Lord Tibald kısa bir süre sessiz kaldı ve sonra kararsızca sordu. "Lord Langley'nin sizin dikkatinizi çekmek için önceden bir talebi var mı?"

Olmalı mıyım-" "Hayır," dedi Lisa sert bir sesle. "Hiçbir iddiası yok. . . . Biz, o ailenin eski bir dostu, sinir bozucu bir aabey gibi. Ve bu gece özellikle can sıkıcı davranıyor," diye ekledi hoşnutsuzlukla.

"Ahh," diye tekrarladı Lord Tibald ve sesteki bir şey ona bakmasına neden oldu. Bu sefer ona tekrar baktı ve Lord Findlay kadar yakışıklı olduğunu fark etti, ama diğer adamın buz gibi güzelliğinden ziyade karanlık, atılgan bir şekilde. Ayrıca derin, koyu renk gözleri ve bytleyici bir gülümsemesi vardı.

"zr dilerim lordum," dedi, kendini rahatlamaya zorlayarak ve dudaklarına bir gülümseme yerleştirerek. "Robert'a olan kızgınlığımı sizden çıkarmak hiç de iyi bir davranış değildi."

"Oh, hıncını benden çıkar mıyordun," diyerek ona **güvence** verdi. "Sadece dikkatin dağınık ve sıkıntılı grnyrdun.

Hafıfe gülümsedi ve omuz silkti. "Biz, eğer yleysem, artık değilim. Dikkatimi dağıtmayı başardınız."

Bu iddia karşısında kıkırdadı. "Sen gerçekten çok hoşsun. gülümseyin, Bayan Madison."

"Ve siz de çok yakışıklısınız Lord Tibald, yani birbirimize uyuyoruz," dedi sırtarak.

Lord Tibald onun cüretkârlığı karşısında kıkırdadı ve onu biraz daha yaklaştırdı.

Richard, Daniel'la birlikte yaklaşırken Robert'ın kaşlarını çatarak dikkatini çekerek, "Görüyorum **ki** o bizim kızımız ve kaçırılmamış," dedi. Tek kaşını kaldırarak ekledi, "Öte yandan sen biraz sinirli görünüyorsun . . ve nemli."

"O-" Robert **sözünü** kesti ve Lisa'nın neşeli kahkahaları duyulunca ona ters ters baktı. Görünüşe göre Lisa ve Lord Tibald çok eğleniyorlardı ve birbirlerine çok yakın dans ediyorlardı. Sinirli bir şekilde, "**Zor** olacak," diye mırıldandı.

"Lisa mı?" Richard şaşkınlıkla sordu, bakışları çiftin üzerindeydi. "Hayır. O asla **zor biri** değildir. Tatlılık konusunda Christiana'ya denktir."

Daniel, "Lisa tatlılıkta Christiana'yı bile geçebilir," diye önerdi ve sonra ekledi, "Suzette zor olan."

Robert adamın sırtışını fark etti. Karısındaki bu "zorluktan" hoşlandığı anlaşıyordu. Başını sallayarak tartıştığı kadına baktı ve yüzünü buruşturdu. "Lisa bu gece biraz zorlanıyor. Onu Findlay'le birlikte terasta buldum. Ben geldiğimde adam öpmek için yaklaşıyordu. O da buna izin veriyordu," diye ekledi.

inançsızlıkla.

"Bu hiç de **zor** değil. Belki de ondan hoşlanıyordur," dedi Daniel.

Robert bu öneriye kaşlarını çatı, nedense hiç hoşuna gitmemişti. "Evet, onu sürükleyip götürdüğümde ve talibin kim olduğunu öğrenene kadar daha dikkatli olması gerektiğini söylediğimde içkisini yüzüme fırlattı."

Bir an sessizlik oldu ve sonra Daniel boğazını temizleyerek, "İçkisini suratına fırlatmasına neden olan şeyin senin açıklaman olduğuna emin misin?" dedi.

"O olaydan **sonraydı**," diye mutsuzca itiraf etti. "Hoşuna gitmeyecek bir şey söylemiş olabilirim."

"Ah," diye mırıldandı Richard. "Peki bu ne olabilir, lütfen?"

Robert tekrar kıpırdandı ve sonra yüzünü buruşturarak itiraf etti, "Biraz ... davranıyordu. Biz, o gülüyor, gülümsüyor ve Findlay ile flört ediyordu ve ben de onun davranışlarının biraz gevşek olduğunu söylemiş olabilirim."

"Ahhh." Bu kez konuşan Daniel'di, sesin altını çizen bir eğlenceydi.

"Ve sonra içkisini yüzüne mi fırlattı?"

Robert başını salladı.

Daniel kuru bir sesle, "Sanırım şansın **yaver** gitti," dedi. "Suzette'in davranışının ...er olduğunu söylesem muhtemelen beni yumruklardı.

... gevşek. Aslında bunu söylemenize şaşırdım. Eğer sadece konuşuyor ve gülümsüyor olsaydı-"

"Dediğim gibi, ben geldiğimde onu öpmek üzereydi. Ve kadın

ona izin verecektim," diye itiraz etti.

"Sana ne ki?" Richard sabırla sordu. "Onu istemiyorsun."

"Ya da sen?" Daniel ekledi.

"Hayır, tabii ki hayır," diye mırıldandı Robert, bakışları tekrar Lisa'ya döndü. En azından onu bahsettikleri şekilde istemiyordu. Bir eş istemiyordu, hayatının mutsuz bir evliliğin sefaletine dönüşmesini istemiyordu. Ancak Lisa'yı başka amaçlar için istiyordu, gerçekleştiremeyeceği, hatta düşünemeyeceği amaçlar için.

O lanet olası transparan elbise yüzünden, diye düşündü Robert acımasızca. Kadının ince kumaşın altındaki çıplak bedeninin görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Tatlı kıvrımları, meme uçlarının esmer gülüşü . . . Lanet olsun. Bunu hiç görmeden bir ömür boyu mutlu bir şekilde yaşayabilirdi. Şimdi bu olay, kıza karşı içinde ne yapacağını bilemediği bir sürü kardeşçe olmayan duygu uyandırmıştı.

Robert, o koşucuyu işe alması ve tüm bu durumu mümkün olduğunca çabuk çözmesi gerektiğine karar verdi. Ayrıca yakında metresiyle bir gece geçirmeye de ihtiyacı vardı. Umarım Gise le ile bir boğuşma Lisa'nın genelevdeki görüntüsünü zihninden silmeye yardımcı olurdu. Belki o zaman onu tatlı, genç, hülyalı gözlü, kurnaz küçük Lisa Madison olarak görmeye geri dönebilirdi.

Altıncı Bölüm

Yatak odasının kapısının çarpılması Lisa'yı uykusundan uyandırdı ve gözlerini kırıştırarak açtığında Bet'in heyecanla ona doğru koştuğunu gördü.

"Buna asla inanamayacaksın," dedi Bet heyecanla, yüzü heyecandan kızarmış bir halde yatağın etrafından koşarak onun yanına geldi. "Lord Langley burada. Cook geceyi burada geçirdiğini ve günlerce kalacağını söyledi. Konağında boya badana yaptırıyormuş ve Lord Radnor da gürültüden uzak durması için onu buraya davet etmiş."

Lisa inledi ve iğrenerek başını örtmek için elini çekti, ancak Bet onu **çekip** aldı.

"Beni duymadın mı? Lord Langley burada," dedi yavaşça ve yüksek sesle, sanki Lisa onu yanlış duymuş olabilirmiş gibi.

"Duydum," dedi yüzünü buruşturarak. "Ve ben zaten biliyordum. "Ve ben zaten biliyordum.

Resim yapmak sadece bir bahane. Talibin kim olduğunu öğrenene kadar bana göz kulak olmak için burada kalıyor. Adamlar Fe Low'un beni almak için bir girişimde daha bulunabileceğini düşünüyorlar."

Lisa konuştuğu Bet'in gözleri daha da büyümüşü ve şimdi yüzünü endişe kaplamıştı. "Rea ly? Bunu hiç düşünmemiştim. Seni güvenli bir şekilde götürdüğünde işin bittiğini sanıyordum." Endişeyle dudağını ısırdı. "O zaman dikkatli olmalısın."

Lisa içini çekti ve pilavını Bet'in elinden alıp tekrar başının altına koydu. "Olacağım. Ama şimdi tekrar uyumaya gidiyorum."

"Kalkıp kahvaltıya inmeyi tercih etmez misin?" Bet kaşlarını çatarak sordu. "Lord Radnor ve Lord Langley az önce aşağı indi. Acele edersek **hâlâ** onlara katılabilirsin."

"Neden benimle zerre kadar ilgilenmeyen bir adamla yemek yeme zahmetine gireyim ki?" Lisa yüzünü ekşiterek sordu ve gözlerini kapatarak yan döndü.

"Hissettiğinin bu olduğuna emin misin?" Bet kaşlarını çatarak sordu. "Sana göz kulak olmak istemesi önemseydiğini gösteriyor. Hep öyle olduğunu söyledin ve-"

"Yanılmışım," diye araya girdi kızgınlıkla. "Beni küçük bir kız kardeşten başka bir şey olarak görmediğini açıkça belirtti, Bet."

"Ah," dedi üzüntüyle. "O zaman ne yapacaksın?" "Bu mevsimde uygun bekârlar arasından bir koca bulup

Onu unuttun," dedi kararlı bir şekilde. "Ama bunu yapmak için dinlenmeye ihtiyacım var."

"Doğru," diye mırıldandı Bet, ne demek istediğini anlamıştı. "Bırakayım da uyu o zaman."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Lisa ve hizmetçi odadan çıkarken onu dinledi. Öylece yattı ve uykuya dalmaya çalıştı ama bu umduğu kadar kolay olmadı. Artık uyanıktı ve bir daha uykuyu bulması mümkün değildi.

Lisa bir o yana bir bu yana kaydı ve sonra sırt üstü yatıp tavana baktı, midesi guruldayınca yüzünü buruşturdu. İç çekerek sonunda pes etti ve yataktan kalktı. Karnı acıkmıştı. Kalkıp aşağıya inebilirdi. Sorun Bet'i göndermiş olmasıydı.

Lisa omuz silkti. Kendisi de giyinebilirdi ve saçlarını da açık bırakabilirdi. Zaten Richard ya da Robert'a çekici görünmek gibi bir derdi de yoktu.

Kararını verip sandığının önünde diz çöktü ve elbiselerini karıştırmaya başladı. Bir süre sonra tiksintiyle topuklarının üzerine oturdu. Sahip olduğu her bir elbise firfırlar ve **rujlarla** doluydu ve nedense şimdi aşırı kadınsı kreasyonlardan tiksiniyordu. Daha önce onları hep güzel bulmuştu ama dün gece ba l'da diğer kadınları genç ve tatlı gösterdiklerini fark etmişti. Robert'ın onu uzun zamandır bu şekilde görmesine şaşmamalı, diye düşündü ve şimdi kendini daha sade, daha az ru fling içeren bir düzenlemeyi tercih ederken buldu.

Lisa bir an tereddüt etti ve sonra soluk pembe bir elbise çıkardı ve ru fles'e dikkatle baktı. Gitmeleri gerektiğine karar verdi ve kumaştan bir avuç kaparak yırtmaya başladı.

"Koşucuyu görmek için dışarı çıkmayı mı planlıyorsunuz, yoksa o buraya mı geliyor?"

Robert az önce bir ısırık aldığı kanlı pudingi çiğnedi ve yuttu. "Ben kahvaltıya gelmeden önce uşağıma buraya gelmesi için bir mesaj gönderdim. O gün için ne planladığını bilmiyordum ve randevuların olup da Lisa'ya göz kulak olmak için burada olamama ihtimaline karşı evden ayrılmamanın en iyisi olacağını düşündüm."

Richard başıyla onayladı. "Aslında bugün randevularım var, yani en iyisi bu. Günaydın Lisa."

Robert dikkatini tabağına verdi ve bir ısırık almak için kadehini kaldırdı, ama Richard'ın selamıyla başını sertçe kaldırdı ... ve Lisa'ya görünce neredeyse boğuluyordu. Rengine **çok** yakışan soluk pembe bir elbise giymişti. Aslında, ilk bakışta neredeyse onun bir elbise giymediğini düşünecekti, çünkü teniyle o kadar **uyumluydu** ki... Ayrıca son derece dekolteydi ve Lisa'da görmeye alışık olmadığı bir dekolteyi ortaya çıkarıyordu. Elbisesi de her zaman giydiğinden daha sadeydi, her zamanki rujları yoktu ve saçlarını da omuzlarına dökülen ve sırtından aşağıya inen bir **yığın** karışık, gevşek bukleler halinde bırakmıştı. Adamın neredeyse boğulmasına neden olan şey saçlarıydı; bu ona dün onu Bayan Morgan'ın evinde bulduğunda nasıl göründüğünü hatırlattı ve vücudu o zamanki gibi tepki verdi,

dikkatini topluyor.

"Günaydın Richard. Umarım iyi uyumuştundur," dedi Lisa hoş bir ifadeyle ve bir tabak alıp üzerine yemek koymaya başlamak için büfeye doğru ilerledi.

"Çok teşekkür ederim," dedi Richard kolayca. "Peki ya sen?"

"Evet, teşekkür ederim," dedi Lisa neşeyle, dikkati o ferings'ten seçtiği yiyeceklerdeydi. "Ama yemekten sonra çok yorulmuştum. Rüya gibi uyudum."

Richard, "Evet. Geç saatlere kadar süren geceden sonra bu kadar erken kalkmana şaşırdım," diye yorum yaptı.

Lisa gülererek, "Öyle bir planım yoktu," dedi ve masaya doğru döndü. "Ama Bet geldi ve beni erkenden uyandırdı. Robert'ın burada olduğunu öğrenmiş ve onunla kahvaltı etmek isteyeceğim gibi yanlış bir izlenime kapılmıştı. İstemedim," diye ekledi gülererek, "Ama uyandıktan sonra bir daha uyuyamadım, o yüzden ..." Omuz silkti ve Richard'ın solundaki, Robert'ın tam karşısındaki koltuğa yerleşti.

"Ah," diye mırıldandı Richard ve Robert bu haberi nasıl karşıladığını görmek için ona baktığının farkındaydı ama Robert sadece Lisa'ya bakmaya devam etti. İçeri girdiğinden beri onu tanımak için göz ucuyla bile bakmamıştı ve şimdi de onu görmezden gelmeye devam ediyordu. Bu da onu Lisa'nın yeni halini ya da en azından daha önce hiç görmediği halini seyretmekte özgür bırakıyordu. Düne kadar onu saçları açıkken hiç görmemişti. Saçlarını hep atkuyruğu yapmış, sonra at kuyruğu yapmış, daha sonra da kadınların saçları için mezun oldukları o telaşlı, kabarık

ba ls. Onu böyle daha çok seviyordu. Yumuşak ve tatlı görünüyordu, Sanki yataktan yeni kalkmış gibiydi.

"Peki bugün için planlarınız nedir?" Richard birkaç dakikalık sessizlikten sonra sordu.

Lisa alaycı bir gülümsemeyle kayınbiraderine bakarak, "Aslında hiç aklıma gelmemişti," diye itiraf etti. "Ancak, aşağı inerken girişteki rafta bir sürü kart olduğunu fark ettim ve ne olduğunu görmek için durdum. Görünüşe göre bugün birkaç kart talebim var."

Robert bu haber karşısında kaşlarını çattı. Yolda gelirken kapının yanındaki gümüş tabağın içindeki kartları fark etmiş ama durup bakmamıştı.

Richard eğlenerek, "Evet, ben de fark ettim," diye mırıldandı. "Görünüşe göre dün gece epey ilgi görmüşsün. Bugün için izin bekleyen erkeklerden en az altı kart var."

"Hmm." Lisa başını salladı ve sonra ısırıldığı yumurta parçasını yere bıraktı. "Eğlenceliydi ve neyse ki kartların hepsi tekrar görüşmek isteyeceğim erkeklerden. Sanırım onları görmeyi kabul eden cevaplar göndermeliyim."

"Bir sorun mu var Robert?" Richard, kaşlarını çatmış Lisa'ya bakarken onu irkilterek sordu.

"Talibin kim olduğunu öğrenene kadar ziyaretleri kabul etmemeli," diye homurdandı, bu habere olması gerekenden daha fazla sinirlenmişti.

Richard, "Biz, onu evden zor çıkarırlar," dedi.

makul bir şekilde. "Eminim iyi olacaktır. Yine de, sana önermiyorum Bugün altı kişi gelecek," diye ekledi Lisa'ya dönüp bakarak. "Salonda arbede çıkmasına neden olabilir."

Bu öneriye neşeyle güldü. "Oh, kesinlikle hayır, Richard. Onlar tam bir centilmen."

"Al ama Bayan Morgan'a seni uyuşturması ve kendi zevki için çırılçıplak soyması için para veren kişi," diye tersledi Robert, nihayet dikkatini çekmişti.

Lisa ona doğru yakıcı bir bakış fırlattı. Buna karşılık konuştuğunda sesi buz gibiydi. "Çıplak değildim Robert. Çıplak olduğumu düşündüysen çok dikkatli bakmıyordun. Üzerimde çok güzel bir elbise vardı. Hatta o kadar güzel ki, sanırım düğün gecemde kocama giydirmek için saklayacağım."

"Kocan için mi?" diye sordu inanmayarak.

"Evet, kocam," dedi omuz silkerek ve dikkatini tekrar tabağına çevirdi. "Bu yıl evlenmeyi planlıyorum. Sadece hangi şanslı adamın beni alacağına karar vermedim."

Robert boş gözlerle kızın başının tepesine baktı, nedense bütün dünyası sarsılmıştı. Bunun nedeninin onun sessiz hayranlığına alışmış olması ve bunu kaybetme olasılığını hiç düşünmemiş olması olduğunu tahmin etti. **Gerçekten** de güzel bir kızın ona bakan gözleri ve ağzından çıkan her kelimenin tatlı ve iltifat dolu olması bir erkeğin egosuna oldukça iyi geliyordu. Ancak Richard ve Daniel haklı görünüyorlardı. Ondan vazgeçmişti ve aktif olarak bir koca arıyordu. Onun yerine geçecek birini.

onu da kendi **duygularına** kattı.

"İçlerinden biri şerefsizce niyetler besleyebilecekken o adamları burada tutmak aptallık olur. Bunu yasaklıyorum," dedi Robert acımasızca ve bunun söylenmesi gereken yanlış bir şey olduğunu hemen anladı. Kadının bakışları ve yüzünü kaldırıp ona baktığında yüzünde beliren buz gibi ifade, konuşmadan önce daha dikkatli düşünmüş olmayı dilemesine neden oldu.

"Yasaklıyor musun?" diye sordu ipek gibi. "Üzgünüm Robert, ama beni küçük bir kız kardeş olarak görmene rağmen, sen benim ağabeyim *değilsin* ve bana *hiçbir şeyi* yasaklamaya hakkın yok. Ayrıca," diye ekledi kuru bir sesle, "hiç kimse beni bu kadar açık bir şekilde kaçırmaya çalışacak kadar aptal olamaz."

"Bu adamlardan herhangi biriyle görüşmeni yasaklamaya hakkım olmayabilir, ama Richard'ın var," dedi Robert **sessizce** ve ona baktı, adamın bu konuda kendisini desteklemesini bekliyordu.

Bunun yerine Richard tereddüt etti, sonra özür dileyerek, "Üzgünüm ama o haklı Robert. Eğer talip bugün kızın yakınları arasındaysa, tüm ev halkının gözü önünde onu buradan götürmeye çalışması pek olası değil. Bayan Morgan'ı kullanarak yaptığı gibi sinsice bir saldırı daha yapabilir. Beyefendilerin burada olması onun için yeterince güvenli olmalı. Ayrıca sen de burada olup her şeye göz kulak olabilirsin."

Robert kaşlarını çattı ama bunun mantığını tartışamazdı. Yine de karşı çıkmak istiyordu. Bir grup erkeğin Lisa'yı görmek için evin içinde dolaşması fikri onu çok rahatsız ediyordu. Ve bunun nedeni sadece

içlerinden birinin, onu, bir kadınla birlikte ırzına geçmek amacıyla kaçırılmıştı. Eğer oraya zamanında varamamış olsaydı... Yüzü olmayan bir adamın transparan elbisenin içinde Lisa'yı minicikladığı görüntüsü zihninde canlandı. Sonra Robert'ın kendisine dönüştü, onu okşuyor ve öpüyor, tüllü kumaşın arasından göğüslerini emiyor, onu yatağa geri iterken yalayarak aşağıya doğru iniyordu-

Lisa tabağını itip ayağa kalkarak, "O zaman banyo yapmadan önce gidip cevapları göndereyim ve Bet'in saçımı düzeltmesine izin vereyim," dedi.

Robert boş bir tabak gördü ve ne kadar zamandır orada oturup onun ırzına geçmeyi hayal ettiğini merak etti. Küçük Lisa Madison. Neredeyse yirmi yıldır kız kardeşi gibi gördüğü kız. Tanrım, aklını kaçırıyordu, Lisa'nın odadan çıkışını izlerken fark etti, o giderken gözleri vücudunda geziniyordu.

"Sağ mısın?"

Robert, Richard'ın sorusuyla irkildi ve ona boş gözlerle baktı.

"Biraz kızarmış görünüyorsun," dedi Richard nazikçe. "Umarım senin yerine onun tarafını tuttuğum için kızmamışsındır. Erkeklerin ziyaretine izin vermemek için bir neden göremiyorum. Eğer talibi de onların arasındaysa, burada bir şey yapmaya çalışacağını sanmıyorum, Robert. Bu son derece aptalca olur."

"Hayır, tabii ki haklısın. Bu konuda kızgın değilim," dedi Robert hızla ve ekledi, "Ve ben iyiyim. Sadece biraz **endişeliyim.**"

"Elbette," diye mırıldandı Richard, ama Robert yemin edebilirdi ki Adamın gözlerinde parıldayan bir eğlence vardı ve Robert'ın düşüncelerinin tam olarak nereye gittiği hakkında bir fikri olduğundan şüpheleniyordu.

"Elbiselerinizin hepsi mi?" Bet hayretle sordu.

"Evet," dedi Lisa kararlı bir şekilde, kahvaltıda giydiği soluk pembe elbiseyi çıkarıp küvete girerken. "Her biri."

"Ama ... ru fles çok güzel. Görünüyorlar-"

"Genç ve tatlı," dedi Lisa acımasızca. "Ve bununla işim bitti. Bir koca bulmak için buradayım, Bet. Bir kadın gibi görünmeliyim, bir çocuk gibi değil."

Bet bir an sustu ve sonra iki elbiseyi göstererek, "Ama evlenmemiş hanımlar da böyle elbiseler giyiyor," dedi.

Lisa suya girerken omuz silkerek, "O zaman ben de onların arasından sıyrılırım," dedi. İlk, yumuşak su onu sararken küçük bir iç çekti ve ardından sabunu eline alarak ekledi, "Bence daha sade bir saç modeli denemeliyiz. Christiana'nın giydiklerine daha çok benzeyen bir şey."

Bet bir an sessiz kaldı ve sonra başını salladı, "Tamam o zaman. Sen yıkanırken ben de elbiseleri hazırlamaya başlayayım. Saçını yıkamama yardım etmeye hazır olduğunda bana haber ver."

Lisa başını salladı ve sabunu köpürtmeye başladı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. O sabah kahvaltı salonuna girdiğinde Robert'ın kendisine verdiği tepkiyi gözden kaçırmamıştı. Adamın gözleri onun üzerinde gezinirken adeta alev alev yanıyordu. O ana kadar

Bir an ondan gerçekten umudunu kesmişti ama bu tepkiden sonra, belki de onun görüldüğü kadar bağışık olmadığını düşündü. Bu yüzden çabalarını iki katına çıkarıyordu ama taktik değiştiriyordu. Kendini baştan çıkarma işini bitirdiğinde, adamın onu bir daha çocuk gibi görmesi mümkün olmayacaktı.

Lisa bunun Robert'ı kendisine sahip çıkması için harekete geçirmeye yeteceğini düşünecek kadar saf değildi. Leydi Silvia ve Lord James'in hikayesinden bir sayfa alacak ve Robert'ı kıskançlıktan çılgına çevirmek için başka erkekleri kullanacaktı. Eğer bu işe yaramazsa, o zaman ondan vazgeçecekti. Ama önce bunu deneyecekti. Bu da muhtemelen aptal olduğu anlamına geliyordu. Sadece gururu için bile olsa adamdan gerçekten vazgeçmeliydi. Adam gevşek olmakla ilgili yorumuyla oldukça aşağılayıcı davranmıştı ve şu anda da ona pek iyi davranmıyordu. Bununla birlikte, ona karşı ilk kez kabalığa yakın bir şey yapıyordu ve onu tüm hayatı boyunca tanıyordu. Bunu onun şu anki kafa karışıklığına bağlamak istiyordu. En azından öyle olduğunu umuyordu.

"Pekâlâ, bu iş için hemen birkaç adam toplayacağım. Londra'daki rıhtımlarda bulabildikleri herkesi sorgulasınlar ve daha sonra kıyı kasabalarına doğru ilerlesinler. Geminin nereden yola çıktığını ve nereye gittiğini öğrenip peşinden gideceğiz."

"İyi, iyi," diye mırıldandı Robert, Bay Smithe'e başını sallayarak.

Bow Sokağı koşucusu ile bugün buluşmayı ayarlamıştı. İşinde en iyisi olması gerekiyordu ve fiyatı da bunu yansıtıyordu ama Robert, bu karmaşayı çözüp kendi konağına ve güzel, huzurlu hayatına dönmesine izin verecekse buna değeceğini düşündü. Lisa Madison'ın Radnor'un lanet kapısından içeri giren her erkekle flört ederken dekolte elbiselerle etrafta caka satmadığı bir hayat.

İçeriden bir kahkaha sesi gelirken gözleri ofis kapısına kaydı. Başka bir talip daha geliyordu, diye düşündü sinirlenerek. Bay Smithe randevusu için gelmeden önce beş kişi gelmişti bile. Ama gelmeye devam ediyorlardı... ve bir sonrakinin gelişine rağmen hiçbirini gitmek istemiyor gibi görünüyordu.

"Beni haberdar et," diye homurdandı Robert, dikkatini tekrar Smithe'e vermeye zorlayarak. "Ve Bayan Morgan'ın izini olabildiğince çabuk bulmaya çalış."

"Elbette." Bay Smithe kırılmış kahverengi başını salladı ve sonra başını eğerek sordu: "Biz bu işi çözene kadar jöleye göz kulak olması için buraya birkaç adam yerleştirmemizi ister misiniz?" Robert bu öneri karşısında iç çekti. İsteddiği de buydu ama Christiana'nın bir çocuğı vardı. "Hayır," dedi son olarak. "O iş halledildi. Morgan'ı bul ve talibinin kim olduğunu öğren.

öyle."

"Doğru." Smithe başını salladı ve ayağı kalktı. "Bu kötü bir iş. Gözünüz jelde olsun."

Robert, Richard'ın masasının etrafında dolanırken, "Planlıyorum," diye güvence verdi.

adamı kapıya kadar geçirdi. "Bu iş çözülene kadar tek başına bırakılmayacak."

"Güzel. O zaman ben de işleri yoluna koyayım," dedi Smithe dışarı çıktıklarında.

Robert sadece başını salladı, bakışları Lisa ve arkadaşlarının çay içtiği salonun kapısını arıyordu. Az önceki kahkaha patlamasından sonra ortalık sessizleşmişti ve kaşlarını çatarak içeride ne yaptıklarını merak etti, ama dikkatini tekrar Smithe'e verdi, onu kapıya kadar götürüp uğurlarken birkaç talimat daha mırıldandı.

Bir süre sonra adamın arkasından kapıyı kapattı ve küçük bir iç çekişle yüzünü yorgunca ovmak için bir dakikasını ayırdı. Salona geri dönmeyi hiç istemiyordu. Lisa gülümseyerek onlara yaltaklanırken diğer adamların ona iltifat etmelerini ve kur **yapmalarını** izlemek... bizce, çok can sıkıcıydı. Hatta mide bulandırıcıydı. Ancak, ona göz kulak olmak ve güvenliğini sağlamak için buradaydı, bu yüzden başka seçeneği yoktu.

Robert omuzlarını dikleştirerek yüzüne hoş bir ifade yerleştirdi ve salona yöneldi. Ancak kapıyı itip açtığı anda odanın boş olduğunu görünce yüzündeki ifade dondu. Bir an orada öylece durdu ve sonra Handers'a doğru alçak bir sesle kapıdan döndü.

Kâhya bir anda ortaya çıktı, mutfak kapısından dışarı fırladı ve iyi bir kâhyanın cesaret edebileceği en yüksek hızda, ağırbaşlı bir yürüyüşle ona doğru ilerledi. Sabırsızca hırıyordu,

Robert onu karşılamak için adım attı ve "Neredeler?" diye sordu.

"Eğer Bayan Lisa ve misafirlerini kastediyorsanız, sanırım Lord Findlay ve Lord Pembroke kimin daha hızlı faytona sahip olduğunu kanıtlamak için parka gittiler," diye cevap verdi adam sakince. Robert ona bir süre şaşkınlıkla baktı ve sonra topuklarının üzerinde dönerek ön kapıya yöneldi. Ancak zihni sessiz değildi. Eski güzel bir atışma yaşıyordu.

Adam ona bakmak için yatağından vazgeçip Radnor konağındaki bir misafir odasına yerleşiyordu ve o ne yaptı? Bir grup lordla birlikte parka koştu, içlerinden herhangi biri gizemli talip olabilirdi. onu kaçırmayı ve onunla birlikte olmayı planlıyordu.

Delirmiş miydi? Çünkü tanıdığı ve peşinde koşturarak büyüdüğü Lisa Madison asla bu kadar aptal ve umursamaz olamazdı. Kaçırılmak ve ırzına geçilmek mi istiyordu? Onun kendisini sadece küçük bir kız kardeş olarak görmesinden dolayı kendini bu şekilde riske atacak kadar yıkılmış mıydı? Onu bulduğunda o güzel küçük boynunu kıracaktı.

"Bravo!" Lisa ye, bindiğı fayton açık patikadan ayrılıp kararlaştırılan bitiş çizgisine ilk ulaştığında ayağı fırlayıp ellerini çırparak önderlik etti. Yarışı kazanmışlardı. Biz, Charles kazandı, diye kabul etti gülererek. Lisa yarışa katılacak kadar şanslı olduğunu düşündü ve dizginleri elinde tutan adama sırtarak baktı.

Findlay onun coşkusuna kıkırdadı ama dizginleri

Bir elini kaldırdı ve diğer eliyle kolunu tutup onu sabitledi. "Mutlu olmanıza sevindim Bayan Madison ama yine de oturmalısınız. Yavaşladığımızda arabadan fırlamanızı istemem."

"Ca l me Lisa," dedi gülerek ve onun yanına oturmak için geri çekildi. Sonra da heyecanla ona sarıldı. "Pembroke'a gününü gösterdiniz Lord Findlay. Onu en az üç araba boyu farkla yendiniz. Başardık lordum!"

"Ca l me Charles," diye mınıldandı kulağının dibinde, hızlı bir tebrik kucaklaşması olarak düşündüğü şeyi uzatmak için kolu beline dolandı.

Lisa tereddüt etti, artık ormanın içinden geçen çok daha تنها bir patikada olduklarının farkındaydı. Geri çekildi ve ona çarpık bir şekilde gülümsedi. "Charles, o zaman. Ama geri dönmeliyiz. Diğerleri nereye gittiğimizi merak edecekler."

Pembroke'un arabasının nerede olduğunu merak ederek onun omzunun üzerinden baktı. Charles faytonu bu yarışın bitiş noktası olan ağaçların arasına soktuğunda üç boy arkalarındaydı. Ama fayton şimdi hiçbir yerde görünmüyordu. Aslında patikada da kimse yoktu. Charles faytonu yavaşlatmaya başladığında oldukça yalnız olduklarını fark etti.

"İlk fırsatta geri döneceğim," diye güvence verdi Charles ona, kadın daha düzgün bir şekilde yanına oturmak için kucagından inerken kolunu çekti. "İleride, sağ tarafta kullanabileceğimiz küçük bir dönüş var."

Lisa gergin görünmemeye çalışarak başını salladı. Kesinlikle Findlay talip değildi. Genç bir kadını kaçırmaya ihtiyaç duymayacak kadar yakışıklı ve kibardı. Ayrıca, öyle olsa bile, şimdi onunla birlikte **gidecek** kadar aptal olamazdı. Herkes onu kaçırdığını bilirdi. Bahse girerim, Lord Pembroke, Lord Tibald ve diğer iki beyefendi onun nerede olduğunu ya da en azından kiminle olduğunu biliyordu.

Charles, "İşte geldik," diye mırıldanarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve etrafına bir göz attığında Charles'ın onları bir açıklıktaki dönel kavşağa çevirdiğini gördü.

"Oh, çok güzel," diye bağırdı Lisa, bakışları kavşağı çevreleyen mor çiçeklerden oluşan küçük tarlada gezinirken.

"Evet, öyle," diye kabul etti, yarı yolda yavaşlayarak durdu.

"Sence ne tür çiçekler bunlar?" diye sordu daha iyi görebilmek için yana doğru eğilerek.

"Hiçbir fikrim yok. Korkarım çiçeklerle ilgili bilgim yok denecek kadar az," dedi özür dileyerek, biz bakarken arkasına geçerek. Nefesi yanağına değecek kadar yaklaşmıştı ki ekledi, "Ama çok güzeller. Elbisene çok yakışmışlar. Biraz ister misiniz?"

Lisa banyodan sonra değiştirdiği lavanta rengi elbisesine baktı ve şaşkınlıkla gülümseyerek, "İkisi de aynı renk, değil mi?" dedi.

"Evet, öyleler," dedi ve sonra sordu: "Galibiyetimizin hatırası olarak senin için biraz toplayayım mı?"

Bu öneri karşısında sırttı ve başını salladı. "Evet, lütfen. Bu

çok hoş olurdu. Onları odamda bir vazoya koyacağım ve "Onlara her baktığımda seni görüyorum."

"O zaman onları almalısın," dedi Charles kararlılıkla ve inmek için dizginleri bir kenara bıraktı. Lisa alçalmak için ayağa kalktığında ona el salladı. "Sen orada bekle. Burası biraz çamurlu ve ayakkabılarını mahvedebilirsin. Bir dakika bile sürmez."

Lisa küçük bir zevk iç çekişiyle faytona geri oturdu. Rea ly, bu çok güzeldi. Nadir görülen güneşli bir gündü ve yarıştan keyif almıştı. Ayrıca öğleden sonra erkeklerin dikkatini çekmek için birbiriyle yarışmasından ve Robert'ın koşucusuyla olan randevusu araya girene kadar bu durumdan duyduğu rahatsızlığı izlemekten de keyif almıştı. En azından adamın o olduğundan şüpheleniyordu. Handers'ın tuzlu ve biberli saçlı bir adamı ofise götürdüğünü ve Robert'ın da onunla birlikte içeride kaybolduğunu görmüştü. Çok geçmeden adamlar en hızlı faytonun ve atın kimde olduğu konusunda iyi huylu bir şekilde tartışmaya başlamışlardı ve ... biz, içindeki küçük şeytan ona meseleyi çözmek için bir yarış önermişti. Herkes kabul etmeye **hevesliydi** ve gittiler.

Elbette Lisa, Robert'ın öfkeleneneceğini biliyordu ama eğlencenin yarısı da buydu. Dün gece ona duyduğu öfkenin daha çok kıskançlıktan kaynaklandığına karar vermişti. Adam ona karşı sadece ağabeylik duyguları beslediğini iddia edebilirdi ama dün gecedan önce hayatında ona hiç kaba bir şey söylememişti. Çocukken bile. Bu yüzden, ba l'a olan öfkesinin kıskançlıktan kaynaklandığına dair biraz umudu vardı. Eğer öyleyse ve **hala** bir şansları varsa, tamam. Değilse ... biz ...

yarım düzine yakışıklı, görünüşte iyi adam ona para ödüyordu. şu anda çok fazla dikkat çekiyor. Kendini iyi hissediyordu. Bir değişiklik için seçenekleri varmış gibi hissediyordu. Ve bu güzeldi.

"Buyurun."

Lisa döndüğünde Findlay'ın elinde güzel mor çiçeklerden oluşan bir buketle yaklaştığını gördü. Gülümseyerek çiçekleri almak için yana eğildi ve hemen bırakmayınca şaşkınlıkla ona bakmak için durakladı. Adamın yüz ifadesi ciddiye, gözleri kızın ağzındaydı ve adam yaklaşıp yüzünü kızın yüzüne doğru kaldırdığında çok da şaşırmadı. Onu öpecekti.

Bu düşünce aklından geçerken nal sesleri olduğunu anladığı ritmik bir vuruş sesi onu takip etti. Ses açıklıkta patladığında Charles'ın dudakları onunkilere henüz değmişti. İkisi de hemen birbirinden ayrıldı ve kimin geldiğini görmek için döndüler.

At sırtında çok telaşlı ve sinirli görünen bir Robert vardı ve Lisa gülse mi ağlasa mı bilemedi. İlk öpücüğünün tadını çıkarmayı oldukça merak ediyordu ama Robert, Charles'ın ona öpücük verme girişimlerini sürekli yanda kesiyor gibiydi. Öte yandan, o ilk öpücüğün yine de Robert'la olmasını isteyebilirdi. Sadece henüz emin değildi.

"Lisa, sen-ben inanamıyorum-bu-" Görünüşe göre ne diyeceğini bilemeyen Robert kendini toparladı ve ona ters ters baktı.

Lisa onun ekşi bakışına gülmek için dudağını ısırdı. Charles'a bakarak özür **dilercesine**, "Belki de geri dönme vaktimiz gelmiştir.

diğerlerine."

"Ev," diye homurdandı Robert. "Şehir evi." "Oh, ama-"

"Geç oluyor ve Hammond'lara hazırlanmak istiyorsun," dedi kararlı bir şekilde.

"Ah, evet, Hammond'ların ba l," diye mırıldandı Charles, kadının bakışlarını tekrar kendisine çekerek. "Bana bir vals ve bir **quadrile** ayıracağına söz verdiğini unutma."

Lisa rahatladı ve gülümsedi. "Evet, tabii ki."

Karşılığında gülümsedi, çiçekleri Lisa'nın eline sıkıştırdı ve sonra arabaya geri dönmek için sessizce arabanın etrafından dolaştı. Fayton tekrar ilerlerken Lisa omzunun üzerinden baktı. Robert tam arkalarındaydı, sırtı dik, yüz ifadesi asık ve gözleri yanıyordu.

"Langley senin **iyiliğinle** oldukça ilgileniyor gibi görünüyor." Lisa bu yorum üzerine Charles'a baktı ve hafifçe yüzünü buruşturdu.

"O sadece koruyucu. Birlikte büyüdüğ ve beni küçük kız kardeşi gibi görüyor."

"Küçük kız kardeş?" Findlay ona doğru bir bakış attı ve gözleri yeni de-ru edilmiş lavanta rengi elbisesi içinde onun üzerinde gezindi. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Teşekkür ederim," dedi gülerek.

Charles hafifçe gülümsedi ama ekledi: "**Yine** de, bir aile dostu için ilgisi biraz abartılı görünüyor," diye nazıkçe bitirdi.

Lisa gözlerini kaçırdı. Robert'a şunu belirtmesi gerekecekti. Dikkatli olmazsa davranışlarıyla insanlara fikir verebilirdi. Yüksek sesle, "Kayınbiraderim Lord Radnor, Robert'tan ben şehirdeyken bana göz kulak olmasını istedi. Korkarım taşrada büyüdüğüm için şehrin tehlikelerinden ve çukurlarından haberdar olamayacağım endişe ediyorlar."

"Hmm," diye mırıldandı Charles ve sonra ona baktı, gözleri dekolte kıyafetine düşüp geri geldi. "O zaman ben de sana göz kulak olmaktan mutluluk duyarım."

Lisa gülerek, "Lordum, sizin olası pitfa l'lerden biri olduğunuzdan şüpheleniyorum," dedi ve adam üzgün bir surat ifadesi takındı.

"İşte şimdi beni yaraladınız Bayan Madison. Tam bir centilmen oldum."

"Şimdiye kadar," diye eğlenerek kabul etti.

"Şimdiye kadar," diye mırıldandı. "Ve söz veriyorum, sizin **yanınızdayken** de öyle kalacağım... en azından çoğunlukla," diye alaycı bir ifadeyle ekledi ve sonra açıkladı, "Sonunda, talep etmeye çalıştığım o öpücüğü almayı başaracağım."

Lisa sadece hafifçe gülümsedi, bunu dört gözle beklediğini itiraf etmenin çok mu ileri gitmek olacağını merak ediyordu. İlk öpücüğü. Her zaman Robert'ın ilk öpücüğü olmasını planlamış ve ummuştu. Ancak bu gerçekleşmeyecek gibi görünüyordu. Bu durumda, onun yerine çok yakışıklı Lord Findlay'in öpücüğünü kabul etmesi gerekecekti. O noktada pek de bir deneme gibi görünmüyordu. Her ne kadar ilgisi öncelikle

Robert, pek iyi davranmıyordu, Lord Findlay ise tam bir sevgili olmak. Ona iltifat ediyor, onunla dans ediyor, çiçeklerini topluyordu. Ve en azından onu öpmek *istiyordu*. Bu da Robert'ın onu bir kız kardeşten daha fazlası olarak görmediğini sürekli iddia etmesine göre güzel bir değişiklikti.

Yedinci Bölüm

"Evden çıkmaman gerekiyordu."

Lisa sakince, "Kimse evden çıkmamaları konusunda bir şey söylemedi," dedi ve Bet'i de peşine takarak merdivenleri çıkmaya başladı. Christiana ve Richard'ın evine dönerken hizmetçiyle konuşmak ve diğer adamlara iyi günler dilemek için durmuşlar, sonra da Lord Findlay onu ve Bet'i konağa geri götürmüştü; Robert da yolculuğun her dakikasında onaylamayan bir ebeveyn gibi arkalarındaydı.

"Kasıtlı olarak anlamazlıktan geliyorsun Lisa," dedi Robert acımasızca, onları merdivenlerden yukarı çıkarırken. "Sana göz kulak olmak için buradayım. Sen evde bile değilken bunu nasıl yapabilirim?"

"Biz, eğer sen orada beni izliyor olsaydın
Sizsiz gider miydin?" diye sordu hafifçe. "Ayrıca, tamamen
güvendedim."

"Bayan Morgan'ın yakalanmasını ayarlamak için Bow Street'ten bir
koşucuyla buluşuyordum," diye tısladı, hizmetkârlardan birinin duyma
olasılığını önlemek için yanına yaklaştı. "Bu gerekliydi. Güvende olma
konusuna gelince, bunu bilemezsin. Findlay her an seninle **kaçmayı**
planlıyor olabilir."

"Planın benimle kaçmak olduğunu sanmıyorum," dedi Lisa sakın bir sesle,
sahanlığa ulaşp yukarı çıkmaya başladığında.

"Hayır. Seni öpmekle meşguldü," diye mırıldandı.

"Beni öpmeye *çalışıyor*," diye düzeltti Lisa hafifçe. "Ama sen onun
bu çabalarını sürekli bölüyorsun. Keşke buna bir son versen, Robert."

"İstiyorsun Seni öpmesini mi istiyorsun?" diye sordu.

Öfke.

Lisa yatak odasının kapısında durdu ve Bet kapıyı açıp içeri girerken
yüzünü ona döndü. "Tabii ki beni öpmesini istiyorum. Neden
istemeyeyim ki? O yakışıklı, seçkin biri ve ben hiç öpülmedim. Nasıl
bir şey olduğunu görmek isterim. Bir süre sonra öpücüklerinden zevk
almazsam onunla evlenmek istemem."

"Evlen onunla!" diye hayretle ciyakladı.

"Kasabaya bunun için geldim Robert. Bir koca bulmak için ve Lord
Findlay şu ana kadarki seçenekler arasında en yakışıklısı. Bu
yüzden beni öpmesini istiyorum, böylece hoşuma gidip gitmediğini ya da

onun yerine diğerk adamlardan birine dikkatimi verdim, öpücüklerini daha çok hoşuna gidebilir."

"Seni öpmesine izin vereceğini mi söylüyorsun? Sonra hoşuna gitmezse, başka birinin seni öpmesine ve sonra başka birinin?" diye sordu yavaş bir inançsızlıkla.

Lisa başıyla onayladı. "Bana en mantıklı plan bu gibi görünüyor. Eğer onları fiziksel olarak çekici bulursam, o zaman kişiliklerini beğenip beğenmediğimi anlamak için onlarla konuşurum ve eğer öyleyse, öpüşmelerini beğenip beğenmediğime bakarım."

"Ne?" diye sordu dehşetle.

Onun yüz ifadesine kızgınlıkla baktı. "Evlilikte her sabah masanın karşısında oturup konuşmaktan daha fazlası var," diye belirtti. "Bana öyle geliyor ki, evlenmeyi planladığım adamın içimde biraz tutku uyandırıp uyandıramayacağını görmeliyim. Christiana ve Suzette'in bulacak kadar şanslı oldukları kadar harika ve ateşli bir evlilik istiyorum."

Robert, "Yüce Tanrım," diye mırıldandı ve sonra başını salladı. "Lisa, seni öpecek birini bulana kadar Londra'daki her erkeğe yalakalık yapamazsın--"

"Neden olmasın?" diye araya girdi. "Bu sadece bir öpücük, ama Sophie'ye göre bir öpücük bir erkeğin nasıl bir aşık olduğu hakkında size çok şey öğretebilir. Elbette evliliğe sadece evlilik yatağımdan zevk **alacağımı** umarak girmem beklenmiyor?"

Robert'ın ağzı kısa bir süre kıpırdadı ama ağzından bir şey çıkmadı ve sonra sinirli bir şekilde, "Sophie de kim?" diye sordu.

"O bir ... şey ... "O bir cennet kuşu" diye fısıldadı.

duyacak hizmetkâr olmadığından emin olmak için yukarı çıktı.

"Bir cennet kuşu mu?" Robert alçaldı. "Tanrı aşkına, Lisa. Bir genelev sahibi ve bir Cennet Kuşu ile arkadaş mısın?"

Bağırdığı için ona kaşlarını çatı ama "Tabii ki hayır Robert. Sophie'nin anılarını okudum. Ve Bayan Morgan'ın genelev sahibi olduğunu bilmiyordum."

"Bir cennet kuşunun anıları," diye mırıldandı, elini yorgun bir şekilde saçlarında gezdirirken. "Yüce Tanrım, en korkunç kitapları okuyorsun.

... Babanızın bu kitaplarınızdan haberi var mı?"

Lisa gözlerini açtı ve kapıya doğru döndü, ancak Robert'inkoluna dokunan eliyle geri savruldu.

"Lisa Madison, kimsenin seni öpmesini yasaklıyorum," dedi kararlı bir şekilde. "Bu-"

"Benim seçimim," diye sertçe araya girdi ve sonra daha nazık bir şekilde, "Rea ly Robert, seni bir ağabey gibi sevsem de sen ağabey değilsin ve bana hiçbir şeyi yasaklamaya hakkın yok," dedi. Kolunu çekerek kurtardı, başını salladı ve odasına girmek için döndü, ekledi: "Kimi istersem öpmeye niyetliyim. Zaten neden umursadığını da anlamıyorum. Kışkandığın falan yok."

Kapı Lisa'nın arkasından kapandı ve Robert kafasında Lisa'nın sözleri yankılanırken boş boş kapıya bakakaldı. Onu bir ağabey gibi mi seviyordu? Bu ne zaman olmuştu? Eskiden ona tapardı. Tanrım, birkaç gün boyunca Findlay, Pembroke ve Tibald gibi adamların ona yaltaklanmaları

di ference? İmkansız.

Yoksa öyle miydi? diye merak etti. Hizmetçiler dışında, Madison kardeşler büyürken etrafta olan tek erkek oydu. Belki de ona aşık olması şaşırtıcı olmamalıydı. Ama şimdi etrafı erkeklerle çevriliydi. Bala üşüşen anılar gibi ona üşüşüyorlardı. Görünüşe göre bu, ona karşı uzun zamandır duyduğu tutkuyu soğutmaya ve hayranlığını evlat **sevgisine** dönüştürmeye yetmişti.

Robert'a göre rahatlamış olmalıydı. Ama garip bir şekilde rahatlamamıştı. İhanete uğramış hissediyordu. Terk edilmiş. Ve hatta... Yüce Tanrım, kıskanıyordu. Bırakın birkaç erkeği, onun herhangi bir erkeği öpmesi fikri bile dişlerini gıcırdatmak istemesine neden oluyordu. Sorun şu ki, kıskançlığının nedeninin onun kendisine aşık olmasına alışmış olması mı, yoksa gerçekten onu kendisi için istemesi mi olduğunu bilmiyordu.

Robert, Lisa'yı yıllardır küçük bir kız kardeş gibi görüyor, onun kendisine olan hayranlığını hem eğlenceli hem de sinir bozucu buluyordu. Ama onu o genelevde, başka bir adamla evleneceği gece giymeyi planladığı o lanet olası transparan elbisenin içinde bulmuştu.

Sadece bu da değildi. Lisa hızla değişiyordu. Bu erkeklerin ilgisi kendine olan güvenini artırıyordu. Daha neşeli gülüyordu, onun duymaya alışık olduğu utangaç bir şakadan ziyade, **dolu** dolu, bulaşıcı bir kahkaha. Daha dik yürüyor, çenesi yukarıda duruyor ve gözleri hayat ve keyifle parlıyordu. Çiçek açmış bir gül gibi açıyordu. Ve bu güzel, sessiz kızı karşı konulmaz bir şekilde

güzel ve çekici bir kadın. Bir erkeğin **sevebileceği** türden bir kadın.

birçok erkeğin isteyeceği ve peşinden koşacağı bir kadındı.

Robert, "Lanet olsun," diye mırıldandı ve yorgun bir şekilde kapıya döndü. O

bu farkındalıklarla ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Lisa'ya karşı böyle duygular beslemek gibi bir arzusu yoktu. Ve kesinlikle evlenip zina yapan bir eşin aşağılanmasına ve kalp acısına katlanmak gibi bir arzusu da yoktu. İşin **aslı**, bu yolculuktan önce Lisa'nın sadakatsiz olabileceğine inanmakta bile zorlanırdı. Ama şimdi, Lisa Londra'daki her erkeği öpmek istediğine göre, bu daha olası görünüyordu. Ve zina yapan eşler onun ailesinde lanet gibi bir şeydi. Öyle ki, davranışlarına rağmen, sonunda muhtemelen onun suçu bile olmayacaktı.

Robert'ın değişen duygularını görmezden gelmesi ve kızıdan uzak durması her açıdan daha iyi görünüyordu. Şu talip meselesini halledecek, sonra da kızıdan uzaklaşacak ve onun hayatını yaşamasına izin verecekti. Kızın en iyi mutluluk şansı ve kendisinin de incinmekten kaçınmak için en iyi şansı buydu.

"Tamam. Robert'la aranızda neler oluyor?"

Lisa şaşkınlıkla Suzette'e baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Hiçbir şey olmuyor."

"Doğru," dedi Suzette kuru bir sesle. "Bütün gece **salonun** tam karşısındaki aynı noktada durdu, gözleri sana kilitlendi."

Christiana eğlenerek, "Ve sen **de bütün** gece ona bakmaktan özenle kaçındın," diye ekledi.

"Ona bakmak için bir nedenim yok. Beni izlemesine gelince... Ne yaptığını kontrol edemem," dedi Lisa omuz silkerek, ama keşke edebilseydi. Geldiklerinden beri Robert'ın gözleri onu süzüyordu ve Lisa ona doğru bakmamıştı çünkü bakmak zorunda değildi. Robert'ın gözlerinin içinde delikler açtığını hissedebiliyordu. Buna bir son vermesini diledi.

Lisa, Robert'ın bakışı hayranlık uyandırıcı falan olsaydı aldırmayacağını sanıyordu ama değildi. Robert duygusal bir geri adım atmıştı. Bunu hissedebiliyordu. Onu tamamen profesyonel bir ilgisizlikle, sanki kiralık bir korumaymış gibi izliyordu. Bunu neyin yaptığını bilmiyordu ama bir şey Robert'ın aralarına bir set çekmesine neden olmuştu.

Elbette bu konuda yapabileceği bir şey yoktu, bu yüzden Lisa bunu kabul etti ve gülümseyerek kartındaki erkeklerle dans etti, hoşlandığı ve hoşlanmadığı erkekleri eledi. Oturup hiçbir erkeği beklemeyecekti, Robert'ı bile.

"Bayan Madison."

Lisa önündeki adama baktı ve neşeyle gülümsedi. "Lord Pembroke. Şimdi sizin dansınız mı?"

"Sanırım öyle," diye mırıldandı Lisa'nın çoğu kızın kalbini pır pır ettireceğinden şüphelendiği bir gülümsemeyle. Lisa'nın kalbi kıpırdamadı ama adam iyi biriydi ve ne kadar çekici olduğunu takdir ediyordu ve kendisini dans pistine götürmesi için elini koluna koyarken gülümsemesi genişledi.

"Umarım bu yarışı kaybettiğim için hakkımda kötü düşünmüyorsunuzdur.

Öğleden sonra," diye mırıldandı Pembroke onu kollarına alırken.

Lisa şaşkınlıkla başını kaldırdı ve hemen başını salladı. "Elbette hayır lordum. Sadece biraz eğlenceliydi. Aslında ben daha çok eğleneyim diye Findlay'ın kazanmasına izin verdiğinizi düşünmüştüm," diye hafifçe ekledi.

"Hoşuna gidiyor gibi görünüyordu," dedi gülümseyerek, öyle olmadığından emin olduğu halde öyle olabileceğini ima ederek. Yine de umursamadı. Şimdi ayakta duruyordu ve birkaç dakika önce olmadığı yerde yeniden gülümsüyordu.

"Oh, hoşuma gitti," diye gülerек onu temin etti. "Oldukça heyecan vericiydi."

"O halde kaybettiğim ve sana böyle bir sevinç yaşattığım için mutluyum," diye onu temin etti.

Lisa kıkırdadı. "Minnettarım lordum. Çok nazıksınız." "Başka ne yapmaktan hoşlanırsınız, Bayan Madison?" diye sordu, onu yerde döndürüyordu. "Belki bunu yarın öğleden sonra yapmaya çalışabiliriz. 'Biz' ben ve senin diğer hayranların," diyeekledi alaycı bir sırıtsla.

Lisa onun takılmalarını takdir ederek kıkırdadı ve sonra soruyu değerlendirdi: "Ata binmekten, kırlarda gezmekten ve uzun yürüyüşler yapmaktan hoşlanırım. Ve evimizin yanında bir nehir var, orada kayıkla kürek çekmekten hoşlanırım." Durakladı ve omuz silkti. "Bilmiyorum lordum."

"Oyunlar falan ne olacak?" diye sordu.

"Aman Tanrım, evet. Sadece bir ya da iki tane gördüm ama oldukça keyif aldım.

Onları," dedi kolayca.

"Peki çiçekleri sever misin?"

"Her zaman, lordum. Oldukça güzel ve neşelendiricidirler."

"Peki ya en sevdiğiniz tatlı?"

"En sevdiğim tatlı mı?" Lisa sırttı ve alay etti. "Benim için pişirir misin?"

Bu öneriye güldü. "Ben değil ama aşçım Londra'daki en iyi hamur işlerini yapmasıyla tanınır ve ona istediğinizi yaptırmaktan memnuniyet duyarım. Eğer az isterseniz yarın size getirebilirim."

Lisa kısa bir süre düşündü ama sonunda şöyle dedi: "Tabii ki kabul **edeceğim**. Yarın sizi tekrar görmekten mutluluk duyarım. Aşçınıza ne yaptıracığınıza gelince, beni şaşırtın lordum. Aşçınız en iyi neyi yapıyorsa onu yapsın. Sevdiğiniz bir şeyi."

"Tam aradığın şeyi biliyorum," diye güvence verdi ona. "Buna bayılacaksınız." "Dörtgözle bekliyorum lordum," dedi gülerek.

Pembroke ona, "Ben de öyle," diye güvence verdikten sonra müzik sona erdiğinde kaşlarını çatarak etrafına bakındı. Yüzünü buruşturarak, "Sanırım bu dansımızın sonu," diye mırıldandı.

"Ah," dedi şaşkınlıkla ve etrafına bakındı. Onlar konuşurken her şey çok çabuk geçmiş gibiydi. Hafifçe gülümseyerek bakışlarını tekrar ona çevirdi ve "Dans için teşekkür ederiz lordum" dedi.

"Teşekkür ederim, Bayan Madison. Benim için her zaman bir zevktir," diyerek onu temin etti.

"Evet, öyle."

Lisa bu yorum üzerine Lord Findlay'i görmek için yan tarafa baktı yaklaşmıştı.

"Sanırım benim valsim," dedi sırtarak ve sonra diğer adama başıyla işaret etti. "Pembroke."

"Findlay," diye mırıldandı Lord Pembroke, Lisa'yı ona teslim ederken. Ancak ayrılmadan önce Lisa'ya gülümsedi ve "Yarın görüşürüz," dedi.

"Evet." Gülümsedi ve vals başlarken dikkatini Charles'a çevirdi.

"Yarın mı?" Findlay onu dansa kaldırırken hafifçe sordu. "Anladığım kadarıyla Pembroke yine seninle ilgilenmeyi planlıyor?"

"Öyle görünüyor," dedi Lisa sırtarak. "Londra'nın en iyisi olduğunu iddia ettiği aşçısından bana tatlılar getiriyor."

"Bunu duymuştum," diye **mırıldandı** Findlay. "Sanırım bu, onun **teklifinin** üzerine bir şeyler koyarak **gelmem** gerektiği anlamına geliyor."

Lisa bu öneri karşısında kıkırdadı. "Londra'daki en iyi tatlıların üstüne çıkmak için özel bir şey olması gerekir, lordum."

"Evet, sanırım öyle **olacak**," diye onayladı ve sonra alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ne getireceğimi dikkatlice düşünmem gerekecek."

"Hmm," dedi eğlenerek, şehirdeki en uygun, hatta en yakışıklı iki bekârın bu şekilde dikkatini çekmek için yarışmasını baş döndürücü buluyordu.

"Bu arada," diye mırıldandı Charles, onu yerde gezdirirken. "Sanırım iddia etmeye çalıştığım o öpücük meselesi var."

"Ah evet, öpücük," dedi dudakları seğirerek. "Biz, kesinlikle sen Burada, dans pistinde sahiplenmeye çalışmayın lordum. Bu büyük bir skandala neden olur."

"Bunu asla yapmam ve itibarınızı zedeleme riskini almam," diye onu temin etti.

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Ve elbette, dörtlüyü bekleyip temiz hava almanız için size dışarıya kadar eşlik etmeye kalkarsam, bekçi köpeğiniz Lord Langley peşimize düşer ve ben sizi kollarıma almaktan fazlasını yapamadan sizi tekrar sürükleyip götürür."

Lisa kuru bir sesle, "Hiç şüphesiz," diye onayladı.

"Neyse ki bunu düşündüm ve planlarımı buna göre yaptım." "Öyle mi?" diye sordu ilgiyle. "Peki bu planlar ne?" "Biz, şu anda arkadaşlarımdan birkaçı

ve bizi görmesini engelliyor. İstemedim tabii ki." "Oh, tabii ki," dedi gülerek ve dönüp ona baktı

Robert'ın gece durduğu yere doğru. Üç adamdan oluşan bir grup etrafını sarmıştı.

"Ve bizi teras kapılarına kadar dans ettirdim," diye ekledi Findlay.

Lisa dikkatini diğer tarafa çevirdiğinde gerçekten de teras kapısından sadece birkaç metre uzakta olduklarını gördü.

"Beklediğim **tek** şey, seni temiz hava almak ve öpmek için dışarı çıkarmak için iznini almak," dedi sessizce. "İzniniz var mı?"

Lisa yüzünü ona döndü ve yüzündeki ciddi soruya baktı

yanıtını tartışırken. Alçak sesle konuşmaya karar vermek başka bir şeydi. bir öpücğe ihtiyacı vardı. Sorulması ve fiilen izin vermek zorunda olmak tamamen başka bir şeydi. Nedense evet demek bize biraz cesurca geliyordu. Bu, onu alınacak bir şey olmaktan çıkarp verilecek bir şey haline getiriyordu. Sanırım bu sadece bir **kurnazlıktı**. Bu ilk öpücük işi için hevesli değil miydi? Robert'ın iki kez sözlerini kesmesi onu hayal kırıklığına uğratmamış mıydı? Gerçekten de bunun nasıl bir şey olduğunu ve hoşuna gidip gitmeyeceğini bilmek istiyordu.

Başını kaldırmaya zorlayan Lisa ağzını açtı ama evet diyecek gücü kendinde bulamadı. Bunun yerine ağzını **kapattı**, başını salladı ve hızlıca başını salladı.

Neyse ki bu kadarı yeterliydi. Bir sonraki anda Charles dönüyor, onları açık kapılardan dışarı fırlatıyor ve kimsenin fark etmediğinden emin olduğu kadar hızlı bir şekilde terasa çıkarıyordu. Akşamın serin havasına çıktıklarında, Charles kucaklaşmalarını kesti ve onu gölgeli kenardaki korkuluklara doğru götürdü. Lisa sessizce ilerledi, içinde kükreyen gerginlik yüzünden başı öne eğikti. Adam onu öpecekti. Yüce Tanrım. İlk öpücüğü ve bu Robert olmayacaktı.

Bunun önemli olmadığını kendine acımasızca hatırlattı. Önemli olan şeydu... Ya kötü öpüşüyorsa? Bir öpücükte ne yapması gerektiğine dair en ufak bir fikri yoktu. Gözleri kapalı ve dudakları büzülmüş bir şekilde orada öylece duracak mıydı? Karşılık vermesi mi bekleniyordu? Eğer öyleyse, nasıl? Kız kardeşleri ve onların kocaları onun önünde öpüşmüşlerdi, ama bu öpüşmeler çoğunlukla sadece kısa süreli öpüşmelerdi. Ancak, okuduğu kitaplardan biliyordu ki, bir öpücükte basit bir dudak sürtüşmesinden çok daha fazlası vardı.

düzgün bir öpücük. Dudaklar ısırılıyor, diller sokuluyor ve emiliyordu. ve kulağa oldukça sinsice gelen ama görünüşe göre oldukça keyifli olan bir sürü şey. Öte yandan, belki de ona düzgün bir öpücük vermeyecekti. Belki de bu sefer sadece dudaklarını kendi dudaklarına değdirecek ve-

"Aklından geçenleri neredeyse duyabiliyorum."

Lisa, Findlay'in eğlenerek söylediği sözlerle şaşkınlıkla baktı ve o endişelenirken Findlay'in onu korkuluklara doğru ittiğini ve önüne geçtiğini gördü.

"Gergin görünüyorsun," dedi ciddiyetle, bir kolunu ona dolayarak yaklaştırdı, diğer eliyle çenesini yukarı kaldırdı ve parmaklarını boğazında gezdirdi. "Daha önce hiç öpülmedin mi Lisa?"

Dokunuşunun tüylerini diken diken etmesiyle gözleri fal taşı gibi açıldı ve başını salladı.

"Ah." Nedense bu haber onu gülümsetti ve sonra ifadesi ciddileşti ve "Asla korkma. Dans etmek gibidir. Erkek yönetir, kadın **alçaltır**. Sana öğreteceğim. Tamam mı?"

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı ve sonra Robert'in ağzı onunkine doğru alçalırken nefesini tuttu. Zihninin bir kısmı Robert'in adını haykırmasını ve tekrar araya girmesini bekliyordu. Aslında, Charles'in dudakları böyle bir şey olmadan onunkilerin üzerinden geçtiğinde oldukça şaşırmıştı. Dudaklarının baskısı arttığında ve sonra ağzını açıp dudaklarını ısırduğunda yumuşadığında daha da şaşırdı.

dudaklarında alaycı bir şekilde.

Lisa içgüdüsel olarak daha da yaklaştı ve daha fazlasını hissetme arzusuyla birlikte, hakkında okuduğu sıcaklığın bir kısmının vücudunda kaydığını hissetti. Kendi ağzı biraz açıldı, dudakları onun yaptığı gibi geri çekildi ve kolları onun omuzlarına dolandı. Bu hareket göğüslerini kaldırdı, adam kucaklamasını sıkılaştırırken aniden göğsüne bastırdı ve bu hareket onu daha **da** yakınlaştıran bir ilgi uyandırdı.

Adamın eli kızın ensesinden yukarı kayarak başını kavrayıp hafifçe kendi istediği yöne eğdiğinde, bu kızın içinde küçük bir zevk şoku daha yarattı. Onun kendisine böyle davranması oldukça hoşuna gitmişti. Kesinlikle, başıyla ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu çok hoştu ve onu ürpertiyordu, bu yüzden adam aniden öpücüğü kesip geri çekildiğinde, hayal kırıklığıyla ona bakmak için gözlerini açtı.

"Bu bir **ben** miyim?"

Findlay'den şaşkın bir kıkırdama yükseldi. Bu kıkırdama geçtikten sonra başını salladı ve **ciddiyetle**, "Hayır canım, kesinlikle öyle değil ama bir centilmen senin gibi bir hanımefendiyle ancak bu kadarına izin verebilir," dedi.

"Oh," diye nefes aldı Lisa ve adam onu kollarından kurtarıırken çarpık bir şekilde gülümsedi. Daha fazlasını istemesinin iyi bir şey olduğunu düşündü. Bu kesinlikle umut verici bir işaretti. Ama şu anda kendini biraz hayal kırıklığına uğramış hissediyordu, sanki oldukça lezzetli olabilecek bir şeyin tadına bakmış ama emin olmak için yeterince almamış gibi.

Findlay, "İçeri geri dönmeliyiz," diye mırıldanarak onu kendi kollarına aldı.

yan. "Arkadaşlarım Langley'i sonsuza dek meşgul edemez."

"Evet, sanırım yapmalıyız," diye sessizce kabul etti Lisa, adam onu terasa doğru götürürken. Neredeyse kapıya varmışlardı ki göz ucuyla gördüğü bir hareket Lisa'nın yana bakmasına neden oldu. Adımları durakladı ve onları izleyen adamı gördüğünde gözleri hafifçe büyüdü. Robert. Gölgelelerin arasında **hareketsiz** ve sessiz, ifadesi okunamaz haldeydi. Charles'ın arkadaşları onu uzun süre meşgul edememiş gibiydi. Ne kadar zamandır orada olduğunu merak etti. . ve bu sefer neden diğerlerine yaptığı gibi müdahale etmediğini ... ve onların **salona** geri dönmelerini izlerken ne düşündüğünü merak etti.

Sekizinci Bölüm

"Görünüşe göre Bayan Morgan arabasını kuzeye götürmüş ve Dover'dan denize açılmış," diye açıkladı Smithe, devam etmeden önce çayını dudaklarına götürüp bir yudum aldı. "Gemi Calais'ye doğru gidiyormuş. Kendim ve iki adamım için yarın sabah yola çıkmak üzere yer ayırttım. Onu arayacağız, oradan karadan geçip geçmediğini araştıracağız ya da **hala** Calais'de olduğunu tespit edersek onu sorgulayacağız."

"Güzel," diye mırıldandı Robert, Bayan Morgan Calais'de kalırsa bu işin çabucak halledilebileceğini düşünüyordu. Talibin kim olduğunu ne kadar çabuk **öğrenirlerse**, adamla o kadar çabuk başa çıkabilir ve kendi hayatına geri dönüp Lisa'yı bir grup beyefendiyle birlikte izleyerek işkence çekmekten kurtulabilirdi.

Neredeyse her biriyle dans etmesine tanık olduktan sonra

Dün gece Londra'daki tek erkek, bir de Findlay'ın terasta onu pençeleyip öpmesini izlemek zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile, Robert kendine verdiği bu işe daha fazla dayanabileceğini sanmıyordu. Bugün Daniel ya da Richard'ın burada olup ona göz kulak olmasını, böylece metresini ziyarete gidip içinde biriken fazla enerjiyi ve hayal kırıklığını biraz olsun atabilmeyi umuyordu.

Ancak hiçbir olayların bu şekilde gelişeceğini tahmin etmemişti ve dün olduğu gibi bugün de Richard ve Daniel'in önceden alınmış randevuları vardı, yani Robert yine görev başındaydı. Christiana ve Suzette bile yardım etmek için katıldıkları hayır çaylarından birindeydiler. Lisa'yı sadece kadınların gözetimine bırakacak değildi ama onların salonda olması en azından kendisinin bundan kaçınabileceği ve Lisa'nın hayranlarıyla bir fayton yarışı ya da benzeri bir şey için dışarı çıkmaya çalışmadığından emin olmak için kapıyı açarak ofisten izleyebileceği anlamına geliyordu.

"Elbette Morgan'ın Calais'de kaldığından şüpheliyim. Paris'in onun için yeniden ticaret yapacağı bir yer olması çok daha muhtemel," diye yorumladı Smithe. "Calais'ye gitmenin bizi izimizi kaybettirmeye çalışan kırmızı bir ringa **balığı** olduğundan şüpheleniyorum."

Robert iç çekerek koltuğuna geri yaslandı. Paris büyük bir şehirdi ve Bayan Morgan varlığını pek belli etmezdi. Bulunmak istemezdi. Onu bulmak günler sürebilirdi, beklemek ve Lisa'ya göz kulak olmak zorunda kalmayı tercih etmeyeceği günler.

"Ama elimden geldiğince çabuk döneceğim, ya bilgi ile Bayan Madison'ı kaçıması için ona kimin para verdiğine ya da hanımefendinin kendisine." Smithe onu temin etti.

"Evet, elbette. Teşekkür ederim," dedi Robert acımasızca. Adam ancak yapabildiği kadarını yapabiliirdi. Başka türlü olmasını dilemek bunu değıştirmezdı.

Smithe sakince, "İstedığınızı getirene kadar bana teşekkür etmeyin lordum," dedi. "O zaman bana madeni paralarla teşekkür edebilirsiniz."

Robert belli belirsiz gülümsedi. "Elbette. Bu arada, masraflarınızı karşılamak için bir taslağa ihtiyacınız olacak."

Smithe basitçe, "Evet, öyle **yapacağım**," dedi ve Robert'a makul görünen bir miktar önerdi. Hemen bir taslak hazırladı ve masanın üzerinden adama uzattı, sonra da onu uğurlamak için ayağa kalktı.

Bu kez salona dönüp kapıyı açtığında Lisa ve hayranları **hâlâ** oradaydı. Robert omuzlarını dikleştirmeye ve dudaklarına yumuşak bir gülümseme yerleştirmeye zorlayarak içeri girdi ve odadaki en büyük çiçek aranjmanının yanına dikkat çekmeden yerleşti. Bu birkaç taneden biriydi. Pembroke hamur işlerini getirirken, Tibald ve diğer adamlar da bir sürü çiçek getirmişlerdi. Oda taze, rengârenk çiçeklerle dolup taşıyordu.

Ama odadaki en güzel çiçek Lisa'ydı. Gül yanaklı ve **tüm** bu ilginin altında ışıldayan Lisa, gülümseyerek ve gülerek, alay ederek ve gevezelik ederek mahkemeyi yönetti. Onu daha önce hiç bu kadar mutlu ya da sevimli gördüğünü sanmıyordu. **Tüm** bu erkeklerin hayranlığı altında parlıyor, tüm gözleri ve hatta daha fazlasını üzerine çekiyordu.

takdirini kazanmıştır.

"Bu öğleden sonra için nehirde bir gezinti ayarlamayı umuyordum, çünkü bundan hoşlandığınızı söylemişsiniz. Ama korkarım bu kadar kısa sürede bunu ayarlayamam." Pembroke'un sözleri Robert'ın kulağına takıldı ve dikkatini yapılan konuşmaya çekti. "Ancak, eğer memnun olursanız, yarından sonraki gün için büyük bir grubu piknik yapmak üzere sahile götürecek bir tekne kiralamayı başardım."

"Oh, ne kadar güzel," dedi Lisa mutlulukla ellerini çırparak. "Orada kimler olacak?"

Pembroke, "Biz konuşurken davetiyeler hazırlanıyor ve teslim ediliyor," dedi. "Buradaki herkesi davet ettim elbette." Odadaki diğer adamlara doğru başını sallarken yüz ifadesi gergindi ve bunu yapmaktan memnun olmadığı en azından Robert için çok açıktı. "Biz de kız kardeşleriniz ve onların kocaları olarak, Lord Langley." Girişinin fark edilmediğini düşünen Robert'a başıyla işaret etti. "Ve bu yıl ilk kez sahneye çıkacak olan diğer bekâr genç hanımları da davet ettim."

Ve diğer adamları oyalamak için, diye düşündü Robert eğlenerek. Yine de bunun işe yarayacağından şüpheliydi. Ona göre Lisa'nın yanında hiçbir kadının şansı yoktu. Bu diğer kadınların yapacağı **tek** şey onun değerini daha da belirginleştirmekti. Ama bunu denediği için Pembroke'a teşekkür etmeli, diye düşündü.

"Kulağa çok hoş geliyor," dedi Lisa mutlulukla ve erkekler biraz daha az coşkulu bir şekilde de olsa aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

ve bunu düşünmüş olmayı dilediklerini tahmin etti.

Findlay'ın Lisa'yı o geceki ba l için hazırlanmak zorunda kalmadan önce dinlenmeye bırakmalarını önermesiyle ziyaret kısa bir süre sonra sona erdi. Di er adamlardan hayal kırıklı ına u ramı olsa da genel bir onay mırıltısı yükseldi ve onlar da yava yava e yalarını toplayıp ayrılmaya ba ladılar.

Lisa her bir erkeği gülümseyerek ve arkadaşlıklarından hoşlandığına dair güvence vererek uğurlarken Robert sessizce bekledi. Ayrılma zamanlarının gelmiş olabileceğini ilk söyleyen Findlay olsa da, fiilen en son ayrılan o oldu ve sinirlenmiş bir Pembroke kapıdan çıkana kadar yalan **söyledi.**

Diğerleri gittikten sonra meraklı bakışlarını Charles Findlay'e çeviren tek kişi Lisa değildi. Robert ona şüpheyle baktı, adamın onları bir süreliğine yalnız bırakacağını umduğundan emindi ama Robert dün gece onun Lisa'yı ellemesine seyirci kalmıştı ve bu kadarı yeterliydi. Bunu bir daha yapmayacağına karar verdi ve beklenti içinde kendisine bakan Findlay'e kaşlarını kaldırdı.

Görünüşe bakılırsa Lisa'yla yalnız kalamayacağını anlayan Findlay alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve ona yaklaşırken elini ceketinin iç cebine attı. Üç ince kitap çıkarırken yüzünde biraz kederli bir ifade vardı.

"Bunları sana diğerlerinin önünde vermek istemedim," diye itiraf etti ve ona **uzattı.**

"Oh, Charles," diye nefes aldı Lisa, kitapları sanki bir şeymiş gibi aldı

en iyi mücevherler.

Robert onun adamın ilk adını kullanmasına hemen kaşlarını çattı ama ikisi de fark etmedi.

"Ne okumaktan hoşlandığınızdan emin değildim, ben de bunlardan hiçbirini okumadım ama bir arkadaşım beğeneceğinizi söyledi," dedi Findlay kararsızca ve sonra kaşlarını çatarak ekledi, "Umarım onları okumamışsınızdır."

"Hayır," dedi hemen, emin olmak için her başlığı hızla kontrol etti. Lisa daha sonra başını kaldırdı ve kollarını ona dolayarak sıkıca sarılmadan önce gülümsedi. "Ne harika bir adam! Bunlar mükemmel bir hediye."

"Findlay belli belirsiz kıkırdadı ve kollarını onun sırtına doladı. Kollarını daha da sıkmaya başladı, ama sonra gözleri aniden Robert'a kaydı ve tutuşunu hafifletip geri çekilerek onu serbest bıraktı. "Gitsem iyi olacak. Bu geceki **yemeğe** hazırlanmadan önce dinlenmek istersin herhalde."

"Teşekkür ederim," dedi Lisa içtenlikle, kitapları göğsüne bastırarak onu odadan çıkarıp ön kapıya doğru götürürken. "Hemen bir tanesini okumaya başlayacağım ve bu gece ne düşündüğümü sana **anlatacağım**."

"Bu hoşuma gider," diye güvence verdi Findlay. "Belki hafta içinde bir ara pikniğe gideriz ve sen de bana kitap okursun. Ya da ben sana okurum. Ya da sırayla birbirimize okuruz."

"Kulağa çok hoş geliyor," diye sırtarak kabul etti.

Öyle oldu, diye düşündü Robert sinirli bir şekilde. O ve Lisa eskiden

Küçükken sandviç ve battaniye götürürlerdi, Evlerinin arasındaki nehir kenarında öğle yemeğinin tadını çıkarıyor ve sonra birbirlerine yüksek sesle okuyorlardı. O zamanlar masum bir zevk gibi görünüyordu. Findlay onun yerine yerleştirilince öyle olmadı.

Findlay ön kapıyı açarak, "Takvimini kontrol et ve **bu** akşam müsait olduğunda bana haber ver, aşçıma bizim için bir sepet hazırlamasını söyleyeyim," dedi.

Lisa yüz ifadesi daha da ciddileşerek, "Ben de öyle," dedi. Nedense bu Robert'ı Lisa'nın bariz zevkinden daha çok rahatsız etmişti. Bu ona bir yemin gibi gelmişti, sanki basit bir piknikten daha fazlasını kabul ediyormuş gibiydi. Findlay'ın koca avında liderliği ele geçirdiği hissine kapıldı ve bu düşünce Robert'ı itiraf etmek istediğinden daha fazla rahatsız etti. Seçebileceği o kadar çok erkek varken, onun kalbini kazanacak birini düşünmek zorunda değildi ama şimdi

Diğer adam vedalaşırken Lisa'nın yanağına bir el atarken Findlay'e kaşlarını çatı ve sonra dönüp yürümeye başladı. Lisa kısa bir süre onun gidişini izledikten sonra mutlu bir iç çekişle kapıyı kapattı ve kitaplarını bir hazine gibi göğsüne bastırarak hemen üst kata çıktı.

Robert bir an boş **salonda** durdu, kaşları çatılmıştı. Lisa üst kata çıkmadan önce ona doğru bakmamıştı bile. Sanki onun orada olduğunu bile unutmuştu. Kendi kendine sıkıca hatırlattı, istediği de buydu. Hayatına devam etmesi gerekiyordu. Kimseyle evlenmek gibi bir arzusu yoktu. Eğer onunla ilgileniyor olsaydı

evlenmek isteseydi, o kesinlikle listenin başında olurdu, ama o sadece değildi. Langley erkeklerinin evlilikte bize pek iyi davranmadıklarını kendine sıkıca hatırlattı. Şapkasını başka birine koyması daha iyiydi. Robert onun bunu yapmış olmasından gerçekten memnun olmayı diledi.

"Ah canım, belki de iptal etmeli ve Kittrich'lerin ba l'ına da katılmamalıyız."

Lisa son birkaç saattir üzerine eğildiği legenden başını kaldırdı ve perişan bir halde başını salladı. "Hayır. Sorun yok. Siz gidin. Suzette ve Daniel seni bekliyor. Ayrıca burada benim için yapabileceğin hiçbir şey yok. Ben sadece-" Bağırsaklarını savurarak leğenin üzerinde asılı kaldım, diye kafasının içinde sessizce bitirdi, bir başka kabarma turu onu ele geçirirken. Tanrım, öğürmekten yanları korkunç derecede ağrıyordu ve safradan başka çıkaracak bir şey kalmamıştı ve midesi hâlâ kusmakta ısrar ediyordu.

"Ah canım," diye mırıldandı Christiana tekrar, sırtını şefkatle ovarak. "Ve bugün yemek zorunda kaldığın tek şey Lord Pembroke'un getirdiği hamur işleri miydi?"

Lisa sefil bir şekilde başını salladı ve son kabarması da durunca sarktı.

"Orucunu bile bozmadın mı?" Christiana kaşlarını çatarak sordu.

Lisa başını salladı. "Bugün geç kalktım ve ancak Pembroke o fering ile gelmeden hemen önce aşağıya indim." Yüzünü buruşturdu ve itiraf etti, "Korkarım bu yüzden onları açgözlü bir

ocuk. Muhtemelen çok fazla doğurdum."

Lisa bir kez daha oğürmeye başladığında Christiana sırtını tekrar ovarak, "ok fazla yemek seni bu kadar şiddetlendirmemeli," diye mırıldandı.

"Ah Christiana, git," dedi yorgun bir şekilde, son tur hafiflediğinde. "Midem yeterince sakinleştiğinde uzanıp dinleneceğim."

"Ama seni böyle yalnız bırakmaktan nefret ediyorum," diye mutsuzca itiraz etti Christiana.

Robert kapıdan, "Yalnız olmayacak," diye anons etti.

Lisa üzüntüyle yana baktı ve adamın odayı geçip onlara katıldığını, yatağın yanında yere diz çöktüğünü, başını Beťin ona getirdiği su kabına dayadığını gördü. Lisa'nın bir yanı onun kendisini bu şekilde görmesinden ürküti. Dięer bir yanı ise umursamayacak kadar zayıf ve kötü hissediyordu.

"Uyuyana kadar yanında kalacağım, sonra da tekrar hastalanırsa diye kulağımı dört **açacağım**," diyerek Christiana'ya güvence veren Robert, onu yolundan çekerek Lisa'nın yanında diz çökmesini sağladı. "Sen önden git. Richard aşağıda ve araba da dışarıda bekliyor. Sen git eğlen. Ben Lisa'ya göz kulak olurum."

"Emin misiniz?" Christiana kararsızca sordu.

"Olumlu," dedi Robert kararlı bir şekilde ve Christiana'nın yaptığı gibi Lisa'nın sırtını ovmaya başladı. Ancak, Lisa onun yaptığı kadar rahatlatıcı olmadığını fark etti, "Devam et. Durumu kötüleşir ya da iyileşmezse bir mesaj göndereceğim."

Christiana iç çekerek, "**Öyleyse** biz de öyle," dedi. "Ama haber gönder Eğer durumu kötüleşirse, mümkünse boğazından aşağı biraz sıvı vermeye çalışın. Onları yutabilecek gibi görüldüğünde," diye ekledi Christiana kuru bir sesle, Lisa bu öneriyi duyunca yeniden kabarmaya başlamıştı.

Lisa dikkati dağılmış olmasına rağmen kız kardeşinin ağır bir iç çekişini duydu ve sonra ayak sesleri odadan çıktı ve ha **l boyunca** uzaklaşırken kayboldu.

Lisa, Christiana'nın gittiğinden emin olduğu anda, "Git buradan," diye mırıldandı.

Robert basitçe, "Hayır," dedi ve kadın tekrar sancılanırken alnını tuttu. Karnının şiddetli sancılar hafıflediğinde, "Yani yediğin tek şey Pembroke'un hamur işleri mi?" diye sordu.

"Bunu duydun, değil mi?" diye sordu sinirli bir şekilde.

"Evet," dedi, saçlarını yanaklarından geriye doğru taradı ve ona bakabilmek için yüzünü çevirdi. Lisa sadece iç çekti. Korkunç görünmesi gerektiğini biliyordu ama bunu umursamayacak kadar bitkin ve güçsüz hissediyordu. Ancak gördüğü şey Robert'ın kaşlarını çatmasına neden oldu ve bu gözleriyle ilgili bir şeydi. Ne olduğunu bile soramayacak kadar bitkin düşmüştü.

"Pembroke bu gece ba l'a gidiyor muydu?" Robert sessizce sordu.

Lisa kaşlarını çattı ama sonra başını salladı. "Hayır. Diğer erkekler benden kendilerini dansa kaldırmamı istiyorlardı, ama **ben** ona bakıp bunu isteyip istemediğini sorduğumda

ama daha önce bir işim vardı."

"Önceki bir nişan, ha?" Robert acımasızca sordu.

"Hmm," dedi yorgunca ve kendini onun omzuna yaslanmış, gözleri kapanırken buldu. Yapmak istediği **tek** şey uyumaktı ama yatağa geri dönmenin yeni bir kusma nöbetine yol açmasından korkuyordu ve bundan kaçınmak için çaresizdi. Karnı ve kaburgaları şu ana kadarki aktiviteler yüzünden acı içinde bağırmaya başlamıştı bile.

"Zavallı küçük Lisa," diye mırıldandı Robert, ellerini Lisa'nın saçlarında hafifçe gezdirerek. "Onun gibi hissediyorsun, değil mi?"

Gözlerini açma zahmetine girmeden başını salladı ve adamın başının tepesine bir öpücük kondurduğunu hissetti ama **bu** sevgi dolu jestten memnun olacak enerjiyi bile bulamadı. Zaten kimin umurundaydı ki? Masum bir okşamaydı bu, hatta kardeşçe, diye düşündü yorgun bir şekilde, bilinci kaybolmaya başlarken. Adam onu kollarına aldığı anda **kıpırdandı** ve uykulu bir şekilde mırıldandı ama altındaki yumuşak yatağı hissettiğinde Lisa kendini tekrar uykuya bıraktı. Uyumak kesinlikle daha fazla sızlanmaktan daha iyiydi ve daha fazla sızlanmaktan kaçınmak için çaresizdi.

Robert, Lisa'yı yatağa yatırdıktan sonra doğruldu. Yorganı onun üzerine çekti ve sessizce ona baktı. Hasta **olmasına rağmen hâlâ** çok güzeldi. Gözlerinin etrafındaki morluklar ve teninin rengi pek de dikkat çekmiyordu. Üzerindeki bol, beyaz uyku elbisesi her ne kadar çekici olmaktan çok eski ve rahat görünse de, daha önce açıkça gördüğü kıvrımlarını gizlemiyordu.

Bayan Morgan'ın o transparan kreasyonunu giydiğinde onu içeri tıkmıştı.

"Midesi tam olarak oturdu mu?"

Robert bu fısıltıyla etrafına bakındı ve Bet'in metresini muayene etmek için odayı geçip yanına geldiğini gördü. Cevap olarak başını salladı ve fısıltıyla, "Umarım bitmiştir ve bir daha başlamaz," dedi.

Bet iç çekerek, "Evet," diye onayladı. "Saatlerdir bu yüzden perişan halde. Neredeyse odaya çıkar çıkmaz başladı."

"Adamlar gittikten hemen sonra," diye mırıldandı Robert.

"Evet, Tanrı'ya şükür," diye fısıldadı Bet. "Onlar buradayken başlasaydı iki kat üzülmüzdü."

"Hmm," diye mırıldandı Robert ve kapıya doğru döndü. "Ben Richard'ın **ofisinde** olacağım. Tekrar başlarsa ya da başka bir şey olursa bana haber ver."

"Evet, lordum," diye sessizce cevap verdi Bet, yatağın yanındaki sandalyeye yerleşip hanımına göz kulak oldu.

Robert kapıyı açık bıraktı, böylece Bet ca önderlik ederse duyabilecekti. Niyetlendiği gibi aşağı inmeye başladı, ama sonra fikrini değiştirdi ve onun yerine odasına geçti. Zaman geçirmek için aşağı inip kitap okumayı planlamıştı ama dün gece yatmadan önce kitap okumuştı ve kitap yatağının başucundaydı. Odaya girdiğinde, orada okumasının daha iyi **olacağına** karar verdi ve kapısını açık bıraktı. Böylece daha yakın olacak ve kendisine ihtiyaç duyulduğunda daha iyi duyabilecekti.

Lisa uykulu bir şekilde kıpırdandı ve sırt üstü dönerek başını

ve bakışları yatağın yanındaki sandalyede yığılmış ve uyuyan kişiye takıldı. Bahse girerim. Yatak odasında yanan mum ya da kandil **olmamasına** rağmen kapı ardına kadar açıldı ve içeriye kadının kimliğini seçmesine yetecek kadar ışık sızıyordu. Bu manzara karşısında Lisa'nın dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Bet bir kızın isteyebileceği en iyi hizmetçiydi. Gerçekten. Hemen hemen birlikte büyümüşlerdi ve her şeyden çok arkadaşılar.

Bir tür tırmalama sesi dikkatini pencereye doğru çekti ve Lisa uykulu gözlerle o tarafa bakınca bir dalın pencereye sürtündüğünü gördü. Gözlerini kaçırmaya başladı ama dalın hareketi dikkatini çekti. Dal pencereye doğru bir aşağı bir yukarı sallanıyordu... bu ona tuhaf gelmişti. Nedenini anlaması bir anını aldı. Elbette bir esinti onu aşağı yukarı değil, bir o yana bir bu yana hareket ettiriyor olmalıydı.

Kısa bir tereddütten sonra yatakta temkinli bir şekilde doğruldu. Midesi hemen isyan etmeye başlamayınca Lisa rahat bir nefes aldı ve ayaklarını yere doğru kaydırды, ardından titreyerek ayağa kalktı. Kusma nöbeti sona ermiş olabilirdi ama etkileri hâlâ devam ediyordu. Mide kasları uğradıkları kötü muameleden şiddetle şikâyet ediyordu ve tam teşekküllü bir yemek değilse bile sıvıya ihtiyacı olduğunu hissediyordu.

Bunu şimdilik görmezden gelen Lisa, bu garip harekete neyin sebep olduğunu görmek için dikkatle pencereye doğru ilerledi. Dal hareket etmeyi bıraktığında yolu yarılamıştı. Meraklı ve biraz da

Uykulu bir **halde** pencerenin önünde durdu ve dışarı baktı ama pencereden gelen ışık cama yansıyor ve hiçbir şey göremiyordu. Bir süre tereddüt ettikten sonra pencereleri açtı, mandallarını çözdü ve etrafına bakmak için birini dışarı itti.

Pencere açıldığında onu sakin, esintisiz bir gece karşıladı ve Lisa merakla penceresinin dışındaki ağaca baktı, ama ağaç artık **duruyordu**. Bir baykuş ya da başka bir gece yarattığı dalda olmalıydı, diye düşündü, gözleri gece gökyüzünü almak için yukarı doğru kaydı. Gecenin serin havasını içine çekerken, bu gece yıldızsız ve günah kadar karanlık olduğunu fark etti.

Ancak o zaman odadaki havanın biraz nahoş olduğunu fark etti. Biraz temiz hava almanın iyi olacağına karar vererek pencereyi açık bıraktı ve yatağa geri dönerek bormozunu giyip yiyecek aramak için aşağı inmeyi düşündü. Midesi artık **sızlamıyor** olsa da açlıktan kemiriyordu. Tamamen boş olduğu için şaşırtıcı değildi, diye düşündü Lisa.

Boş midesinin nedeni olan saatlerce süren öğürme hareketini hatırlayınca yüzünü buruşturan Lisa, yatağın yanında durdu ve alt tarafına serili bormoza uzanmak üzereydi ki arkadan gelen yumuşak bir ses kulağına çarptı. İrkildi ve dönmeye başladı, sonra arkadan yakalandığında soluk soluğa kaldı, bir şey beline **dolandı** ve sırtını güçlü, sert bir bedene doğru sertçe itti, bir el ağzını tokatlayarak kaçan sesini bastırdı. Lisa daha ne olduğunu tam olarak anlayamadan

yerden kaldırılıp sürüklenirken çılgınca tekmeliyordu.

Odanın içinde geriye, pencereye doğru. Sonunda onu kurtaran iyi bir şanstı. Onu kaçırın kişi, Lisa'nın kitap okumak için oturmayı sevdiği masa ve sandalyeye çok yaklaştı ve Lisa'nın çılgınca çırpınan ayakları sandalyeyi yakalayıp yuvarlanmasına neden oldu.

Ayağına aldığı darbe Lisa'nın ağzını kapatan eliyle homurdanmasına neden oldu ama ses sandalyenin yere çarpmasıyla bastırıldı ve ardından Bet'in irkilerek uyandığını gördü. Lisa'yı çok rahatlatan bir şekilde, bir sonraki anda hizmetçi kız avazı çıktığı kadar bağırarak ayağına kalkmış ve yardım etmek için yatağın etrafından dolanmaya başlamıştı.

Yaklaşın Bet'ten mi, yoksa çığlğının kesinlikle duyulmamış olmamasından ve büyük olasılıkla saldırganı öldürmek için yardımın yolda olmasından mı kaynaklandığını Lisa bilmiyordu. Ama bir sonraki anda serbest kaldı ve yatak odasının parke zemininde dizlerinin üzerine çöktü. Bet onun yanına diz çökmek için ilerleyişini durdurdu, "İyi misiniz bayan?" diye sorarken bakışları Lisa'dan kaçmaya çalışan adama kaydı.

"Evet," diye soluk soluğına kalan Lisa, saldırganın kendisini pencereye doğru ittiğini görmek için tam zamanında omzunun üzerinden baktı.

"Bu da ne?"

Odaya dalan Robert'ın sesi başını döndürdü. Açıklamak için ağzını açtı ama görünüşe göre adam pencereden tırmanan adamı fark etmişti ve çoktan ileri atılmıştı. Lisa yoldan çekilmek için dizlerinin üzerinde yana kaydđ ama Robert pencereye ulaştığında alçak adam çoktan gitmişti.

Pencere. Ancak bu onu durdurmadı; bir kırbaç kadar hızlıydı. saldırganın yolunu kesiyor **ve** biz pencereden çıkarken dışarı tırmanıyor.

"Ah canım," diye mırıldandı Lisa ve Bet'in yardımıyla hızla ayağa kalkmaya çalıştı. Sonra sendeleyerek pencereye doğru yürüdü, dizleri, incikleri ve karın kasları yaşadıkları sıkıntıdan ve son zamanlarda gördükleri kötü muameleden şikâyetçiydi. Bunu görmezden gelerek pencerenin pervazına yaslandı ve neler olduğunu görmek için eğildi. Saldırganın ağaçtan inip bahçeden koşarak çıktığını görmek için tam zamanında gelmişti. Robert dallardan aşağıdaki çimlere inmek için kendini aşağıya bıraktığında **hala** yerden epey uzaktaydı. Homurdanarak yere indi ve ardından kovalamaya başladı ama Lisa saldırganın ondan önce davrandığını görebiliyordu. Ayrıca şeytanın kendisi peşindeymiş gibi hareket ediyordu, Robert ise görünüşe göre kendini yaralamıştı ve biraz topallıyordu.

"Lord Langley onu asla yakalayamaz," dedi Bet hayal kırıklığıyla. "Hayır," dedi Lisa iç çekerek ve pencereyi kapattı Robert avludan çıkıp gözden kaybolduğunda.

"Lord Langley'nin dönmesi için kapıyı açık bırakmanız gerekmez mi?" Bet kaşlarını çatarak sordu.

Lisa, "Eminim ağaca tırmanmak yerine ön kapıyı kullanacaktır," diye belirtti.

"Oh, evet," diye mırıldandı Bet ve perdeleri hızla pencerenin üzerine kapattı, sonra Lisa yakalanmadan önce niyetlendiği gibi bornozunu almak için yatağa doğru topallayarak geri dönerken alçak sesle konuşmaya başladı

arkadan. Hizmetçinin sesi endişeliydi, "Nasıl?" diye sordu.

Şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Kamım ağrıyor, dizlerim ve inciklerim acıyor ve açım," diye titreyerek cevap verdi Lisa ve sonra sesine biraz güç katarak ekledi, "Bir fincan çay için **can** atıyorum."

"Yerde kalacağını düşünüyor musun?" Bet endişeyle sordu.

"Tekrar ağırlaşmak istemezsin."

"Sanırım artık aşağıda kalacak," dedi Lisa yorgun bir ifadeyle, bornozunu giyip kuşağını bağlarken. "En azından öyle **olacağını** umuyorum çünkü sinirlerimi yatıştırmak için bir fincan iyi olurdu."

"Evet," dedi Bet sempati ile. "O zaman sen otur ve rahatla. Ben sana bir şeyler getireyim." Onu devrilmiş sandalyeye doğru itti ve sonra oturması için düzeltmek üzere ileri atıldı.

Lisa oturdu. Çünkü ilk uyandığında olduğundan daha da titriyordu. Bet battaniyeyi dizlerinin üzerine serip etrafına doladığında da itiraz etmedi ama hizmetçi telaşlanmayı bırakıp ona bir içecek ve atıştırmalık bir şeyler bulmak için ayrıldığında oldukça rahatlamış bir iç çekti.

Yalnız kaldığında Lisa biraz yorgun bir şekilde arkasına yaslandı ve olanları gözden geçirirken gözleri kapandı. Saldırganın nereden geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Dışarı baktığında ağacın boş olduğundan oldukça emindi ama o sırada hava son derece karanlıktı ve dalları kaplayan yapraklar ve gölgeler yüzünden Lisa adamın gözden kaybolmuş olabileceğini düşündü. Ve o da

Pencereyi açıp peşinden içeri girmesini sağladı, diye düşündü.

kendinden

iğrenme.

"Lisa?"

Gözlerini kırıştırarak açtığıda Robert'ın elinde yanan bir mumla içeri girdiğini ve önünde durmadan önce mumu yatağının yanındaki masaya koyduğunu gördü.

"Sağ mısın?" diye sordu endişeyle.

Lisa sandalyesinde biraz daha dik oturarak, "Evet," diye onayladı onu. "İyi misin Robert? Kovalarken topallıyordun."

Yüzünü kızgınlıkla buruşturdu ve itiraf etti: "Kötü düştüm ve bileğimi burktum. Bu da beni onun kaçmasına izin verecek kadar yavaşlattı."

"Otur," diye yatağa doğru el salladı. Ama onun istediği gibi geri çekilip yatağın kenarına yerleşmek yerine, Bet'in uyuduğu sandalyeyi almak için topallayarak yatağın etrafından dolaştı. Geri getirip onunkinin önüne koydu. Rahatlamış bir iç çekişle sandalyeye oturdu ve bir elini saçlarında gezdirdikten sonra, "Bana ne olduğunu **anlat**," dedi.

Lisa hızlı bir şekilde uyanışını, sallanan dalı, araştırmasını ve ardından saldırıyı anlattı. Bitirdiğinde bir sonraki soruyu beklemek üzere arkasına yaslandı. Sorunun gelmesi uzun sürmedi.

"Yüzünü gördün mü?"

"Gözleri için delikler açılmış bir tür başlık takıyordu ama gözlerini bile tam göremedim. Özür dilerim," diye mırıldandı ama adam başını salladı.

"Bu senin hatan değil. Açıkça görülüyor ki tanıdım," diye mırıldandı, bakışları onun yanından geçip pencereye yöneldi, yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Talibim olduğunu düşünüyorsun," dedi sessizce. "Yüzünü görsem tanıyabileceğim biri."

Robert omuz silkerek, "Ya da onun için çalışan ve bizim gibi senin de tanıyabileceğin biri," dedi.

Lisa başını salladı, konuyu tartışmadı.

Robert bir süre sonra, "Gelecekte Pembroke'tan uzak durmanı istiyorum," deyince kadın şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Pembroke mu? Neden o?" diye sordu şaşkınlıkla. Olası kocalar listesinde Findlay'in hemen ardından ikinci sıradaydı. Adam yakışıklı, düşünceli ve piknik gibi şeyleri ayarlayarak onu memnun etmek için elinden geleni yapıyordu.

"nk onun hamur işleri seni hasta etmeseydi, bu gece ba l'da olacaktın."

Lisa eğlenerek, "Aşısının yaptığı hamur işlerinin beni il yapması onun suçu değil," dedi.

"Seni kasıtlı olarak il yapmak için bir şey eklediyse öyledir, Lisa," dedi sessizce ve kız dehşet içinde beyazladı.

"Sence beni kızdırmak için pastaların içine bir şey mi koydu?"

"Diğer adamlar da senin bu akşam yemeğe gelmeni bekliyorlardı." Robert dikkat çekti. "Aslında, çoğu muhtemelen bu geceye katılmayacağınızı şimdi fark ediyor. Ama sana saldıran ya da saldırması için birini gönderen her kimse, senin bu geceye katılmayacağını biliyordu.

daha önce de katılmıştım."

"Oh, kesinlikle yeterince geç oldu-"

"Seni burada uyurken bıraktığımdan beri tam bir saat geçti Lisa," dedi sessizce. "Christiana ve Richard"ın birkaç dakikadan fazla bir süredir ba l'da olduklarından şüpheliyim. Tabii henüz inen vagonların arasından geçip kapıya ulaşabildilerse."

"Ah," diye mırıldandı Lisa, onun sözlerinin doğruluğunu anlayarak. Daha popüler yerlere gitmek oldukça sıkıcı olabiliyordu. Dar sokaklar her zaman kalabalıktı ve oraya giden araba trafiği yavaştı, sonra da inen arabaların oluşturduğu kuyruk her zaman uzundu. Buna bir de salon girişinde misafirlerin anons edilmeyi beklediği uzun kuyruk eklenirdi. İçeri girmek biraz zaman alabiliyordu. Ayrılmak hiçbir zaman o kadar kötü olmadı, ancak eve gitmek için diğer herkes ayrılana kadar beklemek bir tür deneme gibiydi.

"Şimdilik ondan uzak dur," diye tekrarladı Robert ve bu kez biraz isteksizce de olsa başını salladı. Gerçekten de Pembroke çok nazık görünüyordu. Ayrıca, nehrin yukarısındaki gezintiyi ve yarından sonraki gün yapılacak pikniği dört gözle bekliyordu. Artık bir leğenin üzerinde asılı durmuyordu. Gerçi şimdi düşününce, eğer pikniği açşı hazırlıyorsa, belki de bundan kaçınmak daha iyiydi. Yarından sonraki gece yine leğenin üzerinde asılı kalmak istemiyordu.

"İşte geldik," dedi Bet neşeyle, elinde bir tepsiyle odaya girerken. "Size çay ve biraz da yiyecek getirdim Lord Langley.

Savaştan sonra bunu isteyebileceğinizi düşündüm."

"Teşekkür ederim, Bet." Robert hemen ayağa kalktı ve masayı Lisa'nın sandalyesinin yanına taşıyarak Bet'in tepsiyi koymasına için aralarında kaydirdi. "Çok nazırsın."

"Memnun oldum lordum," dedi Bet, tepsiyi aralarına koyarken iltifat karşısında hafifçe kızardı. Doğruldu, tereddüt etti ve sonra kapıya yöneldi: "Aşçı önlüğünü tamir etmek için yardımımı istedi, **ben** de siz yemek yerken ne yapabileceğime bakayım. İhtiyacınız olursa beni çağırın."

Hizmetçi giderken Lisa, "Teşekkür ederim Bet," diye mırıldandı. Sonra dikkatini tepsinin içindekilere verdi. Tepsideki iki tabakta soğuk tavuk, salatalıklı sandviç ve yaban mersinli tart vardı. Ayrıca dumanı tüten bir demlik çay ve iki fincan vardı. Lisa beklentiyle gülümsedi ve tavuğa başlamak için en yakındaki tabağı biraz daha yaklaştırdı, ancak bir butu dudaklarına götürürken durakladı, Robert bu onuru yerine getirip çayı doldurmaya başladığında gözleri büyüdü.

"Özür dilerim," dedi tavuk budunu yerine koyarken. "Ben yaparım." Çay koymak her zaman kadının göreviydi ama Robert kıkırdadı ve başını salladı. "Hayır. Devam et. Sen Belli ki açsın. Ben çayı koyayım."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Lisa, butunu tekrar eline aldı ve bu kez bir ısınk aldı. Kızarmış tavuğun lezzeti ağzını doldururken dudaklarından küçük bir zevk iç çekişi süzüldü. Soğuk bile olsa cennet gibiydi. Ama o anda yulaf lapasının bile lezzetli olacağından şüphelenecek kadar acıkmıştı ve

Yulaf lapası.

"Yavaş ol," diye uyardı Robert, kız yemeğini indirip hemen ikinci bir ısırk alırken. "Miden **hâlâ** biraz hassas olabilir. Kendini tekrar hasta etmek istemezsin."

Lisa kuru bir sesle, "Hayır, yok," diye onayladı ve kendini bağeti bırakıp onun için doldurduğu çayı almaya zorladı. Bundan sonra bir süre sessiz kaldılar, her ikisi de yemek yiyor ve çayın tadını çıkarıyordu. Ancak ikisi de tabaklarını kaldırdıktan sonra Lisa ona baktı ve sessizce, "Teşekkür ederim Robert," dedi.

"Ne için?" diye sordu şaşkınlıkla. "Yemeği ben getirmedim. Bet getirdi."

Adamın şaşkınlığı karşısında hafifçe gülümsedi ve "Bunun için değil. Diğer her şey için," dedi alaycı bir tavırla. "Bayan Morgan'ın evine benim için geldiğin için. O zamandan beri bana göz kulak olduğun ve bu gece o adamın peşinden gittiğin için. Sana zor zamanlar yaşattığımı biliyorum ama minnettarım. Sanırım arabadaki o olaydan sonra gururum biraz incinmişti. Ama sen haklıydın," diye devam etti, adam sözünü kesecekken. "Büyürken sana aşık olsam da, ilişkimizi kardeşten öte bir şeye dönüştüremeyecek kadar uzun süredir çok yakınız. Şimdi, Charlie'nin geçen gece yaptığı gibi beni öptüğünü ya da yanağımı okşadığını hayal bile edemiyorum. Bu fikir bile gülünç."

Lisa ayağa kalkarak masanın etrafından dolaştı ve eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu, sonra doğruldu ve yatağa doğru ilerledi.

giderken bornozunu çıkardı.

"İyi geceler Robert," diye bitirdi bir esnemenin ardından. "Umarım iyi uyursun. Burada olduğunu, bana göz kulak olmak için sadece bir çılgılık uzakta olduğunu bildiğim için kesinlikle iyi uyuyorum."

Sonra yatağa girdi, yorganı çenesine kadar çekti ve gözlerini kapattı.

Robert birkaç dakika boyunca yatağa baktı, kadının sözleri kafasında tekrar tekrar canlandı. Onun kendisini Findlay gibi öptüğünü ya da okşadığını hayal bile edemez miydi? Biz, o lanet olası biz **yapabilirdik**. Ve bir gece önce yatakta Findlay'ın tanık olduğu ılık öpüşmelerden çok daha iyi bir iş çıkarırdı, diye düşündü.

Ama bu kısa süreli bir düşünceydi. Zihni, yanağını öpmek için eğildiğinde cüppesinin ve elbisesinin nasıl aralandığının görüntüsüyle **doluydu**. O bunu yaparken, kızın düğmelerine kadar neredeyse her yerini görmüştü ama kızın onun gördüğü manzara hakkında hiçbir fikri olmadığından emindi. Ve sonra yatağa girmek için bornozunu çekiştirdiğinde, yakası bir tarafa düşmüş, krem rengi bir omzunun genişliğini ortaya çıkarmıştı. Şimdi orada, birkaç metre ötede, ince bir gecelik dışında çıplak yatıyordu ve kırmızı kanlı bir erkeğin **hâlâ** orada oturuyor olmasından tamamen habersizdi. Ve adam kırmızı kanlıydı. O kan şu anda vücudunda sıcak ve güçlü bir şekilde dolaşıyordu.

Ama Lisa'nın umurunda mıydı? Hayır. Görünüşe göre onun haklı olduğuna karar vermişti ve şu bağımlı aptallardan biriyle birlikte olması daha iyiydi.

son birkaç gündür ona yaltaklanıyordu.

Lanet olsun. Eğer bu işi bir an önce halledip ondan uzaklaşmazsa bu kadın onun ölümü olacak, diye düşündü ve tepsiyi hızla toplayıp odadan çıkarmak için ayağa kalktı.

Kapıya ulaştığında Lisa, "İyi geceler Robert," diye mınıldandı ve bu hayatında duyduğu en seksi sestti: yumuşak ve uykulu, neredeyse bir fısıltı. Adını bu şekilde söylediğini hayal edebiliyordu, ama uykulu bir selamlaymayla, onun yanında yatağa kayarken, çıplak vücudu onunkine doğru kayarken.

Robert, bu kadının kesinlikle onun ölümü olacağına karar verdi. Kadının sözlerine cevap vermedi, sadece yüzünde mutsuz bir ifadeyle sessizce yukan doğru ilerledi.

Dokuzuncu Bölüm

"Umarım kendinizi daha iyi hissediyorsunuzdur, Bayan Madison."

Lisa, Suzette'ten dönüp konuşan adama baktı ve onun Lord Pembroke olduğunu görünce gözleri hafifçe büyüdü

. . ..uzak durması gereken kişi. Onun da toplantıya katılacağını anlamalıydı.

"Ah, evet, il olduğumu nereden bildiniz?" diye sordu birden, zihnini kuşklar kaplamıştı.

Pembroke'un kaşları bu keskin soru karşısında hafifçe kalktı ama nazikçe açıkladı, "Çünkü bugün bir kart gönderdiğimde kız kardeşin kendini kötü hissettiğini ve bu geceki ba l için dinlenmek ve iyileşmek adına ziyaretçi kabul etmediğini söyledi.

Sonra Tibald bana dün gece seninle görüşmediğimizi söyledi. ve o zaman da ortaya çıkmadı."

"Ah, evet," diye mırıldandı Lisa iç çekerek, kısa süreli şüphelerinden dolayı kendini suçlu hissederek. Rea ly, biraz düĞündükten sonra ani **rahatsızlığının** arkasında Pembroke'un olabileceğine inanmakta zorlandı. Çok iyi ve sempatik bir adama benziyordu. Yakışıklı olduğu kadar da genç kadınları kaçırmak zorunda olduğuna inanmak zordu. Muhtemelen çoğu kendini onun ayaklarına atardı, bu da ona Bayan Morgan'ın talip hakkında söylediği bir şeyi hatırlattı ve şüphelerinin yeniden artmasına neden oldu.

"Daha iyi hissediyor musun?" Pembroke ona daha önceki sorusunu hatırlatarak nazikçe sordu.

"Ah, evet, teşekkür ederim," diye karşılık verdi, gülümsemesi artık biraz zorlamaydı. "Çok daha iyi."

"Güzel," dedi başını sallayarak. "O zaman umarım benim için bir dans ayırmışsındır."

"Oh . . . Sanmıyorum ..." Belindeki çantada dans kartını arar gibi yaptı, tek bir dansının bile kalmadığı yalanını söylemeye çalışırken zihni çalışıyordu.

Ancak Robert'ın istediği gibi davranıp adamdan kaçma çabaları Suzette'in "Kartın bende canım. Hatırlarsan Daniel senden kendisi için bir dans ayırmanı istemişti ve ben de bunu senin için dosyalıyordum."

Lisa ona dönerek, "Ah, evet, elbette," diye mırıldandı.

Suzette neşeyle, "Ve bir ya da iki dansınız kaldı," dedi.

"Gördün mü? Bir quadril ve bir vals. Aslında, vals **hala** mevcut
Gecenin ilk şarkısı ve her an başlayabilir."

Suzette görebilmesi için kartı burnunun altına sokunca Lisa dondu kaldı.

"Çok hoş. Sizinle vals yapmayı çok isterim," dedi Lord Pembroke, işlerin gidişatından oldukça memnun görünüyordu.

"Ah, evet, elbette o zaman," dedi Lisa belli belirsiz, adını yazmak için kartı kabul ederken. Bu noktada başka ne yapabilirdi ki?

Ne yazık ki aklına hiçbir Çey gelmedi ve Lisa içgüdüsel olarak etrafına bakınarak Robert'ı aradı. Elbette sinirlenecekti ama artık bu konuda yapabileceği bir şey olmadığını düşündü ve Robert'ın Daniel ve Richard'ı **salondan** çıkardığını görünce neredeyse rahatlayacaktı. Hiç şüphesiz onlara önceki geceki olayları anlatacak bir yer arıyorlardı, diye düşündü. Şimdiye kadar buna fırsat bulamadığını biliyordu. Christiana ve Richard dün gece salondan çok geç dönmüşlerdi ve Robert uyuyakaldığını ve onların gelişini kaçırdığını söylemişti. Görünüşe göre Richard da o sabah Robert kalkmadan önce kalkıp gitmiş, tam zamanında dönüp merdivenleri koşarak çıkıp üstünü değiştirmişti.

Dün geceki olayların haberini almak üzere olduklarından emindi.

"Başlıyor. Shall we?"

Lisa zoraki bir gülümsemeyle Lord Pembroke'un kolunu kabul etti,

Gittikçe kendine güvence veriyordu.

onu tekmeleyerek ve ıgık atarak dans pistinden sürüklemeye çalışacaktır. Ve **umarım** Robert odaya dönmeden dans bitmiş olurdu.

"Kendinizi **iyi** hissettiğinizden emin misiniz, Bayan Madison?"

Lisa başını kaldırıp baktı ve gülümsemeyi başardı. "Evet, **aslında** hayır, gerçekten değil," dedi, bu danstan kaçınmanın bir yolunu bulduğunu düşünerek. "Belki de bu dansı atlamalıyım lordum."

"Evet, tabii **ki**," dedi, bir anda istekli bir tavırla. "Sanırım son gün ve gecedir hasta **olmanıza** şaşırmamalıyım. Belki de bu gece gelmemeliydiniz bile."

"Hayır, muhtemelen yapmamalıydım," diye kabul etti Lisa, adam onu pistten çıkarmaya başlarken, ama bunu söylerken bile bunun bir hata olduğunu fark etti. Dans kartı **doluydu**. Onunla dans edecek kadar kendimizi iyi hissetmediğimizi söyledikten sonra diğer herkesle dans ederse nasıl görünürdü? Lisa bir şekilde içine düştüğü bu durumdan o kadar rahatsızdı ki, serin bir esinti yanağını okşayına kadar adamın onu dışarıya, terasa götürdüğünü fark etmedi. Kahretsin, bu onunla dans etmekten daha kötüydü. Robert ona çok kızacaktı.

"Biraz temiz hava iyi gelir diye düşünmüştüm," dedi Pembroke endişeyle, görünüşe göre onun dehşetini fark etmişti. "Dans kartınız **dolu** ve bazı beyler bu konularda benim kadar anlayışlı değiller ve dans etmeniz için ısrar edebilirler. Belki biraz temiz hava gecenin geri kalanında size yardımcı olur."

"Evet, tabii ki. Umarım yardımcı **olur**," diye bitirdi.

beceriksizce, endişeyle etrafına bakındı ve terasta yalnız olmadıklarını görünce rahatladı. Ancak adam onu bahçeye inen merdivenlere doğru götürmeye başladığında daha az rahatlamıştı.

"Lordum, çok uzağa gitmemiz gerektiğini sanmıyorum. Kız kardeşlerim endişelenir," dedi endişeyle, ayaklarını sürüyerek.

"Fazla uzağa gitmeyeceğiz," diye yatıştırıcı bir şekilde onu ikna etti. "Şurada bir bank var ve biraz sessizce oturup derin nefes almanın daha iyi olacağını düşündüm. Bu seni daha iyi hissettirebilir."

"Ah." Lisa dudaklarını ısırdı ve evden adamın işaret ettiği banka doğru baktı. Görebileceği kadar yakındı ama gölgede kalmıştı. Adamın onu bayıltıp dışarı atmayı ya da dün geceki adamın yapmaya çalıştığı gibi sürüklemeyi planlaması mümkündü. Gerçi bu onu büyük bahçeleri çevreleyen duvarın üzerinden geçirmek anlamına gelecekti. Ama dün geceki adam onu pencereden ve ağaçtan aşağı sürüklemek konusunda endişeli görünmüyordu.

Bir düşününce, bunu başarabileceğini nasıl düşünmüştü ki? Birdenbire bunu düşündü ve düşüncelerini elindeki soruna kaydırmayı başaramadan önce kendini bankın yarısında buldu. Ama bunun pek önemi yoktu. Onun eve geri dönmesini sağlayacak tek bir şey bile bulamadı. Lisa onun hain planları olmadığını ve eve sağ salım döndüğünü ummak zorunda olduğunu düşündü

... ve Robert, Richard ve Daniel ile konuştuktan sonra dönmeden önce.

Umutlarını bağlamak için çok fazlaydı, Lisa mutsuz bir şekilde kabul etti

Pembroke onu son birkaç adımda yedek kulübesine götürdü.

"İşte geldik," diye mırıldandı Pembroke. "Lütfen oturun ve biraz gece havasının tadını çıkaralım. Zaten böylesi daha güzel. Daha iyi konuşabiliriz. Tabii bu seni kollarıma alma şansını kaybetmek anlamına geliyor," diye alaycı bir ifadeyle itiraf etti ve sonra ekledi, "Ama o zaman belki ikisini de yapabilirim."

"Ee," dedi Lisa kararsızca ve sonra adam aniden dönüp kollarını ona dolayınca ve onu göğsüne doğru çekince şaşkınlıktan nefesi kesildi.

"Sakin ol," dedi yatıştırıcı bir sesle. "Burada otururken sana sarılacağım. Bir süre sonra, dans pistinde seni tutmamdan pek de farklı olmayacak, değil mi?"

Lisa gözlerini kocaman açarak yaslandığı omuza baktı. Bu kesinlikle farklıydı. Dans pistinde onu bu kadar yakından tutmaya asla cesaret edemezdi. Ne de onu göğsüne bastırırken ellerinin sırtında bu kadar özgürce dolaşmasına izin verirdi.

"Lordum," dedi kollarını adamın göğsüne dayayarak rahatlamaya çalışarak. "Bu hiç uygun değil."

"Biliyorum, ama kendime engel olamıyorum," diye içini çekti Pembroke, eforlarına rağmen onu daha **da** sıkarak. "Senin varlığın beni çok etkiliyor Lisa. Sana Lisa **diyebilir** miyim?" Lisa cevap veremeden Pembroke devam etti: "Hayatımda senin kadar güzel bir yaratıkla hiç karşılaşmadım. Sana yapmayı hayal ettiğim şeyler." Sert bir iç çekti ve ardından ekledi, "Elbette, sana

Benim de karım olmayı kabul ederseniz çok memnun olurum."

"Ee ..." Lisa aralarına biraz mesafe koymaya çalışarak konuştu. Dürüst olmak gerekirse, adamın kendisini bu kadar sıkıca bastırması yüzünden nefes almakta zorlanmaya başlamıştı ve belki de amacın bu olduğundan endişelenmeye başladı. Belki de onu boğarak bayıltmak ve sonra da ırzına **geçip** evlenmek için sürüklemek. Bayan Morgan talibin her ikisini de yapmak istediğini söylemişti.

Yüce Tanrım, onunla buraya hiç gelmemeliydi. Bu düşünce onu paniğe sürüklemeye yetti, Pembroke'u gafil avlayan ve kucaklamayı bırakmasına neden olan ani bir güç patlamasıyla daha da alçaldı. Özgür olma hırsıyla neredeyse onu yere çarpacaktı ama Pembroke kendini kurtarmayı başardı. Ancak dengesini yeniden kazanıp doğrulduğunda Lisa ayağa kalkmış ve geldikleri yöne doğru hızla geri dönüyordu.

"Bayan Madison!"

"Bayan Madison."

Biri arkasındaki Pembroke'tan, diğeri ise önünden geliyordu ve Lisa dikkatini ödekine vermeyi tercih etti, merdivenlerden kendisine doğru yürüyen adamı tanıyınca Lord Tibald'a rahatlamış bir gülümseme yaydı.

"Lordum," diye selamladı yeni geleni biraz soluk soluğa, onun önünde durakladı. Pembroke'un kendilerine doğru aceleyle geldiğini görmek için omzunun üzerinden hızlıca gergin bir bakış attı ve diğer adamın etrafından dolanarak merdivenlere doğru ilerledi.

Tibald onu nazıkçe iterek, "Devam et," dedi. "Ben

Onu idare et. **Maçtan** önce biraz fazla içmişti ve

"Kupasındayken zor olduğu bilinir."

Lisa rahatlayarak, "Teşekkür ederim lordum," dedi ve aceleyle merdivenleri çıkıp terasa geçti. Neredeyse kapılara ulaşmıştı ki karanlık bir şekil gölgelerin arasından fırladı, kolunu çelik bir kavrayışla yakaladı ve onu teras boyunca karanlık bir odanın kapısına doğru itti. Lisa o kadar şaşırmıştı ki, çok geç olana ve ışıksız odaya götürülene kadar çığlık atmadı ya da mücadele etmedi bile.

"Ne yaptığını sanıyordun sen? Sana Pembroke'a yaklaşmamamı söyledim ama Suzette'in bana onunla vals yaptığını söylemesi için geri döndüm. Ama dans pistinin hiçbir yerinde değildin; seni dışarı çıkarması için ona yalvarmıştın."

"Robert," dedi Lisa rahatlayarak, teras kapılarını kapatıp onları karanlığa gömerken onun sesini tanıyarak.

"Kahretsin Lisa, seni güvende tutmak için elimden geleni yapıyorum," diye mırıldanırken bir kibrit çaktı ve devam etmeden önce yakındaki bir masanın üzerindeki mumu yakmak için kullandı. "Ama biraz sağduyulu olsan ve her fırsatta kendini tehlikeye atmasan daha iyi olur."

"Her fırsatta kendimi tehlikeye mi atayım?" Adam ona ters ters bakarken kadın hayretle nefesini tuttu.

"Evet," diye tersledi hayal kırıklığıyla. "Genelevlerde çay içmek için **kaçmak**, pencereni adam kaçırınlara açmak ve her **şeyin** arkasında olabilecek bir adamla bahçelerde kaybolmak.

sorun. Ne düşünüyorsun?"

"Bayan Morgan'ın bir genelev işlettiğini bilmiyordum!" Lisa öfkeyle itiraz etti. "Ve pencereyi kesinlikle o adam için açmadım, sadece biraz temiz hava almak istedim ve - kahretsin! Bu gece odadan çıkmak istemedim. Ve beni olduğu gibi hırpalamasını da istemedim. Aslında kurtulmak için mücadele ediyordum."

"Bahçede Pembroke'un kollarında çırpınıyormuş gibi görünmüyordun," diye hırladı. "İki paralık bir çocuk kadar rahat görünüyordun-"

Kadının eli, ani sessizlikte yankılanan keskin bir tokatla yanağına değdiğinde sözleri şaşkınlıkla kesildi.

Lisa bunu yaptığı için oldukça şaşırılmıştı. Böyle bir niyeti yoktu, hatta eli Robert'ın yüzüne değene kadar böyle bir şey yapacağını farkında bile değildi. Şimdi Robert'ın elini vurduğu yanağına götürdüğünü ve kaşlarını kaldırarak yanağını ovuşturduğunu izliyordu.

"İlginç. Ona tokat atmadığın yerde bana tokat atıyorsun, ama yine de **isteksiz** olduğunu iddia ediyorsun. Sanırım bu ne kadar isteksiz olduğunuzu gösteriyor."

Lisa'nın eli tekrar havalandı, ama bu sefer onu yakaladı.

"Bir kez yapacaksın," diye homurdandı, onu bileğinden sıkıca tutarak. "Bir daha denersen seni cezalandırmak zorunda kalırım."

Buna karşılık Lisa diğer elini de serbest bıraktı. O kadar kızgındı ki ona saldırmak, vurmak, tokatlamak, tırmalamak ve hatta saçını **çekmek** istiyordu. Ama bunun sadece Robert'a neredeyse söyleyeceği şey için duyduğu öfke olmadığından şüpheleniyordu. Onu sevmeyecek kadar kalın kafalı olduğu için öfkeliydi.

Lord Pembroke'un elinden kurtulana kadar kendini çok çaresiz hissetmişti. Arkadaşı olduğunu düşündüğü bir kadının onu kaçırmaya, uyuşturmaya, tanımadığı bir adamın zevki için süsleyip sunmaya çalışmasına kızdığı kadar kızgındı ve o tanımadığı adamın istediği takdirde, onun **iradesine** karşı olsun ya da olmasın, onun ırzına geçebileceğini ve onunla evlenebileceğini düşünmesine düpedüz öfkeliydi. Her şeye kızgındı ve Robert kullanışlı bir hedefti, bu yüzden diğer elini de serbest bıraktı.

Birbirlerine kısa bir süre baktılar, her ikisi de aşırı duygusallıkla ağır ağır nefes alıyordu ve sonra Robert aniden bileklerindeki tutuşunu kullanarak onu göğsüne doğru çekti ve sonra kollarını aşağıya ve arkasına doğru salladı, ağzını kendi ağzıyla kapatırken onu göğsüne daha yakın olmaya zorladı.

Ceza olarak . . we I oldukça hoşuna gitmişti, diye karar verdi Lisa, Lord Findlay'in ağzı onunkinin üzerinde sertçe hareket edip dudaklarını açmaya zorladığında. Lord Findlay'den kesinlikle farklı öpüyordu. Burada yumuşaklık yoktu, ısırarak ya da dişlemek, alay etmek ya da daha fazlasını, tanımlayamadığı bir şeyi isteme hissi yoktu. Şimdi daha fazlasını istiyordu -Robert'in dili onunkine çarpıyor ve sonra geri çekilip tekrar onunkinin etrafında kayıyordu. Lisa öpücüğe karşılık verirken Findlay'de eksik olan şeyin bu olduğunu fark etti, vücudu içgüdüsel olarak daha da yakınlaştı ve dili dansa girdi.

"Tanrım," diye mırıldandı Robert, ağzını onunkinden ayırıp önce yanağına, sonra da boynuna öpücükler kondurdu,

orayı em ve kıstır.

Lisa yanıt olarak inledi ve içgüdüsel olarak ellerini ona dokunmak için serbest bırakmaya çalıştı.

"Beni delirtiyorsun," diye homurdandı, kadının bileklerini bir eline geçirdi, böylece diğer eli kadının beline doğru kayabilecekti.

Adamın eli elbisesinin içinden bir göğsünün üzerine kapandığında Lisa nefes nefese kaldı, içgüdüsel olarak göğsüne bastırmak için eğilirken bile okşamadan kaçmaya çalıştı. Adamın ağzı kürek kemiği boyunca aşağıya, yakasına doğru ilerlediğinde inledi ve sonra adamın elbisesinin yakasını çektiğini, dili göğsünün üstündeki eğimi aşarken göğsünü serbest bırakmaya çalıştığını hissettiğinde adını aceleyle fısıldadı.

Onu rahatlatmak için bileklerini serbest bıraktı, kollarını omuzlarına doladı, diğer elini de bir göğsünü serbest bırakana kadar elbisesinin zor yakasında gezdirdi. Robert hemen memeye yapıştı, yumuşak küreyi sıkarken tüm meme ucunu ve aureolayı ağzına aldı.

"Robert," diye nefesini tuttu Lisa, içinden geçen zevk patlamaları karşısında şok olmuştu. Bu, Fanny ve Sophia'nın kitaplarında sözünü ettikleri o sıcak, karıncalı duyguydu. Aslında bunu çok da iyi tarif etmemişlerdi, diye düşündü Lisa, Robert'ın omuzlarını heyecanla tırmalıyordu, ta ki daha fazla dayanamayıp ağzını tekrar kendi ağzına götürmek için saçlarından bir avuç tutmak zorunda kalana kadar.

Robert mecbur kaldı, öpücüğü bu sefer talepkârı.

cezalandırıyordu. Ama elleri okşamaya ve sıkmaya devam etti, biri açıkta kalan göğsünde, diğeri de şimdi arkasındaydı ve dili sihrini gösterirken kalçalarını onunkine doğru itiyordu.

Lisa, adamın onu geriye doğru hareket ettirdiğinin belli belirsiz farkındaydı ama bir Geyin poposuna bastırıldığını hissedene kadar nedenini anlamadı ve sonra adamın elleri sıkma ve okÇama içİni bırakıp onu belinden yakaladı ve o Geyin üzerine oturtmak için kaldırdı. Bir masa, diye düşündü, ya da bir masa. Lisa etrafına bakıp göremeyecek kadar meşguldü. Sonra adamın bir eli tekrar kızın göğsündeydi, ama diğeri eli eteğini bir bacağından yukarı çekiyordu, ta ki adam elini altından geçirip dizinden yukarı, dış uyluğu boyunca gezdirene kadar.

Lisa inledi ve okşama altında kıvrandı, poposu oturduğu sert yüzeyde kaydı ve kendi öpücüğü şimdi çılgınca talepkar hale geldi. Avuç içleri onu daha yakına bastırırken bile parmakları hevesle adamın saçlarını çekiştiriyordu. Adamın eli uyluğundan aşağı doğru kayarak tekrar yukarı çıktığında, bu kez uyluğun iç kısmı boyunca süzülürken, kız ciddi bir şekilde kıvranmaya başladı, heyecandan küçük nefesler ağzından onunkine doğru akıyordu. Parmakları bacaklarının arasındaki buklelere değdiğinde, Lisa olumlu bir şekilde sıçradı, aynı anda yukarı ve geriye doğru eğildi ve bacakları birbirine sıkarak elini orada hapsedti.

Robert'ın yaptıklarından dolayı dikkati dağılmış olan Lisa, ilk başta hareketlerinin ve ağırlıklarının, üzerinde oturduğu masayı geriye doğru yuvarladığının farkında değildi. Robert biraz daha hızlıydı.

ve **ikisini** de kurtarmaya çalıştı ama dengesi bozulmuştu.

ve sadece **tökezleyip** onunla birlikte düşmeyi başardı. Sırtı sert zemine çarptığında bile adamın ağırlığı göğsüne çöktü. Lisa hem bundan hem de masanın kenarına sıkışan dizlerinin arkasından aniden yayılan acıdan dolayı inledi.

Robert ondan kurtulmak için çabalarken, "Lanet olsun," diye mırıldandı. "**İyi** misin?"

Lisa yüzünü buruşturdu ama gözlerini açtı ve çarpık bir gülümsemeyi başardı. "Sanırım öyle. Belki biraz morarmış ama onun dışında **iyi**yim."

"Özür dilerim," diye özür diledi ve kalkmasına yardım etmek için ayağını kaydırıldı.

Lisa **dikkatli** bir şekilde ayağa kalktı, sırtındaki ve bacaklarındaki acıdan dolayı yüzünü buruşturdu. Onu ayağa kaldırdıktan ve hiçbir yerinin kırılmadığından emin olduktan sonra,

Robert hemen dönüp masayı düzeltti ve Lisa ile kendisi dışında masada bulunan birkaç şeyi yerine koydu. Orada bir göğsü dışarıda durduğunu fark eden Lisa, hızla onu elbisesinin içine soktu. Daha sonra elleriyle saçlarını kontrol etti ve körü körüne meydana gelmiş olabilecek herhangi bir hasarı onarmaya çalıştı, ancak olayın neden olabileceği hasarı göremediğinde bu **çok** zordu.

Kaşlarını çatarak odaya göz gezdirdi ve bir kenarda asılı duran aynayı gördü. Aynaya doğru ilerleyen Lisa, çok fazla hasar görmemiş olduğunu görünce rahatladı. Hızla saçlarını düzeltti ve eteklerini fırçaladıktan sonra endişeyle Robert'a döndüğünde onun işini bitirmiş olduğunu ve şimdi sessizce kendisine baktığını gördü. Bu bakış tanıdığı bir bakıştı. Onu eskiden beri tanıyordu.

uzun bir süre sonra.

Tam olarak çözemediği sıkıntılı bir bulmacayı ya da sorunu düşünüyordu.

Az önce yaptıklarından sonra bunun bir sorun olarak görülmesi oldukça alçaltıcıydı ve Lisa içgüdüsel olarak, söyleyeceği her neyse ona karşı kendini savunmak için omuzlarını kaldırdı.

Ama tek söylediği şeydi: "Muhtemelen salona dönmeliyiz. Suzette dans kartınızın **dolu** olduğunu söyledi. Yokluğunuz fark edilmeyecek."

Lisa ona bir an sessizce baktı, sanki kendisine hakaret etmiş ya da tokat atmış gibi hayal kırıklığına uğramıştı ve sonra kapıya doğru döndü.

"Tabii ki haklısın," diye mırıldandı ve kapıya ulaştığında ekledi, "Bir süre sonra burada bir koca **bulmacam** değil mi?"

Kapıyı sürükleyerek açtı ve hızlı adımlarla **salondan** gelen müzik ve sohbet seslerine doğru yürüdü.

"İşte buradasın. Her yerde seni arıyordum. Dansımız başlamak üzere."

Lisa, **salona** girdiğinde Lord Findlay aniden önünde belirince aniden durakladı ve gülümsemeye zorladı.

"I-" Adamın bakışları aniden onun yanından geçip daralınca durakladı ve omzunun üzerinden baktı. Robert'ı görmüştü elbette. Onu alçaltıyordu. Sadece Lord Langley durup dış görünüşünü kontrol etmeyi akıl edememişti ve saçları da tıpkı

Kıyafetler. Genç bir kızın ırzına geçmiş gibi görünüyordu.

Kadın, diye düşündü ve dehşetle dudaklarının onunki kadar şişip morarıp morarmadığını merak etti.

"Müzik başlıyor lordum," dedi umutsuzca.

Lord Findlay bakışlarını tekrar onun yüzüne çevirdi ve ardından başını sallayıp gülümsedi. "O zaman dans etmeliyiz."

Lisa, bunun az önce **sinsice** öpülmüş gibi görünmediği anlamına geldiğini umarak rahat bir nefes aldı ve onu dans pistine götürmesini istedi. Ama Lord Findlay onu kollarının arasına alıp, "Onurunu korumak için Langlei'i dışarı çıkarmam mı gerekiyor?" diye mırıldanınca umutları suya düştü.

İç çekerek kısa bir süre onun kollarında sarktı ve sonra kendini tekrar dik tutmaya zorlayarak, "Tartışıyoruz," diye geveledi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bu bir kaşının şüpheli bir şekilde kalkmasına neden oldu. "Ve sonra ona tokat attım," diye isteksizce devam etti.

"Sonra ona bir tokat daha attım, ceza **olarak** beni öptü ve sonra masa devrildi, onu kaldırdı ve tekrar dışarı çıktık." Sözlerini bitirirken yüzünü buruşturdu, muhtemelen öfkeyle kızardığının farkındaydı.

Lord Findlay birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra boğazını temizleyerek sordu: "Peki seni sık sık öpücüklerle cezalandırıyor mu?"

Lisa ona, "Hayır, tabii ki hayır, asla," diye güvence verdi ve sonra endişeyle geveledi, "Bu gece hariç, ama görüyorsunuz Lord Pembroke'tan uzak durmamı istedi, ama Suzette yüzünden onunla dans etmek zorundaydım. Sadece Pembroke dans edebilirdi. Rahatsızdım ve

Çünkü hastaydım ve beni hava almaya çıkarmak için ısrar ediyordu. Sonra beni yakaladı, kaçtım ve ben içeri girmeye çalışırken Lord Tibald benim için Pembroke ile ilgilendi. Ama sonra Robert her şeyi gördü ve Pembroke'la birlikte olduğum için bana bağırıp çağırmak üzere beni sürükledi, ben de ona bir tokat attım ve ... biz, diğerimiz alçaldık ve ba l'a geri döndük," diye zayıf bir şekilde bitirdi.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Findlay.

Lisa ona bakmamak için elinden geleni yapıyordu, gözlerinde göreceklelerinden korkuyordu. Ama adamın omzu elinin altında titremeye başlayınca, sinirli bir şekilde ona baktı ve onun neşeye benzeyen bir şeyi bastırmaya çalıştığını görünce şaşırdı.

"Gülüyor musunuz lordum?" Lisa hayretle sordu.

"Özür dilerim," diye içtenlikle güvence verdi ona, ama samimiyetinin altında eğlence yatıyordu, "Gerçekten de çok hoş bir kadınsın. Bazen söylediklerinizin ne anlama geldiğini bir türlü anlayamıyorum."

"Ah," diye mırıldandı ve açıklamasının tutarlı olmaktan biraz uzak olduğunu düşündü.

"Neden Pembroke'tan uzak durman gerekiyor?" Langley sordu.

"Çünkü-" Lisa aniden durakladı ve Tibald'ın söylediklerini tekrarlayarak gerçeği söylemekten kaçındı. "Çünkü o, kadehlerin içindeyken herkesin bildiği gibi zor biridir."

"Ah, evet, öyle," diye ciddiyetle onayladı Findlay. "Sanırım bu gece fincanlarının içinde?"

"Lord Tibald öyle düşünüyor gibiydi," diye mırıldandı Lisa.

"Doğru." Başını salladı. "Peki nasıl oldu da Suzette yüzünden Pembroke'la dans etmek zorunda kaldın?"

"Oh," diye mutsuzca iç geçirdi. "Gelip dans etmek istedi ve Suzette ilk valsini **hâlâ** bedava olduğunu söyledi, ben de tabii ki onunla dans etmek zorunda kaldım."

Findlay alaycı bir ifadeyle, "Elbette," dedi. "Peki Langley'nin cezalandırıcı öpücüğü hoşuna gitti mi?"

Lisa bu beklenmedik soru karşısında **öylesine** irkilmişti ki dans ederken tökezledi. Lord Findlay hemen onu sıkıca kavradı, kaçmasını önlemek için göğsüne doğru çekti ve soruya cevap vermemek için kısa bir süreliğine oraya sığındı.

"Sağ mısın?" diye sordu, bir an sonra onu sırtından indirerek. Yapılacak en akıllıca şey buydu. Bir erkeğe bu şekilde asılmak hiç de uygun değildi.

Lisa başını salladı, **hâlâ** onun gözlerinden kaçıyordu. "Evet, teşekkür ederim."

Bir anlık sessizliğin geçmesini bekledi ve sonra nazıkçe, "Soruya cevap vermediniz ... ama o zaman belki de bu yeterli bir cevaptır," diye ekledi, sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Öpücüğün hoşuma gitmedi," dedi biraz zayıf bir sesle. "Öyle mi?"

Charles biraz neşelenerek sordu ve sonra

"Onunkinden daha mı iyi, daha mı az?" dedi.

Bunu sorması gerekecekti, diye düşündü Lisa sıkıntıyla ve sonra, "İkisi tamamen farklı öpücüklerdi. Seninki nazıktı ve

... er ... sweet. Onunki ..." Kısa bir süre için zihninde bir

kabul edilebilir bir açıklama. Kesinlikle, ateşli, tutkulu ve bunaltıcı yapmayacağını söyledi. Fina ly, "Sert" dedi.

Lord Findlay kelimeyi duyunca gözlerini kırıştırdı. "Zor mu? Neydi o?"

"Öpücüğü," dedi kaşlarını çatarak. "Biz de bundan bahsediyoruz lordum. Eğer bu konuyu tartışmakta ısrar **edecekseniz**, lütfen en azından konuşmayı sakınleştirmeye çalışın."

Charles hızla, "Evet, elbette, özür dilerim," diye mırıldandı, dudakları yeniden seğiriyordu.

"Gördüğünüz gibi, tamamen farklı iki öpücüktü. Karşılaştırmak imkansız."

"Tahmin edebiliyorum," dedi memnuniyetle.

"Ama belki beni sertçe öpersen ikisini karşılaştırebilirim," diye önerdi aklına gelen fikirle. Robert'ın öpücükleri kalbini durdurmuştu. Evdeki hizmetçilerin sırlıslıkla bir bezden su çekmesi kadar kolay bir şekilde ondan tutkuyu çekip almıştı. Bu hayatının en heyecan verici, en keyifli deneyimiydi. Evlilik yatağında daha az tutkuyla yaşamak istemiyordu. Ama Robert'ın bu kadar kalın kafalı ve inatçı bir aptal erkek olması nedeniyle onunla evlenmesi pek mümkün değildi. Ama ondan böyle bir tutkuyu alabilecek tek kişi o değildi herhalde?

Belki de Lord Findlay öpücüklerini biraz daha ateşli kullansa ve ona tutkusu altında parçalanacak kadar kırılganmış gibi davranmasa ... belki o da kızın içindeki tutkuyu harekete geçirebilirdi.

Bu ona son derece makul göründü. Findlay zaten

onu bir kez öpmüştü. Sadece onunki tutkudan yoksundu ve Robert'ın coşkusuyla, ama o zaman sadece onun bir hanımefendi olduğunu düşünmüş olabilirdi.

Bu öneri hakkında ne düşündüğünü öğrenmek için başını kaldırıp Lord Findlay'e baktı ve onu oldukça şaşkın bir ifadeyle kendisine bakarken buldu.

"Sen . . . ?" Boğazını temizlemek için durakladı ve sonra **dikkatle**, "Sana cezalandırıcı türden bir öpücük vermemi istediğini mi ima ediyorsun?" dedi.

"Robert'tan bana nazik bir öpücük vermesini istemektense bunu tercih ederim," diye alaycı bir ifadeyle itiraf etti ve Lord Findlay onu tutan kolları titreten bir kahkaha patlattı. Lisa bu kez onu eğlendirdiği için memnun, alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve hemen ardından Charles onları yana doğru döndürerek **salondan** çıkarmaya bağıladı.

Adam onu terastan geçirirken Lisa şaşkınlıkla etrafına baktı. Konuşurken kapılara bu kadar yaklaştıklarını fark etmemişti ve o anın bu kadar çabuk gelmesini beklemiyordu. Aslında bu öneriyi yaparken pek de iyi düşünmemişti: Lord Findlay'ın Robert'ın öpücüklerinin anısını hafızasından silmesini ve onun sahip olduğu tutkuyu uyandırmasını umuyordu. Charles **yapabilseydi**, belki de ondan sonra **ben yapardım**.

Lord Findlay yürümeyi bıraktı ve kız etrafına bakınca Lord'un onu terasın kimsenin olmadığı en karanlık köşesine götürdüğünü gördü.

fark etmesi ya da görmesi muhtemeldi. Sonra onu yüzüne çevirdi, Kız gergin bir şekilde kıpırdandı, gözleri onun yüzü dışında her yere kayıyordu. "Cezalandırma, ha?" diye mırıldandı **düşünceli** bir şekilde, isteksiz görünüyordu.

Lisa tam vazgeçip onu kancadan kurtarmak üzereydi **ki**, adam aniden kollarından tutup onu göğsüne doğru çekti ve ağzını onunkine dayadı. Robert'ın ağzı Lisa'nın dişlerini morartacak şekilde ezerken Lisa bunun kesinlikle cezalandırma olduğuna karar verdi. Robert gerçekten de onu cezalandırmaya mı çalışıyordu? Eğer bu cezalandırmaysa hiç sanmıyorum, çünkü bu Robert'ın yaptığına hiç benzemiyordu, diye düşündü dehşetle, Charles dudağını ısırp diliyle ağzını açmaya zorlarken. Daha sonra içeri girdiğinde, Robert'ınkinin arayış zarafetiyle değil, **fetheden** bir şevkle, boğulacağını ya da intihar edeceğini düşünene kadar onu dolduruyordu.

Robert ona ceza vermiş olabilirdi ama öpücüğü bunun yanında **hiç** de ceza sayılmazdı. Lord Findlay ağzını onunkinin üzerinde ezmeye devam ederken, "Tanrım, bunu o istemişti," diye düşündü dehşetle. Aklından ne geçiyordu ki?

Öpüşme, eğer öyleyse, bitmek bilmez gibiydi ve sonunda bitip de adam başını kaldırdığında Lisa çok rahatlamıştı.

"Biz mi?" diye sordu, biraz ağır nefes alarak.

Lisa bir süre ona boş boş baktıktan sonra boğazını **temizledi** ve "Bildiğiniz... şey... çok daha ustacaydı" dedi.

Rea ly, bu şartlar altında yapabileceğinin en iyisi buydu.

İsteddiği şey tam olarak buyken bunu eleştiremezdi.
için.

"Lisa!"

Bu keskin sesin sahibini tanıyınca iç geçirdi ve birkaç adım ötede duraklayan Robert'a dönüp yüzünü buruşturdu. Elbette kızgındı, elleri **kenetlenmiş** ve sırtı tahta gibi dikti, ama son zamanlarda ona hep kızgın görünüyordu, diye düşündü mutsuzca.

"Ben buradayım lordum," dedi suratsızca. "Bana bir köpek gibi havlamanıza gerek yok."

"İçeri," diye hırladı, ona göre bu havlamaktan daha iyi bir şey değildi.

Onuncu Bölüm

"Çay keklerini denediniz mi?" Suzette bir tane daha seçmek için koltuğunda öne doğru eğilerek sordu. "Bir tane almalısın."

Lisa guruldayan midesine rağmen, "Hayır, teşekkür ederim," diye mırıldandı. Pembroke'un bu piknik için sunduğu tek bir şeyi bile yemiyordu. Şu anda aç olabilirdi ama kısa süreli bir açlık nöbeti, saatler süren kusmalardan ve ardından yine saatler süren kuru kusmalardan daha iyiydi. Dersini almıştı. **Yine** de burada oturup kendisi açken diğerlerinin bu kadar hevesle yemek yemesini izlemek çok zordu. Ama Robert'ın gözünde bunun sadece bir ceza olduğunu düşünüyordu.

Bu düşünce bakışlarını söz konusu adama çevirdi. Adam onu, Christiana'yı ve Suzette'i bırakarak başka bir masaya oturmayı tercih etmişti,

Richard ve Daniel masalarında.

Pembroke'un pikniği idi ve Lisa bu pikniğe katılmayacaklarını düşünüyordu. Ancak Christiana davetiyeyi Robert'tan önce görmüş ve gitmek istemişti. Ve ona gerçekleri anlatmadan bunu reddedemezlerdi ki Robert nedense bunu yapmak istemiyordu. Söyleyebileceği tek şey Christiana'yı üzmemeleri gerektiği idi. Robert'ın kız kardeşini üzmeyi neden bu kadar önemseydiğini bilmiyordu. Onu üzmeyle ilgili bir sorunu olmadığı kesindi.

Adam önceki gecedен beri tam bir canavara dönmüştü, her iki dakikada bir hırlıyor ve onu tersliyordu. Neredeyse Charles'la onu tutkulu bir kucaklaşmanın içinde yakaladığı için kışkırdığını düşünecekti. Ama öyle olsa bile bunu asla kabul etmezdi. Robert inatçılığı yeni bir seviyeye taşıdı.

Charles'ın orada olmadığını bildiği halde onu düşünerek etrafına bakındı. Pembroke, Findlay'in önceden bir nişanı olduğunu söylemişti ama o adamı davet etmediğinden şüpheleniyordu. Lord Tibald'ın da orada olmadığını fark etmekten kendini alamadı - o da önceden verilmiş bir sözdü. Pembroke'un bu gezi sırasında onları davet etmeyerek rekabeti ortadan kaldırmaya karar verdiği sonucuna varmıştı. Yolculuğun başından beri kendisi ona bir kez bile yaklaşmadığı için neden rahatsız olduğunu bilmiyordu. Lisa onun dün gece bahçede çıkan kavgadan dolayı utanıp utanmadığını, onu yeniden beslediği için kızıp kızmadığını ya da diğer herkesle ilgilenmekle meşgul olup olmadığını bilmiyordu.

ama yolculuğun çoğunu onunla konuşarak geçirmişti.

Annesinin üzerine titrer ve onu rahat ettirmeye çalışırdı. Adam kesinlikle bir ana kuzusuydu.

Bu gezi kesinlikle etkileyici bir geziydi. Rıhtımda toplanmışlar, bir tekneye doluşmuşlar ve sahildeki bu oldukça güzel açıklığa doğru yelken açmışlardı. Pembroke daha sonra herkesi karaya çıkarmış ve konuklar güzel çiçekleri, ağaçları ve yakındaki bir pınarı inceleyerek dolaşırken, bir hizmetli ordusu masalar, sandalyeler, masa örtüleri, tabaklar ve yemek tabaklarıyla geminin iç kısımlarından dışarı çıkmıştı. Bunun bir piknik değil, açık havada yemek olduğuna karar verdi. Yemekler de oldukça etkileyiciydi. Yine de riske girip geceyi havzanın üzerinde geçirmeye niyetli **değildi**. Üstelik midesi **hâlâ** hassastı ve o kadar da aç değildi.

"Oh, torte de çok güzel," diye inledi Christiana. "Rea ly, Pembroke'un aşçısı bu kez kendini aşmış."

Lisa zorla gülümsedi ve sonra ayağa kalktı.

"Sanırım siz bitirene kadar ben kıyı boyunca **yürüyeceğim**," dedi ve kimse itiraz edemeden uzaklaştı.

Masalardan uzaklaşır uzaklaşmaz Lisa'nın gerginliğinin bir kısmı azaldı, ama artık yemek yiyenlerin konuşmalarını duyamayacak kadar uzaklaşana kadar tam olarak rahatlamadı. Yine de o sessizlikte, arkasından gelen ayak **seslerinin** farkına vardı ve Robert'ın onu alçalttığını gördüğünde iç çekmeye dönüşen bir kaş çatmayla omzunun üzerinden baktı.

On adım geride. Bekçi köpeği oradaydı. O bilmeliydi Kendine bir dakika bile ayırmaya tenezzül etmezdi. Artık tek huzur bulduğu yer Christiana ve Richard'ın evindeki odasıydı. Robert'ın onu gözünün önünden ayırmadığı tek zaman buydu. Ama bu da kısa sürede klostrofobik bir his vermeye başlamıştı. Odanın ~~küçüklüğünden~~ falan değil, en büyük odanın bile ~~çinde~~ kapana kısılmış gibi hissettiğinde küçülmesinden kaynaklanıyordu.

İçinden mırıldanarak Robert'ı görmezden geldi ve yürümeye devam etti. Daha fazla ilerlemeye niyeti yoktu ama Robert'ın varlığı onu kıyı şeridi boyunca devam etmeye ve virajı dönerek diğerlerinin görüş alanından çıkmaya itti.

Robert arkasından sessizce, "Geri dönsek iyi olacak," dedi ve Lisa onun sesinin ne kadar yakın olduğunu fark ederek irkildi. Sözleri pratik bir şekilde kulağına söylenmişti. Yine de onları duymazdan geldi ve tek kelime etmeden yoluna devam etti.

"Lisa."

"Ne var, Robert?" diye sordu bitkin bir halde, kaşlarını çatarak ona baktı. Sonra onun ne kadar yakın olduğunu fark edince hızla birkaç adım geri çekildi. İlk döndüğünde öpüşecek kadar yakınlaşmışlardı.

"Nereye gidiyorsunuz?" diye sordu, geri dönmeleri gerektiğini tekrarlamak yerine.

"Sadece ... her neresiyse," diye mırıldandı, bir eliyle belli belirsiz bir işaret yaptı. "Sadece birkaç dakika huzur ve sessizlik istiyorum."

Robert başını salladı ve onun yanına ilerledi. "Bir süredir

bir sürü toplantıya ve çaya katıldım. Sanırım bu tür şeylere alışık **değilsiniz.**

uzun süre ülkede kaldıktan sonra meşguliyet ve insanlar."

"Evet, öyle," dedi Lisa alaycı bir **tavırla**. "Sorun etrafımdaki insanlar. Beni her yere götüren o büyük, huysuz dev değil."

Durdu ve şaşkınlıkla ona baktı. "Seni güvende tutmaya çalışıyorum."

"Nedenini bilmiyorum. Benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun," diye tersledi. "Benden nefret ederken neden beni güvende tutma zahmetine giriyorsun? Hem neden beni güvende tutan sensin ki? Bunu yapması için birini tutabilirdin. Sonra da mutlu bekâr hayatına devam edip beni unutabilirsin."

"Birini işe alamayız. Christiana onun kim olduğunu ve neden ona ihtiyaç duyulduğunu bilmek isteyecektir ve Richard bu hassas durumda onu endişelendirmek istemez."

Şimdi yürümeyi bırakan Lisa oldu. Boş gözlerle ona dönerek, "Hassas durumu mu?" diye sordu.

"Yeniden hamile, ancak doğum ilerleyene kadar kimsenin bilmesini istemiyor... tekrar kaybetme ihtimaline karşı."

Lisa şaşkınlıkla ona baktı, aklından birkaç düşünce geçiyordu. Birincisi ve en önemlisi, Robert'ın bunu kendisinden önce öğrenmiş olmasından duyduğu ihanet duygusuydu. Ve o Christiana'nın kız kardeşiydi. Görünüşe göre herkes ona bir çocuk gibi davranıyordu, haberler konusunda en son güvenilecek kişi oydu.

Başını acı acı sallayarak döndü ve yürümeye devam etti.

"Ve senden nefret etmiyorum Lisa," dedi, sesi isteksiz çıkıyordu. itiraf et. "Sadece bunun sabrımı biraz zorladığını düşünüyorum."

Lisa kelimelerdeki yetersizlik karşısında homurdandı.

"Dün gece Lord Findlay ile aranızda neler oldu?" diye sordu aniden, sanki soru içinden kopup gelmiş gibi.

Lisa dudağını ısırdı ve bir süre sessiz kaldı ama sonra omuz silkti. "Neler olduğunu gördün."

Robert suratsızca, "Seni öpüyordu ama bu konuda oldukça sert görünüyordu," dedi.

"He-I-" Lisa durakladı ve kaşlarını çattı, sonra başını salladı, başlattığı fiyaskoyu açıklamaya çalışmayı bile imkânsız buldu. Olaylar kesinlikle beklediği gibi gelişmemişti.

"Eğer seni zorluyorsa-"

"Hayır, değildi," dedi çabucak ve sonra yapacak bir şey olmadığını fark ederek itiraf etti, "Dün gece senden sonra bizi gördü, ba l'a döndüğümüzde. Bir şeyler olduğunu anladı. Pembroke'la yaptığınız o saçmalık için beni bir öpücükle cezalandırdığınızı itiraf ettim ve o da bundan hoşlanıp hoşlanmadığımı ve onun öpücüğünden daha iyi olup olmadığını sordu. Tamamen farklı olduklarını söyledim ve sonra seninkiyle karşılaştırmak için bana cezalandırıcı bir öpücük vermesini önerdim." Lisa bunu itiraf ederken bile gözlerini kaçırды, şimdi bunun ne kadar aptalca olduğunu fark ediyordu.

"Öyle de yaptı," dedi Robert sessizce.

Lisa başını salladı. "Ancak, bu senin l'deki cezan gibi değildi.

Onunki kaba ve ... biz, oldukça çirkindi. Cezalandırıcı sanırım, tam da istediğim gibi." Bir süre sessiz kaldıktan sonra ekledi: "Bu da öpücüğünün bir ceza olmadığını **anlamamı** sağladı."

Robert durup **arkasına** dönerek, "Geri dönmeliyiz," diye mırıldandı.

"Seni hiçbir zaman korkak biri olarak görmedim," diye yorumladı Lisa, tekrar durakladığında **yüzünün** nasıl gerildiğini görmek için arkasına bakarak. "Ama sen busun, değil mi Robert? Evlenmekten korkuyorsun, beni istediğini itiraf etmekten korkuyorsun, o öpücüğün bir ceza olmadığını, sadece bana duyduğun tutkuyu açığa çıkarmak için bir bahane olduğunu itiraf etmekten korkuyorsun. Ve bana karşı tutku duyuyorsun."

Robert arkasına dönmeden, "Diğerlerinin yanına dönmeliyiz," diye homurdandı.

"Öyleyse diğerlerinin yanına dön. Burada tek başıma yeterince güvendeyim. Pembroke annesinden ya da diğer misafirlerinden kaçıp gelip beni kaçırarak değil ya. Ayrıca, o zaman bana ne yapacak? Dönüş yolculuğu için beni hizmetçilerle birlikte geminin ambarına mı koyacak?"

Robert tereddüt etti, ama sonra bir kez başını salladı ve onu kendi başına bırakarak uzaklaştı.

Lisa bunu beklemiyordu. Bir tartışma bekliyordu. Hatta bunu ummuş ve bunun onun serbest bırakılmış tutkusunun bir başka nöbetine yol açacağını ummuştu. Çünkü Robert'ın dün geceki öpücüğünden sonra en baştaki haline geri dönmüştü, onu istiyordu ama

başka biri. Lord Findlay ve diğerleri çok iyi ve tatlıydılar.

Ama Robert onun tutkusunu harekete geçirmişti ve hiçbirinin onu Robert gibi titretmeyeceğinden, titretmeyeceğinden ve inletmeyeceğinden şüpheleniyordu. Bunu yapmalarını bile istemiyordu. Onun için her zaman Robert olmuştu. Ve onun da kendisini istediğinden şüpheleniyordu. Sadece Robert'ın kendi etrafına ördüğü duvarları nasıl yıkacağını bilmiyordu, böylece istediği şeye boyun eğecek ve ona sahip olacaktı. Bunu yapmakta neden tereddüt ettiğini bile bilmiyordu.

Lisa iç çekerek gittiği yöne döndü ve kendini kapüşonlu, siyahlar içinde oldukça **iri** bir adamla karşı karşıya bulunca şaşkınlıktan donakaldı. Bu, odasına girip onu götürmeye çalışan adamın taktığı lanet olası kukuletanın aynısıydı.

"Ro-!" diye içgüdüsel olarak başladı ama adını haykırmayı bitiremeden etli bir yumruk kafasının yan tarafına çarparak onu bayılttı.

Robert, Lisa'nın bağıışıyla neredeyse geri dönmüyordu. Kırık bir sestir ama rüzgârın adının geri kalanını da alıp götürdüğünü düşündü. Ancak sonra bir iç geçirdi ve tekrar durdu. Ona kızsın ya da kızmasın, iddialarından rahatsız olsun ya da olmasın, onu öylece görmezden gelemezdi. Eninde sonunda onunla yüzleşmek ve argümanlarına bir şekilde karşı koymak zorunda kalacaktı çünkü kadın haklı olsa da onu istediğini kabul etmeye hazır değildi. Çünkü korktuğu konusunda da haklıydı.

Geri dönmeye başladı, dönerken gözünün ucuyla bir hareket yakaladı ve içgüdüsel olarak eğilip yönünü değiştirdi, kafasına yöneltilmiş olan jambon gibi yumruğu kıl payı kaçırdı. Karşısındaki iri yarı adama şaşkınlıkla göz kırptı, yanından geçip Lisa'yı bıraktığı yerde kumların üzerinde baygın yatarken gördü ve siyahlı adam ona tekrar saldırırken eğilip yana doğru yöneldi.

Robert ayağa fırlamış, kendini bir sonraki darbeye hazırlıyordu ki, fe low'un pantolonunun arkasından uzun, büyük bir bıçak çıkardığını ve önünde hafifçe çömelirken elden ele savurduğunu gördü.

Robert acımasızca düşündü. Yumruk yumruğa dövüşmek neyse de, tek taraflı bir bıçak dövüşü hiç iyi değildi. Bu daha da endişe vericiydi çünkü şimdi üzerine gelen devasa piçin üstesinden gelmeyi başaramazsa Lisa'yı kaybedecekti. Bu da onu güvende tutmak istiyorsa kaybetmemesi gerektiği anlamına geliyordu.

Bu gerçeğin farkında olan Robert, silah olarak kullanabileceği bir şey bulmak için etrafına bakınmaya başladı. Şu anda elinin altında olan tek şey kumdu ve hiç tereddüt etmeden bir avuç almak için eğilirken bir yandan da kendisine doğru gelen bıçaktan kaçmak için yana sıçradı. Yeterince hızlı değildi; bıçağın ucu ona saplandı, kaburgalarını sıyırdı ama acıyı duymazdan geldi ve doğruldu, kumu hasmının gözlerine doğru savurdu.

Numara işe yaradı. Adam tökezleyerek geri çekildi, yüzüne doğru uzandı ve Robert belinden eğilerek omzunu

Adamın göğsüne. Çalım fe'yi yere düşürdü ve Robert üzerine sertçe indi ve daha fazla vuramayacak hale gelene kadar yumruklarını adamın kapüşonla kaplı yüzüne ve karnına indirmeye başladı. Çok rahatlamıştı, durup adamın üzerine diz çöktüğünde, saldırgan hareket etmedi ya da aniden ayağa kalkıp karşılık vermeye başlamadı. Bilincinin yerinde olmadığı anlaşıyordu. En azından gözlerini görebiliyordu. maskesindeki göz delikleri kapalıydı.

Robert rahatlayarak kalçalarının üzerine çöktü ve sonra göğsüne baktı, gömleğindeki uzun yarığı ve üzerine bulaşan kanı görünce yüzünü buruşturdu. Bakışları daha sonra Lisa'nın kumda yattığı yere kaydı. Baygın olması muhtemelen iyi bir şeydi. Zaten kanı görseydi bayılırdı, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. Lisa'nın kanla arası hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Bakışlarını tekrar saldırgana çevirdi ve adamın maskesini çıkarmak niyetiyle öne doğru eğilmeye başladı ama midesindeki kesik itiraz edince durakladı. İç çekerek maskeyi çıkarmadan geri çekildi. Richard ve Daniel'i gönderecek ve onlar da adamın maskesini çıkarıp ona kim olduğunu öğreteceklerdi. Şu anda en önemli şey Lisa'yı sağ salim diğerlerinin yanına götürmektir. Yarası oldukça kanıyordu ve Robert her geçen an daha da zayıflıyordu. Kapüşonlu adam uyanır ve ona bir kez daha saldırırsa ne yapacağından emin değildi.

Nefes alarak kendini zorla ayağa kaldırdı ve sonra kumda sendeleyerek Lisa'ya doğru ilerledi.

Lisa inledi ve başını neden böyle hissettiğini merak ederek arkasını döndü.

Birisi üzerinde dans ediyordu. Sonra gözlerini yavaşça açtı. Christiana ve Richard'ın evindeki misafir yatak odasındaki yatağındaydı. "Oh, şükürler olsun. Uyanmışsın," diye mırıldandı Christiana, ona bakmak için eğildiğinde aniden görüş alanında belirdi. "Chrissy?"

Lisa kararsızca konuştu. "Ne oldu?"

"Hatırlamıyor musun?"

Diğer taraftan gelen bu soru Lisa'nın dikkatini Suzette'in de orada olduğu gerçeğine çekti. Kararsızca ona baktı ve sonra tekrar Christiana'ya döndü, bakışları giydikleri elbiselerin üzerinde gezindi. Pembroke'un pikniğinde giydikleri elbiselerin aynısı.

"Oh," diye nefes aldı, yürüyüşe çıkışını, Robert'la olan konuşmalarını ve ardından sert yumrukları olan iri adamı hatırladı. "Robert beni kurtardı mı?"

Suzette acımasızca, "**Ben** de öyle diyorum ve bunu yaparken neredeyse ölüyordum," dedi.

"Ne?" Lisa dehşetle sordu.

"Bu doğru. O iyi," diye güvence verdi Christiana, onu korkuttuğu için Suzette'e ters ters bakarak. "Ama seni kurtarıırken göğsünden kötü bir yara aldı. Seni pikniğe taşıırken de epey kan kaybetti. Ama doktor **iyileşeceğini** düşünüyor."

"Beni yaralı olarak mı taşıdı?" diye sordu dehşetle.

"Evet. Seni orada bilinçsiz ve korumasız bırakmak istemedi," diye açıkladı Christiana nazikçe. "Ve ortaya çıktığı gibi, bu

zekiydi. Sana saldıran Fe Low'u bayılttı ama Richard ve Daniel onu bulmak için geri döndüklerinde kendine gelmiş ve gitmişti. Robert seni geride bırakmış olsaydı ..."

Sözlerinin **havada** kalmasına izin verdi ama Lisa bunların gerçekten söylenmesine gerek olmadığını düşünüyordu. Eğer Robert yardım çağırmaya giderken onu geride bırakma riskini göze alsaydı, Lisa da gitmiş **olabilirdi**. Geç çekerek alnına mutsuzca masaj yaptı ve oradaki ağrıyı biraz olsun hafifletmeye çalıştı.

"Başın mı ağrıyor?" Christiana endişeyle sordu.

Lisa yüzünü buruşturarak, "Evet," dedi ve Christiana yatağın yanındaki bardağı almak için döndü.

"Doktor senin için bir tentür bıraktı. Yardımcı olacağını ama seni biraz sersemleteceğini söyledi. Bu yüzden ilacı aldıktan sonra ayağa kalkıp hareket etmeye çalışma."

Lisa tentürü içmek için Suzette'in yardımıyla doğrulup oturdu. Sonuncusunu da içtikten sonra küçük bir iç çekişle arkasına yaslandı ve "Robert burada mı?" diye sordu.

Christiana boş kadehi yere bırakarak, "Karşıda," diye cevap verdi.

"Ah," dedi Lisa sessizce ve sonra Christiana'ya sertçe baktı. "Nasıl-sın?"

Christiana'nın kaşları hafifçe kalktı. "Ben iyiyim. Bayılan ya da bıçaklanan ben değildim."

"Evet, ama bu kadar heyecan bebek için iyi olamaz. Dinlenmelisin," dedi Lisa kararlı bir şekilde.

"Bebek mi?" Christiana boş boş konuştu.

"Robert bana hamile olduğunu söyledi," dedi Lisa ciddiyetle. "Keşke bana kendin söyleseydin. I-"

"Çocuklu!" Suzette ciyaklayarak Christiana'ya baktı. "Ve sen bana söylemedin mi?"

Christiana kuru bir sesle Suzette'e, "Hamile olmadığım için sana **söylemedim**," dedi ve sonra Lisa'ya baktı. "Robert öyle olduğumu mu söyledi?"

"Evet. Bu yüzden bana göz kulak olması gerektiğini ve bir koruma tutamayacağımızı söyledi. Soru sorarsınız ve üzülüp bebeği tekrar kaybedebilirsiniz," diye açıkladı Lisa.

"Hamile olsaydım bu bir endişe kaynağı olabilirdi. Ama değilim," dedi sabırsızca ve sonra şaşkınlıkla sordu, "Böyle bir fikri nereden bulmuş olabilir?"

"Ah." Kapıdan gelen bu ses üç kadının o tarafa bakmasına neden oldu ve Richard'ı Daniel'in arkasında dururken buldular. En azından Daniel onun arkasından başlamıştı ama Richard şimdi arkadaşını kucakladı ve onu odanın içine doğru iterek, "Bay'a sor, burada bir planım var," dedi.

"Daniel mi?" Suzette şaşkınlıkla sordu. "Christiana'nın hamile olduğunu Robert'a sen mi söyledin?"

"Evet, aslında, aşkım, yaptım," diye itiraf etti utanmadan, yatağın etrafında dolaşıp onun arkasında dururken. Eğilip alnına bir öpücük kondurdu, o da başını geriye doğru eğip ona baktı ve sonra omuz silkerek "Yapılması gereken buydu" dedi.

"Bunu neden yaptın ki?" Christiana sordu

Richard arkasında durup elini omzuna koyduğunda şaşkınlıkla kendi eliyle Richard'ın elini kapattı.

"Çünkü bu Lisa'ya göz kulak olması için bir muhafız tutulamayacağı ve Robert'ın bunu kendisinin yapması gerektiği anlamına geliyordu," dedi Daniel basitçe. "Zaten bunu yapmak istiyordu. Ben sadece ona buraya taşınması ve bunu yapması için gereken bahaneyi verdim."

"Ne?" Lisa şaşkınlıkla sordu.

Daniel ona baktı ve nazıkçe gülümsedi. "Lisa, canım, Robert seni seviyor. Hem de küçük bir kız kardeş gibi değil," diye ekledi kuru bir sesle. "Ama bu konuda bir şey yapmasını engellemek için korkularını bastırıyor. Bir dürtüye ihtiyacı vardı, ben de bunu sağladım. Bayan Morgan'la olan bu iş ortaya çıktığında, senin başına 24 saat koruma koymayı önerdi ama ben Christiana'nın yeniden hamile olduğunu ve bu işin endişesinin çocuğunu kaybetmesine neden olabileceğini söyledim. Sana kendimiz göz kulak olmalıyız."

"Ama sen benimle hiç ilgilenmedin," dedi kuru bir sesle. "O zamandan beri gece gündüz yanımda olan Robert'tı-"

"Bir dakika. Bayan Morgan'la ne işiniz var?" Christiana kaşlarını çatarak araya girdi ve sonra Lisa'ya baktı. "Londra'ya geldiğinden beri o kadını gördün mü?"

Lisa yüzünü buruşturduğunda, Richard hemen çayını ve düşmüş olan bir şeyi açıkladı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Suzette. "İyi niyetli olmadığını bilmeliydik. Hiçbir düzgün hanımefendi genç kızlara böyle kitaplar vermez.

Fanny ile ilgili olanı."

Christiana sabırsızca, "Boş ver onu," dedi ve kocasına ters ters baktı. "Bu Bayan Morgan meselesini bize neden **anlatmadın**?"

"Çünkü o zaman sen ve Suzette Lisa'nın gözünüzün önünden ayrılmasına izin vermezsiniz," diye açıkladı Daniel onun yerine.

Suzette kuru bir sesle, "Yapmamamız çok doğru," dedi.

Daniel sakince, "Bu da Robert'a duygularının farkına varma şansı vermezdi," dedi ve sonra bakışlarını Lisa'ya çevirerek ekledi, "Ve hayır, Richard ve ben sana göz kulak olmuştuk. Bunu Robert'a emanet ettik. Aslında, onu burada seninle yalnız bırakmak için Suzette ve Christiana'yı mümkün olduğunca uzak tutuyorduk." Durakladı ve bir kaşını kaldırdı. "Nasıl gidiyor?"

Lisa kayınbiraderine kaşlarını çatı. "Bizden biri **değil**, çok teşekkür ederim. O inatçı, aptal ve ... erkek," diye tiksintiyle sözlerini tamamladı.

"Seni öptü mü ya da başka bir şey yaptı mı?" Suzette sordu.

Lisa ağzını kapattı ama yüzünde beliren kızarıklığın sıcaklığını hissedebiliyordu.

"Öyle, değil mi?" Suzette öttü.

"Bir kez," diye kısaca onayladı. "Ama aynı zamanda korkunç bir devdi, kötü, çabuk sinirlenen ve hiç de hoş olmayan biriydi."

Daniel omuz silkerek, "Taliplerinin sana yaltaklanmasını kısıkanıyor," dedi. "Bu iyiye işaret."

Lisa belirsiz bir şekilde ona baktı. Hüzünlü bir şekilde Robert'in onu sevmediği ve bunun da evliliğe olan ilgisizliğini açıkladığı sonucuna vardı. Eğer doğru kız, gerçekten sevdiği bir kız çıkarsa fikrini değiştirebilirdi. Ama Daniel Robert'in onu sevdiğini öne sürüyordu. Dudağını ısırarak sordu. "Neden beni sevdiğini düşünüyorsun?"

Daniel bu soruya sadece gülmekle yetinince Richard nazikçe, "Lisa, onunla birlikteyken ağzından çıkan her sözcük senin adın oluyor. Lisa da bu bademli hamur işlerini seviyor. Lisa gelecek ay, gelecek hafta, yarın şehre geliyor. Lisa bu oyunu çok beğenirdi. Lisa bunu severdi." Nazikçe gülümsedi. "Uzun zamandır sana değer verdiğini biliyorduk ve Langley laneti hakkındaki endişelerini kendi başına atlatacağını umuyorduk."

"Ne laneti?" Suzette şaşkınlıkla araya girdi.

"Babasının evliliğinden haberiniz vardır herhalde? Leydi Langley'in Gower'la evleneceği söylentilerini?"

Suzette kaşlarını çatarak, "Ah, evet," dedi ve ekledi, "Ama bu sadece dedikodu."

Daniel ciddiyetle, "Korkarım öyle değil," dedi. "Gower yıllardır Leydi Langley'le olan uzun süreli beraberliğiyle övünür durur."

"Ah canım," diye mırıldandı Christiana.

"Hmm." Richard başını salladı ve onun omzunu sıktı. "Ama o Lordların sadakatsiz eşlerinin uzun bir serisinin sadece sonuncusu."

Langley. Robert'ın babası onu bunun bir lanet olduğu inancıyla yetiştirdi. ve ona bir gün kendi karısını ahır efendisiyle birlikte homurdanırken bulacağı fikrine alışması gerektiğini söyledi."

"Aman Tanrım," dedi Christiana tiksintiyle. "Ona bunu yapmak ne korkunç bir şey."

"Neden bize bunlardan hiç bahsetmedi?" Suzette kaşlarını çatarak sordu.

Daniel kuru bir sesle, "Bu tam olarak bayanlara uygun bir konuşma değil," dedi ve kız itiraz edecek gibi olunca ekledi, "        n ona kardeş kadar yakın olduğunuzu biliyorum. Ve muhtemelen onu kurtaran da bu oldu. Ama-"

"Onu kurtarmakla ne demek istiyorsun?" Lisa araya girdi.

Daniel kaşlarını kaldırdı. "Acımasız bir baba tarafından kulağı bu kadar   r t ld kten sonra nasıl bir adam ortaya çıkar sizce?"

Lisa bunu düşündü ve bunun kadınlardan nefret eden, acımasız bir adam olabileceğini fark edince gözleri büyüdü.

"Kesinlikle," dedi Daniel sanki bu sözleri yüksek sesle söylemiş gibi. "Sanırım       le olan dostluğu ve sizlerin iyi birer kadın ve sadık dostlar olduğunuzu bilmesi onu babası ve büyük babası gibi öfkeli ve kızgın olmaktan alıkoydu."

"Ancak,       z  **tanınması** bile hayatında bu tür saçmalıklarla beslenmenin etkilerini tamamen ortadan kaldırmadı. Eğer duygularına teslim olursa

Lisa ile evlenirse, o da lanete maruz kalabilir ve kendini boynuzlanmış."

"Benim sadakatsiz olacağımı mı düşünüyor?" Lisa öfkeyle ciyak ciyak bağırdı. Richard yatıştırıcı bir sesle, "Bunu kişisel **olarak** algılama," dedi.

"Ben bundan şüpheleniyorum
o kadar kökleşmiş ki, bunun olmamasının imkansız olduğunu düşünüyor. Lanet sana bunu yaptıracak."

"Ne çürümesi," diye tersledi Lisa. "Hiçbir şey ve hiç kimse bana istemediğim bir şeyi yaptıramaz. Ve kim olursa olsun ya da ne yaparsa yapsın kocama sadakatsizlik etmem. Tanrı huzurunda ettiğim yeminleri bozmam."

"O da yapmazdı," dedi Christiana kararlılıkla. "Bizim Lisa bir köpek kadar sadık ve vefalıdır."

"Teşekkür ederim," dedi Lisa ve sonra kaşlarını çatı çünkü bir köpek kadar sadık ve vefalı **olmak** kulağa hiç de çekici gelmiyordu.

"Evet, sadakatsizlik edeceğini düşünen ben değilim," dedi Daniel makul bir şekilde. "Ve Robert muhtemelen buna gerçekten inanmıyor bile, sadece bunun kesinlikle olacağına inanacak şekilde yetiştirildi. Mantıksız bir korku ama yine de onu en çok istediği şeyden alıkoyuyor."

Lisa kaşlarını çatı ve üzerini örten battaniyeyi çekti ama sonunda ağlamaklı bir sesle, "Bu korkuyu yenmesine nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Daniel **üzüntüyle**, "Bunu yapabileceğinden emin değilim," diye itiraf etti. "Sanırım yapabileceğin en iyi şey onunla uzlaşmak ve onu seninle evlenmeye zorlamak."

Lisa'nın ağız hayretle açık kaldı ve sonra sordu

Onu baştan çıkarmamı, yakalanmamızı ve benimle evlenmek zorunda kalmasını sağlamamı mı öneriyorsun?"

"Hayır, tabii ki değil," dedi Richard soğuk bir ifadeyle, arkadaşına ters ters bakarak.

"Ama tabii ki," dedi Suzette aynı anda. "Bu işe yarar. Tehlikeli bir durumda yakalansanız bile Robert sizinle evlenmeyecek kadar centilmendir. Evlendiğinizde de sizin sadık ve iyi biri olduğunuzu görecektir ve korkularından **vazgececektir**."

"Ah, Suzette, bilmiyorum," dedi Christiana kararsızca. "Onu evliliğe zorlamak Robert çok kızabilir. Her şey çok kötü başlayabilir."

Suzette, "Ama bu onları yeniden bir araya getirecektir," diye **karşı** çıktı. "Bu, onun başka biriyle evlenip Robert'ı özlemle anmasından ve Robert'ın da onu kaybettiği için kendini paralayıp durmasından kesinlikle daha iyidir. En azından ayrı olmaktansa birlikte mutsuz olurlar."

Richard kuru bir sesle, "Sefaletin olmadığı bir şey daha iyi olurdu," dedi.

Suzette omuz silkerek, "Tamam," dedi. "Peki ne öneriyorsun?"

Christiana ve Richard karşılıklı bakışırken bir sessizlik oldu ve sonra

Christiana içini çekti. "Bilmiyorum. Sanırım biraz daha

Bunu bir düşün."

"O zaman çabuk düşünsen iyi olur," dedi Daniel sessizce. "Robert şu anda burada ve yatakta, bu da onu baştan çıkarmasını kesinlikle kolaylaştıracak. Ama Bow Sokağı'nın koşucuları adamın adıyla döndüklerinde

talip . . . Burada kalması için hiçbir sebep yok.

Ve bu gerçekleştiğinde olabildiğince hızlı ve uzaklara çekileceğinden ve bunu yaptığında şansını kaybedeceğinden şüpheleniyorum."

Lisa onun sözlerine kaşlarını çattı, doğru olduklarını biliyordu. Zaman akıp gidiyordu. Robert'ı kazanmak istiyorsa bunu bir an önce yapmalıydı, yoksa şansını tamamen kaybedebilirdi.

On Birinci Bölüm

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Christiana endişeyle sordu.

Suzette onun yerine, "Elbette emin," diye cevap verdi. "Lisa Robert'ı sonsuza dek sevdi. Bu çok doğru olacak."

"Suzette, onu buna zorlama," dedi Christiana sessizce. "Bu bir oyun değil. Bunun bir tuzak olduğunu anlarsa çok kızabilir. Onu asla affetmeyebilir."

Christiana'nın sözleri aklından geçerken Lisa dudağını ısırды. Bu korkutucu bir düşünceydi ama ona hiç sahip olamama düşüncesi kadar korkutucu değildi, bunu kabul etti. Ve eğer bunu yapmazsa, onu kaybedeceğinden çok korkuyordu. Ya da onu asla sahiplenemeyecekti, Lisa

Henüz onun kaybedecek bir şeyi olmadığına göre.

Omuzlarını dikleştirerek kararlı bir şekilde başını salladı. "Bunu yapmak istiyorum."

"Aferin kızıma," dedi Suzette **neşeyle**, omzunu ovuşturarak. "Bunu yapabilirsin. O kitapları okudun ve ne yapacağını biliyorsun. Sadece Fanny ya da Sophia gibi davran ve okuduğun o lezzetli şeyleri yap. Sana karşı koyamayacaktır."

"Doğru," diye mırıldandı, zihni yıllar boyunca okuduğu bilgi kırıntılarını bir araya **getirmeye** çalışıyordu. Ne yazık ki o anda hatırlayabildiği tek şey, ilk seferin korkunç derecede acı verici ve kanlı olması gerektiği idi. Bu düşünce hiç de cesaret verici değildi. Dört gözle beklediği bir şey değildi ve kendini solgun hissetmeye başladı. Sonra Robert'in onu karanlık odaya ittikten sonra öpüp okşadığı o anları hatırladı. O anlar korku ve endişeyi geri püskürtmeyi başarmıştı.

"Güzel." Suzette onun sırtını sıvazladı. "Biz ba **l'a** gideceğiz, sen de o yemek yerken odasında onunla oturacaksın ve sonra onu baştan çıkaracaksın. Erken dönüp onu kontrol **edeceğiz** ve seni orada, umarım yatakta çıplak yakalayacağız," diye ekledi. "Bunu yapabilirsin."

"Bunu yapabilirim," diye onayladı Lisa, omuzları dikleştirdi ve sonra endişeyle sordu. "Ne zaman dönüyorsun?"

Suzette tereddüt edince Christiana kaşlarını çatarak, "Belli bir zamana karar vermemiştik," dedi.

"Böylesi daha iyi, o zaman rol yapmak zorunda kalmazsın."

Lisa endişeli görüldüğünde Suzette ona güvence verdi.

"Ama ya sen dönene kadar onu baştan çıkarmamış olursam?" diye sordu ağlamaklı bir sesle.

"Bizce onu h e m e n baştan çıkarmalısın," dedi Suzette kararlı bir şekilde. "Ya da en azından mümkün olduğunca çabuk. Doktor ona bir tentür verdi, bu yüzden yeterince idare edilebilir olmalı ve acı çekmemeli."

"Ama-"

"İşini bitirdiğinde mumu söndür," diye önerdi Christiana. "Eğer geri döndüğümüzde odasındaki mum **hâlâ** parlıyorsa, giriş yapmak için bekleyeceğiz."

"Oh, tamam," diye mırıldandı rahatlayarak. Robert'ı baştan çıkarmak ve her şeyi mahvetmek için cesaretini toplamadan önce dönmeleri tam da onun şansı olacaktı.

Suzette cesaret verici bir şekilde gülümseyerek, "Tamam," dedi. "Başını dik tut. Bu iş olacak. Gelecek yıl bu zamanlar Robert'la mutlu bir evliliğiniz olacak ve bu olanlara gülüyor olacaksınız."

"Eğer onu affederse," dedi Christiana kasvetle. Bu fikre **hâlâ** sıcak bakmıyordu ama Lisa'yı sevdiği ve mutlu olmasını istediği için ona destek veriyordu. Ve konuyu ele almak için başka bir yol düşünemediği için. Lisa bunu takdir ediyordu.

"Chrissy, bu konuda bu kadar kötümser olmayı bırak," diye sertçe azarladı Suzette. "Saldırıdan bu yana son iki gündür bu sorun üzerinde düşünüyoruz ve onunla başa çıkmanın başka bir yolu yok. Ve bir an önce halledilmesi gerekiyor. O koşucular her an talibin ismiyle geri dönebilirler."

"Evet, biliyorum," dedi Christiana iç çekerek. "Tek nedeni bu. Buna karşı çıkmayı bıraktım." Gülümsemeye zorlayarak Lisa'nın omzunu sıvazladı. "Her şey yoluna **girecek**, eminim."

Lisa ciddiyle başını salladı ama kendisi de bundan emin değildi.

"Siz bayanlar gitmeye hazır mısınız?"

Üç kız kardeş birlikte kapıya baktıklarında Daniel'in neşeyle gülümsediğini gördüler. "Richard şu anda arabanın getirilmesini ayarlıyor. Gelenlerin yarattığı izdihamın en kötüsünden kaçınmak istiyorsak yola çıkmalıyız."

"Evet, hazırız," dedi Suzette ve kollarını kocasına dolamak için odayı geçmeden önce Lisa'nın kolunu cesaretlendirici bir şekilde sıktı.

"Güzel," dedi ve başını eğerek Lisa'nın alnına **şefkatle** bir öpücük kondurdu. Lisa'ya dönerek ciddiyle şöyle dedi. "İyi şanslar, küçük kardeşim."

Lisa başını salladı ve gülümsemeyi başardı, ardından dikkatini Christiana'ya çevirdi.

Christiana ona sıkıca sarılarak, "**Al** biz olacağız," diye fısıldadı. "Eğer istemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin. Ama bu doğru olacak. En azından öyle **olacağını** umuyorum. İyi olacak. Belki de."

Bu kafa karıştırıcı not üzerine onu serbest bıraktı ve diğer ikisini odadan dışarı çıkardı.

Lisa kısa bir süre onları izledikten sonra pencereye doğru döndü ve ne yapması gerektiğini düşünmemeye çalışarak gece gökyüzüne baktı. Robert'ı baştan çıkarmak. Yüce Tanrım, onun bir

Ne yapacağına dair hiçbir ipucu yoktu. Nasıl baştan çıkaracaktı Onu mu? Bu tam olarak eğitimini aldığı bir şey değildi. Bu konuda eğitimleri var mıydı? Cennet Kuşları ve diğer hafif etekliler için bir okul var mıydı? Öpüşme dersleri? Okşama? Ya da kızlık zarınızı yırtıp kan fışkırmasını sağladığında nasıl aptal gibi çılgılık atmayacağınız konusunda?

"Yüce Tanrım," diye mırıldanarak bu düşünceyi kesin bir dille bir kenara itti. Oraya gidecek ve ... biz, onunla birlikte yemek yiyecekti, konuşur, güler ve ... **umarım** bir şeyler ona ilham verirdi. Yine de baştan çıkarma işini o yapsaydı daha kolay olurdu. Eğer o yaparsa çok istekli bir şekilde karşılık verirdi. Ancak bunun gerçekleşmesi pek olası değildi.

"İşte geldik."

Bet elinde bir tepsiyle içeri girdiğinde Lisa pencereden döndü. "Aşçı ikiniz için güzel bir ziyafet hazırladı. Lord Langley'nin gücünü toplaması gerektiğini söylüyor. Bildiğinden fazlasını söylemekten kaçınmayı başardım," dedi Bet yaramaz bir sırıtsla.

Lisa hastalıklı bir gülümsemeyle tepsiyi ondan almak için harekete geçti. Herkes bu plan konusunda çok neşeli ve mutluydu. Ona öyle geliyordu ki, çoğu aile, ailenin genç ve bekâr bir hanımının kasıtlı olarak mahvedilmesi düşüncesinden o kadar da mutlu olmazdı. Gerçekten de sıra dışı bir ailesi vardı.

Bet tepsiyi bırakırken, "İyi şanslar," diye mırıldandı. "Seni düşünüyor olacağım."

Lisa titreyerek, "Aman Tanrım, lütfen yapma," diye fısıldadı. "Bu, senin ne düşündüğünü bilmeden de yeterince zor olacak.

ne yaptığımı."

"Oh, evet," diye mırıldandı Bet. "**Ben** ... şey ... başka bir şey düşünüyüm o zaman."

Lisa kuru bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi ve kendi odasından çıkıp Robert'in bulunduğu odaya yöneldi. Durakladı, bakışları elindeki tepside kapı tokmağına kaydı ve sonra içini çekerek etrafına bakındı. Bet'in sorunu fark ettiğini ve kapıyı açmak için acele ettiğini görünce rahatlayarak gülümsedi.

Lisa başını sallayıp içeri girerken, "İyi şanslar," diye fısıldadı. "Tanrı seninle olsun."

Lisa bu sözler üzerine irkilerek döndü ve tam zamanında kapının kapandığını gördü.

Tanrı onunla olsun mu? Bir adamı baştan çıkarmayı, kendisinden ödün vermeyi ve onu evliliğe zorlamayı planlıyordu. Tanrı'nın bu planı onaylaması ya da ona yardım etmek için yanında kalması pek olası değildi. Yüce **Tanrım**, çıldırmışlardı.

"Lisa?"

İç çekerek Robert'in yatağına doğru ilerlerken onun yararına bir gülümseme takındı.

"İyi akşamlar. Size akşam yemeği getirdim ve sizinle birlikte yemek için kalabileceğimi düşündüm," dedi **neşeyle** ve tepsiyi yatağın başucundaki masaya taşıdı

Robert, "Çok nazıksın," diye mırıldandı ve yatakta kendini toparlamaya başladı.

Lisa kaşlarını çatarak, "Bir dakika, size yardım edeyim," dedi.

yüzünü buruşturdu ve durakladı.

Tepsiyi çabucak masaya bıraktı ve ona doğru eğilmek için döndü. Lisa, adamın bornozu açık kalınca gözlerinin göğsüne kaydığını fark etti ama fark etmemiş gibi davrandı ve oturmasına yardım ederken iş adamı gibi davrandı.

"Er . . . Lisa mı?" Robert, Lisa battaniyesini beline daha sıkı sarmak için uğraşırken mırıldandı.

"Bornoz ya da başka bir şey ister misin? **Mutlu** musun?" diye sordu doğrulurken.

Robert kaburgalarının etrafındaki bandaj dışında çıplak olan göğsüne baktı ve yüzünü buruşturdu. "Bir gömlek yeter."

"Elbette." Yatağın ayakucundaki sandığa doğru ilerledi ve öne doğru eğilerek sandığı açıp aramaya başladı, bunu yaparken bir kez daha açık bornozunun altında ne giydiğinin büyük bir kısmını ortaya çıkardığını biliyordu.

"Ne giyiyorsun sen?" diye sordu neredeyse hırlayarak, kadın bir tişört çıkarıp kısaca incelerken.

"Oh, bir bornoz ve gece kıyafeti," diye dalgınca cevap verdi Lisa, doğrulurken ve gömleği giymesine yardım etmek için yatağa geri dönerken.

"Ne tür bir gece kıyafeti?" diye sordu, dikkati dağılmış bir şekilde gömleği çekiştirerek giymesini işaret etti. Lisa düzgünce kapatmadı ya da düğmelerle uğraşmadı.

"Gecelik Robert," diye gülerek cevap verdi tepsiye dönerken. "Başka ne giyebilirdim ki?"

"Evet, ama ... Bayan Morgan'ın size giydirdiği o elbise değil, değil mi?"

endişeyle sordu.

Lisa sahte bir şaşkınlıkla ona baktı. "Aslına bakarsanız öyle. Nereden biliyorsun?"

"Çünkü eğildiğin zaman neredeyse be ly düğmene kadar gördüm ve bunu engelleyecek tül bir filminden başka bir şey yoktu," dedi kuru bir sesle. "O lanet şeyi giyerek ne halt ediyorsun?"

"Son derece rahat," dedi omuz silkerek, kendi tabağını ve şarap bardağını çıkardı, tepsiyi kucağına koyacakmış gibi ona doğru dönmeden önce onunkini tepside bıraktı. Tepsiyi yere koymadan önce durakladı ve kaşlarını kaldırdı, ardından tepsiyi geri koymak için döndü. Lisa daha sonra yatağın kenarına yerleşti ve gömleğinin düğmelerine uzanarak mırıldandı: "Gömleğini düzeltmemişsin. Sanırım yaran böyle şeyleri **zorlaştıırıyor.**"

"Kendi gömleğimi kendim dikebilirim," diye mırıldandı ama düğmelere uzanırken onu durdurmaya çalışmadı, parmaklarını indirerek kazara olabildiğince çok tenine dokundu. Fark etmiş gibi görünmüyordu. Gözleri cüppesinin açıklığındaydı. Yaptığı her hareketle biraz daha açılıyor gibi görünüyordu. "O lanet elbiseyi gerçekten giydiğine inanamıyorum."

"Dediğim gibi Robert, çok rahat," dedi Lisa umursamaz bir tavırla, bir düğmeyi bitirip parmaklarını göğsünden diğerine doğru gezdirerek. "Sanki pratikte hiçbir şey giymiyormuşsun gibi hissettiriyor ve giydiğinde tenini tüy gibi hafifçe okşuyor.

Hareket ediyorsun. Oldukça güzel. Al, hisset."

Deligine sokmak üzere olduğu dgmeyi bırakan Lisa, bir eliyle adamın elini tutarken diğeri eliyle de bornozunun st kısmını yana doğru çekti. Sonra adamın elini göğüslerinin arasındaki materyale bastırdı. "Oldukça güzel, rea ly."

Kadın adamın parmaklarının arkasını göğüslerinin arasındaki materyale bastırırken, adam parmaklarını çevirerek kadının ortaya çıkardığı V'den aşağıya doğru gezdirdi ve bir gğsünün terini aşağıya indirdi.

"ok güzel," diye mırıldandı, gözleri yanıyordu.

Lisa nefesini tutmuş, adamın parmaklarının izinde başlayan küçük karıncalanmaların her iki yöne doğru yumuşakça yayılmasını ve meme uçlarının dikleşmesini bekliyordu. Cbbesinin ve daha da ince geceliğinin ince kumaşının altında çakıl taşlarını görebiliyordu. Sadece o değıldi. Robert'ın da fark ettiğini gördü. Bakışları, parmağı hareket ettikçe kumaşın altında yükselen ete sabitlenmiş gibiydi.

"Burada olmamalısın," diye homurdandı ama parmakları narin kumaşın üzerinden teninde gezinmeye devam etti.

"Elbette yemeliyim. Yemek yemelisin," diye fısıldadı, konuşurken nefesi dudaklarına değene kadar hafifçe öne doğru bastırarak okşadı.

Robert gözlerini kızın yüzüne kaydırdı, dudaklarını bir kaş çatma hareketi sardı ve kız onun düşünmeye başlayıp her şeyi mahvetmek üzere olduğunu anladı.

"p beni Robert," diye yalvardı. "Ba l'daki öpücüklerin çok hoşuma gitti. Her yerimi yaktılar ve karıncalandırdılar. Sadece bir pck.

Lütfen?"

Lisa onun tereddüt ederken yüzündeki mücadeleyi gördü ve ikna çabalarına bir yenisini eklemeye karar verdi. Adamın elini bırakarak cüppesinin kuşağını hızla çözdü ve belden yukarısını ona gösterecek şekilde parçalara ayırdı. Üzerinde **hâlâ** Bayan Morgan'ın elbisesi vardı ama hiçbir şeyi örtmüyordu. Çıplak da olabilirdi.

Robert inledi, eli şimdi kendi gücüyle aşağıya doğru hareket ediyor, parmakları yana kayıyor ve bir göğsün tepesine çıkıyor ve sonra şimdi dikleşmiş meme ucunu fırçalıyordu.

Lisa karşılık olarak inledi ve daha da yaklaştı, ağzı içgüdüsel olarak onunkini arıyordu. Robert onu itmedi ama diğer elini saçlarının arasına soktu ve ağzı Lisa'ninkini kavrarken başını istediği açığa doğru eğdi. O anda kazandığını anladı. Gerçekten de başarmıştı. Robert'ı baştan çıkarmıştı.

Kahretsin, diye düşündü hayretle. Bu beklediğinden çok daha kolay olmuştu ve sonra elleri üzerinde dolaşmaya başladığında düşünmeyi tamamen bıraktı, bormozu omuzlarından iterek belinin etrafında birikmesine neden oldu, parmakları daha sonra her iki göğsünü de aradı, ağzı onunkini yutarken tüllü kumaşın içinden istekli eti sıkıttı ve yoğurdu.

Robert aniden onu geri çağırdığında, Lisa bir an için Robert'ın onu göndereceğinden ve belki de bir l'den sonra kazanamayacağından korktu, ama Robert onu sadece öpüşmelerini kesecek kadar geri bastırdı. Sonra onu belinden yakaladı ve tüllü kumaşın arasından bir meme ucunu yakalayana kadar yatağın daha da yukarısına sürükledi.

transparan elbisesi.

Adamın ağızı onun hassas, heyecanlı etinin üzerine kapandığında Lisa'nın nefesi kesildi, vücudu artan bir ihtiyaçla uğulduyordu. Ellerini adamın saçlarının arasına soktu, başını göğsüne yasladı ve adam kumaşla kaplı meme ucunu okşarken ve sonra sırayla emerken küçük, anlamsız cesaretlendirici sesler mırıldandı.

Bir eli elbisenin alt kısmını bulup bacağından yukarı doğru kaydırmaya başladığında, Lisa inledi ve dokunuşun altında kaydı, aralarında bir karıncalanma başlarken uylukları birbirine sürtündü. Bunu hatırladı ve adamın parmakları dış bacağına okşarken içinde bir beklenti oluştuğunu hissetti. Ama bu sefer adam kalçasına ulaştığında parmağını tekrar aşağı indirmede ve sonra bacağının iç kısmına doğru kaydırmadı. Bunun yerine, kalça kemiğini önüne doğru eğdi ve sonra parmaklarının bacaklarının arasından kaymasına izin verdi.

Lisa'nın nefesi kesildi, bacakları hafifçe açılarak Robert'ın parmaklarının girmesine izin verdi ve sonra da parmaklar göbeğine değdiği anda tekrar kapandı. Robert geri çekilmek yerine parmaklarını daha sıkı bir şekilde ileri doğru bastırdı ve kıvrımların arasından kayarak altındaki ipeksi eti buldu.

"Robert," diye inledi kadın, parmakları içinde lezzetli hisler uyandırırken.

Adamın tepkisi elbisenin yakasını çekiştirmek, omzundan aşağıya ve koluna doğru sürüklemek oldu. Lisa onun bu hareketiyle elbiseyi yırtacağından emindi ama kumaş o n a uyum sağlamak için esniyor gibiydi ve birkaç saniye içinde bir göğsü ortaya çıkmıştı.

Dikkatini ilk göğse veren Robert, ağzını

Şimdi üstü açık olana yaklaştı ve onu okşamaya ve emzirmeye başladı.

Adamın eli Çimdi de elbisenin diğer tarafını telaçla **çekip** omzundan çekerek göğsünü onun dikkatine sunarken Lisa nefes nefese kaldı ve harekete geçti. Eliyle göğsünü kapattı ve sıkı, hassas eti yoğurdu ve sonra ağzıyla diğerine yaptığı gibi parmaklarıyla meme ucunu kopardı.

"Oh," diye inledi Lisa, şimdi onun omuzlarını sıkıyordu, elini orada daha özgür kılmak için ısrar edince bacakları hafifçe açıldı.

"Tanrım, çok ıslak ve ateşlisin," diye homurdanarak Lisa'nın göğsünü serbest bıraktı. Lisa bu sözleri zar zor fark etti. Adam aniden onun altında patlıyordu, vücudu kayıyor ve battanilyeler uçuşuyordu ve sonra elini bacaklarının arasından çekip onu belinden yakaladı ve onu oturduğu yerden sürükleyerek yatağa sırt üstü yatırdı. Birdenbire kız adamın altında kaldı ve adam kızın üzerine eğildi, vücudu kızın vücudu boyunca aşağı doğru kayarak kızın ona tutunmasını engelledi. Dili, dudakları ve elleri her yerdeydi sanki; boğazını, göğsünü ve göğüslerini sıyrırıyordu. Sonra tüllü elbiseyi, tenini sıyıran parmaklarıyla aşağıya doğru itiyor, önlerindeki malzemeyi ağzını yalaması için aşağıya doğru itiyordu.

aşağıya doğru kıvrılıyor.

"Robert, yaran," diye mırıldandı Lisa, ilginin altında kıpırdanıp kıvranıyor ve tekrar omuzlarına ulaşmaya çalışıyordu. Tutunacak bir şeye, onu topraklayacak bir şeye ihtiyacı vardı. Mümkün değil

Ona ulaşmak için, sonunda iki yanındaki kazığa tutundu.

Başını neredeyse çaresizce tutuyor, önce parmakları bezi kalçalarının üzerine iterken, sonra da ağzı alçalırken nefes nefese kalıp inliyordu. Kalça kemiğini buldu, ısırdı ve yalayarak üzerinden geçti.

Robert elbiseyi itmeye devam edince Lisa içgüdüsel olarak kalçalarını kaldırdı ve elbiseyi kalçalarından aÇağıya doğru kaydırđı. Robert elbiseyi tamamen çıkarmak için durakladı ve kalçalarının üzerinde Lisa'nın yanına oturarak elbiseyi bacaklarından ve ayaklarından aşağı doğru kaydırđı. Sonra tüllü kumaşı yere fırlattı ve ona bakmak için geri döndü.

Birdenbire utanan Lisa kendini örtmeye çalıştı; bir kolu göğüslerinin üzerinden geçerken diğeri eli bacaklarının arasına düştü. Nedense bu utangaç hareket Robert'ı gülümsetti. Sonra bir ayak bileğini kavradı ve bacağını kaldırarak başının üzerine kaldırdı, böylece bacaklarının arasında diz çöktü.

"Robert?" dedi kararsızca, okuduğı kitaplardan birinde zafer bayrağını onun alanına dikmek olarak tarif edilen şeyi yapacağından emindi. Robert aniden kımıldayıp öne doğru atılır gibi yapınca kadın kendini destekledi ama Robert onun üstüne çıkıp bayrağını dikmedi. Aslına bakılırsa, hiç de üzerine inmemişti. Kısa kesmiş, omuzları dizlerinin arasına inmiş ve başı kalçalarının arasına düşmüştü.

Lisa bunun bir kaza olduğunu düşündü. Bu yüzden aniden kalçalarını birbirinden uzaklaştırdığında şok oldu ve

Ağızını onun çekirdeğine yerleştirdi.

Bir an için kafası karıştı ve ne olduğunu anlayamadı. Sonra haykırdı ve kıvrımlarını açıp dilini en gizli yerinin üzerinde gezdirirken sarsıldı. Bu sadece

-Kitapların hiçbiri bundan bahsetmemişti, Tanrım! Zihni şaşkınlıktan çığlık atıyordu ama en çok da adamın ondan aldığı zevkten. Ona yle şeyler yapıyordu ki, ne yaptığından bile emin değildi. Farkında olduğu **tek şey**, merkezinden fişkıran ve korkunç bir hızla **yayılan** korkunç, ezici bir zevkti. Vücudu aniden titriyor ve sallanıyordu, kanı kulaklarında uğulduyordu, çünkü okuduğu hiçbir **kitapta** rastlamadığı bir okşayışa doğru eğilip itiliyordu.

Adam yalamaya ve emmeye devam ederken Lisa inledi ve dizlerini yukarı çekti. Sonra topuklarını yatağa gömdü ve iterek kendini hafifçe adamın yaptığı şeye doğru kaldırdı. Küçük sesler çıkardığının, yalvaran sesler ve dualar ettiğinin belli belirsiz farkındaydı ama sorulsa ne söylediğini bilemezdi. Aklı tamamen aldığı zevke odaklanmıştı.

O kadar kendinden geçmişti ki, adamın aniden ayak bileklerinden tutup ayaklarını omuzlarına doğru kaydırması ya da bir elinin st baldırına dolanması, onu tamamen ıldırtmak için çalışırken sabitleyip tutması neredeyse hiç fark edilmedi. En azından öyle hissediyordu. Lisa kendini bu hislerin içinde kaybediyordu. Düşünmek imknsızdı. O sadece adamın çaldığı şarkıya cevap veren, zonklayan, titreşen bir ihtiyaç şeyiydi. Ama Tanrım, bu iyi hissettiriyordu.

Hiç durmasını istemedi. O anda ölebilirdi.

ve her şeyi yaşadığından emin bir şekilde gülümseyerek gitti. Ve sonra yükselen gerilim, bir oku serbest bırakan bir yay gibi aniden kırıldı, ancak bu ok serbest bırakıldığında patladı, vücudunu ve zihnini paramparça etti ve ölüyormuş gibi çılgılık atmasına neden oldu. Bu çılgılık kesinlikle evdeki herkesi odaya çekti, eğer o sırada pilavı kemirmiyor olsaydı ve sesi **bastırmak** için **pilavı** yüzüne tamamen kapatacak kadar sağduyulu olmasaydı.

Sona erdiğinde Lisa kendine geldi ve yatakta gevşek bir şekilde yattığını, Robert önce titreyen kalçalarından birine sonra diğerine öpücükler kondururken pilavın başını örttüğünü gördü. Bir süre sonra Robert'ın vücudunun üzerinde hareket ettiğini fark etti ama yüzünü örten örtüyü bile kaldıramayacak kadar bitkin düşmüştü. Örtüyü kaldıran o oldu.

Tamamen erkeklere özgü bir memnuniyet gülümsemesi adamın dudaklarını kapladığında, Lisa da alaycı bir şekilde gülümsemekle yetindi. Adamın bu kibirli gülümsemeyi hak ettiğini kabul etti ve ellerini başına götürüp onu öpmek için kendine çekecek gücü buldu. Lisa bunu bir minnettarlık ve takdir öpücüğü olarak düşünmüştü ama öpücük bir şekilde daha fazlasına dönüştüğünde ve adamın içinde biriktirdiğini düşündüğü ateş aniden yeniden alevlendiğinde inledi ve beli büküldü.

Tanrım, içinde zerre kadar tutku kalmadığını düşünmüştü ama kalmıştı ve adam onları hızla yeniden canlandırdı. Öpücüğünün tutkusuyla neredeyse bir karşılık talep ediyordu,

ve Lisa ona verdi, o aşığı indirirken altında huzursuzca kıpırdandı. Kendisi.

Kendisine doğru sert bir şeyin bastırıldığını hissettiğinde, kolları adamın omuzlarına dolanırken bile içgüdüsel olarak bacaklarını adamın kalçalarına doladı. Ama adam onu öperken bu sertlik sadece tekrar tekrar ona süründü ve içindeki ateşin artmasına yardımcı oldu ve sonra öpüşmelerini keserek ağzını tekrar göğsüne götürdü ve aralarına uzanıp ona daha hassas bir şekilde sürtmek için kendini eline alırken kısa bir süre emdi. Bu onun inlemesine ve içindeki sıcaklık arttıkça başını yatakta çevirmesine neden oldu ve sonra onun kendisine doğru bastırıldığını hissetti ve adam tutuşunu bıraktı ve onun yerine onu öpmek için ağzını göğsünden çıkardı.

Lisa da onu öptü ama dikkati, içine biraz girdikten sonra tekrar biraz daha girmeden önce geri çekilen vücudunun ne yaptığındaydı. Bu tamamen yabancı bir duyguydu ve hoşuna gittiğinden emin değildi. Sadece garip hissettiriyordu. Sonra eli aralarından kayarak heyecanının merkezini buldu ve heyecan içinde zıplarken inledi ve bacaklarını onun etrafında sıktı. Adamın verdiği zevkle dikkati dağılan kadın, içgüdüsel olarak kalçalarını hareket ettirmeye ve okşamaya doğru bastırmaya başladı. Sertlik onu ite ite daha fazla sahiplendi ve sonra eli aniden onu terk etti, böylece kendini yatağa destekleyebildi.

Lisa şaşkınlık ve hayal kırıklığı içinde gözlerini açtı ve sonra adam aniden ileri atılınca şok içinde nefesini tuttu. Bu sefer geçici bir gevşeme yoktu, ama onu tam anlamıyla içine batıran **dolgun** bir dalma vardı.

Bir an için ikisi de dondu kaldı. Lisa'nın neden onun durakladı, ama parçalayıcı acının ve kanın içinden akmaya başlamasını bekliyordu. Ancak bu hiç gelmedi. Hafif bir sıkışma ve vücudu bu garip saldırıya uyum sağlamaya çalışırken garip bir gerilme hissi dışında ... biz, gerçekten hiç acı yoktu. Ve **bilebildiği** kadarıyla aniden kan fışkırmıyordu ... düşünmüyordu.

"Lisa?"

Gözlerini kırıştırarak açtı, ancak o zaman gözlerini sımsıkı kapalı tuttuğunu fark etti. Robert ona bakıyordu, sanki acıyı çeken kendisiymiş gibi görünüyordu. Yüzü acı çekiyormuş gibi buruşmuştu, gözleri ona bakarken sadece yarıklar halindeydi. Kitapların hiçbirinde erkeklerin ilk kez acı çektiğinden söz edilmemişti, diye düşündü şaşkınlıkla.

"Haklı **mıyım**?" diye hırladı.

Kararsızca başını salladığında, rahatlama yüzüne vurdu ve sonra onu öpmek için başını eğdi ve vücudu tekrar hareket etmeye başladı, yumuşak bir şekilde geri kaymadan önce ondan kısmen çekildi. Lisa tekrar öptü ve adam hareket ettikçe onun altında biraz kıpırdandı ve eğer kendini öyle konumlandırırsa, adamın heyecanının yumruğuna sürtünerek o lezzetli heyecanı tekrar uyandırdığını fark etti. Adam daha hızlı hareket etmeye başladığında, itişleri daha talepkâr hale geldiğinde, bacaklarını adamın etrafından çözdü ve kalçalarını onun itişlerini karşılamak için yükseltmek için topuklarını yatağa itti. Dalgalara biniyor, tekrar kıyıya doğru çarpıyor, vücudu titriyordu

ve zevk patlamasına doğru gerilirken titriyordu.
geleceğini biliyordu.

O an geldiğinde Robert onu neredeyse şiddetle öpmek için başını eğdi ve çılgınlığını ağzının içinde yakaladı. Bir kalp atışı sonra, soluk soluğa bir zevk çılgılığıyla ağzını yırttı ve vücudu öne doğru atılırken başını arkaya attı ve ikisi de serbest bıraktığı dalgaları sürerken onu yerinde sabitledi. Birkaç dakika sonra adam onun üstüne yığıldı, sonra sırt üstü yattı, onu da yanına aldı ve Lisa ona yaslandı, tamamen tükenmişti, göz kapakları kapanmıştı.

Lisa aniden uyandığında ne kadar uyuduğundan emin değildi. Onu neyin uyandırdığından bile emin değildi ama kendini yatağında Robert'ın yanına kıvrılmış **halde** buldu. Başını **dikkatlice** kaldırarak yüzüne baktı ve onun ölü gibi uyuduğunu, gözlerinin kapalı olduğunu ve ağzının hafif horultular yaymak için kısmen açık olduğunu görünce gülümsedi.

Belki de onu uyandıran buydu, diye düşündü Lisa onun rahatlamış yüzüne bakarken eğlenerek. Uyurken çok huzurlu görünüyordu, hayatın hiçbir endişesi onu rahatsız etmiyordu, diye düşündü ve her zaman böyle huzurlu olmasını diledi. Ama tabii ki bu pek mümkün değildi. Özellikle de Suzette, Christiana, Richard ve Daniel onları "yakalamak" için döndükten sonra. O zaman çok öfkelenenecekti. Ya da itibarı için endişelenecekti. Ya da her ikisi de. Bunun kasıtlı bir tuzak olduğunu anlamadığı sürece muhtemelen onu suçlamayacaktı. Ama hiç istemediği halde onunla evlenmeye zorlanmasına içerlerdi.

mutluluk verici bir durum.

Bu düşünce dikkatle ondan uzaklaşmasına neden oldu ve sırtüstü yattı, adamın kokusu ve vücudunun hissi dikkatini dağıtmadan düşünmek istiyordu. Ama bu hareket adamın kokusunu **yok** etmedi. Parfüm gibi üzerine sinmişti. Eau de Lord Langley. Onu vücudu ve kokusuyla işaretlemişti. O artık onun olmuştu. Ne yazık ki evlenmek istemiyordu.

Bu tatsız düşünce karşısında yüzünü buruşturan Lisa tavana baktı ve ışığın tavanda nasıl titrediğini görünce kaşlarını çatı. Bu da bakışlarını komodinin üzerindeki muma çevirmesine neden oldu. Görünüşe göre kusurlu bir mumdu, fitili tam ortalanmamıştı. Alev bir tarafı yakmış, diğer tarafın etrafında eriyen ve dibinde biriken küçük bir balmumu dağı bırakmıştı. Işık kendi balmumu tarafından boğulmak üzereydi ... ve sonra diğerleri gelecek, onları burada yakalayacak ve Robert'ın ondan dürüst bir kadın yapmasını isteyeceklerdi.

Ki bunu yapacaktı. Lisa bundan bir an bile şüphe etmedi. Ama bunun için ondan nefret de edecekti. Ya da en azından ona kızacaktı. Günlerinin geri kalanında bunun için onu suçlayacaktı.

Lisa buna dayanabileceğini sanmıyordu. Ve aslında onu bu şekilde kazanmak istemiyordu. Onunla evlenmek istemesini istiyordu. Ona güvenmesini istiyordu. Onunla görev icabı evlenmesini ve sonra da sürekli onu izlemesini, kendisine ihanet etmesini beklemesini istemiyordu. Hayat bu şekilde çekilmez olurdu. Başka bir yolu olmalıydı.

Mum söndüğünde bu düşünce henüz aklına gelmemişti.

son titreşimini yaptı ve söndü.

On İkinci Bölüm

Kapının açılma sesi ve karanlık odada bir ışık sıçraması Robert'i uykusundan uyandırdı ve uykulu gözlerle gözlerini kırıştırmasına neden oldu.

"Burası çok karanlık, Chrissy. Dur şuradan bir mum getireyim," dediğini duydu ve bu sözler nedense birden Lisa'yı hatırlamasına neden oldu. Panik içinde kükreyerek yatağın diğer tarafına baktı ama karanlıkta onu **göremedi** ve sonra Suzette elinde bir mumla yeniden ortaya çıktı ve her şeyi gözler önüne serdi; kendisi ve Christiana **hala** kıyafetleri içindeydi ve yanındaki boş yatak.

Robert boş gözlerle Lisa'nın olması gereken yere baktı ve sonra yarı yolda duraklamış olan Suzette ve Christiana'ya döndü

yatağa.

"Merhaba," dedi güçsüzce ama Lisa'nın nerede olduğunu ve ne zaman gittiğini anlamaya çalışırken zihni hızla çalışıyordu. Daha sonra uyuyakalmamalıydı. Kendini uyanık tutmalı ve onunla konuşmalıydı. Onu mahvetmişti. Artık evlenmek zorundaydılar. Başka seçenekleri yoktu.

Christiana bir süre durakladıktan sonra, "Biz de ba l'dan yeni döndük ve sizi kontrol edelim dedik," dedi.

"Evet," dedi Suzette, aniden tekrar ilerleyerek. "Gecen nasıl geçti?"

"Kendimizi iyi hissediyor **muyuz**?" Christiana, Suzette'i neye karşı uyardığından emin olmasa da ona uyarıcı bir bakış fırlatarak sordu.

"Evet," dedi iç çekerek ve yatakta arkasına yaslandı. Harika bir gece geçirmişti ve yarısından kaynaklanan hafif bir hassasiyet dışında kendini kesinlikle ... harika hissediyordu. Muhtemelen yaralanmadan sonra bu kadar erken kendini zorlamamalıydı,

Ama Morgan'ın o lanet elbisesinin içindeki Lisa karşı konulmazdı.

Suzette son olarak, "İyiyiz," dedi, ama sesi

Her şeyden çok sinirlendi ve aniden kapıya doğru döndü, mumu da yanında götürdü.

Christiana dudağını ısırды ve kız kardeşinin ardından baktı, sonra mum ışığının parıltısına aldırmadan geri çekilmeye başladı. "Bırakalım da uyu o zaman. Sadece seni kontrol etmek istedik."

Robert başını salladı ama kadınlar kapıya ulaştığında, "Saat kaç?" diye sordu.

Nedense bu soru ikisini de duraksattı ve

Bir bakış alışverişinde bulunduktan sonra Christiana, "Henüz gece yarısı değil," dedi. "Bu oldukça erken," diye yorum yaptı. Genellikle daha çok

Daha sonra, bazen şafağa kadar ve hatta daha da ötesinde, ama Christiana'nın çocuklu olmasının her zamanki düzenlerini biraz etkilediğini varsayıyordu. "Evet, son zamanlarda yaşadığımız heyecandan sonra biraz yorgun ve keyifsiziz. Sonra sen ve Lisa için endişelendik.

Erken ayrılmaya karar verdik," diye açıkladı Christiana.

"Oh," diye mırıldandı, Lisa'nın uyanıp gitmesinin iyi olduğunu düşünüyordu. Evlilik artık kaçınılmaz olsa da, Lisa'nın onun yatağında yakalanma utancını yaşamak zorunda kalmamasına sevinmişti.

"O halde iyi geceler Robert," dedi Christiana usulca ve sonra kapı kapanarak onu yine karanlıkta bıraktı.

İç çekerek yatağa geri yerleşti ve yapılması gerekenleri düşünürken gözlerini üstündeki karanlığa dikti. İlk iş olarak Lisa'yla konuşmalı ve onunla evlenme kararını ona söylemeliydi. Hiç şüphesiz minnettar olacak ve biraz ağlayacaktı, sonra da ona hemen Gretna Green'e gitmeleri gerektiğini söyleyecekti. Dikkatli davranmamış, geri çekilmeyi ya da hamile kalmasını önlemek için herhangi bir tedbir almayı düşünmemişti bile. Şu anda Langley'nin varisini taşıyor bile olabilirdi. Gretna Green'e yapılacak hızlı bir gezinti, küçük bir skandal yaşanmamasını sağlayacaktı. Ayrıca bu, onun sıcak ve ıslak bedenine tekrar gömülmek için beklemek zorunda kalmayacağı anlamına da geliyordu.

Lanet olsun, Lisa bir erkeğin isteyebileceği kadar duyarlı davranmıştı;

kıvranıyor, inliyor, sızlanıyor ve vücudu ağlarken bile haykırıyordu. ona yaptıklarından dolayı zevkten ağılıyordu. Bir gün ona bir başkasıyla ihanet edebilirdi, ama evlilik yatakları o zamana kadar kesinlikle bir zevk olacaktı. Daha sonra çekeceğimiz acılara ve ihanetlere değer, diye düşündü Robert alaycı bir tavırla. Tek yapması gereken, kadının bir gün ona ihanet edeceğini ve bir başkası için kıvranacağını, inleyeceğini, sızlanacağını ve ağlayacağını, vücudunun bir başka erkeğin üzerinde zevkten ağlayacağını aklından çıkarmamasıydı. Bunu aklından çıkarmaz ve **yapabiliyorken** onun tadını çıkarırsa ... belki de ona ihanet ettiğinde o kadar da kötü olmazdı.

Kulağına yumuşak bir ses geldi ve Robert dikkat kesilerek sesin nereden geldiğini ve ne olabileceğini anlamaya çalıştı. Sesin yatağın altından geliyor gibi görüldüğünü fark etti ve etrafına bakmak için doğrulup oturdu.

Ay ışığı açık perdeden içeri süzülüyordu ve gözleri şekilleri ve gölgeleri seçebilecek kadar alışımtı. Ama yatağın yanında aniden beliren küçük bir şekil gözlerini inanamayarak açtı. Bu şekil ayakta durmak için yer değiştirdiğinde ve onun bir kadın olduğunu fark ettiğinde gözleri daha da açıldı.

"Lisa mı?" diye fısıldadı inanamayarak.

"Şşşt. Seni duyacaklar ve geri gelecekler," diye tısladı, elinde bir şey oynatıyordu. Cübbesi, onu üzerine çekip kemerini bağladığında fark etti.

"Yatağın altında ne yapıyordun?" diye sordu hayretle.

"Ne yaptığımı sanıyorsun Robert?" diye sordu alçak sesle.

kızgınlığını dile getirdi. "Christiana ve Suzette'in konuştuklarını duydum. Bu yüzden saklanmak için yatağın altına girdim."

"Neden?" diye sordu boş boş.

"Neden?" Lisa inanamayarak yankılandı. "Senin yatağında yakalanmayayım diye tabii ki. Tanrı aşkına, ortalık ayağa kalkardı, sen de benimle evlenmek zorunda kalırdın ve- Robert Langley, gülüyor musun?" diye sordu inanamayarak.

"Gel buraya," dedi kıkırdamalar arasında ve onu yatağa çekmek için elinden tuttu. Kız dengesini kaybettiği için yatağa düştü ama adam bunu ve kızın aceleciliğini görmezden gelerek kollarını ona doladı ve yatağa doğru sürükledi: "Beni korumaya çalışman çok hoştu Lisa. Böyle bir durumda yakalanmanın utancını yaşamak zorunda kalmadığına sevindim ama sonuçta bunun bir önemi yok. Artık evlenmek zorundayız."

Lisa beklediği gibi sevinç çığlıkları atmadı ya da minnettarlıkla kollarını ona dolamadı. Aslında, onu çok şaşırtan bir şekilde, kollarının arasında durgunlaşıp durgunlaşıyor gibiydi.

"Lisa?" dedi kararsızca ve sonra Lisa kucağından inip doğrulduğunda kaşlarını çatı.

"Benimle evlenmene gerek yok, Robert. Birlikte olduğumuzu kimse bilmiyor. Hiç olmamış gibi devam edebiliriz," dedi ve ayağa kalktı.

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla ve sonra gölgesi yatağın etrafından dolaşp ona doğru yöneldiğinde onu durdurmak için yatağa doğru hamle yaptı.

Kapıya. Kolundan tutarak onu durdurdu ve içeri girdi onun önünde. "Bir dakika, lanet olsun. Bunun hakkında konuşmalıyız."

"Konuşacak bir şey yok. Kimse bilmiyor ve ben de benimle evlenmen için. Her şey eskisi gibi."

"Öyle," dedi Robert acımasızca. "Lisa, şu anda bile benim çocuğumu taşıyor olabilirsin. Evlenmek zorundayız."

"Beni istemeyen, bana güvenmeyen ve bir gün ona ihanet edeceğimden emin olarak tüm hayatımızı birlikte geçireceğimiz bir adamla evlenmeyeceğim," dedi mutsuz bir şekilde. "Bu bir hataydı."

O zaman onun etrafından dolaşmaya çalıştı ama adam onu durdurmak için kolundan yakaladı.

"Lisa," diye başladı ama sonra durakladı, ne diyeceğini şaşırmıştı. Onu kesinlikle istediğini söyleyebilirdi ama onun kastettiği bu değildi. Onunla evlenmek istemediğini kastetmişti ve çoğunlukla bu doğrudu. Kimseyle evlenmek istemiyordu. Ve haklıydı, tüm hayatlarını onun kendisine ihanet edeceğinden emin olarak ve bunun olmasını bekleyerek geçirecekti.

"Uyu Robert," dedi Lisa ve sesindeki hayal kırıklığı karşısında kaşlarını çattı, söylediği şeyi inkâr etmesini umduğundan şüpheleniyordu. Öyle olsaydı, **gerçekten** inanmamış olsa bile, pes edip onunla evlenebilirdi. Ama şimdi bile ona yalan söylemeye cesaret edemiyordu.

"Sabah ikimiz de dinlendikten sonra konuşuruz," dedi sessizce ve bu sefer onun etrafında hareket ettiğinde, ona izin verdi. Sadece gitmesine izin verdi.

"Yatağın altında saklanıyordum da ne demek?" Suzette tersledi.

Lisa kız kardeşinin kızgınlığı karşısında içini çekti ve salondaki diğer üç kişiye baktı: Christiana, Richard ve Daniel. Robert'ın odasından çıkıp kendi odasına girdiğinde Suzette ve Christiana'yı Bet'i sorgularken ve nerede olduğunu anlamaya çalışırken bulmuştu. Üç kadın da onu görünce rahatlamıştı. Bir şeylerin ters gittiğinden, talibinin bir şekilde onu ele geçirip götürdüğünden endişelenmeye başlamışlardı. Lisa içeri girdiğinde adamların onu aramasını sağlamak için bağırıp çağırmaya bağlamak üzereydiler. Bunun yerine, sorular sorarak ileri atıldılar ve Lisa, Robert'ın duymasından korktuğu için onları susturduktan sonra, onu erkeklerin katıldığı salona sürüklediler.

Büyük planlarında neyin yanlış gittiğini öğrenmek için.

"Ne diye saklanıyordun ki?" Suzette şimdi inanamayarak sordu. "Bu işin bütün amacı buydu. Onun yatağında yakalanman gerekiyordu, böylece seninle evlenmek zorunda kalacaktı."

"Evet, biz ..." Lisa kaşlarını çatı ve başını salladı. "Belki de bunun işe yaramayacağına karar verdim."

"Tabii ki işe yarardı. Onunla yattın mı?" Suzette kaşlarını çatarak sordu. "Yatmadın mı?"

Lisa'nın cevabı, kendisini tepeden tırnağa kapladığına emin olduğu bir kızarıklık oldu.

Suzette içini çekerek "Öyle yaptın," dedi ve koltuğuna geri yaslandı

başını sallayarak. "Bunların hiçbirini anlamıyorum. Bizim bir Plan yürürlükteydi. Sen onunla yatacaktın, biz de seni yakalayacaktık. Planın bize düşen kısmına sadık kaldık. Mekândan saatler önce ayrıldık ve dışarıdaki vagonlarda oturup mumun sönmesini bekliyorduk. Bu çok uzun sürdü ve çok sıkıcı bir işti," diye sinirli bir şekilde belirtti. "Ama sonunda söndü ve biz **de** şok olmaya ve dehşete kapılmaya hazır bir şekilde oraya gittik, ama onu yatakta tek başına bulduk ... ve şimdi sen orada olduğunu, yatağın altında saklandığını mı söylüyorsun? Aklından ne geçiyordu?"

Lisa tereddüt etti ve sonra ağzından kaçırdı: "Benimle evlenmeye zorlanan ve bu yüzden hayatının geri kalanında bana kızacak bir koca istemiyorum. Tüm evlilik hayatımızı benden şüphe ederek ve onu başka biriyle aldatmamı bekleyerek geçirecekse Robert'ı da istemiyorum. Buna katlanamam."

"Ah, Lisa," dedi Christiana sempatik bir sesle ve kendi sandalyesini bırakıp ona sarılmak için oturduğu kanepeye doğru ilerledi. "Anlıyoruz, canım."

"Biz de öyle," diye homurdandı Suzette. "Aptallar birbirlerini seviyor. Bunu herkes görebilir. Ama bu gidişle asla bir araya gelemeyecekler."

Daniel onun memnuniyetsiz sözlerine kıkırdadı ve oturduğu sandalyenin koluna oturup kolunu onun omuzlarına doladı. "Çok romantiksin, aşkım."

Daniel onlara bir öpücük kondururken Lisa şaşkınlıkla onlara baktı.

Suzette'in alnı. Kız kardeşinin söylediği şey
En azından bir romantğin sözlerine benziyordu. Adam ne
düşünüyordu?

"Ne yapmak istiyorsun?" Richard sessizce sordu, Christiana'yı
kanepeye yatırıp diğer tarafına yerleşirken bakışlarını ona doğru çekti.

"Bilmiyorum," diye yorgunca itiraf etti. "Keşke beni sevseydi."

"Seviyor," dedi Suzette bıkkınlıkla.

"Aşk güven gerektirir Suzette," dedi Lisa ciddiyetle. "Ve Robert'ın
çocukluğunu atlatana kadar kimseye güvenebileceğini ya da dolayısıyla
sevebileceğini sanmıyorum."

"Ama-"

"Daniel'a güveniyor musun?" diye sordu hemen.

Suzette hayretle, "Elbette," diye cevap verdi. Lisa
başını salladı. "Peki sana güveniyor mu?"

Suzette hiç tereddüt etmeden, "Evet," dedi ve Daniel ona sarılıp,
"Hayatım pahasına," diye mırıldandı.

Lisa Daniel'ı görmezden geldi ve Suzette'in bakışlarıyla karşılaştı.
"Daniel her zaman göz ucuyla seni izlese ve bir şekilde ona ihanet
etmeni beklese ne kadar mutlu olurdu?"

Suzette bu fikir karşısında kaşlarını çattı ve sonra içini çekerek,
"Doğru," dedi.

"Lisa," dedi Christiana çekingen bir tavırla, bakışlarını onun
üzerine çekerek. "Bu durumda onunla evlenmek istemeyebileceğini
anlıyorum. Ama şimdi bir çocuğun olabilir. Ve kesinlikle o çocuk

hak ediyor-"

"Eğer çocuğum olursa evlenirim," dedi basitçe. "Ama öyle ya da böyle öğrenene kadar ..." Omuz silktili ve ayağı kalktı. "Çok yorgunum. Sanırım yatmaya gideceğim. İyi geceler."

O çıkarken oda sessizdi ama kapıyı kapatır kapatmaz endişeli seslerin mırıldanmaya başladığını duydu. Şimdi onun için endişeleneceklerdi ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Robert'la evlenmeyecekti. Bu gece çok güzeldi, asla unutamayacağı bir deneyimdi. Ama hayatını ona güvenmeyen ve ona kızan bir adamla geçirmeyecekti.

Lisa keşke bunu bu gecedan önce fark etseydi diye düşündü. Onunla asla yatmazdı ve iş o noktaya gelirse başka biriyle evlenerek nelerden vazgeçeceğini bilirdi.

"Sana okuyayım mı?" Charles sordu. "Yoksa sen mi bana okuyacaksın?"

Lisa gözlerini Robert'a diktiği yerden çekti ve soruya hafifçe gülümsedi. "Neden sırayla okumuyoruz? Sen başlayabilirsin, birkaç sayfa sonra ben devralırım."

"Pekâlâ," dedi Charles memnuniyetle ve Lisa için getirdiğı kitabı alıp arkasına yaslandı. İlk sayfayı açarak yüksek sesle okumaya başladı ve Lisa bakışlarının tekrar Robert'a kaydığını fark etti. Robert açıklığın karşı tarafındaki bir ağacın altında oturmuş, onlara soğuk soğuk bakıyordu.

Bu gezinin başından beri ona ters ters bakıyordu. Onunla evlenmeyi reddetmesini kabul etmemiş gibi görünüyordu.

Yıllarca ona hayranlık duyduktan sonra beklediği şeyin bu olmadığını düşündü. Lisa, eğer ona fırsat verseydi, bu sabah onu bir köşeye sürükleyip kendisiyle evlenmesini isteyeceğinden şüpheleniyordu. Ancak ona bu şansı vermemişti. Sabah odasında **kalmış**, ondan kaçmak için kahvaltısını orada yapmış ve ancak hizmetçilerden biri gelip Lord Findlay'ın onu pikniğe götürmek için geldiğini söylediğinde aşağı inmişti.

Lisa merdivenlerden indiğinde Charles ön kapıda bekliyordu ve Robert da ona ters ters bakıyordu. Lisa Robert'ı görmezden gelmiş, Lord Findlay'e gülümsemiş ve kendisini arabasına kadar geçirmesini rica etmişti. Robert onları arabadan indirip atına bindirdiğinde **hiç** şaşımamıştı. Hayvan onu bekliyordu, eyerlenmişti ve onlara eşlik etmeye hazırды.

Lisa o zamandan beri onu görmezden gelmek için elinden geleni yapmıştı ama her geçen an onun öfkesinin kafasının arkasını yaktığını hissederken bu çok zordu. Teklifini reddettiği için, söz verdiği gibi bugün onunla konuşmadığı için ve hiç şüphesiz Findlay'le pikniğe gittiği için kızgındı. Ama başka ne yapacağını bilmiyordu. Onunla evlenemezdi, bu haliyle evlenmeyecekti ve bu konuda onunla konuşması da bir şeyleri değiştirmeyecekti. Bu pikniğe gelince, Pembroke'un gezisindeki saldırıdan ve her şey olup **bitmeden** önce bunu kabul etmişti. Bu kadar geç bir tarihte reddetmek kabalık olurdu.

"Belki buradan devam edebilirsiniz."

Lisa tekrar Lord Findlay'e baktı ve onun verdiği kitabı aldı.

sonra iki sayfaya boş gözlerle baktı. Kadın söylediği tek bir kelimeyi bile duymamıştı ve nerede bıraktığından ya da nereden başlaması gerektiğinden emin değildi.

"İşte," diye mırıldandı Findlay, sağ taraftaki sayfanın üstünü işaret ederek.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve okumaya başladı. Kelimelere konsantre olmak zorunda kalan Lisa'nın dikkati Robert tarafından dağıtılamadı ve Lisa kendini rahatlatırken ve hikâyeye dahil olurken buldu. Kendini hikâyeye o kadar kaptırmıştı ki, Robert konuşana kadar üzerine düşen gölgenin sadece güneşi engelleyen bir bulut olmadığını, Robert'ın tepesinde dikildiğini fark etmedi.

"Geç oluyor."

Bu sözler üzerine gözlerini kırıştırıp başını kaldırdı ve sonra kaşlarını çatarak etrafına bakındı, güneşin gökyüzünde alçakta olduğunu görünce şaşırdı. "Oh," diye mırıldandı. "Evet, tabii ki."

Başını sallayarak döndü ve atının otladığı ağaca doğru yürüdü, Lisa da Charles'a özür dileyerek gülümsedi. "Sanırım geri dönmeliyiz lordum. Ama bu güzel zaman için teşekkür ederim. Piknik çok **lezzetliydi** ve gerçekten de bu harika bir hikâyeye."

"Evet, öyle," diye alaycı bir ifadeyle kabul etti, ayağa kalktı ve kalkmasına yardım etmek için ona elini uzattı. "Anlatımınızdan oldukça keyif alıyordum. Karakterlere kişilik kazandırmak için çok hoş bir yönteminiz var."

"Oh, teşekkür ederim," diye mırıldandı, hafifçe kızararak.

"Bana teşekkür etmeyin. Bu gerçeklerden biraz daha fazlası. Umarım bir sonraki buluşmamızda yerimizi ayırır ve hikayeye devam edersiniz. I

Sen okumasaydın bu kadar keyif alacağımı sanmıyorum."

"Oh, çok nazıksınız," dedi Lisa, gururu okşanarak. Lisa daha sonra etrafına bakındı, pikniklerinin çoktan paketlenildiğini ve katlanıp kaldırılacak sadece battaniyenin kaldığını görünce şaşkınlıktan gözleri büyüdü.

"Sen okurken ben de ortalığı biraz topladım," dedi eğilerek battaniyeyi alıp katlamak için. "Hikâyeye o kadar dalmıştın ki fark etmedin bile."

"Oh," diye mırıldandı ve sonra gülerек tekrarladı, "Biz, iyi bir hikaye."
"Aynı fikirdeyim ve ikimizin de aynı kitap zevkine sahip olması beni memnun ediyor," diye yorumladı, sonra battaniyeyi kolunun üzerine serdi ve ellerini ellerinin arasına almak için yaklaştı. "Geceleri ateşin başında bana kitap okuyan bir eşe sahip olmak güzel olurdu."

Lisa'nın gözleri hafifçe büyüdü ve sonra kafasını eğdi, içinde bir şaşkınlık vardı. "Kulağa hoş geliyor."

"Öyle değil mi?" diye kabul etti. "O kadar wi-"
"Yağmur yağmaya başlayacak," diye araya girdi Robert hızla, aniden yanlarında belirdi ve Lisa'nın kolundan tutup atına doğru sürükledi. "Benimle birlikte geri döneceksin. Bir arabanın **trafikte ilerlemeye çalışmasından** daha hızlı olur."

Lisa omzunun üzerinden Lord Findlay'e özür dileyen bir bakış attı ama itiraz etmedi. Robert'ın sözünü kestiği sorunun "O eş olur muydun?" olduğundan oldukça emindi ve buna ne diyeceği konusunda en ufak bir fikri yoktu. Lisa aslında Robert'ın

Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Anlamak için ne istediğini anlamıştı. Robert'tan umudunu kestiğini ve bir koca aradığını düşünmüş, sonra onu sevmeye karar vermiş, sonra da onu kendisiyle evlenmeye zorlama planını uygulamaya koymuş, ancak onu bu şekilde istemediğine karar vermişti. Şimdi ne istediğini bilmiyordu.

Robert ata binip arkasından kendisine yardım ederken Lisa bunun tam olarak doğru olmadığını kabul etti. Robert'ı istediğini biliyordu. Sadece evliliğe zorlanacaksa ve kendisine güvenmiyorsa onu istemiyordu. Ve onu elde etmesinin tek yolu da bu gibi görünüyordu. Peki ona sahip olamayacaksa, onu en çok ne mutlu ederdi? Hayatının geri kalanında yalnız yaşayıp Robert'la geçirdiği tek gecenin anılarıyla hayatta kalmak mı? Ya da başka biriyle evlenip en azından geceleri ateşin başında kitap okuyarak, rahatça sohbet ederek ve çocukların dikkatini dağıtarak sıcak ve dostane bir evlilik mi?

Robert, "Kollarını belime dola," diye emretti ve bineğini hareket etmeye zorlamadan önce onun bunu yapmasını bekledi.

Açıklıktan çıkıp parkın içinden geçerek konağa doğru ilerlerken sessizdiler. Lisa sadece onun arkasında oturuyor, kollarını onun beline doluyor, at sürerlerken nefesi onunkiyle eşleşiyordu. Ama onu ve **benini** hissetmek ona önceki geceyi hatırlatıyordu. Adamın tıraş **losyonunun** hafif kokusu gece boyunca onunla kalmış, rüyalarını adamın öpücükleri ve okşamalarıyla doldurmuştu. Uyanıp banyosunda bu kokuyu yıkadığı için üzgündü. Ama aynı zamanda rahatlamıştı da. Onun

koku, adamı düşünmemeyi imkansız hale getirmişti ve onu düşünmek ona bir çeşit işkenceydi.

Richard ve Christiana'nın oturduğu yola girdiklerinde yağmur yağmaya başlamıştı, bu yüzden Robert ön kapıda durup attan inip içeri girmesine izin vermeyince şaşırıldı. Bunun yerine, arazinin arka tarafına doğru devam etti ve durmadan önce oradaki küçük ahırların içine girdi. İkisi de duraksadı, ahır sahibinin aceleyle gelmesini bekledi. Bu gerçekleşmeyince Robert kaşlarını çattı ve "Harry burada olmamalı," diye mırıldandı.

Lisa kollarını adamın belinden çekerek, "Bu **benim** hakkım," diye mırıldandı. "Kendim de inebilirim."

"Sadece sıkı otur," dedi Robert, kızın **inmeye** çalışmasını engellemek için arkasına uzanarak. Sonra dizginleri bir eline geçirdi ve bir bacağına atın başının üzerinden geçirip hızla aşağı kayd. **Hafif** bir homurtuyla yere indi, ama kız iyi **olup** olmadığını sormadan, ona yardım etmek için kollarını kaldırdı.

"Peki ya yaran?" Lisa kaşlarını çatarak sordu. Rea ly, dün gece yarasına gereğinden fazla baskı yapmıştı. Ve bugün ata binmemesi gerekiyordu. Ama onu attan indirmek biraz fazla zorlamak gibi görünüyordu.

"*Şimdi* de yaram için mi endişeleniyorsun? Beni bir atın sırtında zıplattırken, senin ve Findlay'in **peşinden** koştururken endişeli görünmüyordun," dedi kuru bir sesle ve sonra elleriyle sabırsızca inmesini işaret etti.

Lisa bu kuru yorum için ona kaşlarını çattı ve

ama yere düştükten sonra mırıldandı: "Ben onu zorlamadım.

Bugün dışarı çıkman için."

"O zaman seni sürüklenmeye ve ırzına geçilmeye mi terk **etmeliydim**?" diye mırıldandı, atıyla ilgilenmek için döndü.

"Bu çok ironik. Beni ırzıma geçilmesinden koruyorsun," diye tersledi ve sonra kendi dilini ısırabilirdi. Kahretsin, bazen keşke konuşmadan önce düşünseydim diyordu. Robert'ın ne kadar **sert** ve **durgun** olduğunu fark eden Lisa mutsuzca içini çekti ve "Özür dilerim. Bu beklenmedik bir şeydi. **İsteksiz** değildim."

Robert cevap vermedi. Sadece atının eyerini çıkarmayı bitirdi ve hayvanı bir durağa götürmeden önce bir kenara attı.

Lisa, "Gerçekten çok üzgünüm Robert," diyerek alçaldı.

Adamın tek tepkisi bir fırça alıp atın sırtında sessizce gezdirmeye başlamak oldu; atın sırtını, kızgın olduğunu belli eden hızlı bir hareketle fırçalıyordu.

Gözlerini kırpıştırarak durumu hafifletecek bir yol düşünmeye çalıştı ama aklına hiçbir şey gelmiyordu. İçini çekti ve eve girme niyetiyle arkasını döndü. Adam soğuk bir tavırla, "Findlay'le evlenmiyorsun," dediğinde, kadın stanttan çıkmış kapıya doğru ilerliyordu.

Lisa durakladı ve şaşkınlıkla arkasına döndü. "Bana sormadı."

"Ben araya girdiğimde soruyordu," dedi sertçe, fırçayı bir kenara bırakıp stanttan çıkarken. "Ve onunla evlenmiyorsun."

"Robert, kiminle evleneceğim konusunda senin söz hakkın yok," dedi nazikçe.

"Bilmiyorum. Benim çocuğumu taşıyor olabilirsin."

Lisa bu sözler karşısında dudaklarını ısırdı ve sonra başını salladı.

"Bundan şüpheliyim. Eminim bir kere-"

"Bu sadece bir kez olur Lisa," dedi sabırsızca.

Lisa mutsuzca ayaklarının üzerinde kaydı. "O zaman tekrar sorarsa ya da sözünü kesmeden sormayı başarırsa, durumu açıklamak zorunda kalacağım ve eğer **hâlâ** benimle evlenmek istiyorsa-"

Robert sertçe, "O istiyor," diye araya girdi. "Seni istiyor."

"Bunu bilmiyorsun," diye itiraz etti kadın.

"Lisa, sen bakmadığın zaman, gözleri vücudunun üzerinde. Seni istiyor. İnan bana, o bakışı tanıyorum. Ben de sana aynı şekilde bakıyorum."

Kızın gözleri inanamayarak açıldığında, adam küfretti ve aralarındaki **küçük** mesafeyi kapattı. Bir dalga gibi kızın üzerine çullandı, kolları kızın etrafını sardı, dudakları kızın dudaklarına yapıştı ve ilerlemeye devam ederken vücudu kızın sırtına bastırıp onu zorladı.

"Robert," diye soludu Robert öpüşmelerine ara verip etrafına bakındığında ve sonra yönünü değiştirerek onu sağa ve boş bir sokağa götürdü. "Yapamayız-"

Adam stadın kapısını tekmeleyerek kapatıp onu samanlarla kaplı zemine indirdiğinde kadının sözleri bir solukta sona erdi. Sonra ağzı tekrar onunkini kapladı, her türlü protestoyu bastırdı ve protesto etme düşüncesini bile aklından uzaklaştırdı. Öpücükleri şarap gibiydi, onu arzuyla sarhoş ediyordu ve Lisa her türlü karşı koyma girişiminden vazgeçti.

iyi kız ve onu durdur ve kafasına yapıştı, ağzı onun altında talepkar hale geliyor.

Robert onun tepkisindeki ani değişim karşısında inledi ve ardından hemen elbisesinin üst kısmını çekiştirmeye başladı, şaşırtıcı bir hızla göğüslerini serbest bırakmayı başardı. Serbest kaldıkları anda, onlara sahip olmak için ağzını onunkinden ayırdı.

Adam önce bir göğsünü sonra da diğerini okşayıp ısırırken Lisa inledi, elleri adamın omuzlarında gezindi ve ceketini endişeyle çekiştirdi. Daha sonra adamın bacaklarından biri onunkilerin arasından kayarak göbeğine doğru bastırıldığında şaşkınlıkla nefesini tuttu. Ancak bu şaşkınlık çabucak geçti ve kendini kalçalarını onun kalçasına bastırmak için kaydırırken buldu, hem vücutlarının hem de kıyafetlerinin neden olduğu sürtünmenin tadını çıkardı. Kendi kalçasında bir sertlik hissettiğinde, bunun ne olduğunu anladı ve kalçasını bir yandan diğer yana ovuşturdu, emin değildi ama yaptığı şeyden zevk aldığı kadar onun da zevk alacağını umuyordu.

Lisa Robert'ın bundan hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyordu ama Robert aniden göğüslerinden vazgeçti ve neredeyse şiddet içeren bir öpücükle tekrar ağzını almak için ayağa kalktı. Lisa hemen Robert'ın giysilerini tekrar çekiştirmeye başladı, tenini kendi teninde hissedebilmek için onları çıkarmaya çalışıyordu ama Robert aniden bileklerini yakaladı ve başının üzerine kaldırdı, sonra bir eliyle onları orada tutarken diğer eliyle eteklerini yukarı çekti.

Lisa bir solukta ağzını kapadı ve ellerini telaşla çekiştirdi, adam eteklerini yukarı doğru iterken vücudu onun altında kıvranıyordu.

Bacaklar.

"Robert, lütfen," diye inledi ve sonra eli aniden bacaklarının arasına kayınca haykırdı.

Robert onun boynuna doğru mırıldanarak, "Tanrım, şimdiden ıslanmışsın," dedi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı utançla, bu da onu sadece güldürdü. Lisa onu neyin eğlendirdiğini anlamadı, ama bir sonraki anda bir parmağını içine kaydırırken umursamadı, dudaklarından bir "Oh Tanrım" zorladı ve onu okşamaya zorladı.

"Hassas mısın?" diye endişeyle homurdandı.

Lisa başını salladı, onun dokunuşu altında titrerken konuşmaktan acizdi.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı ve onu okşamayı bırakmak zorunda kalmadan aralarına uzanmak için ellerini serbest bıraktı.

Lisa hemen adamın omuzlarını kavradı ve onun dokunuşuyla sarsılırken **kendini** tuttu, ama adamın eli aniden çekilip başka bir şey ona bastırınca kısa bir süre durakladı. Adam doğru açıyı bulduğunda nefesini tuttu ve sonra vücutları birleşirken uzun bir inilti çıkardı.

"Evet, lütfen," diye fısıldadı, bacaklarını onun kalçalarına dolayarak. Adam hızlı ve sert bir öpücükle tekrar dudaklarına yapıştı. Sonra ayağa kalktı, ayak bileklerini yakaladı ve omuzlarına kaldırdı, böylece kalçalarını tutabilir ve ona vurabilirdi.

Lisa şaşkınlık içinde ona baktı, bu yeni durum karşısında şok olmuştu.

pozisyonunu aldı. Sonra gözlerini kapadı ve bir inilti olarak dudağını ısırdı. Ellerinden biri bir göğse uzandı. Diğer, kendini içeri ve dışarı iterken bile onu tekrar okşamak için aralarına kaydı.

Ne kadar hızlı ve öfkeli başladıysa, o kadar çabuk bitti. Birkaç dakika içinde Lisa samanların içinde kıvranıyor ve zevk patlamasıyla haykırıyordu. Bu kez gecikme olmadı ve Robert da o puslu patlamada ona katıldı, kendi çılgılığı da onunkine karıştı. Zevkleri sona erdiğinde Lisa umutsuzca Robert'ın kollarına sarıldı ve Robert da onun üzerine uzanmak için kendini alçalttı. Orada sadece bir an kaldı, ağırlığı hoş bir okşamaydı, sonra onu da yanına alarak samanların üzerine sırtüstü uzandı.

Robert ona yakın durmayadevam etti ve rahatlamadan önce başının tepesine birkaç öpücük kondurduğunu hissetti. Birkaç dakika sonra nefes alıp verışı yavaşladı ve Lisa onun dün gece olduğu gibi yine uyuyakaldığını anladı. Lisa o zaman uykusunda ona katılmıştı ama şimdi katılmıyordu. Ahırda bu şekilde yakalanmayı göze alamazlardı. Adamın kucağından inerek doğruldu ve etrafına bakındı; içinde bulundukları ortamı incelerken o naif, genç, romantik Lisa'nın nereye gittiğini merak ediyordu. Az önce bir ahırda eteklerini savurmuştu. Harika. Üzücü olan şey, bunu kendinde bulamamasıydı.

pişman olmak için. Çok iyi hissettirmişti.

İç çekerek eteklerini tekrar bacaklarından aşağı itti ve ardından göğüslerini elbisesinin içine sokarak ayağa kalktı. Adam ona hassas olup olmadığını sorduğunda gerçeği söylemişti. Hassas değildi.

ama şimdi biraz öyleydi ve bunun farkına varması yüzünü buruşturmasına neden oldu.

yüz. Ama bunun beklenen bir şey olduğunu düşündü. Vücudu böyle bir aktiviteye alışık değildi.

Lisa hızla eteklerini fırçaladı, üzerine yapışmış saman parçalarını temizledi, sonra saçlarını yokladı ve saç tellerini temizledi. Sonra kararsızca Robert'a baktı. Onu burada öylece bırakamazdı ama öte yandan o anda onunla konuşmak da istemiyordu. Robert, Findlay'le evlenemeyeceğini söyleyebilir ya da onunla hemen evlenmesi gerektiği konusunda ısrar edebilirdi ve şu anda bununla uğraşmak istemiyordu.

Bir süre tereddüt ettikten sonra stanttan indi ve açık olan ahır kapısına doğru ilerledi. Orada duraklayan Lisa arkasına baktı ve sonra yağmura doğru adım atıp kapıyı çarparak kapattı, olabildiğince gürültü çıkarmaya dikkat etti. Sonra bir boğum deliğinden baktı, Robert aniden ayağa kalkıp görüş alanına girince rahatladı. Gürültü işini yapmıştı. Uyanmıştı.

Aniden dönerek eve doğru koşmaya başlayan Lisa, mutfakta biriyle karşılaşma riskine girmektense Richard'ın ofisine açılan Fransız kapılarına yöneldi. Ama Richard'ı içeride, masasında otururken bulacağını hesaba katmamıştı.

Lisa aceleyle içeri girip kapıyı çarpınca bir an irkilerek başını kaldırdı, gözleri irileşti ve Lisa kısa bir süre durakladı, kendi gözleri de irileşti. Sonra mırıldanarak, "**Özür** dilerim," dedi ve aceleyle odadan çıkıp üst kattaki kendi odasına yöneldi.

On Üçüncü Bölüm

"Bu gece gelmek istemediğine emin misin?" Christiana Lisa'ya endişeyle bakarak sordu.

Lisa onun gözlerini kaçırarak, "Olumlu," diye güvence verdi.

Aslında bir yanı gitmek istiyordu, Robert'la konuşmak zorunda kalmaktan kaçınmak isteyen yanı. Ancak bir başka yanı, Lord Findlay'le dans etmek zorunda kalmaktan ve muhtemelen Lord Findlay tarafından evlenme teklif edilmekten kaçınmak isteyen yanı, kesinlikle gitmek istemiyordu. Şu anda bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kalmıştı. İki erkekten kaçıyordu.

Ne yazık ki Lisa evde kalarak Findlay'den uzak durabilirken, Robert biraz daha zor olacaktı. Odasında kalabilirdi.

Elbette, ama gelip onu taciz etmeyeceğinin garantisi yoktu.

Buraya. Ahırda düştükten sonra buraya geldiğinden beri üç kez kapısını çalmıştı. Her seferinde onunla konuşmayı reddetmişti ve onu Richard ve Christiana ile evde yalnız bırakmaktan başka yapabileceği pek bir şey yoktu. Yine de onlar olmadan bu kadar uzlaşmacı olamayacağından şüpheleniyordu.

Christiana son olarak, "Çok iyi," dedi ve kapıya doğru yürümek için döndü, ama sormak için durakladı, "Lord Findlay'e bir mesajınız var mı? Nerede olduğunuzu mutlaka soracaktır."

"Hayır," dedi Lisa iç çekerek. "Sadece **kendimi** iyi hissetmediğimi söyle. Daha da iyisi, yağmura yakalandığımı için öksürdüğümü falan söyle."

Christiana başını sallayarak arkasını döndü ve odadan çıktı.

O gider gitmez Lisa dönüp pencereden dışarı baktı, akli Robert'tan kaçmanın bir yolunu arıyordu. Robert'ın geleceğinden emindi. Muhtemelen Christiana ve Richard gider gitmez gelecekti ve Lisa'nın en son isteyeceği şey onunla yeni bir tartışmaya girmekti. Bu noktada adama karşı direnci neredeyse tamamen yok olmuştu. Onunla evlenme ve hayatının geri kalanında içinde uyandırdığı zevkin tadını çıkarma fikri cazip geliyordu. Onu endişelendiren bu tür seanslar arasındaki zamandı. Sessiz şüphe ve suçlamalarla geçen günler.

Lisa buna dayanamayacağını biliyordu. Belki de Madison'a, evine dönmesi gerektiğini düşündü birden. Evlenemezdi

Şimdi herkes. Erkekler eşlerinin düşünlerinde saf olmalarını isterlerdi. geceler, biraz kullanılmamış ve muhtemelen bekleyen. Bu düşünce yüzünü buruşturmasına neden oldu. Şimdi Robert'ın çocuğunu taşıyor olma ihtimali iki katına çıkmıştı. Bunu üç kez yapmak istemiyordu. Ama burada kalırsa, Lisa'nın bunun tekrar olacağından hiç şüphesi yoktu.

Tanrım, vücudu daha fazlası için tekrar acıkmıştı. Artık vücudu alınacak zevki tattığına göre, doymak bilmiyordu. Aniden dönerek Bet'e baktı.

"Geceyi burada benimle geçirmek istemiyorsan, şimdi gitmeni öneririm," dedi ve sonra dönüp pencerenin yanındaki sandalyeyi kapı ve kapıya doğru sürüklemeye başladı.

Bet'in gözleri büyüdü ve sonra kapıya yöneldi. "Bana ihtiyacın olursa aşağıda olacağım."

"Sabaha kadar sana ihtiyacım olmayacak," diye ona güvence verdi Lisa ve sandalyeyi kapı kolunun altına sıkıca sıkıştırmadan önce onun dışarı çıkmasını bekledi. Elinden geleni yaptığından emin olan Lisa dönüp pencereye doğru yürüdü. Kapı çalındığında orada bir dakikadan fazla kalmamıştı.

"Git buradan Robert," dedi sertçe.

"Konuşmamız gerek Lisa," dedi aynı kararlılıkla.

"İstemiyorum," diye karşılık verdi.

Bir an sessizlik oldu ve sonra kapı kolu döndü ama sandalye kapıyı kapalı tuttu. Ağır bir sessizlik oldu ve sonra Robert homurdandı, "Kapıyı kilitledin mi?"

"Hayır, altına bir sandalye sıkıştırdım," diye açıkladı. "Ben Seninle konuşuyorum, Robert. Sadece git buradan."

Lisa neredeyse nefesini tutarak bir süre bekledi, ama yanıt gelmeyince dikkatle kapıya doğru ilerledi ve dinledi. Ancak hiçbir şey duyamadı ve adamın **hâlâ** dışarıda olup olmadığını anlayamadı.

Lisa kaşlarını çatarak arkasını döndü ve odanın etrafına baktı. Sonra huzursuzca pencereye doğru yürüdü, ancak yarı yolda durdu ve sabırsızca yatağına doğru geri döndü. Önümüzdeki beş saati kafese kapatılmış bir hayvan gibi volta atarak geçirmeyecekti. Bu onu çıldırtacaktı. Uyuması, kitap okuması ya da başka bir şey yapması gerekiyordu.

Lisa düğünmenin de iyi olacağını kabul ediyordu ama döndüğünden beri bunu yapmaya çalışıyordu. Ancak ne yapacağını düğünmek yerine akli Robert'ta ve onun dün ve bugün kendisine yaptığı keyifli Çeylerdeydi. Richard ve Christiana'nın burada olmadığı bir zamanda bunu bir kez daha tekrarlamasını engellemek, yapmak isteyeceği son Çeydi.

Lisa iç geçirerek elbisesini hızla çıkardı ve yatağın ayakucuna bıraktı, ardından gecelik bulmak için göğsüne doğru ilerledi. Elbette ilk gördüğü şey Bayan Morgan'ın transparan geceliği idi. Lisa, katlanıp sandığın içindeki giysilerin üzerinde duran geceliğe bakarken içini çekti. Bu lanet şeyi yakmak için Bet'e gitmesi gerekecek, diye düşündü ama zihni anılarla dolup taşarken uzanıp onu okşamaktan kendini alamadı.

Kafasını sallayarak içindeki görüntüleri çıkarmaya çalışan Lisa beyaz geceliğini kaptı ve doğruldu, sonra penceresi gümbürtüyle açıldığında bir solukla döndü.

"Robert?" dedi kadın şaşkınlıkla, adam kendini odaya atarken. "Bu da ne?"

"O pencereye daha iyi bir kilit takmamız gerekecek," dedi sakince, iki tarafı iterek kapattı ama yeniden kilitlemeye zahmet etmedi. Sallanıyordu ve kesinlikle kırılmıştı. Arkasına dönerek ekledi, "Ve kapıyı sandalyeyle sıkıştırman inanılmaz derecede aptalcaydı. Kapüşonlu adamın geri dönseydi, sana yardım etmek için içeri giremezdim."

"Her şeyden çok seni dışarıda tutmakla ilgileniyordum," dedi kuru bir sesle.

"Evet, biz ..." Yüzünü buruşturdu. "Bu pek işe **yaramadı**."

Gülünç derecede bariz olan bu iddia karşısında gözlerini kaçırıp ve gömleğindeki koyu lekeyi görünce duraksadı. Dudağını ısırarak titrek bir sesle "Bu kan mı?" diye sordu.

Robert önce yere, sonra da ona baktı ve bir eliyle hemen yeri kapattı. "Hayır. Buraya tırmanırken üzerime bir şey bulaşmış olmalı."

Lisa kaşlarını çatıp, ona inandığından emin değildi ama inanmak istiyordu. "Ağaçlara tırmanmamalısınız lordum. Yaranızı tekrar açarsınız."

"Ben iyiyim," diye güvence verdi ona, kapıya doğru ilerlerken. "Gidip gömleğimi değiştireyim." Sandalyeyi kaldırdı ve sonra ona ters ters baktı. "Yap

sandalyeyi değiştirmeyeceğim. Pencerenden tekrar tırmanacağım.
yaparsın."

Lisa yüzünü buruşturdu ama kısa ve keskin bir baş hareketiyle onayladı.

İç çekerek nefesini bıraktı, başını salladı ve kapıya döndü, ama sonra durakladı ve "Bet nerede?" diye sordu.

"Alt katta, neden?"

"Bana yardım **edeceğini** umduğum bazı tamirat işlerim var," diye mırıldandı ve odadan çıktı.

Lisa bir an kapalı kapıya baktı ve sonra aceleyle kapıyı açıp dışarı fırladı. . . ve neredeyse gömleğini çıkarmak ve yarasını incelemek için sargı bezini **çekip** almak için durmuş olan Robert'ı eziyordu.

Muhtemelen ne kadar hasar verdiğini kontrol ediyordur, diye düşünöü ve hemen gözlerini kaçırdı. "Odana git. Seni dikmesi için Bet'i göndereceğim."

"Hayır, bu doğru. Dikişlerimi patlatmadım. Sadece bir tanesini biraz yırttım. Temizleyip yeniden bandajlayacağım," dedi ve bandajı açtı. "Bet'i rahatsız etme."

"Kendini yeniden bandajlayamazsın, Robert. İzin ver-"

"Ben iyiyim," diye araya girdi ve odasına doğru döndü.

Lisa içgüdüsel olarak alçalmaya başladı ama Bet'in merdivenlerin başında belirdiğini görünce durakladı. Onun telaşlı ifadesinden endişelenen Lisa onu karşılamak için harekete geçti. "Bir sorun mu var?"

"Evet," diye mırıldandı Bet. "Sizi uyarsam iyi olur diye düşünöü. Handers'ın Cook'a Lord Langley'nin dışarı çıktığını gördüğünü söylediğini

Sana göz kulak olmakta bu kadar kararlı olduğü için bunu tuhaf bulmuştum. Ama

Sonra aklıma geldi ki, pencereden içeri girmek için ağaca tırmanmayı deneyebilir."

Lisa alaycı bir ifadeyle başını salladı. "Evet, haklıydın. Yaptı ve şimdi de dikişlerini attırdı. Biraz merhem getirebilir misin ve ..." isteğinin sonunun gelmesine izin verdi. Bet çoktan başını sallayarak dönmüş ve ihtiyacı olan şeyin peşinden gitmek için aceleyle yukarı çıkmıştı.

Yapacak başka bir şey bulamayan Lisa, Robert'ın odasının kapısına doğru ilerledi ve dikkatle içeri baktı. Onu hemen fark etti. Yatağın karşı tarafında, sırtı ona dönük bir şekilde oturuyordu. Eski bandajı çoktan çıkarmıştı ve şimdi kullanılmış bir bez parçasıyla göğsünü siliyordu.

"Robert, Bet'i bekle, o-"

"Bet'e ihtiyacım yok, ben iyiyim," diye mırıldandı ve yaptığı işe devam etti.

"Yaranın düzgün bir şekilde temizlenmesi gerekiyor. Merhem sürülmeli ve ardından yeni bir bandaj yapılmalı Robert. Bunu tek başına yapamazsın," dedi kararlı bir şekilde.

"Yapabilirim," dedi inatla ve Lisa başını salladı, sonra Bet bir leğen su, bir bez, merhem ve bandajlarla yanında belirince etrafına bakındı.

Lisa kenara çekildi ve hizmetçiye içeri girmesini işaret etti ama kan görme riskine girmektense kapının yanında kaldı.

Bet getirdiği eşyaları koymak için komodine doğru ilerlediğinde Robert sessizce, "Teşekkür ederim Bet," dedi. "**Ben** yaparım."

Bet tereddüt etti, ama bu kesinlikle bir kovmaydı, o yüzden döndü ve omuz silkerek Lisa'ya doğru döndü. Başka ne yapabiliirdi ki?

Hizmetçi gittikten sonra Lisa kapıyı kapattı ama yanında kalarak Robert'ın yarayı düzgünce temizlemesini ve merhem sürmesini sessizce izledi. Daha sonra kendini yeniden bandajlamaya çalıştığında başı belaya girdi. Bu tam da beklediği şeydi.

"Lisa?" dedi son olarak, birkaç dakika boyunca bezi bir kez olsun kendi etrafına sarmak için uğraştıktan sonra. "Yapabileceğini düşünüyor musun?"
?" Omzunun üzerinden özür **dileyen** kadına baktı.

Lisa bıkkınlıkla kıkırdayarak kapı çerçevesine yaslandığı yerden doğruldu ve odanın karşısına geçerek adamın önünde durdu, nazıkçe sana söylemiştim demedi. Göğsüne dolamayı başardığı tek bir sargı bezi, her ne kadar eğri büğrü olsa da, yarayı örtüyordu ve temiz, taze bir beyazdı, kan izi görülüyordu. Nefesini bırakarak sargı bezini ondan aldı ve "Kollar yukarı" dedi.

"Lisa," diye mırıldandı, onun yerine Lisa'ya uzanarak. "Findlay'le evlenemezsin."

"Konuşma Robert, sonu tartışmayla bitecek," diye uyardı. "Ama-"
"Bunu yapmak zorunda mıyım?" diye sordu tek kaşını kaldırarak. Bu tehdit onu susturdu ve arkasına yaslanmasını sağladı. Rahatlayan Lisa, temiz beyaz bezi hızla göğsünün etrafında gezdirmeye başladı.

"Çok **lezzetlisin**," diye mırıldandı Robert, kadın bandajı sırtına geçirirken, kollarını ona dolamış ve yüzünü

onun.

"Teşekkür ederim," dedi sert bir sesle, bandajı adamın etrafına dolayarak.

Tekrar ön tarafa.

"Ve sen çok güzelsin."

"Robert," dedi iç çekerek, elini tekrar sırtında gezdirmeye başlarken.

"Bu doğru," dedi basitçe. "İyi görünüyorsun, iyi hissediyorsun," diye ekledi, elleri omuzlarından aşağıya, kollarının üst kısmına ve sırtına doğru inerken, bandajı sırtının etrafından tekrar öne doğru getirdi.

"Robert." Bu kez onun adı bir yalvarış gibiydi ve kadın çabalarında durakladı, gözleri kısa süreliğine kapandı. Kollarının o hafif, neredeyse masum dokunuşu bile göğüs uçlarının sertleşmesine ve kalçalarının bir kıpırtıya karşı kenetlenmesine neden olmuştu.

"Beni istiyorsun," diye mınıldandı, öne doğru eğilip boynuna onu ürperten bir öpücük kondurdu. Sonra eli bir göğsünün üzerine geldi ve hafifçe sıktı. "Findlay"le evlenemezsin. O sana asla böyle hissettiremez."

Lisa başını güçsüzce salladı ve sonra bandajı tekrar göğsüne götürüp hızla kumaşın altına sıkıştırdı, adamın onu okşayışını görmezden gelmeye çalıştı ama bunu imkânsız buldu. Kız doğrulur doğrulmaz, diğer eli kalçalarının etrafından dolanarak elbisesinin içinden arkasını kavradı. Etine masaj yaparken ve yoğururken onu açık bacaklarının arasına doğru itmek için tutuşunu kullandı.

"Benimle evlenirsen bunu her gece yapabiliriz," dedi. sessizce, eli arkadan bacaklarının arasına daldı ve elbisesinin içinden onu okşadı.

Dudağını ısırarak Lisa, adamın omuzlarına yapıştı ve vücudu adamın yaptıklarının altında şarkı söylemeye başlarken gözlerini kapattı.

"Evlen benimle, Lisa."

"Kapa çeneni," diye mırıldandı ve onu öpebilmek için yüzünü ellerinin arasına alıp kaldırdı. Adam aniden dönüp onu yanındaki yatağa çağırdığında Lisa karşı koymadı ya da itiraz etmedi.

Bir kahkaha patlaması Robert'ı uyandırdı. Karanlığa doğru kaşlarını çatarak kısa bir süre dinledi, Christiana ve Richard'ın seslerinin yaklaştığını fark edince yavaşça rahatladı. Christiana'nın kendisini kontrol etmelerini önerdiğini duydu ve yanındaki yataktaki yumruya bakarken dudaklarında bir gülümseme hissetti ve sonra kapı açıldı, içeri ışık girdi ve yumrunun sadece yorganın bükülmüş hali olduğunu gördü. Lisa gitmişti.

"Oh, uyanmışsın," dedi Richard kapıdan. "Her şey yolunda mı?"

"İyi," diye mırıldandı Robert, başını çevirip kaşlarını çatarak ona baktı. "Uyuyordum ama kahkahaların beni uyandırdı."

Richard'ın kaşları, kullandığı asabi ses tonu karşısında kalktı. "Bunun için üzgünüm o zaman. İyi geceler."

Kapı kapandığında Robert iç çekti. Sinirlenmemeliydi ve bunun için kendini kötü hissediyordu ama kahretsin, Lisa yine kaçıp gitmişti.

burada yakalanmak her şeyi çözerdi.

Kahretsin, diye düşündü. Bir dahaki sefere onunla odasında seviştiğinden emin olacaktı. Bu düşünce şaşkınlıkla gözlerini kırıştırmasına neden oldu. Gerçekten de Lisa'yı evliliğe zorlamak için onu tehlikeye atmayı mı düşünüyordu? Lisa zaten taviz vermişti, sadece bunu kanıtlaması gerekiyordu. Ancak asıl mesele, birkaç gün önce herhangi biriyle evlenmek istediği söylendiğinde gülüp geçecekken, şimdi Lisa'yı yatağına ve evliliğe zorlamak için kirli numaralar yapmaya istekli olmasıydı.

Robert alaycı bir tavırla, bir iki günün ne kadar büyük bir fark yaratabileceğini düşündü ve sonra başını salladı. Onunla evlenmek istemediğine inanamıyordu. Çoğu kadın yatağına girdikten sonra kutsal cinayet çığlıkları atar ve parmağına bir yüzük takmasını isterdi. Ama Lisa öyle değildi.

Robert bunun onun o lanet romantik doğasından kaynaklandığını düşündü. O lanet kitaplar onun içinde fikirler uyandırmıştı. Romantizm, ölümsüz aşk ilanları ve sonsuza dek mutlu sonlar istiyordu. Ama gerçek dünya böyle işlemiyordu. İnsanlar evleniyor ve hayatlarının geri kalanında mutsuz oluyorlardı. Christiana ve Suzette'in Richard ve Daniel'la mutlu evliliklerini düşünerek, "Biz, çoğu," diye geçirdi içinden. Elbette her iki çift de sadece birkaç yıldır birlikteydi. Mutsuzluğun yerleşmesi için **hâlâ** bolca zaman vardı. Annesi ve babasının bile başlangıçta bir ya da iki yıl mutlu olduklarından emindi.

İç çekerek yatakta yan yattı ve göğsü sıkıştığında yüzünü buruşturdu.

bir sancı. Bu gece onunla daha fazla ilgilenmemişti. İlk gece ya da ahırda olduğundan daha fazla. Eğer daha dikkatli olmazsa bu lanet şey asla iyileşmeyecekti. Ama Lisa kollarında titrerken, tınakları derisini ısırırken ve yalvarışları kulağında çınlarken bunu umursamıyordu. Onu bir daha asla kk bir kız kardeş olarak görmesine imkn yoktu. Robert böyle düşündüğüne inanamıyordu. Kadın da en az onun kadar tutkuluydu, her hamlesine karşılık veriyor ve daha fazlasını talep ediyordu. Ona sahip çıkacaktı. Robert kararlıydı. Sadece nasıl yapacağını bulması gerekiyordu.

Lisa, kız kardeşi ve eniştesinin yatak odasının kapısının kapandığını ve eve sessizliğin geri döndüğünü duyduda yatağında döndü ve pencereye doğru baktı. Onlar dönmeden sadece birkaç dakika önce uyanmış ve odasına geri dönmüştü. Tam zamanında, diye düşündü ve hayal kırıklığına benzer bir şeyle neredeyse yüksek sesle i geçirdi. Yakalanmış olsaydı Robert'la evlenmek zorunda kalacaktı. O bunu yapardı. Ve bu düşünce çok cazipti. Her gece böyle bir zevkin tadını çıkarmak? Kim baştan çıkmazdı ki?

"Findlay'le evlenemezsin. O sana asla böyle hissettiremez."

Robert'ın daha önce söylediği sözler kafasının içinde çınladı ve huzursuzca sırt üstü döndü. Yine de kelimeler zihninde tekrarlanmaya devam etti. Ve merak etti. Yapabilir mi? Olabilir miydi?

kimse yok muydu? Dünyada onu  pebilecek ve tutkularını harekete geçirecek şekilde dokunabilecek tek kişi Robert değildi herhalde? Bu düşünce i  karartıcıydı. Onun kendisini aldatmasını bekleyerek ya ayabilece ini sanmıyordu ama aynı zamanda ta rada bekâr bir hayat s remeyece ini de düşünmeye ba lamı tı. Adam vücuduna hayat vermişti ve   rendi i ve zevk aldığı şeyleri kolay kolay ya da çabucak unutaca ını sanmıyordu. Unutmak bile istemiyordu.

Elbette, birisi ona bu tutkunun en azından bir kısmını hissettirebilirdi?

Sevdi i, arkada lı ından ho landı ı ve ona şimdiye kadar yaşadığı tutkunun yarisını bile hissettirebilecek bir adamla sakın bir hayat, alternatiflere göre çok daha tercih edilebilir geliyordu. Ve Charles Findlay'den ho lanıyordu. Onunla dans etmekten ve sohbet etmekten ho lanıyordu, onunla **kitap** okumaktan, yarı tan ve ... biz, ondan ho lanıyordu. Doğru, ilk  p c    tutkularını zar zor harekete geçirmiş ve onu eksik bırakmıştı. Ve evet, ikinci  p c  k acı vericiydi ama bu onun su uydu. Onan kendisini cezalandırıcı bir şekilde öpmesini istemişti ve o da tam olarak bunu yapmıştı. Robert'ın  p c  klerinin cezalandırıcı olmadığını nereden bilebilirdi ki?

Belki Charles'tan onu cezalandırmak yerine tutkuyla öpmesini isterse bir fark yaratabilir, diye düşündü. Denemeye de erdi.

Elbette, Robert'la birlikte olduğunu itiraf ettiğinde onunla evlenmeye istekli olmayabilirdi. Ve o da

İtiraf et, diye düşündü Lisa mutsuzca. Böyle biriyle yaşayamazdı. Sır. Vicdanı onu **öldürecekti**. Ama o zaman ondan yüz çevirse bile, en azından onu öper ve tutkusunu harekete geçirmeyi başarırsa, dünyada bunu yapabilecek tek erkeğin Robert olmadığını bilecekti.

Açıktası, bu onun hamile olmamasına bağlıydı. Ama Suzette ve Christiana iki yıldır evliyediler ve konuşmalarından evlilik yataklarının tadını sık sık çıkardıklarını çok iyi biliyordu. Tamam, Christiana bir kez olmuştu ama düşük yapmıştı. Belki de onun soyundan gelen kadınlar kolay kolay hamile kalmıyordu ve bu bir endişe kaynağı olamazdı.

Bu düşünce ona umut verdi. Kendi başına harap olmak, harap ve çocuklu olmaktan kesinlikle daha iyiydi.

Lisa tekrar yan döndü ve ne yapması gerektiğini düşünürken pencereye baktı. Charles'tan kendisini tutkuyla öpmesini isteyecekti. Eğer işler yolunda gider ve Charles ona evlenme teklif ederse, ona Robert'i anlatacak ve nasıl tepki vereceğini görecekti. "Ve sonra "nın onun nasıl tepki vereceğine bağlı olduğunu düşündü.

Fazla bir şey değildi ama Lisa'nın günlerdir hissettiği ilk umut kırıntısıydı. Kız kardeşlerinin sahip olduğu türden bir evliliğe sahip olamayabilirdi ama yine de olabilirdi. Sonuçta ne Suzette ne de Christiana kocalarını evlenmeden önce yıllardır tanıyorlardı. Aslında ikisi de onları sadece birkaç gündür tanıyordu.

Robert olmadan onun için **hâlâ** umut vardı. Tek yapması gereken moralini yükseltmek ve bu arada teklif edilen cazibeye direnmek.

Onu en çok endişelendiren şey baştan çıkarıcıydı. Adamın **tek** yapması gereken ona dokunmaktı ve direnci iskambil kâğıtlarından bir ev gibi yıkılacaktı. Düşündüğünde bu çok acınası bir durumdu. Bundan daha iyi yetiştirilmişti. Ama adam onu koruduğu sürece, çok korkuyordu-

Lisa yatakta aniden doğruldu. Onu koruduğu sürece... Sorun da buydu zaten. Richard ve Daniel, Christiana'yı sevdiğini itiraf etmesi ve Langley erkekleri üzerindeki lanetle ilgili bu saçma fikirden vazgeçmesi umuduyla onu korumak zorunda kalacağı şekilde işleri ayarlamışlardı. Ama Christiana hamile değildi ve kadınlar talibi biliyorlardı. Artık Robert yerine onu takip etmesi için uygun bir koruma tutmamak için hiçbir mazeret yoktu. Ve bunu yapmak onun için cazibeyi ortadan kaldıracaktı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Lisa, yatağına geri çökerek. Bunu daha önce düşünmesi gerekirdi. Yarın Richard'la bu konuyu konuşacaktı. Şansı yaver giderse, Robert ve cazibesi yarın öğleden sonra evden çıkmış olacaktı.

"Oh, sensin."

Robert, Richard'ın ofisinde volta atmayı bıraktı ve bu yorum üzerine açık ofis kapısında duran adamı görmek için döndü.

"Üst kattaki odada birinin olduğunu duydum ve araştırmak için ayağa kalktım, ancak pantolonumu giydiğimde oda boştu, ben de

Evin geri kalanını kontrol etmeyi düşündüm," diye açıkladı Richard, odaya girip kapıyı arkasından iterek kapattı.

Robert, "Uyuyamadım," diye mırıldandı ve tekrar şömineye doğru yürümek için arkasını döndü.

"Yaran nasıl?" Richard kendine bir viski doldurmak için büfeye doğru ilerleyerek sordu.

"İyileşmek," diye cevap verdi ilgisiz bir şekilde. Onu rahatsız eden dilimlenmiş göğsü değildi. Lisa'nın onunla evlenmeyi reddetmesiydi. Teklifi elinin tersiyle ittiğine inanamıyordu. Tanrı aşkına, hayatlarının büyük bölümünde onu bir köpek yavrusu gibi takip etmiş, hayran gözlerle süzmüştü. Ve onunla yatmıştı, Tanrı aşkına. Bir kocadan başka hiçbir erkeğin yapmaması gereken şeyleri yapmasına izin vermişti. Onların çocuğunu taşıyor olabilirdi! Ve yine de onunla evlenmeyi reddetti? Kadınları asla anlamayacaktı.

"Peki seni ayağa kaldıran ve volta attıran nedir?" Richard ateşin önündeki sandalyelerden birine yerleşip merakla ona bakarak sordu.

Robert cevap vermek yerine, "Bana kadınları açıkla," diye sordu.

Richard kaşlarını kaldırdı ve az önce dudaklarına götürdüğü bardağı indirdi. "Belirli bir kadın var mı?"

"Lisa," diye hırladı.

Richard ciddiyetle başını salladı. "Onun hakkında ne açıklamamı istersiniz?"

"Ona benimle evlenmesini teklif ettim," diye itiraf etti kısa bir mücadeleden sonra ve sonra ekledi, "Birkaç kez."

Richard şok içinde soluk soluğa kalmadı. Şaşırmış gibi bile görünmüyordu,

"Peki bunu neden yaptın?" diye sordu.

Robert teklife yol açan olayları açıklamak istemeyerek arkasını döndü.

"Evlenmek istemediğini sanıyordum?" Richard dürtükledi. "Kendini bağlayacak kadar aptal olduğun herhangi bir kadın mutlaka sadakatsizlik eder ve hayatını zindana çevirirdi."

Robert başını sallayarak homurdandı.

"Peki neden Lisa'ya evlenme teklif ettin?"

Yanmayan şöminenin soğuk, kararmış odunlarına kaşlarını çattı ve açıklama yapmak istemeyerek başını salladı.

Bir süre sonra Richard, "Belki de hak etmediği halde zina yapan bir kadın olarak damgalanmak istemediği için reddediyordur," dedi.

Robert bu sözler karşısında şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Ne?"

Richard omuz silkti. "Güven aşkın bir parçasıdır ve iyi bir evlilik için gereklidir, Robert. Christiana'ya her gün **küçüklü** büyüklü pek çok konuda güvenmek zorundayım, o da bana. Eğer bu güvene sahip olmasaydık, evliliğimiz günlük hayatın zorluklarına ve sıkıntılarına asla dayanamazdı." Viskisinden bir yudum aldı ve ardından ekledi, "Daniel ve Suzette için de aynı şey geçerli. Bir evlilikte güven çok önemlidir. Lisa bunu biliyor. Ama sen teklifinle ona bunu sunmuyorsun."

"Ona güveniyorum... çoğunlukla," diye ekledi rahatsız bir şekilde.

"Çoğunlukla yeterli değil," dedi Richard sessizce. "Ve eğer ona **tam** güvenini sunamazsan, onu asla kazanamayacağından şüpheleniyorum."

Robert kaşlarını çatarak şömineye döndü.

Birkaç dakika sessizlik oldu ve sonra Richard sordu,

"Sizce Christiana'ya benim kadar güvenmeli miyim?"

"Elbette," dedi düşünmesine gerek kalmadan. "Peki Daniel Suzette'e güvenebilir mi?"

"Yine evet," dedi hemen. "İkisinin de vücudunda aldatıcı bir kemik yok."

Richard eğlenerek, "O kadar ileri gitmezdim," dedi ve hemen ekledi, "Ama benim sorum şu, o zaman neden Lisa'ya güvenmiyorsunuz? O onların kız kardeşi. Aynı ebeveynler tarafından aynı değerlerle yetiştirildi. Kız kardeşleri güvenilirmez değilken o neden güvenilirmez?"

"Lisa'ya güveniyorum," dedi kaşlarını çatarak.

Richard kararlı bir ifadeyle, "Eğer sadakatsizlik edeceğini düşünüyorsanız, hayır," dedi. "Bu farklı. Olmazdı - onun olacağını düşündüğümünden değil - bu

."

"Lanet mi?" Robert tekrar durakladığında Richard önerdi. "Evet," dedi Robert iç çekerek ve diğer adam başını salladı. "Bunun kulağa ne kadar mantıksız geldiğinin farkında bile değilsin, değil mi?"

Baban bu kökleşmiş inancı kafana öyle bir kazıdı ki, bunun sadece acı çeken yaşlı bir adamın atıp tutmaları olduğunu göremiyorsun."

"Onlar laf kalabalığı değildi," dedi Robert sessizce. "Annem sadakatsizdi."

"İnançları ve şüpheleriyle onu buna sürüklemiş olabileceği aklınıza geldi mi?" Richard sessizce önerdi. "Babanızın kendi babası tarafından, size aşlamaya çalıştığı kadınlara karşı nefret ve güvensizlik sütüyle yetiştirildiğinden şüpheleniyorum. Sanırım sen olmasaydın

Madison kardeşlerle çok iyi arkadaş olsaydınız onun gibi bir kadın düşmanı olarak büyüdü."

Robert kaşlarını çatı. "Kadınlardan nefret etmezdi."

"Rea ly?" Richard inanmaz bir kahkahayla sordu. "Kadınlar hakkında söylediği iyi ya da nazık bir şeye tek bir örnek ver. Çünkü babanla gençliğimde bir iki kez karşılaşmıştım ve bana kadınlardan nefret eden, acımasız biri gibi gelmişti." Richard içkisini yudumladı ve ayağa kalktı. "Ben karıma sarılmak için yatağıma dönüyorum. Sen de biraz dinlenmelisin. **Hâlâ** iyileşiyorsun."

Robert sadece başını salladı. Akıllı şimdi babasındaydı ve adamın herhangi bir kadın hakkında söylediği tek bir iyi şey bile arıyordu. Bulabildiği tek şey Cook'un çok güzel börek yaptığıydı. Ne yazık ki bunu da "erkek olmaması çok kötü" yorumuyla geçiştirmişti.

Kaşlarını çatarak Richard'ın az önce boşalttığı koltuğa geçti ve yerleşti, zihni çocukluğuna ve ebeveynlerinin birbirleriyle olan ilişkilerine gitti. Hatırladığı şey, annesinin pansiyonerlerden birini ya da diğerini ziyaretten döndüğü ya da bir arkadaşıyla çay içtiği her seferinde yaşanan bir sürü kavgaya ve tartışmaydı. Bu da neredeyse her gün oluyordu. Babasının bağırarak suçlamalarını ve annesinin de hayal kırıklığı ve çaresizlikle karşılık verdiğini hatırlıyordu. O zamanlar anlamamıştı ama şimdi babasının onu bir sevgiliyle buluşmakla ya da sadakatsizlikle suçladığını düşünüyordu. Ve Robert bu ziyaretlerde genellikle onunla birlikte olduğu ve annesini tanıdığı için

O savaşlar boşa gıtmıştı. Onlar paranoyadan ve hak etmeyen bir kadına karşı yapılan yanlış suçlamalardan başka bir şey değildi.

Robert kaşlarını çatarak, bu onun için dayanılmaz bir řey olmalı, diye dūřındı. Bunu daha önce nasıl görmemişti? Genç bir adamken her nasılsa her konuda babasının tarafını tutmuştu, onun haklı olduğundan ve kadının sadakatsiz bir fahişeden başka bir řey olmadığından emindi. Ve evet, sonunda başka bir adama dönmüştü. Ama babasının onu yıllarca süren ve taciz anlamına gelen davranışlarıyla başka bir adamın kollarına ve yardımına sürüklemiş olması mümkün müydü? Hakkını vermek gerekirse, Robert'ın annesinin yaşadığından emin olduğu tek ilişki Gower'la olanıydı ve o da anne babası ayrı yaşamaya başlayana kadar başlamamıştı.

Bu durum ailesine tamamen yeni bir ışık tutuyordu. Langley adamlarının üzerindeki sözde lanete olan inançlarından bahsetmeye bile gerek yoktu. Bunun, gerçekleşeceğine inanmanın onu getirmesinden başka bir şey olmaması mümkündü. Lisa onunla evlenmeyi kabul etseydi, onu terk edip rahatlamak için başka biriyle birlikte olmaya iter miydi?

"Tanrım," diye mırıldandı.

Bölüm On Dört

"Robert'ın henüz kalkmadığından emin misin?" Lisa, hizmetçi kız saçıyla uğraşmayı bitirdiğinde Bet'e üçüncü kez sordu.

"Evet. Handers, Lord Langley'nin gecenin büyük bir bölümünde ofiste volta attığını ve Lord Radnor'ın uyumasına izin verdiğini söyledi. Şu anda uyuyor."

Lisa rahatlamış bir iç çekişle başını salladı. "Ve Richard çoktan gitti."

"Evet. Şafakla birlikte kalktı ve gitti," diye tekrarladı Bet. üçüncü kez.

Lisa yine başını salladı ama bu kez yüzünü buruşturarak. Robert'ın gidebilmesi için bugün bir koruma tutması konusunda onunla konuşmayı umuyordu. Ama Richard'ın bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Gitmişti. Yine de burada oturup Robert'in onu cezbetmesini bekleyecek değildi.

tekrar yatağa.

Belki de gidip kendine bir koruma tutmalı. Bow Street koşucuları bu tür şeyler yapardı. Ya da en azından öyle yaptıklarını umuyordu. Eğer yapmıyorlarsa, ona kimin yapacağını söyleyebilirlerdi. Handers'a bir kiralık katil tutturup meseleyi kendi halletmeye karar verdi.

"İşte buradasın," diye mırıldandı Bet, saçıyla işi bitince geri çekildi. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır," diye mırıldandı Lisa, kapıya yönelmek için ayağa kalkarken. "Biraz dışarı çıkmam gerekiyor. Ben-"

"Tek başına değil," dedi Bet kararlı bir şekilde. "O talipli adam hâlâ dışarıda bir yerlerde."

Lisa, Bet'in omuzlarındaki inatçı duruşu fark ederek duraksadı. "Handers'a bir kiralık katil tutturacaktım. Aslında, Lord Langley'nin artık bu işle kendisinin uğraşmasına gerek kalmaması için bir koruma tutmaya gidiyorum."

Bet biraz rahatladı ve anlayışla başını salladı. "Ben ve şoför seni güvende tutabiliriz. Ama emin olmak için uşaklardan birini alacağız."

Lisa ona katılmak için hareket ederken diğer kadına alaycı bir şekilde gülümsedi. "Anladığım kadarıyla yalnız gitmeme izin vermeyeceksin?"

"Başını belaya sokma eğiliminle mi?" Bet homurdanarak sordu. "Pek olası değil, bayan."

Lisa başını sallayarak tartışmaya zahmet etmedi, sadece arkasını döndü.

ve onun odasından çıkmasına öncülük etti. Merdivenlerden iniyorlardı. ön kapı çalındı. Lisa yavaşladı ama ilerlemeye devam ederek Handers'ın kapıyı açmak için girişte belirmesini merakla izledi. Ancak kapının eşiğinde, bir elinde bir buket çiçek, diğer elinde kitaplar ve küçük bir çanta olan asık suratlı Findlay'i görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Geldim-" Charles başladı ve Lisa'nın merdivenlerden indiğini görünce durakladı. Yüzü bir anda aydınlandı, az önceki hafif kaş çatmanın yerini geniş bir gülümseme aldı. "Lisa. Yani Bayan Madison," diye hemen düzeltti kendini, bakışları Bet ve Handers'a kaydı.

"Sorun değil, Handers. Lord Findlay'i göreceğim," dedi Lisa bir süre tereddüt ettikten sonra.

"Çok iyi, hanımefendi. Ona salonu göstereyim mi?"

Soru karşısında alaycı bir şekilde gülümsedi ama başını salladı. "Sanırım onu oraya kendim götürebilirim. Ama belki bize biraz çay gönderilebilir?"

"Çok iyi, hanımefendi." Uşak yarım bir selam verdi ve koridora doğru yöneldi.

"Ahırdaki Harry ile bizim için bir at arabası kiralaması konusunda konuşayım mı?" Bet arkasından mırıldandı.

Lisa omzunun üzerinden baktı ve başını salladı. "Evet, lütfen."

Hizmetçi başıyla onayladı ve Lisa merdivenlerden inip Charles'a yaklaşırken uşağı takip etmek için etrafından dolaştı.

"Lütfen, içeri gelin," dedi gülerek, adamın

hala ön basamakta duruyordu.

Gülümsemesine karşılık vererek içeri girdi ve kapıyı iterek kapattı. "Bunlar senin için."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Lisa, adamın uzattığı çiçekleri kabul ederken. "Çok güzeller."

"Senin kadar güzel değil," dedi ciddiyetle ve sonra ekledi, "Seni böyle iyi gördüğüme sevindim. Dün gece Norstrom'ların balosuna katılmadığında endişelenmiştim. Kız kardeşin yağmura yakalandıktan sonra öksürdüğünü söyledi. Hepsi benim hatam. Hava durumuna daha fazla dikkat etmeliydim. Özür dilerim."

"Üzülme. Bugün iyiyim," diye mırıldandı, özrünün içinde uyandırdığı suçluluk duygusunu görmezden gelmeye çalışarak. İç çekerek onu koridordan salona götürmek için döndü ve ekledi: "Hem senin hatan da değildi."

"Yine de ileride daha dikkatli olacağım," diye onu temin etti ve sonra bir hizmetçi elinde bir vazo suyla mutfaktan çıkarken ikisi de durakladı.

"Bay Handers bunu isteyeceğinizi söyledi, hanımefendi," diye açıkladı kız vazoyu kaldırarak.

"Evet, teşekkür ederim Joan," diye mırıldandı Lisa, çiçekleri vazoya yerleştirdikten sonra kızdan alıp salona taşıdı. Lord Findlay karşısındaki sandalyeye yerleşirken, Lisa vazoyu kanepenin önündeki masanın üzerine koydu ve hemen çiçeklerle oynamaya, onları daha çekici bir şekilde düzenlemeye başladı.

"Bunlar da senin için," diye mırıldandı Charles, kitapları ve taşıdığı çantayı ona uzatmak için öne doğru eğildi.

çiçeklerle birlikte.

"Teşekkür ederim," dedi Lisa ikramları kabul ederken. Başlıklara hızlıca göz gezdirdikten sonra alaycı bir ifadeyle gülümsedi: "Zaafımı keşfettiniz lordum. Okumayı çok severim. Gerçi Londra'ya geldiğimden beri kitaplardan pek keyif alma fırsatım olmadı."

Charles, "Şehirde işler hep yoğun," dedi ve ardından ekledi: "Taşrada okumak için çok daha fazla zaman var. Aslında sırf bu nedenle taşrada yaşamayı tercih ediyorum."

"Ben de öyle," diye itiraf etti. Bu şehre ilk gelişi olmasına rağmen, Lisa sürekli top ve çay turlarını biraz yorucu buldu. Elbette zamanının geri kalanı da kaçırılma girişimleri ve Robert'ın sürekli ilgisiyle pek rahatlatıcı geçmiyordu.

Charles gülümseyerek, "O halde ortak bir noktamız daha var," dedi.

"Evet," diye gülümseyerek kabul etti, kitapları bir kenara bıraktı ve dikkatini adamın uzattığı çantaya verdi. Çantayı açıp içine baktı ve içindeki sert şekerleri görünce gözleri büyüdü. Gördükleri karşısında "En sevdiğim!" diye ırkıldı ve Charles sırıttı.

"Gerçekten mi? Onlar da benim."

"Ortak bir noktamız daha var," dedi Lisa gülerek ve Bet elinde bir çay tepsisiyle belirirken onun yanından geçip kapıya baktı. Hizmetçi tepsiyi çiçeklerin yanındaki masaya bıraktı ve sonra eğilerek Lisa'nın kulağına fısıldadı: "Harry arabayı hazırlıyor, Handers da en büyük uşaklardan birini seçti."

bize eşlik edin."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Lisa.

Hizmetçi başını sallayarak doğruldu ve onları yalnız bırakarak odadan çıktı.

O gittikten sonra Lisa tereddüt etti ve sonra çay doldurmakla meşgul oldu.

Charles, kadının kendisine uzattığı fincanı kabul ederken, "Teşekkür ederim," dedi.

"Biz de şeker alalım mı?" Lisa çantayı kaldırarak sordu. "Evet, bu iyi olur," dedi Charles, bir tane almak için uzanarak çantayı uzattığında. Hafifçe gülümseyerek arkasına yaslandı ve başını sallayarak küçük şekerini düşündü. "Bu kadar çok aynı şeyi sevdiğimize inanamıyorum. Bu oldukça hoş."

"Evet," diye onayladı Lisa, şekerlerden birini kendi ağzına attı ve diliyle gezdirirken onu düşündü. Pek çok ortak noktaları varmış gibi görünüyordu. Bu iyi bir şey olmalıydı. Şimdi eğer onun içinde biraz tutku uyandırmayı başarabilirse ...

"Ne düşünüyorsun?" Charles aniden sordu, dudaklarında meraklı bir gülümseme kıvrıldı. "Yüzünde çok tuhaf bir ifade var."

Lisa tereddüt etti ve çayını aldı. Bir yudum aldı ve cevap vermek yerine, "Lordum, geçen gün Robert sözümüzü kestiğinde bana ne soruyordunuz?" diye sordu.

Adam tereddüt edince, "Belki de bana karın olmamı teklif edeceğini düşünmüştüm" dedi.

Charles çay fincanına bir göz attı ve sonra onu yere bıraktı.

İç çekti ve başını salladı. "Aslında öyleydin."

Lisa biraz rahatladı ve başını salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

İkisi de bir an sessiz kaldı ve sonra adam kaşlarını kaldırdı. "Peki ya sen?"

Lisa dudaklarını ısırdı ve gözlerini kaçırdı. Bunun soruyu takip edeceğini anlaması gerekirdi ama şu anda pek de sağlıklı düşünüyor gibi görünmüyordu. Zaten sorunun büyük bir kısmı da buydu. Robert yanında dolanmadan, onu baştan çıkarmadan, hatta koridorun karşısında uyumadan biraz zaman bulabilirse, bu durumda ne yapması gerektiğine karar verebileceğinden emindi. Ama bu zamanı elde etmek için bir koruma tutması ve Robert'ın evde olması için her türlü nedeni ortadan kaldırması gerekiyordu. Bunu yapana kadar düşünemeyecek ve aldığı kararların Robert'ın kendisi üzerindeki etkisine karşı verdiği ani tepkiler olmayacağına güvenemeyecekti.

"Lisa?" diye dürtükledi.

İç çekerek gözlerini kaldırdı ve sordu: "Cevap vermeden önce düşünmek için zaman istesem sakıncası olur mu?"

"Düşünme zamanı," diye yineledi Charles sessizce, arkasına yaslanarak.

"Bu çok büyük bir karar," dedi özür dileyerek. "Hayatımın geri kalanının gidişatını belirleyecek. Ve senin de."

"Evet, öyle," diye ciddiyetle kabul etti.

"Arkadaşlığınızdan hoşlansam ve aynı şeylerden hoşlanıyor gibi görünsek de, ben-" Tereddüt etti ve sonra ağzından kaçırdı, "Beni tekrar öpebilir misiniz lordum?"

Charles şaşkınlıkla koltuğunda geriye doğru sallandı, çayı fincanını aldı ve kenarından kayarak üzerinde durduğu tabağı doldurdu. "Bunu sormamın cüretkârlık olduğunun farkındayım," diye devam etti, kızardığının farkındaydı. "Ancak bu kadar önemli bir konuda karar vermeden önce, yapabileceklerimizi öğrenmenin iyi olabileceği aklıma geliyor. I

Yani, birbirimize daha az entelektüel yollarla ... şey ... uygun olsaydık."

Gözleri irileşmiş, kaşları saç çizgisinin yarısına kadar inmişti ve Lisa utançtan kıpkırmızı olduğunu biliyordu.

Yüzünü buruşturarak devam etti. "Sadece bir ömür çok uzun bir zaman ve beni daha önce öpmüş olsan da, ilk seferinde bana nazik davrandığını, ikincisinde ise kendi isteğim üzerine cezalandırdığını düşünüyorum, ama ben-" Lisa başını salladı ve sonra, "Beni tutkuyla öpersen ve ..." dedi. Çaresizce ona baktı ve sonra devam edemeyecek kadar utanarak aniden ayağa kalktı. "Özür dilerim. Böyle bir şeyi önermekle bile iyi bir şey yapmadım. Muhtemelen-"

"Hayır, hayır." Charles hemen ayağa kalktı ve masanın etrafında dolaşarak onun ellerini tuttu. "Beni şaşırttın ama kesinlikle haklısın."

"Öyle miyim?" Lisa kararsızca sordu.

"Evet, tabii ki. Birbirimize başka açılardan da uygun olduğumuzdan emin olmak için bir iki öpücük mantıklı bir fikir olacaktır," dedi çarpık bir gülümsemeyle.

Lisa onun sözleri karşısında rahatladığını hissetti ve başını salladı.

"Evet. Öyle." "Pekâlâ." Charles kısa bir süre tereddüt etti ve sonra onu serbest bıraktı.

Elleriyle Lisa'nın dirseklerini kavradı ve onu kollarına çekti. Lisa sertleşmemeyi başardı. Yine de zordu. Bu Robert değildi ve vücudu bunun çok farkında görünüyordu.

Charles ona gülümsedi ve sonra başını eğerek dudaklarını hafifçe onun dudaklarına bastırdı, sonra da ısırmaya başladı.

Lisa içinde bir şeylerin kıpırdamasını bekledi ve bekledi. Sonra adamın dili dudaklarına değdi ve kadın otomatik olarak ona doğru açılarak dilinin içeri girmesine izin verdi. Çok rahatlamıştı, tutku nihayet yavaş yavaş içinde canlanmaya başlamıştı. Ne yazık ki bu, Robert'ın içinde canlandığı tutkunun sadece zayıf bir yankısıydı. Öte yandan, Charles'ın elleri Robert'ın onu öperken yaptığı gibi vücudunun üzerinde gezinmiyor, dirseklerinde iffetli bir şekilde duruyordu, belki de fark budur, dedi kendi kendine.

O sırada kapıdaki bir ayak sesi onları ayırdı ve Lisa kapıya doğru baktı, Robert'ın orada durduğunu görünce kapıyı kapatmadığı için kendine lanet etti.

"Langley," dedi Charles selamlayarak ve Lisa'yı serbest bıraktı. Duraksadı ve sonra, "Bizi ilk tebrik eden sen olabilirsin. Az önce Bayan Madison'a evlenme teklif ettim."

Lisa dudağını ısırды ama başka bir tepki vermedi. Ona karısı olmasını teklif etmişti. Ancak Lisa düşünmek için zaman istemişti ve adamın bunu ifade ediş biçimi sanki kabul etmiş gibi görünmesine neden olmuştu. Ama az önce riskli bir pozisyonda yakalanmışlardı ve adamın onu korumaya çalıştığından şüphesi yoktu.

Robert, "Belki de şimdilik gitmelisin," diye önerdi Lisa.

yorum yapmadı ve sadece onlara bakmaya devam etti.

Charles, "Elbette," diye mırıldandı ama "Bu akşam Brewster'ların balosunda olacak mısın?" diye sordu.

Lisa başını salladı.

"O zaman seni orada arayacağım," diye açıkladı. Onu alnından öptü ve odadan çıkmak üzere hareket etti.

Robert onun yaklaşmasıyla yoldan çekildi, çıkışını izledi ve sonra kapıyı itip Lisa'ya döndü.

"Onunla evlenmeyi kabul etmedim," dedi gergin bir şekilde, sessizlik uzadığında ve sonra bunun için kendini tekmeleyebilirdi. Çenesini kaldırarak ekledi: "Ama ona yaptıklarımızı anlattıktan sonra beni hâlâ istiyorsa evlenmek niyetindeyim."

Robert sessizce, "Onunla evlenemezsin," dedi. Lisa kaşlarını çatı. "Evlenebilirim ve evleneceğim, Robert."

"Onun yerine benimle evlen. O zaman hiçbir şeyi açıklamana gerek kalmaz."

Yorgun bir şekilde iç geçirerek başını salladı. "Sadakatsizlik etmeyeceğimi kanıtlamak için bir ömür harcamayacağım."

"Benim çocuğumu taşıyor olabilirsin," diye işaret etti.

"O zaman hemen bir koca bulsam iyi olacak," diyesabırsızca çıktı Lisa ve sanki ona tokat atmış gibi başı geriye gitti.

"Çocuğumu başka bir adam büyütmeyecek," diye hırladı.

"Ve daha kabul ediyorum demeden sadakatsizlik edeceğimi düşünen bir adamla evlenmeyeceğim," diye karşılık verdi.

"Ben-" Robert sözünü kesti ve kapı çalındığında sabırsızlıkla kapıya baktı. Nefesinin altında homurdanarak

Hayal kırıklığıyla açmak için döndü. "Ne?"

Handers, "Bay Smithe sizi görmek istiyor, lordum," diye açıkladı. "Ona ofisi gösterdim."

Robert, "Kahretsin," diye mınıldandı ve Lisa'ya dönmeden önce bir an duraksadı. "Burada bekle. Onu görmem gerek ama uzun sürmez. Bu konuyu konuşmamız gerek."

Onun onayını beklemedi, sonra döndü ve hızla odadan çıktı.

Lisa onun koridora doğru adım attığını duydu ama ofis kapısının açılıp kapandığını duyunca odadan aceleyle çıktı, koridoru geçti ve doğruca ön kapıdan çıktı. Robert'la konuşamazdı. Tartışacaklar, Robert onu öpecek, salonda çıplak bir yığın haline gelecekler, fark edilecekler ve hayatının geri kalanını kiminle geçireceğikararı elinden alınacaktı.

Kaçışı, aklında gerçek bir hedef olmadan tamamen panikle verdiği bir tepkiydi. Ama evin önünde bir at arabası görünce hemen ona doğru koştu, şoföre nereye gitmek istediğini söyleyecek kadar durakladıktan sonra arabaya atladı ve koltuğa yığıldı. Bet'i ve uşağı yanına almayı unuttuğu aklına gelmeden önce araba çoktan hareket etmişti.

Selamlaşma faslı bitip Robert onu bir sandalyeye otur oturtmaz Smithe, "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim lordum," dedi.

"Sorun değil," diye mınıldandı Robert, arkasındaki sandalyeye yerleşirken

masaya oturmuş, Smithe'e beklenti dolu gözlerle bakıyordu. "Sanırım Bayan Morgan'ı buldunuz?"

"Evet, ama bu biraz süslü ayak hareketleri gerektirdi. Yere inmişti. Ortalıkta görünmüyordu ve sadece tatil yapıyordu. Bu da onu bulmamızı, hemen dükkân açmış olsaydı bulacağımızdan daha da zorlaştırdı. Onu tanıyan birini bulana kadar sayısız insanla konuşmak ve Paris'e kadar aramak zorunda kaldık ve sonra bu sadece tesadüftü. Aynı gemiyle seyahat etmişlerdi. Onlara Paris'e gideceğini söylemiş ama onlar onu kuzeye giden bir arabaya binerken görmüşler."

"Kuzey mi?" Robert kaşlarını çatarak sordu. Paris, Calais'nin güneyindeydi. Smithe başıyla onayladı. "Kıyı boyunca kuzeye, Amsterdam'a, oradan da güneybatıya, Düsseldorf, Weisbaden'e gitti, Stuttgart, ardından Milano ve son olarak da Firenze."

Robert kaşlarını çattı. Sanki aceleye getirilmiş bir büyük tura çıkmış gibiydi, çok pahalı bir girişimdi. "Bunu nasıl karşılayabildi?"

Smithe kuru bir sesle, "Görünüşe göre Bayan Madison'ın kaçtığını fark ettiklerindetalipileri evdeymiş," dedi.

Bu haber üzerine Robert'ın başı döndü. Görünüşe göre Lisa'yı tam zamanında oradan çıkarmıştı. Onu odadan çıkarmasıyla Morgan'ın genelevine dönmesi arasında bir saat bile geçmemişti ama kadın çoktan eşyalarını toplayıp kaçmıştı. Onu odadan çıkarmasıyla talibinin onu almaya gelmesi arasında sadece birkaç dakika geçmiş olmalıydı.

Smithe, "Adamın cebi dolu," diye devam etti. "Ona nereye gideceğini söyledi.

Nereden ayrıldığını, nereye gideceğini ve ona iyi bir ödeme yaparak, her şey yolunda gidene kadar tekrar dükkân açmasını engelledi."

Robert acımasızca başını salladı.

"Yani kocakarı bulunacak kadar açıkta değildi ve çeşitli masallar altında seyahat ediyordu. Düsseldorf'ta kızını ziyarete giden bir dul olduğunu iddia etti. Weisbaden'de, kocasıyla buluşmaya giden bir soyluydu. Milano'da ise büyük bir tura çıkmış olan oğlunu arayan ve ona kız kardeşinin öldüğü haberini veren bir hanımefendiydi." Başını iki yana salladı. "Ve bir kılık değiştirme ustası gibi her durakta görünüşünü değiştiriyordu. Bu da onu takip etmeyi çok zorlaştırıyordu."

"Tahmin edebiliyorum," diye mırıldandı Robert ve merakla sordu, "Bunu nasıl başardın?"

"Doğruyu söylemek gerekirse, nereye giderse gitsin aynı kalan bir şey olmasaydı bunu başarabileceğimizi sanmıyorum," dedi kuru bir sesle.

"Neydi o?"

"Tam bir yaşlı inek," dedi Smithe acımasızca. "Durduğu her yerde yaygara koparıyor, daha iyi hizmet talep ediyor, şundan bundan şikâyet ediyordu. Onunla tanışan herkesin ondan tutkuyla nefret etmesine neden oldu. Sonunda tek istediğimiz 'zor bir İngiliz kadın' oldu. Durduğu her yerde düşman edindi," dedi kuru bir sesle.

"Hmm." Robert arkasına yaslandı ve sonra sordu, "Ama sen

ona kadar?"

Smithe başıyla onayladı. "Her zaman erkeğimi ya da bu durumda kötü yaşlı cadalozu elde ederim," dedi eğlenerek.

Robert bu sözler karşısında hafifçe gülümsedi ama "Sana bu talibin kim olduğunu söyledi mi?" diye sordu.

"Biraz ikna etmek gerekti. Tam bir sürtük olmasına rağmen adamdan korkuyordu," dedi ciddiyetle. "Ama onu geri getirmek için zincirlediğimizde şarkı söylemeye başladı. Adamınız Lord Charles Findlay."

Lisa arabanın koltuğunda gergin bir şekilde kıpırdandı ve Bow Street koşucusuna ne söyleyeceğini kafasında hazırlamaya çalıştı. Ona her şeyi anlatmaya hiç niyeti yoktu. Bilmeden bir genelev sahibiyle çay içtiğini, bir erkek için uyuşturulduğunu, kilitlendiğini, yıkandığını ve giydirildiğini anlatmak ne kadar utanç verici olurdu? Çok aşağılayıcı. Hikâyeyi anlatmaya hiç niyeti yoktu. Öte yandan Robert'ın yerine bir korumaya ya da korumalara ihtiyaç duyması konusunda bir açıklama yapması gerekiyordu.

Belki de genelevle ilgili kısmı atlayıp ona odasındaki saldırıyı ve Pembroke'un gezisini anlatabilirdi, diye düşündü. Tabii ki, Bow Sokağı'nda çalışan her adam onun kendisini görmeye neden tek başına geldiğini ve neden bir ev sahibinin onu işe almadığını merak ederdi.

Bu düşünce yüzüne bir kaş çatma ifadesi getirdi ve Lisa endişeyle ellerini sıkmaya başladı. Sözde bir hanımefendinin neden

bu yolculukta da yanında bir hizmetçi bile olmadığını fark etti ve belki de şoföre geri dönmesini söylemesi gerektiğini düşündü. Radnor'a döndüğünde, Robert tarafından yakalanıp köşeye sıkıştırılma riskini almaktansa onu Bet'i istemesi için kapıya gönderebilirdi. Ya da belki de bu işi tamamen iptal etmeli ve Richard'dan halletmesini istemeliydi. Ama bu muhtemelen ertesi güne kadar beklemek anlamına gelecekti... Robert'ın orada olduğu, onu öpüp okşadığı, gerçekten yapmaması gereken şeyleri yapması için onu baştan çıkardığı bir gün ve gece daha.

Hayır, şimdi bir koruma istiyordu. Robert'ın hemen gitmesini istiyordu. Lisa, Richard'ın onun için Robert'ın Radnor'da kalması zorunluluğunu ortadan kaldıracak bir koruma tutmaya razı olacağından bile emin değildi. Richard gitmesi gerektiği konusunda hemfikir olmayabilirdi. Ne de olsa Lisa'nın Robert'la yattığını biliyordu.

Gözleri büyüdü. Richard onun Robert'la yattığını biliyordu. Hepsini biliyordu. Neden kimse evlenmeleri gerektiği konusunda ısrar etmiyordu? Her biri bunun için çılgılık atmalıydı, ama özellikle Richard. O evlenmemiş genç bir kadındı, soyluların bir üyesiydi ve Richard'ın baldızıydı ve kendi çatısı altında onun gözetiminde mahvolmuştu. Cıyaklıyor, kükrüyor ve Robert'tan işleri düzeltmesini talep ediyor olmalıydı.

Şimdi düşününce, öyle olmadığı gerçeği onu oldukça şaşırtmıştı. Ayrıca burada anlamadığı bir şeylerin döndüğünden şüphelenmesine neden oldu. Robert'la işbirliği mi yapıyordu? Ve adamın onu evliliğe ikna etmesini umuyordu, böylece talep etmek zorunda kalmayacaktı?

Araba yavaşlayarak durduğunda Lisa'nın düşünceleri de yok oldu.

Oturdu

Koltuğunda öne doğru eğildi ve pencereden dışarı baktı, bulundukları harap bölgeyi görünce yüzünü buruşturdu. Tibald öğleden sonraki çaylardan birinde bahsettiğinde koşucunun adresini hatırlayamamıştı. Adamı, malikânesinden bazı mücevherler çalan bir hırsızın izini sürmesi için tutmuştu. Büyülenen Lisa koşucu hakkında birkaç soru sormuş, Tibald da onu eğlendirmek için adamın adresi de dahil olmak üzere anlatılacak her şeyi anlatmıştı. Ayrıca ne kadar köhne bir bölgede olduğundan da bahsetmişti, ama Lisa sadece şehrin fakir bir bölgesi olduğunu anlamıştı, yıkılmaya hazır binaların ve gölgelerde ve köşelerde duran, tehditkâr ve tehlikeli görünen adam gruplarının olduğu bu sıkıntılı, pis caddeyi değil.

Lisa dudağını ısırды ve aniden eve dönmenin en iyisi olabileceğini düşündü. Ama sonra Richard'ın neyin peşinde olabileceğine dair endişeleri onu yeniden düşünmeye itti. Sokakta uzun süre kalacak gibi değildi. Arabadan inip önünde durdukları binaya kadar yürümesi gerekiyordu, diye kendini cesaretlendirdi Lisa ve sonra şoförün neden inip kapıyı açmadığını merak etti.

Muhtemelen koltuğunu terk etmekten ve birisinin koltuğuna atlayıp kesesini alıp gitmesi riskini almaktan korkuyordur, diye düşündü iç çekerek ve kapıyı kendisi açtı. Gerçekten de Bet haklıydı, kendini bazı zor durumlara sokmaya meyilliydi, diye düşündü Lisa yere inerken. Oraya vardığında kapıyı iterek kapattı, endişeyle etrafına bakındı ve sonra aceleyle önündeki kapıya doğru ilerledi.

Arabanın sesi duyulduğunda neredeyse binaya ulaşmıştı.

Aceyle uzaklaşan at arabasının köşeye vardığını ve köşeyi dönmeye başladığını görmek için tam zamanında durdu ve döndü.

Lisa şaşkınlıkla bakakaldı, adamın onu orada bırakıp gittiğine inanmakta güçlük çekiyordu. Henüz ona ödeme bile yapmamıştı, diye düşündü ve sonra ahır sahibinin yapıp yapmadığını merak etti. Eğer öyleyse, parayı geri alması için onu gönderecekti. Ama-

Lisa sokaktaki erkek gruplarının dikkatini çekmeye başladığının farkına varınca düşüncelerini durdurdu. Kendisine yönelen bakışları fark edince çaresizce kapıya doğru döndü. Koşucu işlemlerini bitirdikten sonra onu eve götürecek bir adam bulacaktır, diye kendini temin etti. Ve onunla birlikte bir koruma da gönderecekti. O da bunun için buradaydı.

Lisa kapıya ulaştı ve sonra tereddüt etti, içeri girmesinin mi yoksa kapıyı çalmasının mı beklendiğinden emin değildi. Eğer burası bir mağaza olsaydı öylece içeri girerdi ama belki de ofis olması kapıyı çalmasını gerektiriyordu. Dudağını ısırarak bir ayağından diğerine geçti ve sonra omzunun üzerinden endişeyle bakmadan önce kapıya vurdu. Bunu yaptığı anda, keşke yapmasaydım dedi. Şimdi üç adam ona doğru yürüyordu, gözlerini ona dikmişlerdi, sanki o bir kıymalı turtaydı ve onlar da açlardı.

Hızla kapıya döndü ve nefesinin altında bir duaya başladı. Bu kutsal eski "Lütfen acele edin, lütfen acele edin" mantrasıydı. Ama bunu üç kez tekrarladıktan sonra kapı açılmayınca

kapıyı tekrar çaldı, daha sert bir şekilde.

Lisa beklerken bakışlarını önündeki tahta panele sabitlemişti, etrafına bakmaktan neredeyse korkuyordu, bakarsa adamları tepesinde bulacağından da yarı yarıya korkuyordu. Ama kapı açılmıyordu ve içeriden tek bir ses bile gelmiyordu.

Yutkunarak umutsuzca kapı tokmağına uzandı ama yaklaşan bir arabanın sesiyle durakladı. Kiraladığı adam dönüyordu, diye umutla düşündü. Ya da belki de koşucu eve dönüyordu ve bu yüzden cevap vermiyordu. Omzunun üzerinden riskli bir bakış attı.

Tepesinde olmasalar da, yaklaşan üç adam şimdi çok daha yakındaydı ve diğer iki küçük adam grubu da şimdi ona doğru ilerliyordu. Kendini bir kurt sürüsünün etrafını sardığı savunmasız küçük bir tavşan gibi hissediyordu ve bakışları yolda durmakta olan arabaya kaydı.

Kapı açılıp Lord Findlay aşağı indiğinde Lisa üzerindeki armayı tanıdı. Onu görünce aniden durakladı, bir eli hâlâ açık kapının üzerindeydi ve kaşları havaya kalkmıştı. "Lisa?"

İlk gruptaki adamlar bir metre kadar uzaklaşmışken Lisa koşucu kapısından vazgeçip Charles'a doğru koştu.

"Lisa, burada ne işin var?" diye sordu, Lisa'nın kollarını yakaladı ve kaşlarını çatarak etraflarındaki adamlara baktı.

"Bir koşucu tutacaktım ama o burada değil," diye mırıldandı, bakışları onun yanından arabasına kaydı ve sonra omzunun üzerinden adamların durduğunu ve şimdi bekleyip izlediklerini gördü.

Charles'a dönerek sordu, "Sence bu işi sen halledebilir misin?"

Beni eve götürür müsünüz lordum? Hortumum bensiz gitti ve ben-"

"Elbette." Kenara çekilerek kadının binmesine yardım etti, sonra da soförüyle konuşmak üzere hareket etti.

Araba hemen yola çıktı ve pencereden arkalarında bıraktıkları adamlara baktılar. Her biri kısık gözlerle ve aç bakışlarla arabanın ardından bakıyordu ve Charles'ın onu çok tatsız bir deneyimden kurtardığından şüpheleniyordu. Koltuğuna geri oturarak ona minnettarlıkla gülümsedi. "Zamanında gelmenize çok sevindim, biraz gerilmeye başlamıştım."

"Biraz mı?" diye sordu kuru bir sesle. "Lisa, o adamlar ..." Durakladı ve başını salladı. "Tibald'ın koşucusunu görmek için bugünü seçtiğim için şanslıyım."

"Sen de mi onu görmek için oradaydın?" diye sordu şaşkınlıkla ve sonra neden sorduğunu merak etti. Başka ne için orada olabilirdi ki?

"Evet, son zamanlarda ben de hırsızlıkla ilgili küçük bir sorun yaşadım. Sanırım yeni bir hizmetçi ve Tibald bu adamdan övgüyle söz ettiği için benim için ne yapabileceğine bir bakayım dedim." Merakla ona baktı. "Onu ne için tutuyordun?"

"Oh. Şey, ben sadece ... benzer bir şey," diye belli belirsiz bitirdi, şu anda o konuyu açmak istemiyordu.

"Hmm." Charles ona ciddiyetle baktı ve sonra, "Radnor'un buraya tek başına gelmene izin verdiğine inanamıyorum," dedi.

"Evet, Richard geleceğimi bilmiyordu," diye itiraf etti.

Mutsuz bir şekilde.

Charles başını salladı ama ekledi: "Yine de Langley'nin buraya tek başına gelmene izin verecek kadar uzun süre gözünün önünden ayrılmana izin verdiğine inanamıyorum. Adam seni sürekli izliyor gibi görünüyor."

"Evet, öyle," diye onayladı Lisa sıkıntıyla. "Adam-" Sözünü aniden kesti ve pencereye doğru baktı, siniri içinde kıpırdanıyordu. Sonunda basitçe, "Robert da geleceğimi bilmiyordu. Aslında gittiğimi de bilmiyordu, yoksa kesinlikle takip ederdi."

Findlay tereddüt etti ve sonra oturduğu yerde öne doğru eğilerek Lisa'nın ellerini kendi elleriyle kavradı. Kız ona bakmak için başını kaldırdığında, "Lisa, teklifim hakkında düşünmek için zaman istemenin nedeni Langley mi?" dedi.

Lisa onun gözlerinden rahatsızlıkla kaçtı ve ellerini kurtarmaya çalıştı ama o ellerini sıkıca tuttu ve nazıkçe, "İkinizin arasında aile dostluğundan öte bir şey olduğu benim için aşikâr hale geldi. Langley'i bilmesem de, en azından sizin duygularınız bundan daha derin. O soğuk bir piç ve zaman zaman anlaşılması zor biri."

Lisa gözlerini indirdi ve çaresizce başını salladı. Tüm Londra'nın Robert'a karşı bir şeyler hissettiğini anlayıp anlamadığını merak ediyordu. "Onu seviyor musun?"

Lisa yutkunduk, konuşmamak için mücadele etti ama sonra ağzından dökülüverdi. "Onu hayatım boyunca sevdim. Ondan başka kimse. Ve

Sanırım o da beni önemsiyor ama benim gibi sadakatsiz olacağımdan korkuyor.

Annesi ve büyükannesi evlenmeyi reddediyor. Ya da öyle oldu," diye ekledi kaşlarını çatarak. "Şimdi benimle evlenmek istiyor, ama sadece -"Ama ona sadakatsizlik edeceğimi düşünen bir adamla evlenmeyeceğim" diyerek sözünü aniden kesti ve az kalsın neyi açığa vurduğunu fark ederek kızardı.

"Ah." Charles sessizce konuştu ve onun ellerini sıktı. "O zaman bunun yerine teklifimi kabul etmenizi önerebilir miyim?"

Dudaklarından keskin bir kahkaha havlaması döküldü ve sonra bir elini yorgunca sallayarak, "Lordum, beni istemiyorsunuz," dedi.

"Tam tersine. Seni çokistiyorum," dedi alaycı bir tavırla.

"Bilseydin yapmazdın-" Lisa yine aniden sözünü kesti ama Charles onun yerine sözünü bitirdi.

"Langley'in seninle yattığını mı?"

On Beşinci Bölüm

Robert boş gözlerle Smithe'e baktı. "Findlay?"

"Hmm. Ben de bu adam hakkında pek bir şey duymadım. Saygın bir Baron olduğunu biliyorum ya da öyle olması gerekiyordu. Ama görünüşe göre ahlaksız bir piçmiş," dedi Smithe ve bir not defterine baktı. "İçkiye ve kumara çok düşkün. Fahişelerden hoşlanıyor ama fahişeler onu pek sevmiyor çünkü görünüşe göre zevkini sadece başkalarına acı çektirerek alıyor. Şiddetli bir öfkesi var ve ne isterse onu istiyor." Defteri kapattı ve Robert'a baktı. "Görünüşe göre bir süredir Bayan Madison'ı istiyormuş. Görünüşe göre birkaç yıl önce kayınbiraderinin yardımıyla onu elde etmek için bir plan yapmış." Durakladı ve bir kaşını kaldırdı. "Bu da

Lord Radnor."

Robert ona, "Kardeşi," diye teminat verdi acımasızca. "Lord Radnor değil, kardeşi George."

"Hmm." Smithe kuşkuyla baktı ama devam etti: "Görünüşe göre planları suya düşmüş ve onu tekrar ele geçirmek için fırsat kolluyormuş Bayan Morgan'ın olaya dahil olması sadece bir tesadüftü. Kadının oraya kapatılmasına neden olan olaydan önceki gece genelevdeymiş. Morgan ertesi gün kızı çaya beklediğini söylemiş. Anladığım kadarıyla Findlay hemen bunun üzerine atlamış, sonra da kızı uyuşturmaşı, kendisi için hazırlaması ve zevkine sunması için ona yüklü miktarda para ödemiş. Sonra da onunla evleneceğini söylemiş." Omuz silkti. "Bayan Morgan bunu kabul etmesinin tek nedeninin bu olduğuna yemin ediyor. Kız iyi ve saygın bir lordla evlenecekti ve hiçbir zararı olmayacaktı," diye kuru bir şekilde sözlerini tamamladı.

Robert lanet okuyarak arkasına yaslandı. Lisa'nın gözüne girmeye çalışan adamlardan birinin talip olabileceğinden şüphelenmişti ama Findlay'den değil, Pembroke'tan şüphelenmişti. Lisa'yı il yapan ve saldırıya uğradığı gece evde kalmaya zorlayan Pembroke'un pastalarıydı. Ve ikinci saldırı da Pembroke'un gezisinde gerçekleşmişti. Elbette bu durum şüphelerin Pembroke'un üzerine çekilmesine yardımcı olmuştu ve akıllı bir adamın şüphelerin başka bir yere yönelmesini isteyeceğini tahmin ediyordu. Bu da Findlay'i Lisa'ya müdahale etmeden kur yapmakta özgür bırakmıştı. Ayrıca Robert Lisa'ya Pembroke'tan uzak durmasını önerdiğinde tek güçlü rakibini de saf dışı bırakmıştı.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

Smithe başını salladı ve "Bayan Madison'ın itibarını zedelemekten Lord Findlay hakkında yapılabilecek çok az şey var" dedi. Bir an düşündükten sonra ekledi: "Bu riski göze almanız bile, Bayan Morgan onun bu işe karıştığına dair bir tanık olarak burada olmadığı sürece bir şey kanıtlamak zor olacaktır. Ama bize ismi verirse kadını bırakmamızı söylediniz ve biz de öyle yaptık."

Robert bu sözler karşısında homurdandı. Daha talibin kim olduğunu bile bilmeden önce bunun farkına varmıştı. Adamla başa çıkmak için yasal yollara başvurmaya hiç niyeti yoktu. O piçi yakalayıp, Lisa'ya bunları yaşattığı için ve o gün Bayan Morgan'ın evinden kaçmasaydı ona yaşatacakları için ağzını burnunu kırmaya **niyetliydi**.

Smithe sanki Robert'ın aklından geçenleri okuyormuş gibi, "Elbette böyle bir adamla başa çıkmanın daha az yasal yolları da var," diye devam etti. "Bu tür şeyleri genellikle teşvik etmem ama bu durumda genç bayanı güvende tutmanın tek yolu bu gibi görünüyor... başka biriyle evlenmesi ve baştan çıkarıcı olarak ortadan kaldırılması dışında. Yakında evlenme ihtimali **var** mı?"

"Gerçekten de çok iyi bir şans," diye teminat verdi Robert acımasızca. Bir gece önce Richard'la yaptığı konuşma bazı konularda zihnini açmıştı ve Smithe geldiğinde Lisa'ya bunu anlatmaya çalışıyordu. Adam gider gitmez salona dönecek ve ona yaşadığı aydınlanmayı anlatacaktı. Daha önce yaptığı şeyin

çocukluğu ve annesi hakkında doğru olduğunu düşündüğü şeylerin hiçbirini doğru değildi.

Babasının kadınlardan nefret eden yaşlı bir adam olduğunu ve zehrini ona da bulaştırdığını, ama panzehirin kendisi olduğunu anlamıştı. Evlilik ve eşler hakkındaki düşüncelerinin ne kadar mantıksız ve aptalca olduğunu şimdi anladığını ve ona tüm kalbiyle güvendiğini söyleyecekti.

Elbette Robert ara sıra aklına gelen ve mücadele etmesi gereken alışlagelmiş şüpheleri olduğunu kabul ediyordu ama bunların acısını Lisa'dan çıkarmamak için elinden geleni yapacaktı. Babasının annesine yaptığı gibi onu kendinden uzaklaştırmayacaktı. Ona değer verecek ve birlikte geçirdikleri günler **boyunca** onu yakınında tutacaktı.

"En azından bu onun güvenliğini sağlar. Findlay evli bir kadınla zor evlenir," dedi Smithe memnuniyetle. "Diğerine gelince, **yine** de onunla birlikte olmak için onu yalnız yakalamaya çalışma riski var, ama sanırım sert bir konuşma ve adamın yüzüne inecek bir iki yumruk onu bu yoldan vazgeçirmeye yetecektir."

Robert kuru bir sesle, "Kuşkusuz," diye onayladı.

Smithe ayağa kalkarak, "Adamlarımdan birkaçının onunla konuşmasını istiyorsanız bana haber verin, ben hallederim," dedi.

"Sanırım bunu kendim halletmeyi tercih ederim," dedi Robert ipek gibi bir sesle, biz ayağa kalkarken.

Robert onu **ofis** kapısına kadar geçirirken Smithe sırtarak, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Ben de öyle yapardım."

Robert yorum **yapmadı** ama onu dışarı çıkardı ve

Ön kapıya doğru. Yumrukları kendini kapıya yerleştirmek için kaşınıyordu. Findlay'ın yüzü.

"Size **biletimi** gönderiyorum lordum," dedi Smithe, ön kapıda duraklayarak. Arkasına bakarak tek kaşını kaldırdı. "Sanırım buraya değil de gerçek adresinize?"

Robert kapıyı açarak, "Evet, lütfen," dedi.

"Çok iyi." Smithe başıyla onayladı ve dışarı çıkmak için döndü. Robert onun arabasına gidişini izledi, sonra kapıyı kapatıp yukarı çıkmak için döndü.

Salon kapısı **hâlâ** kapalıydı ve kapıyı açmadan önce nefes almak ve ne söyleyeceğini düşünmek için durakladı. Sonunda kapıyı çekip açtığında ve kendini boş bir salona bakarken bulduğunda belirgin bir deja vu hissi yaşadı.

"Handers!" diye bağırarak mutfaklara doğru döndü.

Lisa, Charles'ın sözleri aklından geçerken ona şok ve dehşetle baktı. "*Langley seninle yattı mı?*"

"Bu kadar açık sözlü olduğum için beni bağışlayın," dedi Charles nazikçe. "Ama olanın bu olduğu çok açık."

"Nasıl?" diye sordu dehşetle.

Charles tereddüt etti ve sonra iç çekti. "Biz, onun sana bakışı hiçbir zaman evlat gibi olmadı. İlk başta seni sadece başka bir erkeğin tanıyabileceği bir açlıkla izledi. Ama bugün ve seni son gördüğümde . . ." Kısa bir süre durakladı ve şöyle dedi: "Pikniğimizi yaptığımız gün onu özenle görmezden geliyordun, ama o

Gözlerini senden ayırmadı. Bakışları bir aşkın bilgisiyle üzerinde geziniyordu. Ve sonra, tabii ki, benden seni cezalandırıcı bir şekilde öpmemi istediğin gece bir şeyler olduğundan şüphelendim. Seni ceza olarak öptüğünü söylemiştin ama bu bir öpücükten fazlasıydı, değil mi?"

"Evet, ama değil-bir sonraki gece o-biz-" Yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Teklifinizi geri çekebilirsiniz lordum. Artık bildiğinize göre beni istemenizin mümkün olmadığını tamamen anlıyorum."

"Yine de biliyorum," dedi alaycı bir ifadeyle ve kızın şaşkın yüz ifadesine gülümsedi. "Lisa, sen çok çekici bir kadınsın. Seninle tanışmadan önce adını duymuştum ama seninle tanıştıktan sonra . . ." Omuz silkti. "İki sezon önce Landon'ların evinde seni ilk gördüğüm gecedен beri seni arzuluyorum."

Kadın başını sallayıp arkasına yaslanmaya çalıştığında, adam ellerini tuttu ve "Bu doğru. Seni bir türlü aklımdan çıkaramıyordum. Diğer **tüm** kadınlar hafızamdaki senin canlı kızıl görüntünün yanında soluk birer pastel renkti. Ve son iki yılın büyük bir bölümünü seni kapıp Gretna Green'e kaçmayı dileyerek geçirdim."

Kızın gözleri inanamayarak açıldığında, adam omuz silkti. "Langley'nin senden faydalandığını bildiğim için bunu şimdi daha çok istiyorum. En azından seni bundan kurtarabilirdim."

Lisa kaşlarını çatı. Robert ondan faydalanmamıştı. Adamın odasına, onu baştan çıkarıp evlenmek için tuzağa düşürmek niyetiyle gitmişti. Elbette çok uğraşmasına gerek kalmamıştı, ama Robert'ın

ondan faydalandım.

"Seni istiyorum," dedi Charles kararlılıkla. "Ama Langley'nin aksine benim niyetim onurlu ve önce seninle evlenmek istiyorum." Daha yakına eğildi, ifadesi yumuşaktı. "Evet dersin şoförü hemen Gretna Green'e yollarım. Langley'i ve olan biten her şeyi geride bırakıp Leydi Findlay olabilirsin. Kızlarda sessizce yaşayabilir, kitaplarımızı okuyabilir, suda kürek çekebilir ve geceleri birbirimizin bedenlerini keşfedebiliriz."

Charles son sözü söylerken elini Lisa'nın yanağına götürdü ve Lisa irkilmemek için kendini zor tuttu. Tepkisi her şeyden çok birbirlerinin bedenlerini keşfetme düşüncesinden kaynaklanıyordu. Bu fikir ona hiç çekici gelmiyordu. Onu keşfetme isteğini içinde bulamıyordu. Yatakta yanında Robert'tan başka birinin vücudunu hayal bile edemiyordu Lisa ve işte o zaman başka biriyle evlenebileceğini düşünmekle ne kadar aptalca davrandığını fark etti.

Bu, bir elbiseyi diğeriyle değiştirmeye benzemiyordu. Bu bir kocaydı. Robert'la yaptığı o mahrem şeyleri onunla da yapmasını bekleyen bir adam. Onu soymaya ve ona dokunmaya hakkı olan bir adam. . . Bu adamla ya da Robert olmayan herhangi biriyle evlenip kendisini okşamasına, emmesine ya da vücudunu onunkine gömmesine izin verme düşüncesi bile ürpertiyordu. Eğer Robert onun kendisine sadık kalabileceğine inanma yolunu bulamazsa, hayatının geri kalanında bekâr ve yaşlı bir kız olmayı tercih ederdi.

"Lisa?"

İç çekerek başını kaldırdı ve özür dileyen bir gülümseme takındı. "Özür dilerim lordum. Çok duygulandım ama yapamadım." Adam ellerini bırakıp koltuğuna geri oturduğunda, dudağını ısırdı ve reddini yumuşatmaya çalışarak, "Onun çocuğunu taşıyor olabilirim lordum. Elbette onun çocuğunu kendi çocuğunuz gibi büyütmek istemezsiniz. Ona ve bana gücenirsiniz." Kadın başını salladı. "Seni başka bir adamın çocuğuna yükleyemeyecek kadar çok seviyorum. Ayrıca, muhtemelen seni perişan ederim. Hayatım boyunca Robert'ı sevdim. Bunun değişeceğini hiç sanmıyorum. Seninle evli olurum ve sonsuza dek onun özlemini çekerdim. I-"

"Bu kadar romantik olman büyük talihsizlik, canım," diye araya girdi Charles soğuk bir tavırla. "Kafanda biraz pratiklik olsaydı bu işi kolaylaştırmak için çok yol kat etmiş olurdun."

Lisa bu hakaret karşısında nefesini tuttu ve adamın davranışındaki ani değişiklik karşısında şok oldu. Görünüşe göre Lisa onu reddedeceği için, çocuk eldivenlerini çıkartıyor ve onun hakkındaki gerçek düşüncelerini gösteriyordu. Bağımlı mı? Başka birini sevdiği için mi?

"Elbette bu tamamen senin suçun değil," dedi Charles. "Eğer Bayan Morgan seni kaçmaya zorlamasaydı, Londra'ya geldiğinin ertesi günü evlenmiş olurduk ve Langley'nin senin bekaretini bozma şansı asla olmazdı. Sana hissettirdiğim o enfes duygunun yanında o çoktan soluk bir anıdan başka bir şey olmayacaktı."

Lisa duyduklarını anlamlandırmaya çalışırken gözlerini birkaç kez kırptırdı. *Bayan Morgan mı?*

"Talip olan sizsiniz," dedi yavaşça, neden böyle bir şey yapmadığını merak ederek.

farkına varınca daha da şok oldu.

"Evet, evleneceğim. Ve benimle evleneceksin," dedi sakince. "Yıllardır planımız buydu ve seni istemeyen bir adamı, Robert Langley'i sevdiğine dair romantik bir fikre kapıldığın için senin o nefis vücudunu kaybetmeyeceğim," diye ekledi kuru bir sesle.

Lisa, kafasındaki çok eski yapboz parçaları yenileriyle bir araya gelmeye başladığında sessizce ona baktı.

"Dicky'yle, yani George'la işbirliği yapan ikinci adam sendin," diye mırıldandı belli belirsiz, geçmişle şimdiki zaman kafasında çarpışırken. İki yıl önce Suzette'le birlikte babalarının peşine düşmek, malikâneye neden dönmediğini ve mektuplarına neden cevap vermediğini öğrenmek için Londra'ya gelmişlerdi. Oraya vardıklarında onu fincanlarının içinde bulmuşlar ve onları kumar oynayarak mahvolmanın eşğine getirdiğinden yakınmışlardı.

Panik içinde Christiana'ya gitmişler, Suzette'e babalarının borcunu ödemeye razı olacak bir koca bulmak ve karşılığında Suzette'le evlenip büyükbabalarının ona bıraktığı oldukça fahiş mirası almak için çılgınca bir plan yaparak onlara yardım edebileceğini ummuşlardı. Kızların her birine bir tane bırakmıştı.

Ancak Christiana'nın evine vardıklarında evliliğinin yolunda gitmediğini görmüşlerdi. Bir yıl önce ona böylesine canlılık ve çekicilikle kur yapan adam, zalim ve acımasız bir zorbaya dönüşmüştü. Durum böyleyken, Christiana'nın evliliğinin

adam uysalca ayak parmaklarını yukarı kaldırmış ve o gün ölmüştü. onların gelişi. En azından onun ölümünün Suzette'in yas tutması ve bir koca bulma şansını kaybetmesi anlamına geleceğini fark edene kadar öyleydi.

Sonunda üç kız kardeş yapabilecekleri tek şeyi yapmışlardı; Christiana'nın kocasının ölümünü gizlemişler ve Suzette'e kendi şartlarına uygun bir koca bulmak için düğünlere falan katılmaya başlamışlardı. Christiana'nın ölü kocası sezonun ilk gecesinde Landon'ların evine geldiğinde yaşadıkları şaşkınlığı bir düşünün.

Christiana'nın evlendiği adamın Radnor Kontu Richard Fairgrave olmadığı, onun yerine geçmesi için Richard'ı öldürtmek üzere adam tutan ikiz kardeşi George olduğu ortaya çıkmıştı. Ancak George'un kiraladığı suikastçılar anlaşmayı bozmuş, Richard'ı sağ, bizi de Amerika'da bırakmışlardı. Ve o gece, adalet ve hayatını geri isteyen ve üç kız kardeşi **sinsice** korkutan o oldu.

Çok geçmeden George'un tek günahının kardeş katli ve dolandırıcılık olmadığını öğrendiler. Adam, kızlara anne tarafından büyükbabaları tarafından bırakılan büyük çeyizleri öğrenmişti. Christiana'yla evlenmesinin sebebi buydu. Ve kız kardeşlerden üçüyle evlenmek için diğer iki adamla işbirliği yapmış, sonra da onları zengin dullar olarak bırakacak büyük bir kazada ölmelerini sağlamıştı. Suzette'in müstakbel kocası ve katilinin kimliği, George'u kimin öldürdüğünün ortaya çıkarılması sırasında keşfedilmişti. Ama onlar

Lisa ile kimin evleneceğini asla çözememişti. Şimdiye kadar.

"Evet, seni ve kız kardeşlerini evlendirip **öldürme** planındaki üçüncü adam **bendim**," diye itiraf etti Charles utanmadan. "Doğrusu, George bana bu komployu önerdiğinde pek de ilgilenmemiştim. Kumar oynamayı severim ama onun kadar değil ve oyunumu finanse etmek için ihtiyacım olan parayı bana sağlayan çok sağlıklı bir mal varlığım var." Omuz silkti. "Ancak, seni Landon'ların evinde gördükten sonra ..." Alaycı bir şekilde gültümsedi. "O solgun, mükemmel, bembeyaz teniniz ve başınızı taçlandıran o altın ihtişam."

Bakışları yavaşça onun üzerinde gezindi, sevgiyle bahsettiği teninin her santimini içine çekti ve sonra altın rengi saçlarını okşadı. "Biz, o zaman plana ikna olmuşum. Seni ellerime almak ve teninin çürükler ve yaralarla dolu bir gökkuşağıyla beneklendiğinde ne kadar güzel görüneceğini görmek için sabırsızlanıyordum. Ya da acıdan inlediğinde o güzel ses tonunun nasıl çıkacağını."

Charles durakladı ve öne doğru eğilerek Lisa'nın çenesini yukarı itti, açık ağzını kapattı. Ancak Charles ona dokunduğu anda Lisa koltuğunda geriye doğru büzüldü ve Charles'ın çizdiği görüntü karşısında sırtından aşağıya doğru bir ürperti yayıldı.

"Ne yazık ki," diye devam etti, onun tepkisini umursamamış gibi görünerek, "Kader araya girdi ve sonunda sana ulaşmayı oldukça zorlaştırdı. Önce George'un planı kendini aptalca öldürtünce ters gitti. Bu muhtemelen en iyisiydi. Eminim seni **öldürmesine** izin vermediğimde aramız bozulacaktı. Ancak,

Sonra sen ve baban şehri terk ettiniz.

Hatta benimle evlenmen için sana kur yapmaya ya da seni baştan çıkarmaya çalıştım." Adam hoşnutsuzlukla kaşlarını çatı. "Ve sen iki lanet yıl boyunca uzakta kaldın, seni görmek ve sana kur yapmak için hiçbir mazeretimin olmadığı taşrada çürüyüp gittin."

Findlay tiksintiyle başını salladı. "Bayan Morgan senin kasabada olduğunu ve çaya geleceğini söylediğinde seninle görüşmekten vazgeçmişim." Gülerek başını salladı. "Gerçek olamayacak kadar mükemmel görünüyordu. Sana sahip olabilir, seni Gretna Green'e sürükleyip evlenebilir, sonra da sonsuza dek keyfime bakabilirdim. Bir düğünsene Lisa, yıllar ve yıllar süren enfes bir oyun, bedenin ne kadar acı çekebileceğini ve bundan ne kadar zevk alabileceğimizi keşfetmek." Sanki önümüzdeki kırk yıl boyunca ona içkence etmeyi planladığı için memnun olması gerekiyormuş gibi konuştı ve sonra ağzı hoşnutsuzlukla buruldu.

"Ne yazık ki o yaşlı inek senin kaçmana neden oldu ve ben de planlarımı değiştirmek zorunda kaldım. Sana kur yapma ve seni baştan çıkarma planıma geri döndüm ama bulduğum fırsatları değerlendirerek seni daha çabuk elde etmeye çalıştım. Ancak çok geçmeden Robert'a ilgi duyduğun ortaya çıktı ve hiçbir erkeğin sana kur yapma şansı yoktu." Ağzı hoşnutsuzlukla buruştu ve sonra ekledi, "Yine de, seni ve nerede olacağını takip etme umuduyla yakınında kaldım, böylece fırsat tekrar ortaya çıkarsa, seni ele geçirebilir ve seni taşıyabilirim."

Ve ona mükemmel bir fırsat vermişti, mutlu bir şekilde zıplayarak

Lisa bugün onun arabasına bindiğini fark etti, ama yüzünü buruşturarak, "Sen

"Kendimi iyi hissetmediğim gece odamdaki saldırının arkasında sen mi varsın?" Başını salladı.

Lisa kaşlarını çatı. "Ama evde olacağımı nereden biliyordun? Pembroke'un tatlılarını yiyip hasta olana kadar haberim bile yoktu. O gece ba l'a katılmayı planlıyordum."

"Biliyordum çünkü seni hasta eden Pembroke'un tatlıları değildi," dedi hafif bir eğlenceyle.

Lisa hafifçe arkasına yaslandı, gözleri kısıldı. "Öyle değil miydi?"

Charles başını salladı. "Tibald sana tuttuğu koşucu hakkında bir şeyler **anlatırken** çayına bir kusturucu attım. Çene çalmakla o kadar meşguldün ki, herkes kalkıp gidene kadar çayı içmedin." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Çayı yudumlarırken yüzünü buruşturmana bakılırsa, ayağa fırlayıp çayında bir şey olduğunu söyleyeceğinden emindim ama **söylemedin**."

"Soğuk ve iğrençti ama uzun süre beklettiğim için olduğunu düşündüm," dedi sessizce, hastalıklı tatlı tadı hatırlayarak.

"Ahh." Charles başını salladı ve ardından şu yorumu yaptı: "Kusturucunun hızlı etki etmesi gerekiyordu. Herhalde kusma başlamadan önce yukarıya zor çıkmışsınızdır."

"Önce odama kadar gidebildim," diye soğuk bir tavırla onu bilgilendirdi.

"Hmm." Omuz silkti. "O zaman iddia edildiği kadar hızlı hareket etmiyor. Ah, sanırım en iyisi bu. Başkalarının **il olduğunu** görmek benim de midemi bulandırıyor, o yüzden senin kusman iyi olmazdı.

Ben."

Lisa bunu yapmamış olmasının utanç verici olduğunu düşünmeye başlamıştı. Ayrıca

Bu bilgiyi ileride kullanmak üzere kesinlikle saklayacağını düşündü. Eğer kaçmazsa, her fırsatta adamın üzerine kusacaktı.

"Peki ya Pembroke'un gezintisi sırasındaki saldırı?" diye sordu, kaçamama ihtimalini bir kenara iterek.

Findlay eğlenerek omuz silkti. "Beni davet etmekten kaçındı. Ya da Tibald'ı. Rakiplerini saf dışı bıraktı. Hiç sportmence değil," dedi ve sonra omuz silkti. "Yine de önemli değildi, ne ayarladığını biliyordum ve piknik için planlanan durağın nerede olduğunu bana söylemesi için tekne kaptanına rüşvet verdim, böylece adamımı beklemesi için önden gönderebilecektim."

Bir süre onu düşündü ve sonra itiraf etti, "Doğrusu, seni orada yakalamak için pek umut olduğunu sanmıyordum. Diğerlerine yakın durmanı ya da Langley'nin seni kaçırma şansı olmayacak kadar yakından takip etmesini bekliyordum. Ama siz sahil boyunca yürümeye karar verdiniz ve Robert alçalırken o dönüp sizi orada bıraktı."

"Sen de mi oradaydın?" Lisa şaşkınlıkla sordu.

"Yüce Tanrım, hayır. Kulübümdeydim, seni Gretna Green'e götürmek için birkaç gün ortadan kaybolduğumda kimsenin beni aramaya gelmemesi için mazeretimi oluştuyordum."

"Oh," diye mırıldandı.

"Hayır, adamımı gönderdim. Ne yazık ki, bana anlattığına göre, seni çok erken yakalamaya çalışmış. Robert'ın dönmesini beklemeliydi.

diğerlerini. Daha sonra Langley'nin Sadece biraz uzaklaşıyor ve sonra dönüp sizi uzaktan izliyor, o yüzden şansını denedi." Findlay bunun aptalca bir karar olduğunu düşünerek başını salladı. "Aptal herif bu zahmeti için kafasına kötü bir düğüm de yedi. Ama sanırım ondan önce Langley'e bıçağıyla iyi bir yumruk atmış. En azından öyle olduğunu iddia etti."

"O kadar da iyi bir yumruk değildi. Robert bu önemsiz yaraya rağmen ertesi gece kızlığını bozmayı başardı," dedi **inatla**.

Charles'ın ağzı gerildi. "Bu büyük bir hayal kırıklığı." "Güzel," dedi Lisa acımasızca. "Umarım onu yerken boğulursun. bilgi."

Şimdi gülümsedi. "Demek yavru kedinin pençeleri var. Ne hoş. Eğlenceli kavgaları severim."

"Eğlenceyi bilmem ama benimle çok kavga edeceğiniz kesin, lordum," diye güvence verdi ve arabanın kapısının koluna uzandı. Ama Charles sanki bunu bekliyormuş gibi hemen bileğini yakaladı ve kapıdan uzaklaştırırken acımasızca bükte.

Adam onu bıraktığında Lisa haykırdı ve koltuğa geri yaslandı. Sağlam eliyle yaralı kolunu kavrayan kadın, adamın dudaklarında memnun bir gülümseme belirirken ona baktı.

"Çok acıyor mu?" Charles merakla sordu.

Onu incittiğini bilmenin hoşuna gideceğini hisseden Lisa, sağlam elini yaralı bileğinden çekti ve omuz silkti.

"Pek değil, lordum."

Beklediği gibi, adamın ağzı onun sözleri karşısında hayal kırıklığıyla hafifçe büküldü.

Ceza olarak onu tekrar incitmeye çalışacağından şüphelenen Lisa hemen, "Anladığım kadarıyla Radnor'ların evine geri dnmyoruz?" dedi.

Charles gözlerini kırpıştırdı ve sonra tekrar rahatlayıp gülümser gibi oldu. "Haklısın, elbette. şehirdeki evime doğru yola çıktık. şüphe çekmemek için önümüzdeki bir hafta kadar şehirdeki rutinime devam edeceğim, sonra da teklifimi kabul ettikten sonra beni terk ettiğini düşündüğüm için kalbim kırılmış bir şekilde taşraya ekileceğim."

"Demek bu yüzden Robert'la nişanlıymışız gibi davrandın," dedi farkına vararak. "Beni öperken yakalandıktan sonra itibarımı korumaya çalıştığını sanıyordum."

Sırttı. "İtibarın zaten sarsılmıştı, canım. Langley seninle yatmıştı, hatırladın mı? O zaman bile bundan şphelenmiştim," dedi ve ekledi, "Hayır, nişanlı olduğumuzu iddia ettim, böylece sen kaybolduğunda yaralı ve şaşkın adamı oynayabilirdim. Radnor'a gidip seni bulmak için ne yapıldığını öğrenebilirim. Nişanlın olarak beni her şeyden haberdar edecekler ve bir hafta içinde ..." Omuz silkti.

"Kırık kalbinle taşraya ekiliyorsun," diye tekrarladı Lisa kuru bir sesle.

"Kesinlikle. En azından onlar böyle düşünecek. Onun yerine ben

seninle Gretna Green'e geliyor."

"Gerçekten seninle evleneceğimi düşünemezsin, değil mi?" diye sordu şaşkınlıkla. "Beni demircinin önünde bu sözleri söylemeye zorlayamazsın."

"Sevgili Lisa," dedi ukala bir eğlenceyle. "Benimle bir hafta geçirdikten sonra ne istersem yapacaksın."

Bu sözler Lisa'nın ensesinden aşağı bir ürperti gönderdi.

"Ah, geldik," diye duyurdu Charles, araba yavaşlarken pencereden dışarı bakarak.

Lisa **korktu**. Eğer kaçacaksa, bunu yapmanın tam zamanıydı. Charles'ın nerede yaşadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama her yerde insanların olduğu elit bir bölgede olmalıydı. **Tek** yapması gereken arabadan çıkar çıkmaz çığlık atıp kaçmaktı ve birileri ona yardım edecekti, diye düşündü Lisa ve sonra aniden kıs kıs gülen Findlay'e sertçe baktı.

"Bu noktaya gelindiğinde beni hep eğlendirir. Siz kadınlar **hep** aynı şeyi düşünürsünüz. Her biriniz entrikalar çevirmeye başlar, umut göğsünüzde bir dalga gibi yükselir. Şimdi kaçacaksınız. Bu sizin şansınız. Çığlık atıp kaçmak, ya da sadece kaçmak, ya da **buna** benzer bir şey, sizce." Adam başını salladı ve alaycı bir tavırla, "Sanki yıllardır istemediğim kadınları evime almıyor ve bunu en az risk ve yaygarayla nasıl yapacağımı öğrenmiyorum." dedi.

Bu sözler Lisa'nın yüzüne soğuk bir su gibi çarptı. Yıllardır evine istemediği kadınları mı alıyordu? Ne için? Peki o kadınlara ne olmuştu? Kesinlikle.

Onunla yapmayı planladığını iddia ettiği gibi onlarla evlendiğini düşündü, Sonra araba durduğunda Charles'tan kapıya doğru endişeyle baktı. Vücudu geriliyor, Charles'ın sözlerine rağmen kaçmaya hazırlanıyor, kanı vücuduna hızla pompalanıyordu.

Lisa o kadar gergindi ki, arabanın kapısı açıldığında küçük bir irkilmeye irkildi. Ötesinde ne olduğunu görmeyi umuyordu ama iri yarı bir adam açıklığı doldurdu. İri, kaslı kollar içeri uzandı ve Lisa daha ne olduğunu anlayamadan terli ellerden biri dudaklarını dişlerine bastırıyor, diğeri de onu kapıdan dışarı çekiyordu. İçgüdüsel olarak tekmelemeye ve çırpınmaya başladı, ama bu bir wa l ile savaşmak gibiydi. Kolları işe yaramaz bir şekilde yanlarına sabitlenmişti ve ayakları, bir çocuğun zayıf darbeleri kadar etkili olan ağaç gövdeleri olabilecek şeylere çarptı.

Lisa arabadan açık bir kapıya kadar en fazla bir metre sürüklendi. Bu süre, işlek bir caddedeki bir evin önünde değil, evin arka tarafı olduğu belli olan, yüksek bir avluda durduklarını görmeye yetecek kadar uzundu. Charles'ın onun kaçma umutlarıyla eğlenmesine şaşmamalıydı. Hiç şansı olmadığını fark etti.

Büyük, sıcak bir mutfğa girdiklerinde Charles'ın sesi, "Onu odaya götür, Max," diye emretti. "Birazdan geliyorum."

Lisa çılgınca etrafına bakındı, ağzını ve yüzünün alt kısmını kapatan büyük elin üzerinden baktı. El sadece ağzını değil, burnunu da kapatıyordu ve hava alamıyordu. Boğulacağından korkarak daha umutsuzca çırpınmaya başladı.

ama çok az etkisi oldu ve görüşü gittikçe azalıyordu. bir mutfaktan geçirildi, dar bir basamaktan indirildi ve açık bir alandan geçirilerek içindeküçük bir parmaklıklı pencere bulunan bir kapıya götürüldü.

Onu kaçıran kişi kapının dibine tekme atarak kapının açılmasını sağladı. Sonra içeri girdi ve onu yere düşürdü.

Lisa sert bir şeyin üzerine düştüğünde acı içinde homurdandı ve sonra bir süre **öylece** yattı, açlıktan nefesi kesilmiş ciğerlerine umutsuzca hava çekti. Ancak bir süre sonra kendini daha iyi hissetmeye başladı ve oturur pozisyona geçip etrafına bakacak enerjiyi buldu. Tek ışık parmaklıklı pencereden gelen ışıktı. Üzerine atıldığı dar yataktan başka hiçbir şeyin olmadığı küçük bir odada olduğunu görmeye yetiyordu. Şilte sertti ve keçeleşmiş samanla beslenmiş gibi görünüyordu. Odanın zemini sert topraktan başka bir şey değildi. O zaman bir bodrum.

Kendini yataktan kaldıran Lisa tökezleyerek kapıya gitti ve bir kapı tokmağı aradı ama yoktu, en azından içeride yoktu, bu yüzden kapıyı tutup itti, sonra parmaklıkları itti ama bu da bir işe yaramadı. Dişlerini birbirine geçirerek parmaklıkların arkasındaki odaya baktı ve gördüğü manzara karşısında dehşete kapıldı. Her yerde prangalar olan eski bir işkence odasına benziyordu: tavandan sarkıyordu, aralıklarla demirlere sabitlenmişti ve hatta açık alanın ortasındaki bir masanın her köşesine yerleştirilmişti. Ama onun kanını donduran, yine askılardan sarkan çeşitli kırbaçlar ve kayışlardı. Bazı eşyaların uçlarının kurumuş kanla boyandığına yemin edebilirdi.

Lisa geri çekildi ve titreyerek oturmaya başladı.

Yatak. Bayan Morgan, talibinin biraz sertlikten hoşlandığını söylerken durumu hafife almıştı. Charles Findlay belli ki acı çektirmekten hoşlanan sapkın kişilerden biriydi, hem de çok çeşitli şekillerde. Onun kendisi için planladığı kadarı oturup beklemeyecekti. Lisa, ayağa kalkarak kaçmaya karar verdi. Sadece nasıl yapacağını bulması gerekiyordu.

"Findlay?" Richard kaşlarını çatarak ismi tekrarladı.

"Evet," dedi Robert acımasızca, salonun penceresine doğru yürüdü ve Lisa'nın kaybolduğunu öğrendiğinden beri sayısız kez sokağa baktı.

"Piç kurusu," diye mırıldandı Daniel. "Fahişeleri taciz ettiğine dair bazı dedikodular duymuştum ama soylu bir kadının peşinden gideceğini düşünmemiştim."

"Hmm," diye mırıldandı Robert, evin önündeki boş sokağa bakarak ve Lisa'nın bıraktığı hack'in açılmasını ve Lisa'nın sağlıklı, mutlu ve rahat bir şekilde dışarı çıkmasını dileyerek. Elbette böyle bir şey olmadı, ama bunu dilediği diğer zamanlarda da olmamıştı.

"Peki Lisa öğleden sonra gitti mi?" Daniel sordu.

"Evet," diye homurdandı Robert. "Harry'ye bir koşucu kiralaması için onu dışarı çıkaracak bir adam tutturdu."

"Ne?" Richard şaşkınlıkla sordu. "Neden bir koşucu tutuyor?"

Robert dişlerini birbirine geçirdi ve sonra isteksizce itiraf etti, "Bet, benim korumam gerekmesin diye onu koruması için bir koşucu tutmak istediğini söyledi."

Bir dakika sessizlik oldu ve sonra Daniel sordu, "Ve tek başına mı gitti? Bet'i bile almadı mı?"

"Görünüşe göre Bet ve bir uşak alması gerekiyordu ama **iki** de olmadan **kaçtı**."

"İsteyerek gittiğinden ve kaçırılmadığından emin miyiz?" Richard acımasızca sordu.

Robert içini çekti ve alnını ovuşturdu. "Handers onu giderken görmüş. Kızın salondan koşarak çıktığını ve doğruca ön kapıdan girdiğini söyledi. Kızın üzgün göründüğünü söyledi."

"Neden üzgün olsun ki?" Richard ciddiyetle sordu.

Robert omuz silkti. "Az önce konuşuyorduk ama sözümüz kesildi. İşim bittiğinde konuşmayı bitireceğimizi söyledim."

Daniel kuru bir sesle, "Ve o da bundan kaçınmak için **kaçtı**," diye tahmin etti ve onun sırtına bir tokat atmak için yanına gitti. "Lisa'yla aranız iyi gibi görünüyor."

"Alaycılığın hiç hoşuma gitmedi," diye homurdandı Robert. "Ona, sadakatsizliğiyle ilgili korkularımın yersiz olduğunu, babamın kadın düşmanı paranoyasının bir sonucu olduğunu fark ettiğimi anlatmaya çalışıyordum."

"Eninde sonunda geleceğini biliyordum," dedi Richard sessizce. "Ne oldu?"

Robert etrafına bakmadan, "Dün geceki konuşmamız," diye itiraf etti.

"Haklıydın, Richard. Babam acımasız, kadın düşmanı biriydi. aptal." İçini çekti ve başını salladı. "Bunu fark ettiğimde, her şeye biraz daha objektif bakmamı sağladı."

"Hmmm," diye homurdandı Daniel. "Lisa'ya bunu anlatmaya çalıştığını söylüyorsun. Dinlemiyor muydu?"

"Dinlemek için pek fırsatı olmadı. Handers, Smithe'in burada olduğunu ve gitmem gerektiğini söylemeden önce fazla uzaklaşmamıştım."

"Ve sonra gitti," diye mırıldandı Daniel ve pencereden dışarı bakmak için Robert'ın yanına geldi. "O zaman gideli iki saatten fazla oldu."

"Biliyorum. Başta endişelenmedim, günün bu saatinde yolculuk yavaş olabilir ve randevu bir saat kadar sürmüş olabilir. **Yine** de, siz ikiniz dönmeden hemen önce, Harry'yi kontrol etmesi ve korsan şoförün onu almadan dönmediğinden emin olması için gönderdim. Döndüğünde öğrendiklerini bana **anlatacak**." Robert daha sözlerini bitirmemişti ki içeriden gelen bir gürültü üzerine merakla kapıya baktı. Richard tam kontrol etmek için kapıya doğru ilerliyordu ki kapı birden açıldı ve Harry bir arabacıyı kolundan tutmuş sürükleyerek ortaya çıktı.

"İçeri daldığım için özür dilerim, lordum," diye mırıldandı ahır ustası, efendisine başıyla selam vererek. "Ama sanırım bu "beyefendinin" Bayan Lisa'ya yaptıkları hakkında ne söyleyeceğini duymak istersiniz."

"Ben bir şey yapmadım," diye itiraz etti adam, Harry'nin demir pençesinden kurtulmaya çalışmak için kolunu çılgınca sallayarak. "Hiçbir şey yapmadım. Hayatımda kimseyi incitmedim ve onu da incitmedim."

Harry, "Bana söylediğini ona da söyle," diye bağırarak onu salladı, Sonra da konuşmadan Robert'a döndü. Harry tiksintiyle, "Bayan Lisa'yı şehrin en kötü yerine bırakıp **kaçtı**, onu korumasız ve hiçbir şeysiz bıraktı," diye açıkladı. "Bana gidip onu bırakması için ısrar ettiğini söylemeye çalıştı, ama Bayan Lisa bunu yapmadı, ben de kırbacımla biraz ikna edici oldum. Sonunda Bayan Lisa evden çıkmadan hemen önce lorda benzeyen bir adamın ona yaklaştığını ve onu götürdüğü yerde bırakırsa bir çanta dolusu para vereceğini söylediğini itiraf etti." Harry yüzünü buruşturan şoföre kaşlarını çatı ve homurdandı, "Ve aldı da. Zavallı, evsiz bir kimsesiz gibi onu orada terk etti."

"Nerede?" Robert homurdanarak odayı geçip adama dik dik baktı. Bunu yapmak zorundaydı, şoför bir anda adresi geveledi ve Robert'ın kafası şokla geri döndü. Muhtemelen şehrin en kötü yeri idi. Orada hiçbir kadın güvende olamazdı, hele Lisa gibi güzel ve korunmasız bir kadın.

Hiç düşünmeden kapıya yöneldi ama Richard kolunu yakalayınca aniden durdu. "Artık orada olmayacak, Robert. İki saatten fazla bir süre önce onu orada bıraktı."

Robert bu sözler üzerine aniden durdu ve kaşlarını çatarak arkasına döndü.

Richard sessizce, "Eğer Findlay onu orada bıraktıysa, bunun bir nedeni vardır," dedi. "Kız mahsur kaldığında günü kurtarmak için ortaya çıktığına şüphe yok."

"Evet," dedi Daniel kuru bir sesle. "Ve o çok rahatlamış olurdu."

o mahallede dost bir yüz görmek için
kesime giden bir kuzu gibi arabasına tırandı."

Robert bu tanım karşısında irkildi ve "O zaman Findlay'e gideceğim" dedi.

Daniel, "Onu çoktan Gretna Green'e sürüklemiş olabilir," diye belirtti
"Bayan Morgan onunla evlenmeyi planladığını söyledi."

Richard ona sessizce, "Onun ırzına geçtikten sonra," diye hatırlattı.

Robert tekrar kapıya doğru döndü ama Richard onu bir kez daha yakaladı. "Düşün dostum. Öylece Findlay'ın evine gidemezsin. Şu anda onu alıp götürüyor olabilir. Planlar değişir."

"Haklısın," dedi Robert kaşlarını çatarak ve onun sözlerindeki bilgeliği fark etti. "Plan **yapmalı** ve birçok olasılığı göz önünde bulundurmaliyiz. Ve biraz yardıma ihtiyacımız var. Smithe ve adamları faydalı olabilir." Richard rahatlamış bir sesle, "Şimdi düşünmeye başladın," dedi. Sonra da şu öneride bulundu: "Smithe'ye buraya gelmesi için bir mesaj gönder. Çeşitli olasılıkları sıralayıp kimin neyi kontrol etmesi gerektiğine karar **vereceğiz**. Yeterli sayıda adamla onların bir kısmını koruyabilir ve Lisa'ya zarar vermeye ya da onu kendisiyle evlenmeye zorlamaya fırsat bulamadan onu kurtarabiliriz." "Eğer onu evlenmeye zorlarsa, gece dul kalacak."

Robert acımasızca söz verdi.

On Altıncı Bölüm

Tahta merdivenlerden **inen** ayak sesleri Lisa'nın irkilmesine neden oldu. Sonra biraz daha dik oturdu ama aslında yapmak istediği şey bir köşeye büzülüp kaybolmaktı. Findlay, adamına onu buraya koymasını emrettikten sonra aşağı ineceğini söylemişti. Şu anda yaklaşan o olduğundan hiç şüphesi yoktu ve onu görmeyi kesinlikle istemiyordu. Yine de sinmeyecekti. Okuduğu kitaplardaki kadın kahramanlar bu tür sınavlardan zayıf ve uysal kadınlar olarak kurtulmuyorlardı. Cesur ve gözüpektiler ve kader onları bunun için ödüllendirdi. O da cesur ve yürekli olacaktı... eğer bu onu öldürecekse.

Lisa bu son düşüncenin gerçekten talihsiz bir düşünce olduğuna karar verdi.

kafasında çınladı. Aslında bunu daha iyi ifade edebilirdi.

"Ah. Görüyorum ki güzelce yerleşiyorsun."

Lisa bu sözler üzerine kapıya doğru baktı ve parmaklıklar arasından kendisine bakan Findlay'ı görünce çenesini dikkatle kaldırdı. Sanki kafeste sergilenen bir hayvanmış gibi ilgiyle ona bakıyordu.

"Böbürlenmeye mi geldiniz lordum?" diye sordu soğuk bir sesle. "Bu sizi çok itici yapıyor."

"Güzel. Ateşin var," dedi Charles eğlenerek. "Öyle olduğunu biliyordum."

"Seni memnun etmekten çok mutluyum," diye küçümseyerek alay etti Lisa. "Hayır değilsin," dedi gülererek. "Ama **olacaksın**." "Bundan çok şüpheliyim lordum."

"Oh, **olacaksın**," diye güvence verdi Charles ona. "Ve sana bunu öğretmekten zevk alacağım. Seni ilk gördüğüm andan beri bunu biliyordum."

Lisa bu sefer sessiz kaldı ve sadece sahte bir **ilgiyle** ona baktı. Adam kapının kilidini açıp içeri girmek için bir hamle yapmamıştı ki Lisa bunun iyi bir şey olduğunu düşünebilirdi. Bu yüzden ne yapacağını görmek için bekledi.

"Keşke hemen başlayabilseydim," diye yorumladı kız yanıt vermeyince. "Ne yazık ki şimdilik birbirimizin tadını çıkarmaktan kaçınmak zorundayız. Bu gece Brewster'lara gitmeli ve sen, nişanım, ortaya çıkmadığın için hayal kırıklığına uğramış, sonra da kaybolduğun için şok olmuş ve dehşete düşmüş gibi davranmalıyım. Hatta gözyaşı bile dökebilirim."

Lisa onun ayrılacağı haberini alınca neredeyse rahatlayacaktı.

Şimdilik onu yalnız bıraktı ama içgüdüsel olarak rahatladığını göstermenin kötü bir fikir olabileceğini biliyordu. Bu durum onu biraz daha önce davranmaya itebilirdi, bu yüzden kuru bir sesle, "O yırtığı çıkarmak için kendinizi zorlamayın lordum. Zaten pek çok kişinin bundan etkileneceğinden şüpheliyim."

"Ah, bilemiyorum. İstedğim zaman çok iyi bir aktör olabilirim," diye boş boş yorum yaptı, eğlenmiş görünüyordu.

"Evet, yapabilirsin. Bir süre sonra beni bir beyefendi olduğunuza inandırdınız," dedi kuru bir sesle. "Ve diğer pek çok kişiyi de insan olduğunuza inandırdınız."

"Ateşini sevdim, Lisa. Onu söndürmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı gülümseyerek. "Bu gece, ben buraya, senin yanına dönene kadar sonsuza dek uzayacak gibi görünüyor."

"Benim için acele etmeyin lordum," dedi tatlı bir sesle. "Eğlenin, güzel kızlarla dans edin ve bol bol için."

"Hayır, aklım başımda kalacak ve enerjimi sana saklayacağım," diye gülerek onu temin etti ve sonra başını salladı. "Langley sende ne bulduğunun farkında mıydı? O mutlu gevezeliklerin ve romantik saçmalıkların altındaki tutkuyu gördü mü?" Gülümsemesi aniden kayboldu. "Bunu ona gösterdin mi?"

Lisa tereddüt etti. Son sözlerinde neredeyse öfkeli bir şey vardı. Neredeyse kıskanç ve sahiplenici bir ton. Bir süre sonra Robert'ın oraya ilk giden kişi olması onu rahatsız etmiş gibi görünüyordu. Nasıl cevap vereceğini bilemediğinden sessiz kaldı ve bir süre sonra Findlay içini çekti.

"Biz, sanırım şimdi ba l'a gitmeliyim. Şu arabalar Sıralar çok uzun olabiliyor ve bu heyecanı kaçırmak istemem. Tabii ki kız kardeşleriniz ve kocalarının orada olacağından şüpheliyim. Eminim şu anda deliler gibi seni arıyorlardır. Kayıp olduğun haberini üçüncü bir şahıstan duymak zorunda kalacağım ve sonra da telaş içinde Radnor'a gideceğim." Bir an telaşlanıp kendine çeki düzen verdikten sonra parmaklıkların arkasından şöyle bir baktı: "Uyumalısın. Döndüğümde dinlenmiş olursan senin için daha iyi **olur**."

Charles arkasını döndü ve gözden kayboldu. Lisa onun geri dönmeyeceğinden emin olmak için bir kalp atışı kadar bekledikten sonra nefesini bıraktı ve yavaşça arkasına yaslanıp onun kaybolan ayak seslerini dinledi. Bu noktada işler kesinlikle iyi görünmüyordu. Kapıyı dikkatlice kontrol etmişti ve içeriden açmanın bir yolunu görememişti, ayrıca bulunduğu yerde pencere ya da başka bir kaçış yolu da yoktu.

Yani kaçmak mümkün değildi. Geriye dövmüşmek kalıyordu, ki bunu yapmaya niyeti vardı ama bir silah işine yarayabilirdi. Kendini desteklemek için derin bir nefes alan Lisa, kendini ayağa kaldırdı ve sonra yavaş bir daire çizerek içinde bulunduğu ce l'in her santimini inceledi. Pek iç açıcı değildi. Yatak, şilte, toprak zemin ...

Lisa bir an tereddüt etti ve sonra dikkatini yatağa verdi. Ahşap bir iskeletti, ucuz ve çürüktü. Önünde diz çöktü ve daha yakından bakmak için eğildi. Sonra her bir bacağı hissetti, kavradı ve çekiştirdi. Bacaklardan ikisi biraz gevşekti, biri

diğerinden daha fazla.

Ağzını sıkıan Lisa, en gevşek olanı üzerinde çalışmaya başladı ve onu yavaşça ileri geri kaydımaya başladı.

"İşte gidiyor," diye mırıldandı Richard ve Robert, Findlay arabasının avludan çıkıp caddeye doğru ilerleyişini izlerken başını salladı.

"Akıllıca," diye mırıldandı Daniel. "Doğal davran, gecenin ba l'ına katıl ve rutinine sadık kal. Dedğin gibi, aniden ortadan kaybolmasından daha az şüphe çeker."

Robert yine başını salladı ama yorum yapmadı. Kiraladıkları kiralık arabadan fırlayıp Lisa'nın adını haykırarak eve hücum etmemek için tüm konsantrasyonunu kullanıyordu.

"Findlay zeki bir adam, hakını vermeliyim."

Robert bu kez gözlerini sokağın karşısındaki evden ayırıp hoparlöre bakmayı başardı. Bay Smithe arkalarındaki kapının açık penceresindeydi.

"Burada ne işin var senin?" Robert homurdandı, kapıyı açmak için eğildi ve adamı içeri çağırdı. "Onların oraya gitmediğinden emin olmak için Gretna Green'e gidiyor olman gerekiyordu."

"Onun yerine iki adamımı gönderdim. Görünüşe göre boşuna bir yolculuktu, çünkü Findlay hâlâ burada. Kızın da burada olduğuna şüphe yok," dedi Smithe kapıyı kapatıp Richard'ın yanındaki koltuğa yerleşirken sakince. Robert yere diz çökmüş pencereden dışarı bakarken, Daniel da Richard'ın karşısındaki bankta oturuyordu.

Robert kaşlarını çattı ama başka türlü de olabileceğini söylemedi.

"Ayrıca, tam ayrılmak üzereydim ki Findlay gibi erkeklere hitap eden hafif etekli birini gördüm. Sertliğe aldırıyor. Hem kendini hem de onları nasıl idare edeceğini biliyor," diye açıkladı. "Ona birkaç soru sorarsam yardımcı olabileceğini düşündüm. İyi bir içgüdü olduğu ortaya çıktı. İşe yarayabilecek bazı bilgiler edindim."

Robert, "Te l me," diye emretti.

"Kızı aramaya giderseniz üst katlarla uğraşmayın diyor. Ana kat ve üst kat Londra'daki herhangi bir Lord'un evi gibi normal tutuluyor. Eğer kız buradaysa bodrumda olduğunu söylüyor."

Robert eve doğru bakarak, "Bodrum katı," diye mırıldandı. "Evet, lordum," dedi Bay Smithe ciddiyetle. "Görünüşe göre Bodrumunda küçük bir işkence odası var. Kızları oyuncaklarını görebilecekleri bir odaya kilitlemeyi seviyor. Büyük **olasılıkla** onu orada bırakıp bu gece ne tür bir etkinlik varsa ona katılacağını söyledi. Belli ki katılmış da," diye ekledi Smithe kuru bir sesle, arabanın gittiği yöne bakarak. Geri döndü ve ekledi, "Kızların, o döndüğünde başlarına geleceklerden iyice korkmalarını sağladığını söylüyor. Ve onları korkutmayı seviyor."

Robert'ın ağzı, Lisa'nın bir yere kapatıldığı, Findlay'in seçtiği işkence aletlerine baktığı, ba l sona erdiğinde ve döndüğünde olacaklardan korktuğu ve dehşete düştüğü fikriyle sıkıldı.

"Ayrıca, hizmetçilerden yardım beklemeyin ya da İçeride karşılaştığınız herkes. Neyin ne olduğunu bilirler ve ya görmezden gelirler ya da aktif olarak katılırlar."

"Katılmak mı?" Robert sertçe sordu.

Smithe başını salladı. "Findlay zaman zaman bazı hizmetkârlarının kızlarla uğraşmasına izin veriyor. Ya onları kırbaçlıyor ya da ... diğerini. Bazen ikisi birden."

Bu haber üzerine Robert'ın dudaklarından kısık bir hırıltı döküldü ve öfkeyle eve baktı. Eğer içlerinden biri kıza elini sürmüştü o piçi ve hizmetkârlarını **öldürecek**ti. Sadece prensip olarak bile Findlay'i muhtemelen öldüreceğini düşündü. Adam tam bir hayvandı.

"Ne tür kilitlerle karşılaşabileceğimiz ya da bodruma inmek için izleyeceğimiz en iyi yol hakkında bir şey söyledi mi?" Richard sessizliğin içinde sordu.

"Arka kapı dedi," diye yanıtladı Smithe. "Avlunun içinden ve evin etrafından. Bodruma açılan kapı mutfakta. Ama mutfakların her zaman meşgul olduğunu söyledi. İçeri sızmak kolay olmayacak."

"O halde dikkat dağıtacak bir şeye ihtiyacımız var," dedi Daniel acımasızca.

"Evet **yapacağız** ve bu konuda bir fikrim var," diye cevap verdi Smithe.

Bu yorum üzerine üç adam da ona döndü. "Bu nasıl bir fikir?" diye soran Robert oldu.

Smithe tereddüt etti ve sonra şöyle dedi: "Sanırım siz erkekler bundan hiç hoşlanmayacaksınız. Ama işe yarayacağından eminim."

"Ne iŖe yarayacak?" Robert sabırsızlıkla sordu.

Smithe dudaklarını bzd ve sonra, "Bana yle geliyor ki o bodruma gırıpçıkan tek Ŗey kadınlar," dedi.

"Kadınlar mı?" Daniel boş boş sordu.

"Evet efendim. Hem de düzenli olarak. Sana bahsettiğim kız Findlay'ın bazen kadınları adamlarıyla paylaşmakla kalmadığını, bazen de sadece onlar için bir çiftle onlara sürpriz yaptığını söyledi. Bu da onları mutlu ediyormuŖ ve Lord Findlay'ın neler yaptığını kimseye anlatma ihtimallerini azaltıyormuŖ," dedi Smithe kuru bir sesle. "Ve dŖnyorum da, içeride bir kadın varken, adamlarının yeni oyuncağıyla kendisinden önce oynamaya kalkıŖmalarını engellemek için onlara birkaç kadın gönderebilir."

Robert soğuk bir öfkeyle, "Bayan Madison bir oyuncak değil," dedi. "zr dilerim lordum. Ama Findlay için yle."

"Findlay'ın adamlarının dikkatini dağıtmak için birkaç fahiŖe tutmamızı mı öneriyorsun, böylece Robert, Daniel ve ben içeri gırıp Lisa'yı çıkarabilir miyiz?" Richard yavaŖa sordu.

"Bunu yapabiliriz," dedi Smithe. "Ama ierilerden birinin daha sonra konuŖup Bayan Madison ve sizin için bir skandal yaratma riski var. Karılarınızın yardımını almak daha kolay ve güvenli olabilir."

"Karılarımız asla fahiŖelik yapamaz," dedi Richard kararlılıkla. "Ayrıca, onları ba l'a gönderdik ve onlarla daha sonra orada buluŖacađımızı söyledik. Lisa'nın kayıp olduğunu bile bilmiyorlar. Onlara Robert'la dıŖarıda geleceklerini tartıŖtıklarını söyledik."

"Hmm." Smithe başını salladı. "Ve yine de Radnor'da oturuyorlar
İki araba boyu arkanızda değil, üçünüz kadar kararlı ve acımasız bir
şekilde evi izliyor."

"Ne?" Richard şaşkınlıkla sordu.

"Onları fark etmedin, ha?" Smithe hafifçe sordu. "Biz, kendini kötü
hissetme. Şüphesiz eve odaklanmıştınız. Ayrıca ben küçük şeyleri fark
etmek için eğitildim, asil armalı büyük arabalar gibi."

Daniel küfretti ve Richard'ın hemen arkasında olduğu halde bir çırpıda
kiralık arabadan çıktı.

Smithe, Robert'a rahatlıkla, "Onları indirebiliriz," diye önerdi. "Zaten
daha büyük bir koç ve kadınların yardımına ihtiyacımız var."

Robert başını sallayarak Smithe'in peşinden diğer iki adama doğru
ilerledi.

"Burada ne işin var senin?" Robert arabaya adımını atıp çiftin
yanındaki bankta kalan boşluğa yerleştiğinde Richard soruyordu.

Christiana ona sessizce, "O bizim kız kardeşimiz, Richard," diye
hatırlattı. "Başka nerede olabilirdik ki?"

"Ama sen nereden bildin-"

"Nereden bildiğimizi sanıyorsun?" Suzette karşı banktan öfkeyle sordu.
"Bet çok endişeliydi ve Harry şoförü eve geri getirdiğinde kapıyı dinledi.
Her şeyi duymuş ve bize anlattı."

"Elbette," diye mırıldandı Daniel.

"Evet, tabii ki. O sadık bir kız.

sırlar. *Tabii ki bize kocalarımızın neye sahip olması gerektiğini* söyledi," diye suçlayıcı bir şekilde vurguladı Suzette.

Daniel hızla, "Bu benim sırrım değildi," deyince Suzette'in gözleri kısıldı.

"Bu eski şarkıyı daha önce nerede duymuştum?" diye sordu kuru bir sesle.

"Seni endişelendirmek istemedik," diye düzeltti. "Lisa'yı geri getirmeyi ve sonra da endişelenmemen için sana haber vermeyi planladık."

"Ya da dahil olmaya çalışmak," diye kuru bir tahmin yürüttü.

Smithe, herkesin gözlerini Suzette ve Daniel'la birlikte bankta oturduğu yere çekerek, "Biz de öyle," diye söze girdi. "Ben de tam adamlara Lisa'yı çıkarmak için hanımlarınızın yardımına ihtiyacımız olduğunu söylüyordum."

Christiana hemen, "Her şeyi," dedi.

Richard kararlı bir şekilde, "Hafif etekler giyip erkeklerin dikkatini dağıtmayacaklar," dedi. "Başka bir dikkat dağıtıcı bulmamız gerekecek."

"Hafif etekler mi?" Christiana ve Suzette birlikte ilgiyle sordular.

On Yedinci Bölüm

Lisa topak topak yatağı olan küçük karyolada rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Pütürlüydü çünkü samanların bir kısmını çıkarmış ve pis deride kalanları yeniden dağıtmak için aceleyle ve etkisiz bir iş yapmıştı. Düzeltmek için zaman ayırmaya hiç niyeti yoktu ama çok rahatsız olduğunu kabul etti ve yatağa bakacak şekilde yan yattı. Eliyle tuttuğu yatak bacağını sıkı ve vücuduna yaklaştırdı. Sırt üstü yatarken bacağının yanındaki eteğinin altına sıkıştırmıştı. Şimdi de aynı şekilde saklı olduğunu umuyordu.

Yapacak başka bir şeyi olmayan Lisa, Findlay döndüğünde biraz enerji toplamak için biraz dinlenmeye ve rahatlamaya karar vermişti.

O zaman gücüne ve enerjisine ihtiyacı olacaktı, ama ne için değil Findlay niyetliydi. Lisa güçlü olmak ve silahıyla onun kafasına acımasızca vurmaya hazır olmak istiyordu. Kendini çok zeki sanıyordu. Onun yüzündeki o kendini beğenmiş sırıtışı silecekti.

Bir kapının kapanma sesi kulaklarına ulaştı, silik ve tahminine göre çok uzaktı. Üst katta bile olabilirdi. Taş duvarlar ve açık alanla ilgili bir şeyin sesi biraz bozuyor gibi görüldüğünü zaten fark etmişti. Birkaç kez açık alanda birinin hareket ettiğini düşünmüştü ama sonra boş olduğunu fark etmiş ve ayak seslerinin ya da hareketin üst kattan geldiğini, bir şekilde aşağıya yankılandığını anlamıştı.

Yumuşak klik sesinden sonra hiçbir ses gelmeyince Lisa kendini rahatlamaya zorladı. Henüz dönmemişti.

Bir an sonra aniden yükselen bir kahkaha parmaklıkların arasından ona doğru sürüklendi. Lisa tekrar yatağında doğruldu, kulakları zorlanıyordu. Sesi bir kadına aitti ve şimdi ayak seslerini duyabiliyordu, tahminine göre açık alandaki ahşap merdivenlerden inen birkaç ayak sesi. Bir kahkaha sesi daha ve hem erkek hem de kadın seslerinin mırıltısı bunu doğruladı ve Lisa neler olduğundan emin olamayarak yatağının bacasını gergin bir şekilde kavradı.

Findlay daha fazla kurban getirerek geri mi dönmüştü? Dudağını ısırды ve dinledi, aniden patlak veren şiddetli sesler karşısında kaşlarını çatdı. Gümbürtüler, etin ete çarpması ve ardından soluklar ve boğuk bir kadın alarm çığığı ve ardından sessiz bir sessizlik.

Lisa diğer taraftan gelecek sesleri çok iyi dinliyordu.

neler olduğunu anlamaya çalışırken neredeyse kaçırıyordu. kapısındaki sessiz sesler. Kapı paslı metalin hafif bir gıcirtısıyla açıldığında bunların farkına yeni varmıştı.

Lisa'nın kalbi anında boğazına kaçtı. Charles Findlay geri dönmüştü ve onun için geliyordu. Elleri yatağın bacağına sıkıştı, tırnakları tahtaya battı ama bekledi, yatağa doğru ilerleyen ayak seslerini dikkatle dinledi. Lisa omzunda bir el hissedene kadar hareket etmedi. Sonra dönerek silahını tüm gücüyle Findlay'in kafasının olmasını beklediği yere doğru savurdu.

Robert'ı fark ettiğinde yataktaki çirkin tınaklı bacak çoktan havaya kalkmıştı. Telaşla haykırarak darbesini durdurmaya çalıştı ama yapabildiği en iyi şey acıyı değiştirerek tınaklı bacağı niyetlendiği gibi gözüne saplayamamak oldu. Onun yerine başının yan tarafından sıyrıldı ve acı dolu bir çığlıkla geriye sıçramasına neden oldu.

"Robert," diye soluk soluğa bağırdı, elindeki derme çatma silahı bıraktı ve dizlerinin üzerine çöken Robert'ın yanına koşmak için yataktan sıçradı. "Tanrım, üzgünüm! Seni Findlay sandım. İyi misin?"

Cevap bir iniltiydi ve Lisa onun yanına diz çöküp kafasına bakmaya çalışırken kaşlarını çatı. Ancak, eli yarayı kapatıyordu ve onu ne kadar kötü yaraladığını bilmek istese de, bunu görememesinin iyi bir şey olduğunu düşünebilirdi. Verdiği hasar konusunda endişelense de, kendisine bir şey gösterildiğinde bayılma eğilimi gösteriyordu

Kan. Muhtemelen yarayı gerçekten görmemesi daha iyiydi.
güvenli bir şekilde

uzaklaşmışlardı. "Ne oldu?"

Lisa başını Robert'tan kaldırıp baktığında Daniel'in açık kapıda durduğunu ve durumu değerlendirirken kaşlarını çatıldığını gördü. Anlaşılan Robert onu kurtarmaya yalnız gelmemiştir, diye fark etti. Gerçi onu nerede arayacaklarını nasıl bildiklerine dair en ufak bir fikri bile yoktu. Bunu şimdilik bir kenara bırakarak mutsuz bir şekilde, "Onu Findlay sandım ve yatağın ayağıyla ona vurdum," dedi.

"Yatak ayağı mı?" Daniel sordu, gözleri yatağa doğru kayıyordu.

"Kombinezonumu şilte üzerindeki samanla doldurdum ve çıkardığım bacağın yerini alması için yatağın altına sıkıştırdım," diye yorgun bir şekilde açıkladı.

Daniel omzunun üzerinden arkasındaki odaya bakıp sonra geri dönerek, "Zekice," diye yorumladı. "Yürüyebilir misin Robert? Buradan çıkmalıyız. Yukarıda bir ev dolusu hizmetçi var. Eğer içlerinden biri herhangi bir nedenle aşağı **in**erse, birçoğunu **üz**erimizden salabilirler."

Robert homurdandı ve ayağa kalkmak için mücadele etti. Lisa hemen yardıma koştu, ağırlığını desteklemek için Robert'ın kolunu omuzlarına aldı. Sendeleyerek kapıya yöneldiklerinde Daniel geçmek için alçak bir yere çekildi. Bunu yaparken bakışları Lisa'nın üzerine kaydı ve sessizce sordu, "İyi misin Lisa? Findlay yapmadı..."

"Ben iyiyim," diye güvence verdi o tereddüt ettiğinde. "Findlay niyetlendi

bu geceden sonra eğlenceye başlamak için. Plana göre bu gece Ba I, perişan nişanlı rolünü oyna ve sonra beni perişan etmek için geri dön," dedi kuru bir sesle.

Daniel'in ağzı bu sözler karşısında gerildi ve sonra çarpık bir şekilde gülümsedi. "Görünüşe bakılırsa onu bir sürpriz bekliyordu. Onu daha önce bir ya da iki kez dövmen için yeterince geç kalmamış olmamız neredeyse utanç verici."

"Onu bir ya da iki kez dövmekten memnuniyet duyarım. Buradan çıkabildiğim için minnettarım," dedi Lisa, Robert'ın açık alandan geçmesine yardım ederken. Bakışları odanın içinde gezinirken Richard ve iki hafif eteklinin merdivenlerin yanında durup Findlay'in adamlarından birkaçının baygın bedenlerini izlediklerini fark etti.

"Lisa!" diye bağırdı siyah saçlı olan yüksek bir fısıltıyla.

Lisa durdu, Robert'ı da durmaya zorladı ve koyu renk saçlı, açık renk etekli kadının onu fark edip onlara doğru koşmasını iri gözlerle izledi. Kadın ona sarıldığında Lisa'nın gözleri inanamaz bir şekilde açıldı ve neredeyse Robert'ı hevesinden yere düşürecekti. Lisa şaşkınlıkla Daniel'a baktı ve sessizce kadının kim olduğunu sordu.

"Suzette muhteşem görünüyor, değil mi?" Daniel sırtarak sordu ve Lisa bakışlarını sert bir şekilde kadına çevirdi ama görebildiği tek şey kucaklamasından dolayı başının yan tarafıydı. Sonra bakışları daha ağırbaşlı bir yürüyüşle yaklaşan ve Richard'ın ceketini üzerine örtmeye çalıştığı sarışına kaydı ve Christiana'yı tanıyan Lisa'nın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Yüce Tanrım," diye **mırıldandı**, kız kardeşlerine nasıl davrandığımıza şaşırmişti.

fahişeler için geçebilirdi. Tanrım, bu oldukça şok ediciydi. Sokaktan hafif bir etek alsalar ve onu düzgün giydirseler, bir hanımefendi gibi görünebileceğini düşündü. Bu kavram üzerinde hiç düşünmemişti. Lisa her zaman bu tür kadınlarda farklı bir şeyler olduğunu, kıyafetleri ya da çevreleri ne olursa olsun oldukları gibi tanınacaklarını düşünmüştü. Ama eğer Suzette ve Christiana açık renk eteklileri bu kadar kolaylıkla taklit edebiliyorlarsa... belki de bayanlar ve açık renk etekliler arasında koşullar dışında pek bir fark yoktu.

Christiana hem ona hem de Suzette'e aynı anda sarılarak, "Tanrı'ya şükür haklısınız," diye mırıldandı.

"Neden böyle giyindin?" Lisa kararsızca sordu ve sonra inleyip ona daha fazla yaslanan Robert'a endişeyle bakmak için durakladı.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" diye tısladı derin bir ses.

Lisa merdivenin başına doğru bakınca, açık kapıdan onlara bakan, tuzlu ve biberli saçları olan bir adam gördü. Adam belli belirsiz tanıdık geliyordu ama Robert'ın birkaç gün önce tanıştığı adam olduğunu anlaması bir anını aldı.

"Hemen geliyoruz Bay Smithe," dedi Richard sessizce ve sonra Christiana ile Suzette'in kollarından tutarak onları merdivenlere doğru itti ve Lisa'ya döndü. "Neden Daniel ve benim Robert'a merdivenleri çıkarken yardım etmemize izin vermiyorsun? Daha hızlı çıkarız."

Tereddüt etti ama sonra Robert'ın kolunun altındaki pozisyonundan vazgeçti.

ve iki adamın yaralı adamın iki yanında pozisyon almaları için geri çekildi. Adamı yakaladıklarından emin olduktan sonra Christiana ve Suzette'i yerde baygın yatan adamların yanından geçirmek için döndü. Lisa yürümeye devam etti ve kendisini arabadan sürükleyerek çıkaran ve neredeyse boğarak öldürdükten sonra tavana atan iri yarı adamı tekmelemek için durmaktan kaçındı. Ancak görünüşe bakılırsa, adamın zorunlu uykusundan uyanacağından şüpheliydi.

Lisa hızla ve sessizce kız kardeşlerinin arkasından merdivenleri çıkarken, erkekler de arkadan geliyordu. En üstte, gelirken sürüklenerek götürüldüğü mutfaklara adım attılar.

Önlüklü bir kadın masada oturuyordu, görünüşe göre uyuyordu. Ya da belki de baygındı. Onları acele **etmeye** çağıran zayıf adam da oradaydı ve evin geri kalanına açılan bir kapının yanında duruyordu. Onların gelişiyle etrafına bir göz attı ve dış kapıya doğru ilerlemelerini işaret etti, sonra da muhtemelen yaklaşan hizmetkârları gözleyerek nöbetine devam etti. Artık dar merdivenlerden çıktıklarına göre Christiana ve Suzette Lisa'nın birer kolundan tutup evden dışarı fırladılar ve sanki Lisa'nın düşmesinden korkuyormuş gibi onu da yanlarına çektiler.

Pek olası değil, diye düşündü Lisa acımasızca. Oradan istediği kadar çabuk çıkamazdı.

Aceleyle dışarı çıktıklarında evin arkasındaki avluda kiralık bir at arabası bekliyordu ve kız kardeşleri onu arabaya götürdüler.

alçalmadan önce. Lisa dar banklardan birine yerleşti, ama oturdu Kız kardeşleri binerken Robert'ı izlemek için endişeyle öne doğru ilerledi. Suzette ve Christiana karşı sıradaki koltuğa oturdular ve Lisa'nın yanında, erkekler ulaştığında Robert'ın yanına oturmasına yetecek kadar yer bıraktılar.

"Peki ya siz erkekler?" Lisa, Christiana'nın Robert'ın sersemlemiş yüzüne bakmak için öne eğilirken endişeyle sorduğunu duydu. Görünüşe bakılırsa, yatak ayağıyla onu gerçekten çivilemişti. Onu tanınması ve darbesini dengelemesi çok iyi olmuştı, yoksa ölmüştü olabilir. Richard kız kardeşine Radnor arabasına bineceklerine dair güvence verirken, bunun Findlay'in başına gelmemiş olması ne yazık, diye düşündü.

Sonra da arabanın kapısını çarptı. Araç hareket etmeye başlarken Suzette ve Christiana endişeyle pencereden kocalarına baktılar. Bir süre sonra Suzette iç çekerek koltuklara yaslandı ve "Kimse onları durdurmadan arabaya bindiler. Bay Smithe de öyle."

"Güzel," diye mırıldandı Lisa, Bay Smithe'in tuzlu ve biberli saçlı adam olduğunu varsayarak. Ablası rahatlarırken Christiana'ya baktı ve Robert'a tekrar bakmadan önce iki kadına da gülümsemeyi başardı.

Gözleri kapalıydı. Uyuyor gibiydi ve eli artık başını örtmüyordu ama neyse ki başı omzuna yaslanmıştı, yarayı ve orada olduğuna şüphe olmayan kanı gizliyordu. Nefesini bırakarak kız kardeşlerine baktı

ve kıyafetlerini inceledi. "Neden böyle giyindiniz?"

Suzette sırtarak, "Adamların eve girebilmesi için Findlay'ın hizmetkârlarının dikkatini dağıtmamız gerekiyordu," dedi.

"Dikkatlerini dağıtmak mı? Rea ly?" Lisa hayretle sordu, bunun ne anlama geldiğini merak ediyordu. Gerçi bu kadar çok dekoltenin sergilenmesinin çoğu erkek için kendi başına dikkat dağıtıcı olacağını tahmin ediyordu.

Suzette gülerek, "Evet ve gad, eğlenceliydi," dedi ve sonra burnunu kırıstırdı. "Çoğunlukla öyleydi. Merdivenlerden inerken bir tanesi beni çimdiklediğinde pek hevesli değildim."

"Daniel da bundan pek hoşlanmadı," dedi Christiana kuru bir sesle. "Yemin ederim, Richard'la birlikte bizi beklediği alt kata indiğimizde fe low'u devirmek için gerekenden biraz daha fazla çaba harcadı."

Suzette yine sırttı. "Ve o da yere düşerken bacaklarının arasına şiddetli bir tekme attı," dedi gülerek.

Christiana başını salladı ve Lisa'ya baktı. "O her zaman üçümüz arasında en vahşi huylu olanımızdı."

Lisa belli belirsiz gülümsedi ama sonra, "Teşekkür ederim. . beni kurtarmaya yardım ettiğin için."

Christiana'nın gözleri bir anda buğulandı ve elini sıkmak için öne doğru eğildi. "Başka bir şey yapamazdık. Siz de bizim için aynısını yapardınız."

"Evet," dedi basitçe ve sırtını sıkmak için elini çevirdi. "Nerede olduğumu nasıl anladın?"

Christiana ona yol açan olayları çabucak açıkladı

Kurtarma. Lisa sessizce dinledi ve sözlerini bitirdiğinde, "Findlay hakkında ne yapacaklar?" diye sordu.

Suzette ve Christiana birbirlerine baktılar. Suzette içini çekerek, "Bir şey yapabileceklerinden emin değilim, Lisa. En azından seni skandalın içine çekmeden."

"Yani her şey yanına kâr mı kalıyor?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Bilmiyorum," dedi Christiana mutsuzca. "Umarım değildir, ama bekleyip adamların onunla başa çıkmak için ne bulacaklarını görmemiz gerekecek. Kesin bir ceza almadıkça bu işten sıyrılmasına izin **vereceklerini** sanmıyorum.

gerekli. Seni de düşünmek zorundalar Lisa."

Bu durumdan hoşnutsuzluk duyarak yüzünü buruşturdu ama sonra araba yavaşlayıp durdu ve eve vardıklarını görmek için pencereden dışarı baktı. Lisa tam baygın haldeki Robert'ı nasıl içeri sokacaklarını düşünüyordu ki arabanın kapısı açıldı ve Richard içeri baktı. Belli ki Radnor'un arabası onları çok yakından takip etmişti ya da bir noktada onları geçmiş ve bu kadar çabuk gelebilmesi için önce gelmişti.

Daniel arabaya binip Robert'ı Richard'da teslim ederken Lisa ve kız kardeşleri arabadan inip kenarda beklediler. Kadınlar daha sonra erkekler onu eve taşıırken alçak sesle konuştular. Onu doğruca üst kattaki odasına götürdüler, ancak Lisa yatağa yatırıldıktan sonra yatağa doğru ilerlemeye başladığında, Suzette kolundan yakaladı ve onu uzaklaştırdı.

Lisa kaşlarını çatınca açıklama yapmak için "Kan," dedi.

Onu.

Lisa'nın omuzları hemen yenilgiyle çöktü ve Christiana onunla ilgilenirken kendini Robert'ın odasının penceresine doğru alçalttı. Bayılmadan onu görebileceği kadar temizlenmesini beklerken sessizce pencereden dışarı baktı.

O ve Suzette beklerken sessizdiler, Christiana yarayı temizlerken ve yapılması gereken diğer işleri yaparken her biri Robert'ın yatağının etrafında toplanmış olan üçlüye arada bir bakıyordu. Uzun sürmüş gibi görünüyordu ama Lisa bunun beklemekten kaynaklandığından şüpheleniyordu ve sonra Christiana doğruldu ve pencerenin yanında onlara katılmadan önce adamlara bir şeyler söyledi.

"O nasıl?" Lisa endişeyle sordu.

Christiana sessizce, "Başının yan tarafında bir kesik ve biraz da düğüm var ama sanırım iyileşecek," dedi.

Lisa sessizce ona baktı ve gözlerindeki endişeyi fark etti. "Bilinci yerinde değil."

"Evet," dedi iç çekerek. "Ve bu endişe verici. Ama gerçekten iyi olacağını düşünüyorum Lisa. Gün boyunca bir şey yediğinden şüpheliyim ve senin için endişelenirken büyük bir stres altındaydı. Bu durumu daha da kötüleştirmiş ve onu zayıflatmış olabilir. Eminim yakında uyanacaktır." Christiana tereddüt etti ve sonra, "Neden gidip biraz uzanmıyorsun? Bizim gibi sen de zor bir gün geçirdin. Kendine geldiğinde seni almaya geleceğim."

Lisa tereddüt etti ama sonra başını salladı ve kapıya doğru döndü.

Uzun bir gün olmuştu. Çok stresli, gerçekten. nce korsan şoför onu sokaktaki adamların merhametine terk etmişti ve sonra Findlay gerçek yüzünü göstermiş ve onunla ilgili planları hakkında onu korkutmaktan zevk almıştı. Robert'ın odasından çıkıp kendi odasına geçerken Lisa kendi kendine çok yorgun **olduğunu** itiraf etti.

Lisa ancak odanın kapısına doğru uzandığında Bet'in nerede olduğunu merak etti. Kız kardeşlerine göre, adamların kendilerinden sakladıkları şeyi ortaya çıkaran hizmetiydi; Findlay onu terk etmesi için faytoncuya para vermişti ve adamlar bunun onu alıp götürmek için olduğundan şpheleniyorlardı. Hizmetçinin Lisa'nın kurtarılıp kurtarılmadığını görmek için endişeyle beklemesini beklerdi. Ancak, döndüklerinden beri kızıdan hiçbir iz yoktu.

Kapı kolunu bırakan Lisa döndü ve odasına girmek yerine yukarı doğru yöneldi. Sonra aceleyle zemin kata indi ve hızla mutfağa açılan kapıya doğru ilerledi. Aşçı ve diğer birkaç hizmetçiyi masada oturmuş, sessizce sohbet ederken buldu. Lisa kapıyı açtığında duraksayıp ona doğru baktılar ve her biri rahatlamış bir glmsemeyeyle onu orada sağlıklı grdğine sevindiğine dair bir yorum yaptı. Ne olduğunu ya da en azından büyük bir kısmını bildiklerinden hiç şüphesi yoktu. Hizmetilerden sır saklamak imkansızdı.

Sessiz bir teşekkür mırıldandı ve sonra Bet'i sordu, sadece

Lisa'nın odasına gidip onun dönüşünü beklediği söylendi. Eğer o henüz ortaya çıkmamış olsaydı, muhtemelen uyuyup beklerdi, düşüncesi ağır bastı. Lisa gülümseyerek başını salladı ve onlara teşekkür ettikten sonra onları dinlenmeleri için yalnız bıraktı. Birkaç dakika sonra odasına girdi ve kapıyı arkasından kapatırken etrafına bakındı, Bet'i orada bir sandalyede uyuklarken bulmayı bekliyordu ve gerçekten de Bet'i bir sandalyede buldu. Ancak uyuyor değildi. Tamamen uyanıktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve oturduğu sandalyede elleri ve ağzı bağlıydı.

Lisa bir an duraksadı ve sonra hizmetçisinin bakışlarının yönünü fark ederek içgüdüsel bir hareketle kapıya doğru döndü. Findlay kapının yanındaki duvara yaslanmış, kollarını ve ayak bileklerini rahat bir pozda kavuşturmuş ve genişçe gülümseyerek duruyordu.

"Sabırlı bir adam olduğum için şanslısın Lisa, yoksa beni dönüşün için bu kadar beklettiğin için seni kesinlikle cezalandırırdım," dedi gülümseyerek. Sonra doğruldu ve ona doğru ilerleyerek, "Elbette, sanırım seni suçlayamam. Adamlar seni geri getirmek için acele etmemiş gibi görünüyor. Adamlarımla başlarının derde girdiğini umabilir miyim? Langley'nin içeri taşınması gerektiğini fark ettim."

Lisa yardım çığlığı atmak için ağzını açtı ama Findlay hızlıydı. Dudaklarından tek bir ses bile çıkamadan, bir eliyle ağzını kapatıp diğer eliyle de ensesinden **tutarak** onu göğsüne bastırdı. Lisa bu garip pozisyonda dengesini korumak için onun kollarına tutundu ve ayakta kalabilmek için tutunmak zorunda kaldı

ayakları.

"Radnor arabasının sokağında durduğunu gördüm. Düşündüğüm kadar zeki olmadığım ve yardımın yolda olduğu çok açıldı," diye fısıldadı, onu geriye doğru iterek. "Ne yapacağımı düşündüm. Eve dönüp hizmetkârları bir savaşa hazırlanmaları için uyarmak mı? Yoksa kıtaya mı kaçayım?"

"Ancak daha sonra Kıta'ya kaçmaya gerçekten gerek olmadığı aklıma geldi. Yetkililere haber vermeleri pek olası **değildi**. Bir süre sonra, bu itibarınıza zarar verirdi. Bu bana başka bir seçeneğim olduğunu fark ettirdi. Buraya gelebilirdim. Seni kurtarırlar, buraya getirirler ve ailenin koynunda güvende olduğunu düşünerek biraz rahatlarlar ve sonra seni burunlarının dibinden alıp götürebilirim. Bu da seni Gretna Green'e götürmek ve onlar daha kaybolduğunu anlamadan evlenmeye zorlamak için en az bir gece önceden başlamak anlamına gelirdi."

Lisa, ağzını kapatan elinin üzerinden ona ters ters baktı.

"Biliyorum, biliyorum," dedi başını sallayarak. "Bu, bu gece tadını çıkarabileceğimizi düşündüğüm o güzel küçük zevkleri atlamak zorunda kalmak anlamına geliyor. Ama düğünden sonra da tadını çıkarabiliriz."

Lisa pencere pervazının bacaklarının arkasına bastırıldığını hissetti ve etrafına bakmaya çalıştı ama adam eliyle ağzını kapatarak başını tutuyordu. Kalçalarıyla onu pencerenin pervazına sabitledikten sonra kolunu onun etrafından çekti ve cebinden bir şey çıkardı. Bir dakika sonra da bir bez parçasını

ağızına bir şey soktu. Lisa içgüdüsel olarak ellerini kaldırdı. ama bileklerinin hemen adamın ellerinde kenetlendiğini ve arkasından sürüklendiğini gördü. Bir eliyle onları orada tutarken, cebinden başka bir kumaş şeridi çıkardı ve hızla bileklerini bağladı.

O ellerini bağlamakla meşgulken, Lisa ağızındaki tıkaçı çıkarmaya çalıştı. Tek yapması gereken bağırmaktı ve yardım anında orada olacaktı. Neredeyse başarıyordu ama tam Lisa sonuncusunu da tükürüp bağırmak üzereyken Charles elleriyle işini bitirdi ve dikkatini tekrar ağızındaki tıkaçı verdi, tıkaçı Lisa'nın boğulacağını düşündüğü noktaya kadar ağızına geri itti. Daha sonra başka bir kumaş şeridi çıkardı ve ağızının üzerine yerleştirdi, dudaklarının arasına zorladı ve sonra başının arkasından bağladı.

"Şimdi," dedi bitirdiğinde hoş bir şekilde. "Bu biraz zor olacak ama pencereden çıkıp ağaçtan aşağı ineceğiz. Elbette sana yardım edecek ellerin yok, bu yüzden **düşmemen** için bana güvenmen gerekecek. Kaçmaya çalışmadığın sürece seni güvende tutacağım. Eğer kaçmaya çalışırsan, **kaçmana** izin veririm. Birbirimizi anlıyor muyuz?"

Lisa tereddüt edince, adam onun bağlı bileklerini **acıyla** sıktı. "Birbirimizi anlıyor muyuz?"

Aniden başını salladı.

"Güzel." Charles

gülümsedi.

Lisa ona dikkatle baktı ve sonra ağızını tıkadığında nefesi kesildi.

aniden onu pencereye doğru çevirdi.

"İşte başlıyoruz," diye mırıldandı kulağının dibinde.

On Sekizinci Bölüm

Robert'ı uyandıran başındaki sürekli, dayanılmaz çarpıntıydı. İnleyerek gözlerini açtı ve kendini Lisa'nın bulanık yüzüne bakarken bulduğunda gözlerini kırıştırdı, saçları başının etrafında altın bir hale oluşturunuyordu. Düşünmedi bile, sadece ona uzandı ve onu aşağı doğru sürüklemeye başladı, sağ olduğu için rahatlamış bir şekilde onu sinsice öpmeye niyetlendi.

"Robert, eğer karımın elini çözmezsen çok sinirleneceğim. Başından yaralandığını bile unutup sana bir yara daha açabilirim."

"Richard?" dedi kararsızca, sesi tanısa bile kelimeler karşısında donup kalmıştı. Christiana olduğunu fark ettiği kişiyi serbest bıraktı,

Robert etrafına bakındı ve adamı hemen fark etti

Daniel'in şimdi Suzette'in yanında durduğu ve keyifle sırttığı pencerenin genel yönünden yatağa yaklaşıyordu.

İç geçirerek Christiana'ya baktı, görüşü iyileştikçe onu daha net görebiliyordu.

"Üzgünüm, Chrissy," diye mırıldandı üzüntüyle. "Ben senin
-"

"Lisa," diye bitirdi eğlenen bir gülümsemeyle. "Bunu oldukça çabuk
çözdüm."

Homurdanarak tekrar odaya baktı, ama Lisa aniden ortaya çıkıp, onu kurtarmak için yaptığı bir şey varken onu usulca yere serdiği için özür dilemek üzere öne atılmadı.

"Onu yatması için gönderdim," dedi Christiana sessizce, onun kimi aradığını tahmin ederek. "Stresli bir gün geçirdi. Ayrıca, kan gördüğünde nasıl tepki verdiğini biliyorsun."

Robert yüzünü buruşturarak, "Ah, evet," dedi. Lisa muhtemelen bayılacak ve sonra da yatakta onun yanında yatıyor olacaktı. O kadar da kötü bir sonuç değil, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. En azından bu şekilde onu aramak zorunda kalmayacaktı.

Robert yüzünü buruşturarak **doğrulup** bacaklarını yatakta salladığında Christiana, "Ah, Robert, sadece uzan ve dinlen," diye uyardı. "İyi bir darbe aldın. Dinlen ve iyileş."

"Onunla konuşmalıyım," dedi sessizce, doğrulmanın başını daha da ağrıtmadığını fark edince rahatladı. Hatta biraz hafiflemiş, düşüncelerini ve görüşünü biraz açmış gibi görünüyordu. Tuhaf.

"Ama-" Christiana başladı, Richard onu yakalayınca durakladı.
el.

"Bırakın gitsin. Bu işi çözmeleri en iyisi," dedi ciddiyetle.

İç geçirerek başını salladı ve başka bir itirazda bulunmadı. Sadece adamın ayağa kalkışını endişeyle izledi.

Robert ayaklarının üzerinde sallanmadığında kimin daha çok rahatladığını bilmiyordu, kendisinin mi yoksa Christiana'nın mı, ama kadına güven verici bir gülümseme verdi. "Sanırım yeterince iyiyim. Baş ağrısı dışında kendimi iyi hissediyorum. Lisa'nın bir salıncağı var gerçi," diyeekledi alaycı bir ifadeyle.

Daniel eğlenerek, "Başını belaya soktuğu için bu işimize yarayabilir," dedi ve Suzette'i yatağa yaklaştırdı.

Robert bu sözlere gülümsedi ve kapıya doğru yöneldi, aniden başının dönüp yüzüstü yere **kapaklanmadığından** emin olmak için önce biraz yavaş hareket etti.

Daniel, "Ona iyi şanslar," dedi ve sonra alay ederek, "Sana bir yumruk daha atarsa bağır. . . Bunu kaçırmak istemem."

"Ha ha," diye mırıldandı Robert, ama gülümsüyordu. Lisa'nın ona kasten vurmadığını biliyordu. Omzuna dokunmadan önce konuşması gerektiğini düşündü. Bu onu baş ağrısından kurtarabilirdi.

Robert kendi düşüncelerine neredeyse kafasını sallayacaktı ama bunu yapmadan önce kendini tuttu. Başındaki ağrı her adımda biraz daha hafifliyordu ama başını sallamanın ağrıyı yeniden artırabileceğinden şüpheleniyordu.

Robert, Lisa'nın kapısına doğru yürüdü ve sonra kısa bir süre durakladı,

Ne söyleyeceğinden emin değildi. Ona **anlatacak** çok şey vardı, ama o doğru şekilde çıkarmak istedi. Bu çok önemliydi. Düşüncelerini kafasında hizaladıktan sonra derin bir nefes aldı ve kapıya hafifçe vurdu.

Lisa'nın yatmaya gelmesinin üzerinden ne kadar zaman geçtiğini kimse söylememişti. Çoktan uyumuş olabileceği aklına bile gelmemişti ama kapıyı çaldığında karşılaştığı sessizlik kaşlarını çatmasına ve uyuduğunu düşünmesine neden oldu. Robert tereddüt etti, ayaklarını kısa bir süre kaydırdı ve sonra isteksizce arkasını döndü. Eğer uyuyorsa, yarına kadar beklemesi gerekecekti. Beklememeyi tercih ederdi ama uyandırıldığı için huysuzsa söyleyeceklerine pek kulak asmayacağını düşündü. Ancak kapıdan henüz bir adım uzaklaşmıştı ki arkasındaki odadan bir çarpma sesi duyuldu.

Robert tereddüt bile etmeden kapıyı açtı ve içeri girdi, sonra durdu ve yerde yan yatmış, görünüşe göre bir sandalyeye bağlanmış olan Bet'e hayretle baktı. Ona yardım etmek için koşarken kazanın bu olduğunu fark etti. Muhtemelen kapıyı çalan kişinin içeri girmesini sağlamak için sandalyeyi içinde kendisiyle birlikte devirmişti.

Robert diz çöküp ağızındaki tıkacı çıkardığı anda Bet, "Findlay," diye soluk soluğa bağırdı. Başını pencereye doğru salladı ve soluk soluğa, "Onu kaçırdı," dedi.

Robert doğrulurken pencereye baktı ama Findlay'ın Lisa'yla ne kadar ilerlediğini kontrol etmek için pencereye koşmadı bile. Bu hatayı, kızın burada saldırıya uğradığı gece de yapmıştı; saldırganın peşinden hızla aşağı inmeye çalışmıştı. Bu

daha akıllı olurdu.

Topuklarının üzerinde dönerek odadan dışarı fırladı ve Suzette'le birlikte içeri giren Daniel'ı neredeyse yere seriyordu.

Robert sahanlığa çıkarken, "Bet'e yardım et," diye bağırdı. Daniel'ın dinleyip dinlemediğini görmek için beklemedi, aceleyle aşağı indi ve ön kapıyı çekerek açtı. Bu doğru bir seçimdi. Aceleyle ön kapıdan çıktı ve Findlay'in evin arkasından Lisa'yı omzuna atmış, Lisa'nın başını sırtından aşağı sarkıtmış ve kolunu Lisa'nın kalçasının hemen altından geçirmiş bir halde geldiğini görmek için tam zamanında köşeye koştu. Her iki adam da aynı anda donup kaldı ve birbirlerine ihtiyatla baktılar.

"Bırak gitsin Findlay," dedi Robert acımasızca.

"Robert?" Lisa, Findlay'in omzunda doğruldu, arkasından onun durduğu yere bakmaya çalıştı ve Robert, boynunda yerinden çıkmış bir tıkaçın asılı olduğunu ve ellerinin arkadan bağlı olduğunu gördü. Kendini kaldırmak ve döndürmek için sadece karın kaslarını kullanıyordu ama bu yeterli olmadı ve sırtından aşağıya doğru sarktı. Yine de sesi güçlü ve gevezeydi, "Yataktan çıkmamalısın. Git Richard'ı ya da Daniel'ı çağır ve bırak bu işi onlar halletsin."

Robert gözlerini emre dikti. Kadın bağlanmış ve taşınıyordu ve koşup bunu halletmesi için başka birini bulması gerektiğini mi düşünüyordu? Delilik, diye düşündü başını sallayarak.

"Yolumdan çekilmeni öneririm, Langley," dedi Charles hoş bir şekilde, dikkatini tekrar adama çevirerek

üzerinde bir yerden bir tabanca çıkardı ve elinde tutuyordu.

onu işaret etti. "Aksi takdirde ortalık karışabilir."

Robert silaha baktı, vücudu harekete geçmek için gerilmişti ama ellerini kaldırdı ve birkaç adım geri çekildi.

Findlay hemen yüküyle birlikte ilerlemeye başladı.

"Yengem Findlay'i serbest bırakmanız konusunda ısrar etmek zorundayım.

Yoksa işler planladığınızdan daha da karışacak."

Robert ve Charles yan tarafa baktıklarında Richard'ın alçalmış olduğunu ve şimdi elinde bir silahla Lisa'yı tutan adama nişan almış bir şekilde yan tarafta durduğunu gördüler.

Findlay kendinden emin bir şekilde, "Beni vuramazsın, Lisa'yı vurabilirsin," dedi.

"Vurun onu! Beni vurman umurumda değil. Nasıl olsa bana işkence edecek." Lisa ağladı ve sonra **endişeyle** ekledi, "Sadece alt tarafıma vurmamaya çalış, lütfen Richard. Ben iyileşirken bacağım oturmak ve uzanmak için daha iyi olur."

Robert Ro gözlerini açtı ve sonra ilerlemeye başladı. Ne Findlay'in onunla kaçmasını istiyordu, ne de Lisa'nın vurulmasını istiyordu.

"Langley'e dön," dedi Charles, bu karşılaşma sırasında ilk kez soğukkanlılığının bir kısmını kaybederken eli tabancanın üzerinde sıkılaştı. "Ateş *edeceğim*."

"Bunu yapmanı tavsiye etmem, Findlay," diye homurdandı Daniel, evin etrafından dolanırken arkasından.

Charles yan dönüp ona bakarken bir yandan da

Richard ve Robert da onun görüş alanındaydı. Bir an tereddüt etti ve sonra küfretti ve aniden Robert'a doğru saldırdı. Robert tam adamın üzerine atlayacağını düşünürken, Findlay aniden Lisa'yı omzundan kaldırdı ve bir patates çuvalı gibi üzerine fırlattı.

Robert içgüdüsel olarak Lisa'yı yakalamak için hamle yaptı, Findlay'in etrafından dolandığını ve yola doğru koştuğunu fark etmedi.

"İyi misin?" Robert Lisa'yı ayağa kaldırıp endişeyle ona bakarak sordu. Başını salladığını görece kadar bekledi ve sonra onu yaklaşan Daniel'a doğru itti ve Findlay'in peşinden gitmek için döndü.

Robert yola çıktığında adam neredeyse yola varmak üzereydi. O piçin kaçacağı düşüncesiyle öfkelenerek adını haykırdı. Bu, Findlay'in koşarken omzunun üzerinden bakması için yeterliydi, ölümcül bir hataydı. Arabasının sadece birkaç adım önündeydi ve arkasına bakarken tökezledi. Bu onun sendelemesine ve sonra da doğrudan kendi atlarının önüne düşmesine neden oldu. Tabancasını taşıyor olsaydı bu pek de sorun olmayabilirdi. Silahı yere düşerken ateş aldı ve serseri kurşun atlarından birine isabet etti. Her iki hayvan da dehşet içinde kişnedi ve şaha kalktı, toynakları havayı çılgınca pençeledikten sonra Findlay'in üzerine düştü.

Dehşete kapılan hayvanlar adamı ezip geçerken Robert irkildi ve yavaşlayarak **durdu**, ardından arabacının bağırıışlarına ve onları kontrol etmeye çalışmasına rağmen adamı ezerek ilerledi.

"Atın doğru olduğunu düşünüyor musun?" Lisa sordu, onun

Daniel ve Richard'ın ona ulaştığı gerçeğine dikkat çekti.

Robert bu soruya kısa bir kahkaha attı. Lisa'nın sokakta kanlar içinde yatan adamdan çok, diğer at ve arabasıyla caddede yarısan at **için** endişelenmesinin Findlay hakkında ne düşündüğünü gösterdiğini sanıyordu.

Richard sessizce, "Findlay'i kontrol **edeceğim**," dedi ve Robert'ın yanından geçerek adamın bükülmüş bedenine doğru ilerledi.

Bu yorum Lisa'nın dikkatini Charles'a çekmiş gibiydi ve görünüşe göre ilk kez ona baktı. En azından Robert, adamın etrafında hızla biriken kanı görünce aniden solgunlaştığında buna karar verdi.

"Ah canım," diye mırıldandı ve sallanmaya başladı, sonra bacakları tutmaz oldu ve yere düşmeye başladı. Robert onu yere düşmeden yakaladı ve homurdanarak kollarına aldı.

"Onu içeri götürün. Findlay'i göreceğiz," dedi Daniel sessizce.

"Görülecek bir şey yok," diye açıkladı Richard suratsızca, doğrulurken

diz çöküp cesedi incelemekten vazgeçti. "Artık kimseyi rahatsız etmeyecek."

"Güzel," diye mırıldandı Robert. "Smithe nerede?"

"Buraya geldiğimizde onu Radnor arabasıyla eve gönderdik," diye yanıtladı Daniel. "Onu çağıracağım. Buradaki meseleleri o halledebilir."

Robert başıyla onayladı ve Lisa'yı eve taşımak için döndü. Robert içeri girdiğinde Christiana ve Suzette, Bet'in peşinde merdivenlerden iniyorlardı ve Robert bir anlığına onlara Lisa'nın iyi olduğunu, sadece kan izlerini gördükten sonra bayıldığını söyledi.

Findlay'in cesedi sokağı boyuyordu. Daha sonra onlara Richard ve Daniel biz dışarıdayken iyiydiler. Kadınları kendi gözleriyle görmeleri için dışarıda bıraktıktan sonra Lisa'yı yukarı taşıdı. Robert onu odasına götürmeye niyetlenmişti ama Bet'in uyuduğunun farkındaydı ve Lisa uyandığında onunla birkaç dakika yalnız kalmaya kararlıydı, böylece ona yaşadığı aydınlanmayı anlatabilir ve ona evlenme teklif edebilirdi, onun yerine odasına döndü ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı. Bu sessiz ama etkili bir mesajdı. En azından Bet kapıyı çalmadı ya da başka bir şekilde müdahale etmeye çalışmadı.

Gelmediğine sevinen Robert, Lisa'yı yatağa taşıdı ve üzerine yatırdı. Sonra bir süre sessizce ona baktıktan sonra pencereye doğru ilerledi ve onun kıpırdanmasını beklerken dışarı baktı.

On Dokuzuncu Bölüm

Lisa yavaşça uyandığında kendini yabancı bir yatakta yatarken buldu. Robert'ın odasında olduğunu anlaması sadece bir anını aldı. Bir kalp atışı sonra adamın kendisini pencerenin önünde durmuş, karanlığa bakarken gördü. Siluet halinde öyle yürek parçalayıcı güzellikte duruyordu ki, bir dakika boyunca sadece ona baktı.

Adam onu dört kez kurtarmış, kendini riske atmış ve dört seferin üçünde hasar almıştı. Sadece bu son seferde yara almadan kurtulmuştu ve bu tamamen şanstı. Charles onu avluda olduğu gibi kolayca vurabilirdi. Robert günlerdir onu kovalıyor, güvende tutmaya çalışıyor ve bunu yaparken de yaralanıyordu.

Onu seviyordun, bundan emindi. Belki de onu sevdiğini düşünüyordun. Sadece bir arkadaş ya da küçük bir kız kardeş olarak, ama birlikte olduklarında onun üzerine döktüğü tutku bir arkadaşın ya da ağabeyin tutkusu değildi. Peki aşk dostluk, tutku ve güven değilse neydi?

Eksik olan şey güvendi. Ama aynı zamanda onun da bu güveni başka bir kadına veremeyeceğini biliyordu. Belki de üç malzemeden ikisi başlangıç için yeterince iyidir, diye düşündü ciddiyetle. Belki de zamanla ona güvenmeyi öğrenecekti. Lisa öyle umuyordu, çünkü o aptal adamla her halükarda evleneceğinden çok korkuyordu. Elinde değildi. Ondan hoşlanıyordu, onu seviyordu, onu istiyordu ve ona hayatı pahasına güveniyordu. Gerekirse onun güvenini kazanmadan da onunla evlenebilirdi ama güvenini kazanmak için bir girişimde daha bulunmaktan kendini alamadı.

"Robert."

Robert etrafına bakındı. Lisa'nın yatakta doğrulduğunu görünce gülümsedi ve odayı geçerek ona doğru ilerledi. Yatağın kenarına yerleşerek saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Kendimi iyi hissediyorum. Sorun ben değilim," diye sert bir şekilde bilgilendirdi onu. "Sensin."

"Öyle mi?" diye sordu eğlenerek, şu anda yüzünü süsleyen militan ifadeyle sevimli görüldüğünü düşünüyordu.

"Evet, Robert, öylesin," dedi kararlılıkla. "Kabul etsen de etmesen de beni seviyorsun. Ben senin için yaratıldım. Ve sen bu haldeyken

Görünüşe göre bunu göremeyecek kadar inatçı ve aptalım, bunu görebiliyorum ve ben-"

"Seni seviyorum," diye sessizce araya girince Lisa durakladı ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"Öyle mi?" diye sordu kararsızca ve bu soru adamın dudaklarında alaycı bir gülümsemeye neden oldu.

"Lisa, son birkaç gün içinde seni korumak için kendi hayatımdan tamamen vazgeçtim. Seni korumaya çalışırken bileğimi burktum ve bıçaklandım, senin tarafından **bayıltılmamdan** bahsetmiyorum bile. Eğer bu aşk değilse, ne olduğunu bilmiyorum."

"Oh," diye nefes aldı Lisa, gözleri irileşmişti, sonra kaşlarını çatı. "Peki ya güven, Robert? Aşk güven içerir ve-"

Robert ciddiyetle, "Sana güveniyorum," deyince kızın yüzünde şüpheli bir ifade belirdi. İç çekerek onun ellerini avuçlarının içine aldı ve kısa bir süre sıktıktan sonra, "Bugün Smithe'in gelişi bizi bölmeden önce sana bunu anlatmaya çalışıyordum. Richard ve ben dün gece bir konuşma yaptık. Babamın kadınlardan nefret eden bir adamdan başka bir şey olmadığını anlamamı sağladı. Annem başka bir erkeğe bakmadan önce bile yıllarca ona güvenmemiş, ondan şüphelenmiş, onu zina yapmakla suçlamış ve hatta haksız yere cezalandırmış. **Aslında**, zalim ve nefret dolu davranışlarıyla onu başka bir erkeğin rahatlatıcı kollarına sürüklediğini düşünüyorum.

"Ama sadece bir adamla, Gower'la birlikte olmaya başladı ve bunu da babamla evliliği bittikten sonra yaptı. Skandal olmasaydı sanırım babamdan boşanırdı.

O zamanlar aynı yaşıyorlardı, aynı hayatlar sürüyorlardı.

Gower ile birlikte oldu. Aynı şey büyükbabamın ve ondan önce babasının da başına gelmedi mi diye merak ettim," diye ciddiyetle itiraf etti ve sonra yüzünü buruşturdu.

"Durumu incelediğimde, Langley erkeklerinin zina yapan eşlerle lanetlenmiş olmaktan çok, kadınlarını kendilerinden uzaklaştırmış olabilecek huysuz ve şüpheli bir mizaçla lanetlenmiş olduklarını fark ettim." Bir süre bunu düşündükten sonra ekledi: "Siz ve kız kardeşlerinize olan dostluğum olmasaydı, **ben** de kadınlara karşı aynı şüpheli ve nefret dolu şekilde büyümüş olabilirdim."

Robert onun ellerini tekrar sıkı. "Siz üçünüz bana kadınların yalancı, aldatan, zina yapan kadınlar olmadığını gösterseydiniz bile, **yine** de bir eşe karşı bu kadar paranoyak ve nefret dolu olabilirdim.

-"Babam anneme nasıl davrandıysa, ben de sana öyle davranırdım ve bu efsanevi Langley-erkekleri lanetini sürdürürdüm. Ama ben çok şanslıydım," dedi küçük bir gülümsemeyle. "Hayatımda sen, Suzette ve Christiana vardınız. Söz konusu kadınlar olduğunda üçünüz de en iyilerisiniz Lisa ve benim gözümde de en iyisi sensin."

"Öyle miyim?" diye sordu merakla.

Robert kararlı bir şekilde başını salladı ve ardından şunları söyledi: "Birbirimizin arkadaşlığından hoşlanıyoruz, birlikte kitap okumayı seviyoruz, canlı ve büyük tartışmalar yapıyoruz, aynı yemekleri tercih ediyoruz, dans etmeyi seviyoruz, aynı değerleri paylaşıyoruz. Ve **hayatımdaki** başka hiçbir kadın içimde senin uyandırdığın tutkuyu uyandırmadı.

"Seni seviyorum, Lisa Madison. Senin hülyalı gözlerini seviyorum.

romantizminiz, yılmaz sadakatınız, ilginç mizah anlayışınız, cesaretiniz, tutkunuz, bütünlüğünüz ve hatta zaman zaman saflığınız. Sana kalbimle, adımla ve hayatımla güveniyorum. Ve hiçbir zaman tek bir şüphe duymayacağıma ya da babamın saçmalıklarının bir gün bana endişe ve korku aşılamayacağına söz veremesem de, böyle bir şey olursa ve olduğunda bunu engellemeye çalışacağıma ve bunun acısını kesinlikle senden çıkarmayacağıma söz verebilirim."

"Oh," diye nefes aldı Lisa.

Robert Lisa'nın ellerini kendi elleri arasında çevirdi, kısa bir süre düşündükten sonra Lisa'nın bakışlarıyla buluştu ve ekledi: "Umarım bu söz seni karım olmaya teşvik etmeye yeter Lisa. Çünkü dayanabileceğimi sanmıyorum - hayır," diye düzeltti kendini, "arkadaşım, sevgilim, eşim ve ortağım olarak içinde senin olmadığın bir hayata dayanamayacağımı *biliyorum*."

Lisa titreyerek "Ah," diye tekrarladı ve sonra aniden ellerini çekti, ayağa fırladı ve odadan koşarak çıktı.

Robert şaşkınlıkla onun ardından bakakaldı. Bir an bekledi, bekledi, şaşkınlığı önce şaşkınlığa, sonra umutsuzluğa ve en sonunda da öfkeye dönüştü. Az önce kadına içini dökmüştü ve o ne yapmıştı? Kaçtı. Ne oldu?

Öfkeyle ayağa kalkarak aceleyle odayı geçti ve dışarı çıktı. Kapısını kapalı ve kilitli falan bulmayı umuyordu ama ardına kadar açıktı. Bunun, kadının kapıyı

aşığı koştı, ama her ihtimale karşı yine de odaya baktı. O Onu odasındaki küçük masada oturmuş, bir deftere **hızlıca** bir şeyler yazarken gördüğünde biraz rahatladı.

"Lisa," diye başladı sinirli bir şekilde.

"Bir dakika Robert. Neredeyse bitirdim," diye mınıldanarak yazmaya devam etti.

Robert kaşlarını çatı ve ayaklarını kaydırđı. Sonra sabırsızca sordu, "Neyi yaptım?"

Cevap vermek yerine etrafına bakınarak sordu: "Tuhaf mizah anlayışımı sevmekle ilgili kısımdan sonra ne dedin? Cesaret mi yoksa tutku mu?"

Robert'ın ağzı açık kaldı ve sonra hayretle sordu: "Söylediğim her şeyi yazıyor musun?"

"Deniyorum ama mizah anlayışından sonra ne geldiğini hatırlayamıyorum," dedi, sesi sinirli geliyordu.

Adam sessizce ona baktı, gerginliğinin son damlası da uçup gitmişti. Onunla evlenmek istemediğı için kaçmamıştı. Adamın söylediklerini yazmak için **kaçmıştı**. Bunu neden yazdığına dair hiçbir fikri yoktu ama bu kaçıp gitmekten daha cesaret vericiydi. Sabırlı olmaya çalışarak, "Lisa, az önce sana kalbimi açtım ve karım olmanı istedim. Bir cevap daha uygun bir yanıt olurdu."

"Ah." Bir kez gözlerini kırptırdı, tekrar defterine baktı ve sonra ayağı kalkarak onun önüne geçti ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Elbette seninle evleneceğim, Robert."

İçini bir rahatlama kapladı, kollarını kızın beline doladı ve Onu kucaklamak için öne doğru çekti, ama tam öpmek için başını eğmeye başladığında ekledi, "Artık aklın başına geldiğine ve benim nasıl bir av olduğumu ve birlikte olmamız gerektiğini anladığına göre, bunu yapmamak için hiçbir neden yok."

Robert **duraksadı** ve sonra yüzünü buruşturarak kuru bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi. "Rica ederim," dedi parlak bir sesle ve Robert'ın kollarından sıyrıldı

not defterine geri dönmek için acele etti. "Şimdi 'mizah'tan sonra ne geldi?"

"Söylediklerini asla unutmamak için yazmak istiyorum" diye eklediğinde Robert kaşlarını çatıyordu. "Uzun zamandır yazmayı denemek istiyordum ve söylediklerin çok güzeldi. Masalımdaki kahramanın sonunda kadın kahramana tam olarak bunu söylemesini istiyorum."

"Yüce Tanrım," diye mınıldandı Robert ve sabrını bir kenara bırakıp odanın öbür ucuna yürüdü, onu elinden tutup koltuğundan kaldırdı.

Robert onu yatağa sürüklerken, "Robert, söylediklerini not etmek istiyorum," diye itiraz etti. "Bir an önce yazmazsam sonunu tamamen unutacağım ve bir kızın isteyebileceği en dokunaklı ve güzel konuşmaydı."

"Seni memnun ettiğime sevindim," dedi alaycı bir tavırla, yatağın yanında durup onu önüne getirdi ve sonra sırtı kendisine dönük olacak şekilde çevirdi. Hızla elbisesini çıkararak, "Ancak tam olarak ne söylediğimi hatırlayamıyorum," diye ekledi.

"Yapamaz mısın?" diye sordu bariz bir hayal kırıklığıyla.

elbiseyi bitirdi ve omuzlarından itti. Malzeme

bir tüy gibi s z l p yerde birikti.

"Tam olarak değil, hayır," dedi ve bir sonraki iş olarak kadının kombinezonunu hazırlamaya koyuldu. "Ancak, asla korkma, geleceğinde buna benzer konuşmalarla dolu bir hayat var, aşkım."

"Oh, bu da çok güzel," diye mırıldandı, kelimeleri, adam onu kaldırıp başının üzerinden geçirirken, kombinezonunun kumaşının altından kaçtı. "Dua edin, bunu daha sonrası için hatırlamaya çalışın lordum. Ben **olsam** yazardım."

"Nasıl istersen," dedi eğlenerek, kombinezonu bir kenara fırlatarak. Lisa hemen yüzünü ona döndü.

"Beni gerçekten seviyorsun, değil mi Robert?" dedi utangaç bir gülümsemeyle.

"Gerçekten biliyorum," diye güvence verdi, kollarını ona doladı ve onu göğsüne doğru çekti. "Ama sen bunu biliyordun, değil mi?"

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi sessizce ve sonra itiraf etti, "ama yand ğında benim olduğum zamanlar da oldu."

"Yanılmadın," diye güvence verdi ona, eğilip alnına bir öpücük kondurdu. "Kesinlikle haklıydın ve ben sadece çok inat ıyđım ve ... şey ..."

"Aptal," diyerek onun hafızasına yardımcı oldu. "Evet, o," diye mırıldandı. "Ben görmedim."

"İyi ki gözlerin açıldı," dedi mutlu bir gülümsemeyle. "Ben de, aşkım. Ben de öyleyim," diyerek ona güvence verdi ve açık gözlerini, ortaya çıkardığı güzel tende gezdirdi. Sonra eğildi

Elleri, gözlerinin açtığı yoldan ilerlerken onu öpmeye çalıştı.

Lisa hemen karşılık verdi, biraz daha yaklaştı ve küçük bir iniltiyle kollarını onun boynuna doladı ve Robert açık gözleriyle başka bir şey gördü; dostluk, aşk, tutku, çocuklar ve güven **dolu** bir evlilikle uzun, mutlu bir hayat gördü. Langley lanetinin nihayet kırıldığından emindi.

"Ah hem."

Robert duraksadı ve sonra öpüşmelerini keserek yüksek sesle ve bariz bir **şekilde** duyulan boğaz temizliğine bakmak için etrafına bakındı. Richard ve Christiana'nın kapıda durduğunu, Daniel ve Suzette'in de arkalarında olduğunu şaşkınlıkla gördü ve sonra Lisa'nın ciyaklayıp çıplaklığını örtmeye çalışarak kalçalarının üzerine düştüğünü görünce şaşkınlıkla ona baktı.

Bu utanç verici davetsiz misafir karşısında kaşlarını çatan Robert, hemen yataktan bornozunu kaptı ve diz çökerek kızın giymesine yardım etti. Onu düzgünce örttükten sonra doğruldu ve kaşlarını çatarak iki çifte baktı. "Bunun anlamı nedir?"

Bu soru üzerine dört çift kaş havaya kalktı ve Richard, "Gretna Green'e gitmek için arabayı hazırlatayım mı?" diye sorduğunda Robert tam da öfkesinin yersiz olabileceğini fark ediyordu.

Christiana nazıkçe, "Alternatif yol, biz burada kasabada bir düğün ayarlayana kadar evine dönmen ve Lisa'yı yanında biriyle ziyaret etmen," dedi.

Suzette, "Şu anda bile çocuğunuzu taşıyor olabilir," diye belirtti. "İskoçya'ya hızlı bir yolculuk en iyisi olabilir."

"Ayrıca, neden şimdi bir aile geleneğini bozalım ki?" diye sordu Daniel. kuru bir şekilde. "Gretna Green'e aceleyle yolculuk yaptık."

"Radnor'da evlendik," diye hatırlattı Christiana Daniel'a çabucak.

"Sadece şans eseri. Plan Gretna Green içindi," diye hemen belirtti Suzette.

"Doğru," diye onayladı Christiana.

Dört kişi daha sonra geri dönerek ona soru dolu gözlerle baktı.

Robert, Gretna Green ya da doğru dürüst evlenmek için uzun bir bekleyiş, diye düşündü. Ve hiç kuşkusuz dördü birlikte Lisa'yla hiç yalnız kalmamalarını sağlayacaktı. Tercih edilen seçenek belliydi.

"Siz dördünüz toplanmaya başlayın. Ben arabayı ayarlayacağım," dedi Robert kuru bir sesle.

"Gerek yok," dedi Richard eğlenerek. "Eninde sonunda aklının başına geleceğini biliyorduk. Günlerdir toplanmış durumdayız."

"Siz arabaları hazırlayıp yüklerken, Christiana ve ben de Lisa'nın toplanmasına yardım **edeceğiz**," diye duyurdu Suzette, Lisa'yı ayağa kaldırmak için telaşla odaya girdi. Sonra arkasına dönüp ekledi: "Elbette herkes için üç arabaya ihtiyacımız **olacak**. Hizmetçilerimiz olmadan gidemeyiz."

"Lanet olsun," diye mınıldandı Robert, üç araba **dolusu** insan, hizmetkârları ve bavullarıyla Gretna Green'e sürünerek gitmelerinin ne kadar süreceğini hesaplayarak. Az önce başlamaya çalıştığı işi bitirebilmesi için birkaç gün geçmesi gerekecekti.

Lisa.

"Neşelen," dedi Daniel, eğlenerek sırtına vurarak. "Evlenmek üzere **olan** askerlerin arasına katılmak üzeresin."

Robert alaycı bir şekilde gülümsedi. "İşte bu."

Richard, Daniel'la birlikte onu kapıya doğru iterken, "Aileye hoş geldin," dedi. "Artık her şey resmileşti. Suzette ve Christiana'nın sözde kardeşi olmak yerine onların kayınbiraderi **olacaksın** ... ama Lisa'nın değil," diye belirtti.

Odadan çıktıklarında Robert ciddiyetle, "Hayır, Lisa'ya asla," diye onayladı.

Yirminci Bölüm

Robert suratsızca, "**Ben** yukarı çıkıyorum," dedi ve salonun kapısına yöneldi.

Richard oğlunu omzuna yaslamak ve ağlayan üç aylık bebeğin sırtını yatıştırıcı bir şekilde ovma için ayağa kalkarak sessizce, "Bunu önermem," dedi. "Kadınlar sizi hoş karşılamayacak ve Lisa da sizi gördüğüne sevinmeyecek."

"Hmm," dedi Daniel eğlenerek. "Christiana doğum sancısı çekerken Richard yukarı çıktığında neler olduğunu **hatırlamıyor** musun?"

Bu sözler Robert'ı duraksattı. Christiana kocasına küfredmiş ve bulabildiği ilk şeyi ona fırlatmıştı.

Başka bir kasılma onu vurduğunda acı çekiyordu. Richard uzaklaşmıştı. Christiana'nın ona doğru çevirdiği kitapla yüzüne vurulduğu için burnu kanıyordu.

Oğlu Küçük Richard uykuya dalmaya başlarken Richard neredeyse **fısıltıyla**, "Şu anda Lisa muhtemelen bir sürü erkeğe lanet ediyordur, ama özellikle de onu bu duruma soktuğun için sana," dedi.

"Bunu tek başıma zor yaptım. O da katıldı," diye mırıldandı Robert ama geri dönüp Madison Malikânesi'nin küçük salonunda volta atmaya devam etti.

Daniel onun hoşnutsuz ifadesine kıkırdadı ve dışarı bakmak için ön pencereye doğru yürüdü. Muhtemelen iki yaşındaki oğlu Christopher'ı kontrol ediyordu, diye düşündü Robert, çocuğun bakıcısının çocuğu temiz hava alması için dışarı çıkardığını biliyordu. Daniel oğlunun üzerine titrerdi. Richard'ın kendi oğlunun üzerine titrediği kadar, onlar da karlarının üzerine titiyorlardı. Ama o zaman onlar üzerine titremeye değer kadınlardı, diye düşündü Robert, bir karısı hakkında gerçekten böyle hissediyor olmasına hayret ederek. Onun Lisa'sı. Bunu ona borçluydu. Başka bir kadın olsa, Robert tam bir aptal gibi davranıp ona olan duygularını kabul etmeyi reddederken Pembroke'la, Tibald'la ya da onun ilgisini çekmeye çalışan diğer taliplerden biriyle **kaçardı**. Ama Lisa öyle değildi. Yürekli, azimli ve son derece sadıktı.

Şimdi bu o kadar açıktı ki, aradan neredeyse üç yıl geçmiş olmasına rağmen bu kadar aptal olduğuna inanamıyordu. Lisa'yla geçirdiği bu zaman hayatının en mutlu zamanı olmuştu. Arada sırada tartışıyorlardı.

ve Lisa zaman zaman onun sabrını da zorlayabiliyordu. onunkini denedi, ama hayat güzeldi. İyiden de iyiydi. Langley **laneti** gerçekten kırılmıştı.

Robert, diğer erkekler karısına hoşlandığından daha fazla ilgi gösterdiğinde bir ya da iki kez kıskançlık ve endişe nöbetleri geçirmiş olsa da, Lisa her zaman onun duygularını hissetmiş ve onu her zaman olduğu gibi bugün de çok sevdiğine dair güvence vermenin bir yolunu bulmuştu ve o anlar geçmişti. Başka bir kadının bu kadar duyarlı ve anlayışlı olabileceğinden şüpheliydi ama Lisa onu herkesten daha iyi tanıyordu. Robert alaycı bir tavırla, bazen Lisa'nın onu kendisinden bile daha iyi anladığını düşündü. Gerçekten de şanslı bir adamdı.

"Lordum?"

Robert Bet'in sesine baktı, kaşlarını soru sorar gibi kaldırken endişeliydi. "Evet?"

"Artık yukarı çıkabilirsin," dedi Bet ve sonra Lisa'nın doğru **olup** olmadığını ya da kız mı erkek mi olduğunu sormadan hızla uzaklaştı.

Richard ve Daniel'in da peşinde olduğunu fark ederek hemen kapıya yöneldi.

"Neler oluyor?" Lord Madison, adamlar geçerken ofisinin kapısında belirerek sordu.

Robert yavaşlamadı bile, sadece "Artık yukarı çıkabiliriz," demekle yetindi. Lisa'nın babası da hemen bu geçit törenine katılınca hiç şaşırmadı.

Lisa yatağında oturuyordu, elinde **küçük** bir bohça vardı.

göğsüne kadar. Kesinlikle bitkin ama güzel görünüyordu.

Robert diğer adamlarla birlikte aceleyle odaya girdi. Yatağın iki yanında kitap ayracı gibi duran Suzette ve Christiana'ya göz ucuyla bile bakmadı. Gözleri doğrudan Lisa'nın yüzüne gitti ve yüz ifadesindeki endişeyi görünce endişeyle orada kaldı.

"İyi misin?" diye sordu, yatağın kenarına oturdu ve kadının ellerini kendi ellerinin arasına almamak için kendini zor tuttu. Ancak kucağındaki bebeği yerinden oynatmadan bunu yapamazdı, bu yüzden onun yerine kalçasına dokundu, başını sallamasına rağmen bu temasın kendisini rahatlatmasını istedi. "Çocuğunu görmek istemiyor musun?" diye sordu adam ona bakmaya devam edince. Gergin görünüyordu, adam bunu fark etti.

Kaşlarını çat.

Suzette, bebeği daha rahat görebilmek için eğilerek battaniyeyi biraz açtı ve "Elbette öyle," dedi. "Lordum, kızınız Leydi Sara Maitland."

"Ona annemin adını vermenin hoş olacağını düşündüm," diye geveledi Lisa hızla. "Umarım sakıncası yoktur."

"Hayır, elbette **değil**," diye mırıldandı, kırmızı yüzlü küçük çocuğa bakarak. Elbette kesinlikle çok güzeldi. Ama Lisa gibi bir annesi varken nasıl güzel olmasın ki, diye düşündü. Robert uzanarak bir parmağını bebeğin yumuşak yanağına dokundurdu, sallanan ellerden biri havaya kalkıp onu kavrayarak ağzına götürmeye çalıştığında gülümsedi.

Richard daha iyi görebilmek için yaklaşıırken, "Ailenin ilk kızı," diye mırıldandı.

"Hmmm. Sevecen amcalar tarafından çok şımartılacak."

Daniel sırtarak söz verdi.

"Ve erkek kuzenleri tarafından terörize ediliyor," dedi Christiana eğlenerek.

"Hiç şüphesiz," diye mırıldandı Lisa.

"Onu tutabilir miyim?" Lord Madison, Christiana ve Richard'ın arasına girerek sordu.

Lisa başını sallayarak bebeği havaya kaldırdı ve yaşlı adam onu sanki camdan yapılmış gibi dikkatle kucağına aldı.

"Küçük Sara," diye mırıldandı, yataktan biraz uzaklaşırken çocuğu hafifçe salladı. "Büyüyünce sen de büyükannen kadar güzel olacaksın. Sana onun ne kadar harika bir kadın olduğunu anlatacağım."

Robert bu sözler karşısında hafifçe gülümsedi ve diğerleri fareli köyün kavalcısının siren şarkısını dinleyen fareler gibi yaşlı adam ve bebeği dinlerken Lisa'ya baktı. Ama Lisa'nın yüzündeki endişeyi görünce kaşlarını çatı.

"Ne oldu aşkım?" diye sordu, artık serbest olan ellerini kendi ellerinin arasına alarak. "Bir sorun mu var? İyisin, değil mi?"

"Evet, elbette," diye çabucak onu temin etti. "Sadece hayal kırıklığına mı uğradınız?"

Robert şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Neye hayal kırıklığına uğradın?"

"Biz, çoğu erkeğin kız yerine erkek çocuk istediğini biliyorum ve ..."
Adam usulca kıkırdayınca kadının sözleri kesildi.

Başını sallayarak onun ellerini nazıkçe sıktı. "Aşkım, ben

bir kızları olduğu için mutlular. Langley'ler yüzyıllardır sadece erkek çocuk doğurdular. Artık aralarına küçük bir kızın katılmasının zamanı geldi ve ben de ona sahip olmaktan gurur duyuyorum." Onu nazikçe öpmek için eğildi ve sonra doğrulup ekledi, "Sanırım bu lanetin kesinlikle sona erdiği anlamına geliyor. Kadınlardan nefret eden bir kız çocuğu yetiştiremem."

"Kadınlardan nefret eden biri değilsiniz lordum," dedi Lisa, gülümseyerek ve onun bir kızı olmasından memnun olduğunu bildiği için rahatlatarak.

"Hayır, ben kesinlikle bir kadın aşığıyım," diye kabul etti ve alnını onunkine yaslayarak ekledi, "Ve bana nasıl kadın olunacağını öğreten sensin."

"Seni seviyorum Robert," diye fısıldadı, kollarını onun omuzlarına dolayarak.

"Ben de seni, Lisa," diye ona güvence verdi. "Kızım için teşekkür ederim. Ve seni sevdiğimi ve sana güvendiğimi öğrenmeme izin verecek kadar sabırlı olduğun için."

Lisa onu öperek karşılık verdi. Bunun hafif bir dudak sürtüşmesi olmasını amaçladığından şüpheleniyordu ama her zamanki gibi öpücüğü derinleştirmekten kendini alamadı. Lisa bir iniltiyle uzaklaştığında, burnunu onunkine sürttü ve fısıldadı, "Sara için küçük bir kız kardeş üzerinde çalışmaya ne zaman başlayabiliriz?"

"Başka bir doğum yapmadan önce bu doğumun yaralarını sarmak için bir yıl kadar beklemeyi tercih ederim lordum," dedi kuru bir sesle. "Ama eminim yakında çalışmaya başlayabiliriz."

Robert sırtarak, "Pratik yapmak iyidir," dedi ve onu tekrar öptü, ama bu kez tutkusunu kontrol altında tutuyordu. Yaşayacakları bir ömür vardı.

Pratik. Bunu dört gözle bekliyordu.

Doyamıyorum
LYNSAY SANDS?

Bir göz atmak
için okumaya
devam edin

BİR VAMPIR AYININ ALTINDA

Çok yakında

Carolyn, "İyi eğlenceler," diye mırıldanarak yola doğru yürümeye başladı.

"Evet, doğru."

Dürüst olmak gerekirse, burada kaldığı süre uzadıkça Carolyn geldiğine daha çok pişman oluyordu ... ve sadece yirmi dört saatten biraz fazla olmuştu. Ama şimdiye kadar Genie ve yabancılarla rahatsız edici bir yemek yemiş, erken yatmış, erken kalkmış ve sahilde tek başına bir kitapla oturmuştu ... çoğunlukla gölgede çünkü herkes güneşin insana iyi gelmediğini biliyordu. Kitap okumuyordu ama okur gibi yapıyordu; kitabı göğsüne dayamış, güneş gözlüklerinin altından etrafındaki insanları izliyordu.

Carolyn karanlık yolda ilerlerken bunun iç karartıcı bir egzersiz olduğunu düşündü. Yanında Bethany bile olmadan tek başına otururken, etrafında olup biteni izliyordu. Kendisini orada yatarken bulmuş ve nesi olduğunu merak etmişti. Güzel bir yüzü, omuz **hizasında** sarı saçları ve ... evet, doğru, birkaç kilo verebilirdi ama ortalama biriydi. Neden onun da kendisini sevecek biri yoktu? Tabii ki, o zaman heckler, kafasındaki eski kocasına benzeyen ses, yardımcı **olarak** kusurlarını sıralamıştı. Hiç bitmeyen bir listeydi ve günün büyük bir kısmını almıştı.

"İç karartıcı," diye mırıldandı Carolyn, arkadan bir aracın yaklaştığını duyunca otomatik olarak yolun kenarına doğru ilerledi.

Ne yazık ki, çok fazla yana doğru hareket etti ve topukları

Hemen çimenli kenara *battı* ve neredeyse yüzüstü düşüyordu. Ayakkabısının tekini çıkararak küçük bir dans yaparak dik durmayı başaran Carolyn içini **çekti** ve onu topraktan çıkarmak için eğildi. Ardından çantası omzundan kayarak toprağa düştüğünde nefesinin altından küfretti.

"Güzel bayan, yürüyerek ne yapıyorsunuz? Bir gezintiye çıkmalıydınız. Gelin, binin, yerimiz var."

Carolyn bu ses karşısında dondu kaldı ve bir minibüs dolusu tatil köyü misafirine ateş ettiğini görmek için bakmasına gerek kalmadı. Böyle olması gerekiyordu. Bu onun şansıydı. İç çekerek ayakkabısını çıkardı, çantasını aldı ve omzuna atarak doğruldu ve minibüse doğru döndü. Sürücü koltuğundan kendisine gülümseyen kişinin Adam olduğunu görünce gülümsemesi biraz zoraki oldu. Bunu tahmin etmişti. Beth'in sözleri kulağında çınlarken görmek istediği son kişi ilk gördüğü kişiydi.

"Eve gitmene hiç izin vermiyorlar mı, Adam?" Carolyn zoraki bir gülümsemeyle sordu.

"İki şoför hasta. Fazla mesai yapıyorum. Fazla mesainin karşılığını **alıyoruz**," dedi sırtarak. "Gelin binin. Seni aşağı indireceğiz. Önde benimle oturabilirsin."

Carolyn tereddüt etti ama sonra **ayakkabısının** tekini giyip diğerini çıkararak minibüsün etrafında topallayarak yolcu kapısına doğru yürüdü. Biraz geç kalmıştı ve bir araçla oraya daha çabuk varabilirdi. Bethany'nin sözleri kafasında çınlarken Adam'la küçük bir konuşma yapmak rahatsız edici olacaktı. Tanrım, gerçekten de

yirmi bir ya da yirmi ikiden fazla görünmüyordu.

Bu düşünceyi kafasından silkeleyerek kapıyı açtı ve içeri girdi, Adamas'a gülümsedi.

"İşte, gördün mü? Çok iyi," dedi Adam neşeyle ve o koltuğa yerleşip kapıyı çekerek kapatır kapatmaz minibüsü tekrar ileri doğru hareket ettirdi.

"Evet, teşekkür ederim." Carolyn hızla ayakkabısını çıkardı, tekrar giydi ve topuğunun tekrar dışarı kaymasıyla kaşlarını çatı. Boş boş baktı, ayağının ayakkabıdan çıkmadığını, sandaletin kayışının koptuğunu yavaş yavaş fark etti.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

Adam minibüsün geneline "Bu güzel bayan Caro," diye anons etti ve ardından ekledi, "Caro, bu grup. Performanslarını sergileyebilmeleri için onları ana binaya götürüyorum."

Carolyn bir an için ayakkabısını unuttu ve şaşkınlıkla etrafına bakındı, gözleri minibüsün arkasındaki koltuklarda oturan diğer beş kişinin gölgeli yüzlerinde gezindi. Fazla bir şey görmek zordu. Yollar pek aydınlık sayılmazdı; ancak içlerinden birinin kadın olabileceğini düşünebildi. Belki de iki, diye düşündü hemen arkasındaki koltukta oturanın uzun saçlarına dikkat ederken, ama eğer bu bir kadınsa, iri yarı bir dişiydi.

Dişi olduğunu düşündüğü küçük kızdan bir kıs kıs gülme sesi geldi ve Caro merakla ona baktı.

Adam neşeyle, "Söyle bakalım," diye emretti.

"Çoğu öyle yapsa da, arkada kel kafasında ay ışığı parılayan kişi sessiz kaldı ve Carolyn merakla ona baktı, kafasını bir tür moda gösterisi olarak mı tıraş ettiğini, yoksa kelleştiğini ve kafasını tıraş ederek bunu gizlemeye mi çalıştığını merak ediyordu. Rea ly, bu tür şeyler kimseyi kandırmaz, diye düşündü. Yine de güzel şekilli bir kafası varmış gibi görünüyordu.

"Caro, Genie'nin bir arkadaşı," diye açıkladı Adam ve sonra ona bakarak sordu, "Bu gece Genie ile oturup onları mı izleyeceksin?"

"Evet," dedi, koltuğuna geri yerleşirken gülümseyerek. "Genie ve balayında olan genç bir çift, Marguerite ve Julius."

Adam başını salladı ama minibüsün arkasındaki ani gerginlik hissediliyordu ve Carolyn grubun buraya gelmesini Marguerite ve Julius'un ayarladığını hatırladı. Dudağını ısırdı, bunu onaylamak için bir şey söylemesi gerekip gerekmediğini merak ediyordu ama ne söylemesi gerektiğine dair en ufak bir fikri yoktu.

"Marguerite ve Julius ile akrabayız."

Carolyn tekrar koltuğuna döndüğünde ikinci sıradaki koltukta öne doğru oturmuş olan bir kadının birinci sıradaki iki grup üyesinin arasına baktığını gördü ... ve bu kesinlikle bir kadındı. Carolyn onu daha iyi göremiyordu ama kadının sesi ancak bir kadına ait olabilecek kadar güzel, boğuk bir şarkıydı.

"Rea ly?" diye sordu gülümseyerek. "Nasıl akrabasınız?"

"Ra faele, Zanipolo, Santo ve ben yeğenleriz."

dedi, sırayla her bir karanlık figürü işaret ederek. Sonra uzun saçlı ikinci figürü, muhtemelen çok iri bir kadını işaret etti ve ekledi, "Ve Christian işte onların-"

"Kardeşleri," diye araya girdi Ra faele'nin başındaki kişi.

Kadın, "Julius'un kardeGi," diye kabul etti ve Christian'ın omzuna vurarak alay etti, "Saçlarını atkuyruğu yap, *cugino*. Böyle bir kadınla karıştırılabileceğinin farkında mısın?"

"Ne?" diye sordu adam, omzunun üzerinden ona şaşkınlıkla bakıyordu ama bu ışıktaki bunu anlamak zordu.

Kadın eğilip kulağına bir Geyleler fısıldadı ve sonra Christian'ın içinden mırıldandığı gibi gülererek arkasına yaslandı. Adam dönüp Carolyn'e doğru bakınca Carolyn merakla ona baktı ve yüzünü görebilmeyi diledi. Kız gibi onun da güzel bir sesi vardı ama onunki kesinlikle bir erkeğe aitti.

Adamın bakışlarından rahatsız olunca bakışlarını diğerlerine kaydırды ve her birinin neredeyse beklenti içinde ondan ona, ondan ona baktığını, başlarını silüet halinde öne, arkaya, sonra tekrar öne çevirdiklerini fark etti.

Bunu biraz fazla tuhaf bulan Carolyn tekrar koltuğına dönmeye başladı ama arkadaki iri adam gürleyince durakladı, "Kendisi dışında herkesin adını söylediğıine göre, ben **söyleyeyim**. Kızın adı Giacinta."

"Giacinta," diye mırıldandı Carolyn bu uzaylı ismini ilgiyle.

Daha önce hiç duymamıştı.

"Herkes bana Gia der," dedi kadın dalgınca, bakışları Christian'ın üzerindeydi ve sonra biraz korkmuş bir sesle, "Onu okuyamıyorsun, değil mi?" dedi.

Carolyn bu tuhaf soru karşısında kaşlarını kaldırıyordu ki Santo uyarırcasına "Gia" diye homurdandı.

Adam neşeyle, "İşte geldik," dedi ve Carolyn ana binanın önüne yaklaştıklarını görmek için etrafına bakındı.

Adam minibüsü durdururken "Teşekkür ederim Adam," dedi. Grup dağılmaya başlarken Adam, "Sorun değil," dedi. "Sen Bir dahaki sefere gezintiye çıkalım. Yürümek için uzun bir yol ve engebeli. Size yardımcı olmaktan mutluluk duyarız."

Carolyn gülümseyerek "Teşekkür ederim," diye tekrarladı ve kapısını açtı. Dışarı çıkmak için koltuğa döndü, ancak ayakkabısını yere koyamadan topuğundan kayıp yana doğru kayınca ayakkabısının kırıldığını fark etti. Carolyn bileğini burkmamak ya da tökezlememek için hemen kapıya tutundu ve sonra aniden belinden yakalanıp minibüsten uzaklaştırılınca şaşkınlıkla nefesini tuttu.

Kendisini tutan kollara tutunarak boş gözlerle kendisini taşıyan genç adama baktı; uzun, koyu kumral saçları, yontulmuş yüz hatları ve sonra da içinde daha açık bir rengin lekeleri olan geniş, koyu siyah gözleri fark etti. Gözler Julius Notte'ninkilere çok benziyor, diye düşündü.

Dalğın bir şekilde, bu adamınki daha büyük ve badem şeklinde olmasına rağmen
yoktu.

"Ayakkabısını tut," diye homurdandı adam, gözlerini onunkilerden ayırmadan ve ancak onun sesini duyduğunda Christian'ı yönetenin Ca olduğunu anladı.

Adamın yoğun bakışları altında kızaran Carolyn, kısa siyah saçlı bir adamın eğilip ayakkabısını indirdiğini, sonra da Christian'ın onu yere bıraktığını görmek için tam zamanında omzunun üzerinden baktı.

Yine de onu kaldırdığı gibi yere bırakmadı; Christian onu ağığı indirdi, bunu yaparken onu kendine yakın tuttu, böylece vücutları uzun, yavaş bir okşayışla birbirine sürtündü ve kızarmasına, nefessiz kalmasına ve tamamen Çatışmasına neden oldu. Ayakları yere değdiğinde, çıplak ayaklarındaki soğuk bir sarsıntıya neden oldu ve onu çekerek kurtardı, sonra da önüne koyduğu banka küçük bir sarsıntıyla oturdu.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı Carolyn, onun dışında her yere bakıyordu. Bakışları diğer grup üyelerinin üzerinde kayarak birbirlerine olan benzerliklerini ve farklılıklarını fark etti. Zanipolo'nun da Christian gibi uzun saçları vardı ama onunki atkuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı; Ra faele'ninki gibi siyahtı ama daha kısaydı. Santo'nun saçlarının uzamasına izin verse bizim gibi siyah olacağından şüpheleniyordu; en azından kaşları siyahtı, bir elini kel kafasının üzerinde gezdirirken parmaklarının her birindeki kalın metal halkalara dikkat etti. Yüzükler gerçek bir mücevherden çok gümüşten yapılmış modern bir tür muştaya benziyordu. Sonra bakışları Giacinta'ya kaydı, güzel, minyon bir sarışındı ve

Grupta saf siyah giymeyen tek kişi oydu. Onun kıyafeti bir kısa kırmızı etek ve üzerinde beyaz bir bluz olan beyaz atlet.

Ra faele yaklağırken ayakkabısını onun elinde gören Carolyn zoraki bir gülümsemeyle elini uzattı ama Christian incelemek için aldı.

"Bozulmuş," dedi kaşlarını çatarak.

"Evet." Carolyn risk alarak ona doğru baktı ve yüzünün bir kez daha kızardığını hissetti. Dudağını ısırarak gözlerini kaçırdı ve bir an için yeni ayakkabılar almak için bir sonraki mekiğe binmeyi düşündü. Ama zaten geç **kalmıştı**, üstelik o kadar telaşlı ve utanç içindeydi ki, o anda istediği **tek** şey sandaletini tutan adamdan uzaklaşmaktı.

Carolyn geriye tek bir seçenek kaldığına karar verdi ve ayakkabılı ayağını kaldırarak sağlam sandaleti hızla çıkardı. Sonra ayağa kalktı, Christian'ın parmaklarından kırık sandaleti kaptı, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı ve grubun her üyesinin onu izlediğinin farkında olarak çıplak ayaklarla ana binaya doğru hızla uzaklaştı. Gözlerinin sırtını yaktığını hissedebiliyordu. Muhtemelen yalınayak **koşturduğu** için onun deli bir kadın olduğunu düşündüler ama o umursamadı. O-

"Carolyn?"

Carolyn durup etrafına bakınca Marguerite ve Julius'un lobiden geçerek kendisine doğru geldiklerini gördü.

"Gelebilmene çok sevindim. Endişelenmeye başlamıştım," dedi Marguerite ve onu kucaklayarak selamladı. Daha sonra onu binanın önüne doğru çevirerek, "Biz de tam kontrol edecektik.

Gia ve çocuklar sağdan aşağıya inmeyi başardılar."

"Gelmişler. Onlarla birlikte aşağıya indim," dedi Carolyn, **hamlesine** direnerek.

"Oh." Gülümsedi. "O zaman biz de gelelim, seni onlarla tanıştırayım."

"Oh, hayır, ben-" Carolyn yüzünü buruşturdu ve ayakkabılarını kaldırdı. "Kayışım koptu ve onları giyemiyorum ve gidip oturmayı tercih ederim. Ayrıca bana kendilerini tanıttılar," diye geveleyerek ekledi ve geri çekilmeye başladı. "Ben gidip oturacağım. Siz ikiniz-" Durakladı ve kafasından garip bir ru fling hissi geçerken başını salladı. Sonra gülümsemeye zorladı. "Gidip bize bir masa ayarlayayım."

Marguerite birdenbire gülümseyerek, "**Üzülm**," dedi. "Birlikte aÇağı ineceğiz. Christian ve diğerleriyle molalarında konuşabiliriz. Hatta belki de onlar başlamadan önce."

"Doğru," diye mırıldandı Carolyn, **birdenbire** Marguerite ve Julius'la kalırsa muhtemelen onlarla tekrar görüşmek zorunda kalacağını farkına vardı. Bu fikir onu gülünç derecede rahatsız etti ve kendini kaşlarını çatarken ve gitmek için bir neden bulmaya çalışırken buldu. Neredeyse açık hava banna varmışlardı ki birden mükemmel bir bahane taşıdığını fark etti.

"Biliyor musun," dedi, durdu. "Sanırım vila'ya geri dönüp kırık ayakkabılarımı değiştirsem iyi olacak."

."

"Küstahlaşma Caro. Sen zaten buradasın," dedi Marguerite

nazik bir gülümsemeyle. "Her şey yoluna girecek."

Carolyn, Christian'la tekrar karGılaGma ihtimalinden kaçmak için duyduğu heves kaybolup, üzerine yatıGtırıcı bir sakinlik çökerken sessizce ona baktı. Sonra gülümseyip baGını salladı ve Marguerite'in kendisini açık hava barına götürmesini rica etti. Christian ayakkabısı kırıldığında ona yardım etmiGti. **Pireyi** deve yapıyordu. Her Gey yoluna girecekti.

Ra faele ciddiyle, "O senin hayat arkadaşın," dedi.

Anne babası ve Carolyn kalabalık tarafından alçaltılırken Christian gözlerini lobiden ayırdı. Dönüp sessizce kendisine bakan gruba, kuzenlerine ve grup arkadaşlarına baktı. Birbirlerini hayatları boyunca tanı mıGlardı ama sadece son on yıldır birlikte çalıyorlardı.

"Biz mi?" diye sordu. "Ne düşünüyordu ki?"

Zanipolo eğlenerek, "Başta seni iri bir dişi sandı," dedi.

Christian kuru bir sesle, "Evet, biliyorum," dedi. "Gia bunu kulağıma kıkırdarak söyledi. Bu yüzden onu okumaya çalıGtım."

Ra faele yatıştırıcı bir sesle, "Minibüs karanlıktı ve bizim gibi görme yetisine sahip değildi," dedi. "**Tek** fark edebildiği uzun saçları ve iri gövdesiydi."

"Yüzünü görünce çok yakışıklı olduğunu düşündü," dedi Giacinta, sanki güvenceye ihtiyacı varmış gibi kolunu okşayarak.

Sonra dudağını ısırdı ve ekledi, "Bu da onu biraz dehşete düşürdü."

Christian kaşlarını çatı. "Neden?"

Gia sanki bu çok açkımış gibi kaşlarını kaldırdı. "Kırk iki yaşında."

Christian'ın gözleri büyüdü. Carolyn'i otuzlu yaşlarının ortalarına ya da sonlarına yerleştirebilirdi. Yine de Giacinta'nın ne demek istediğini anlamamıştı. "Yani? Kırk iki yaşında mı?"

"Yirmi beş ya da yirmi altı yaşlarında görünüyorsun," diye nazıkçe işaret etti.

Christian kuru bir sesle, "Çok uzun zamandır bu kadar genç olmamıştım," dedi.

"Ama o kadar genç *görünüyorsun*," dedi Gia ve adam ona boş boş bakınca ekledi: "O bir ölümlü. Senin onun çocuğu olacak kadar genç olduğunu düşünüyor ve bu kadar genç olduğunu düşündüğü birine karşı cinsel duygular beslediği için üzülüyor."

"şimdiden bana karşı cinsel duygular mı besliyordu?" diye sordu sırtarak.

Gia bıkkınlık içinde ellerini havaya kaldırdı. "*Uomini! Idiota, non essere cosi stupido!*"

Christian patlayan "Erkekler! Seni aptal, bu kadar aptal olma!" diye bağırdı ve sonra boğazını temizledi. "Anladığım kadarıyla bu bir sorun mu?"

"*Si cugino, è un problema*," dedi Gia kuru bir sesle. "Kendinden genç bir erkekle birlikte olmaktan rahatsızlık duyacak bir kadın değil. şimdi bu rahatsız edici duygulardan kaçınmak için sizden uzak **duracaktır**."

Christian kaşlarını çattı. Bu onun daha önce düşündüğü bir sorun değildi.

annesinin ona bir hayat arkadaşı bulmuş olabileceği ihtimalini düşünmüştü.

"Merak etme, sana yardım **edeceğiz**. Eminim Marguerite Teyze de yardım **edecektir**," diye gürlledi Ra faele ve sonra omzuna bir şaplak atarak onu binaya doğru itti. "Şimdi gidip ekipmanlarımızı bulalım ve hazırlanalım. Be **lina**'yı götürdüğünde, Genie'nin biz gelene kadar aletlerimizi ofisinde tuttuğunu söyledi, değil mi?"

"*Evet*, davul ve klavye hariç. Onları sahneye kurmuştu." Bu sözler dalgınlıkla söylenmişti. Christian'ın akli Carolyn sorunundaydı ve annesiyle kuzenlerinin ona kur yapmasına yardım edeceklerine dair rahatsız edici bir güvence vardı. Lanet olsun, diye düşündü dehşetle, bu senaryoyu hayal ederken.

Marguerite sempatik bir gülümsemeyle, "Umarım arkadaşınız Bethany yakında kendini daha iyi hisseder," dedi.

"Ben de öyle," diye güvence verdi Carolyn. Alt güvertenin kenarındaki masalardan birine oturmuşlardı, kumsal Carolyn'in ayağını hafifçe kaydırması halinde dokunabileceği kadar yakındı, Carolyn bunu daha önce birkaç kez yapmıştı, çıplak ayak parmaklarını serin kuma sokuyor ve parmaklarının arasında kaymasını sağlıyordu. "Ve eminim **yapacaktır**."

Marguerite başını salladı. "Bu gece size eşlik etmek için buradayız, yani iyileşmek için daha iyi bir zaman seçemezdi."

Carolyn gülümsedi ama başını salladı. "**Kurnazlık** etme. Siz ikiniz balayındasınız. Benim etrafta dolanmama ihtiyacınız yok. Ayrıca, Genie yanımda. O gelir gelmez başka bir masaya geçeceğiz, böylece ikiniz yalnız kalabileceksiniz."

"Cara," dedi Marguerite eğlenerek. "Burada olman hoşumuza gidiyor, canım."

Carolyn alaycı bir tavırla gülümsedi, kadından muhtemelen yirmi yaş büyük olmasına rağmen Marguerite'in kendisini her zaman bir çocuk gibi hissettirmeyi başarmasını garip buluyordu. Bunun oldukça tuhaf **olduğunu** düşündü. Bakışları Julius'a kaydı, onu süzerken yüzündeki ciddi ifadeyi fark etti ve Carolyn kendini onun mu yoksa Christian'ın mı daha büyük olduğunu merak ederken buldu. Kardeşler aşağı yukarı aynı yaşta gibi görünüyorlardı ama içgüdüleri ona Julius'un muhtemelen daha büyük olduğunu söylüyordu, yine de gözlerle ilgili bir şey olması dışında nedenini kesin olarak söyleyemiyordu.

"İşte geldiler," dedi Marguerite mutlulukla ve Carolyn bakışlarını davul ve klavyenin kurulduğu sahneye çevirdi. Genie şimdi grup üyelerini alçak sahneye yönlendiriyor ve yerlerine geçerken onları tanıtmak için mikrofonu eline alıyordu. Santo davulların arkasına yerleşti, Ra faele klavyelerin arkasına geçti ve eşyaları kontrol etmeye başladı, Zanipolo ve Giacinta gitarları taşıyordu ve Christian'ın elinde bir . . .

"Keman mı?" Carolyn şaşkınlıkla sordu.

"Evet!" Marguerite gülümsedi. "Zeki değil mi?"

"Ee ..." Carolyn boş boş baktı. Adamlar siyah tişört giymişlerdi.

gömlekler ve siyah kot ya da deri pantolonlar, Gia'yı öne çıkarıyor kırmızı ve beyazlar içinde. Saç stilleri de rock punk tarzındaydı. Gia'nın saçları artık başının etrafında dağınık ve kabarıktı, Ra faele'nin saçları ise kirpi gibi parlak sivri uçlar halinde dikiliyordu. Sonra Santo'nun kel kafası, Zanipolo ve Christian'ın uzun saçları vardı ama Zanipolo saçlarını atkuyruğundan çıkarmış, Christian ise arkaya doğru atkuyruğu yapmıştı. **Hepsi** birden bir rock grubuna benziyordu... keman hariç.

"Christian klasik keman eğitimi aldı ama o hard rock'ı tercih ediyor," dedi Marguerite, sesi yeni bir baldızdan çok gururlu bir anne gibi çıkıyordu.

"Hard rock keman," diye mırıldandı Carolyn, biraz şaşkınlıkla. Böyle bir şeyi daha önce hiç duymamıştı. Modern müziği severdi; pop, hip-hop, alternatif ve biraz hard rock, ama kemanla yapılan hard rock'ı hiç duymamıştı. Bu ilginç olmalı, diye düşündü kuşkuyla.

"Onları duyana **kadar** bekle." Marguerite sırttı.

Genie onları tanıtmayı bitirip masalarına gitmek üzere sahneden inerken Carolyn zorla gülümseyip başını salladı.

Genie, Carolyn'in yanındaki sandalyeye otururken, "Aman Tanrım, çok seksiler Marguerite," diye bağırdı. "Muhteşem olduklarından bahsetmemiştin."

Marguerite gülerek, "Sana videoyu gösterdim," dedi.

Genie ona, "Çok küçüktü ve onlara hak ettikleri değeri **veremedim**," diye güvence verdikten sonra tekrar sahneye baktı. İçini çekerek, "Keşke yirmi yaş daha genç olsaydım," diye mırıldandı. Sanırım hiçbir

yaşlı bir kadınla kaçamak yapmakla ilgilenir mi?"

Marguerite kıkırdadı. "Christian yağı kadınlardan hoşlanıyor. Ama genellikle sarışınları tercih eder."

Genie iç çekerek, "O zaman ben dışarıda kalıyorum," dedi ve Carolyn'e dirsek attı. "Ama bu senin bir şansın olabileceği anlamına geliyor."

Carolyn az önce ağzına aldığı şarabı neredeyse tükürüyordu. Hızla yutup boğulmamayı başardıktan sonra Marguerite'e baktı ve kadının ona cesaret verici bir şekilde gülümsediğini gördü. Carolyn utançtan yüzüne kan hücum ettiğini hissedebiliyordu. Başını salladı ve Gia ortadaki mikrofona doğru adım atarken hızla sahneye döndü.

Genç kadın odadaki herkesin dikkatini çekerek bir dakika boyunca orada durdu ve sonra ağzını açarak sessizliği delen yüksek ve saf bir nota çıkardı. Eli, elinde tuttuğu elektro gitarın tellerine çarptı ve grup aniden **canlandı**, bir hareket ve ses. Santo'nun vücudu titreşiyor, davulunu ölümüne çalmaya çalışıyor gibi görünüyordu. Zanipolo elektro gitarını bir aşık ile hafif makineli tüfek arasında bir şey gibi kullanıyordu. Ra faele klavyesine vuruyor, başını müziğe göre sallıyordu. Gia dönüşümlü olarak kendi elektro gitarıyla uzun ri flerle sevişiyor ve mikrofona Carolyn'in daha önce hiç karşılaşmadığı bir netlikte şarkı söylüyordu ve Christian ...

Carolyn bakakaldı, siyah tişörtünün altından kollarındaki ve göğsündeki kasların dalgalanışını izledi.

kemanının tellerinde kıvılcımların uçtuğunu görmeyi bekliyordu. duman yükseliyordu. Gözleri kapalıydı, yüzü müzikle birlikte hareket ediyordu. Şarkı üstüne şarkı çalarken bakışlarını ondan ayıramıyor gibiydi ... ve sonra gözleri aniden açıldı ve onunkilerle buluştu. Carolyn sanki biri kalbine adrenalin iğnesi vurmuş gibi hissetti. Adamın gözleri açıldığında kalbinin bir an durduğundan emindi ama adam bakışlarını yakalayıp bırakmayınca kalbi yeniden çarpmaya başladı ve onu nefessiz bırakan ve neredeyse başını döndüren korkutucu bir hızla ilerlemeye başladı.

Müzik başladığı gibi aniden sona erdi. En azından ona öyle gelmişti. Grup aniden enstrümanlarını bir kenara bırakıp sahneden **çekilmeye** başladığında, herhalde bir buçuk saat olmamıştır, diye düşündü belli belirsiz.

Genie mikrofondan "Mola zamanı," diye anons edince Carolyn gözlerini kırıştırdı. Kadının masayı terk ettiğinin farkında bile değildi.

"Harikaydılar, değil mi?" Genie sordu. "On beş dakika içinde dönecekler. Sabırsızlanıyorum. Ya sen?"

Bar alkışlar ve tezahüratlarla inledi ama Carolyn'ın gözleri, grubu masalarına doğru götüren Christian'inkilere kilitlenmişti. Kemanını bırakırken başını bile çevirmemişti ve bakışlarının yoğunluğu Carolyn'ın kendisini bir kaplan tarafından takip edilen bir bakıġ gibi hissetmesine neden oldu. Sağduyusundan geriye kalanlar saçmaladığına işaret ediyordu ama içgüdüleri kaçması için çıġlık atıyordu. Ne yaptığını tam olarak anlayamadan Carolyn ayaġa kalktı ve

Christian'ın bakışlarından kurtuldu, kadınlar tuvaletiyle ilgili bir şeyler mırıldandı

ve o yöne doğru koşar adımlarla kaçtı.

Christian Carolyn'ın kaçığını izlerken Gia, "Senden uzak duracağımı söylemişim," dedi. Gçğüdöleri onu kovalamasını, avını yakalamıg bir panter gibi onu yere sermesini söylüyordu. Sorun, onu yakaladıktan sonra ne yapacağıydı. Ne yapmak istediğini biliyordu ama bu halka açık bir yerde hiç de uygun olmayan bir davranıştı.

Christian bu son düğünce aklına gelince başını salladı. Gç çekerek onu zaten istediğini fark etti. Minibüste onu okuyamadığını fark ettiği an, hemen meraklanmıgı. Ve onu minibüsten çıkarmak için dokunduğunda garip bir ürperti ve karıncalanma hissetmiş, bu ürperti onu bankın üzerine taşırken daha da artmıştı. Onu yere bırakırken vücudunun kasıtlı olarak kendi vücudu boyunca kaymasına izin vermeye iten şey buydu ve bu da bu hisleri daha da artırmıştı. Ama sahnedeayken onun kendisini izlediğini hissettiğinde ve gözlerini açtığında... yüzünde uçuşan duygularla büyülenmişti. Huşu, takdir, yalnızlık ve ham ihtiyacı fark etmişti ve bu da kendisinde benzer tepkilere yol açmıştı. Set sona erdiğinde aklındaki tek şey masaya gidip ona sahip çıkmaktı.

Christian bunu nasıl yapacağını açıklığa kavuğturamamıgı. Aslında, o anda sağlıklı düğünemiyordu, performansından sonra kanı yükselmişti ve kadının kaçmasının iyi bir Gey olabileceğinden Güheleniyordu.

Masaya vardıklarında Gia, "Gidip onu alıp getireyim," dedi.

Marguerite hemen, "Hayır, o sahneye dönene kadar dönmemesi daha iyi," dedi ve Christian ona Çağkıklıkla bakınca özür dileyerek **gölümsedi**. "Tutkuların Çu anda çok sıcak. Eğer çalarken düğündüğün gibi onu tağırsan, onu korkutursun. Bu yüzden gitmesine engel olmadım."

Christian hemen, "Ben öyle düğünmüyordum," dedi.

Marguerite nazıkçe, "Sevgilim, bu düşündüğün en G-rated şeydi," dedi.

Kuzenleri kıkırdayınca Christian'ın yüzü kızardı ama bunu inkâr edemedi. Aslında böyle bir Çey yapmayı düğünmüyordu ama aklından bu ve çok daha fazlası geçiyordu. Yüzünü buruğturarak masadaki sandalyeye çöktü.

Marguerite onun elini okşadı, sonra Gia'ya bakarak, "Gidip onunla konuşabilirsin. Onu sakınleştire ve sen sahneye **döndüğünde** masaya döndüğünden emin ol. Bence ondan hoşlanacaksın, Gia."

"Tamam," dedi Gia dönmeye başladı ama Santo kolunu yakalayınca durakladı.

"Suya ihtiyacınız var," dedi, yakındaki bir garsonu fark etti ve kısa bir süre ona odaklandı.

Gia kaşlarını çatarak, "Ben su içmem," dedi.

"Ama burada sizin içtiğinizden yok ve hiçbirimizin onu almak için vila'ya geri dönecek zamanı yok. Su şimdilik gösteriden kaynaklanan **dehidasyon**unüstesinden gelecektir."

Gia sabırsızca gıdıkladı, ama garson aniden ortaya çıkınca
Elinde buğusu damlayan birkaç şişe soğuk **suyla**, bir tanesini kabul etti
ve kadınlar tuvaletine doğru ilerledi.

"Yani . . ." Christian, Santo'nun uzattığı şişeyi aldı. "Yanına
gidemezsem ona nasıl kur yapabilirim?"

"Bence yapmamalısınız... en azından bu gece için. Bence önce
onun üzerinde çalışmamıza izin vermelisin," dedi Marguerite **düşünceli**
bir ifadeyle.

Christian bu öneriye sinirlendi. "Anne, beni babamla karıştırma. Onun
aksine ben bir kadına nasıl kur yapılacağını bilirim."

"Affedersiniz, bir kadına nasıl kur yapılacağını bilirim." Julius kolunu
Marguerite'e doladı ve onu kendine çekerek, "İşte kanıtı," diye ekledi.

Christian başını salladı. "Sence hangi kur yapma tekniği bunu yaptı? O
otelde ona ve Tiny'ye saldırdığında mı? Yoksa onu omzuna atıp, kadını
mağaraya sürükleyen bir mağara adamı gibi York'taki konağa geri
götürdüğünde mi?"

"Ne? Bunu o mu yaptı?" Julius'un gözleri kısılırken Ra faele
şaşkınlıkla sordu.

"Sadece Caro'ya karGı yanlıG bir teknik kullanmamak için
soruyorum," dedi Christian, babasının bakıGlarını tutarak ve Ra faele'yi
Çimdilik görmezden gelerek. Dudakları seğirerek ekledi, "Belki bana
onunla nasıl konuşacağımı öğretebilirsin. Kafamın içinde pratik mi
yapmalıyım?"

Zanipolo, "Ah dostum, burada bir şey kaçınıyorum," diye mırıldandı.

Julius birden rahatladı. "Devam et ve gül evlat. Ama şu anda sıcak
koltukta oturan sensin." İfadesi ciddileşerek ekledi, "Ve Carolyn

ölümsüz değil, bir ölümsüzün hayat arkadaşı anlayışına sahip. O bir
Ayrıca incinmiştir ve şu anda erkeklerle ilişkiye girmeye karşı doğal bir
direnci vardır, sizin kadar genç olduğunu düşündüğü birine ilgi duyma
fikirinden bile dehşete düşmesinden bahsetmiyorum bile. **Zor** bir kadın
olacak. Annenizin yardımını kabul edin."

Christian kağlarını çattı ama annesine baktı. "Ne öneriyorsun?"

Marguerite rahatlamıştı, ama başlangıçta onu gerginleştiren şeyin oğlu
ile kocası arasındaki kısa sözlü alışveriş olduğundan şüpheleniyordu.
Şimdi, "Bence Gia'nın onunla konuşmasının nasıl gittiğini görmeliyiz.
Sonra Genie yardım edebilir."

"Cin mi? Eğlence koordinatörü mü?" diye sordu şaşkınlıkla.

Marguerite başıyla onayladı. "Onlar arkadaş ve Genie, Carolyn için bir
tatil aşkı fikrine açık görünüyor. Diğer arkadaş Bethany de öyle."

"Tatil romantizmiyle ilgilenmiyorum," diye homurdandı Christian.

Marguerite sabırla, "Evet canım, biliyorum," dedi. "Ama bu da bir
başlangıç.

Bu noktaya gelebilmek için çalışmanız gerekiyor."

Sabırsızca ayaklarını kaydırды ama onun haklı olduğunu biliyordu.

"Peki, Genie nasıl yardımcı olabilir?"

Marguerite, "Doğru dürtüklemelerle onu ikna edebileceğinden
eminim," diye güvence verdi. "Ama bu arada, yarına kadar Caro'yla bir
daha konuşmadan gerektiğini düşünüyorum."

"Yarın mı?" Christian aniden doğruldu. Tanrım, onu istiyordu.

Şimdi. Yarına **kadar** beklemek-

"Beş yüz yıl bekledin. Bir gün seni **öldürmez**," dedi Marguerite, onun elini yatıştırıcı bir şekilde okşayarak. "Ayrıca, yarın da olmayacak."

Adam şaşkınlığını belli etmediğinde, kadın gülümsedi. "Paylaşılan rüyalar."

"Oh, adamım." Zanipolo Christian'ın koluna yumruk attı. "Paylaşılan rüyaların ateşli olması gerekir."

"Umarım Gia ile konuşmak, Genie'nin cesaretlendirmesi ve paylaşılan hayaller sayesinde yaş **farkını** göz ardı etmeye daha istekli olabilir."

Christian bunun o kadar kolay olmayacağından Güpheleniyordu ama sadece, "Ortak rüyalar görecektir kadar yakın mı?" diye sordu.

"Sizinkinin altındaki villada kalıyor," diye sırttı Marguerite. "Biz ayarladık."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Bize teşekkür etme. Onu henüz senin için kazanmadık," dedi Marguerite ve ardından uyardı: "Ve ne yaparsak yapalım, sonunda kaçacağından şüpheleniyorum."

Christian **duraklayınca** omuz silktili. "Kardeşlerinin hepsinin hayat arkadaşları bir şekilde kaçtı," dedi sessizce. "Bu bir ölümlü için korkutucu bir ihtimal. Sadece varlığımızı kabul etmek zorunda değiller, aynı zamanda bir ölümsüzle tanışmadan önce bilmedikleri bir şey olan nanolara da güvenmek zorundalar."

Cin aniden masada belirince Christian başını kaldırıp baktı,

genişçe gülümseyerek.

"Oh, siz harikasınız. Konuştuğum herkes sizi seviyor," diye mutlulukla açıkladı ve ardından "Gia nerede?" diye sordu.

"Bayanlar tuvaletinde. Eminim hemen dönecektir," diye cevap verdi Marguerite. "Christian da Carolyn'i soruyordu ama ben onu sizin kadar tanımıyorum. Belki siz onun sorularını yanıtlayabilirsiniz?"

Genie'nin kaşları kalkarken bakışları ona kaydı. "Elbette. Ne öğrenmek istiyordun?"

Annesinin işaretini alan Christian gülümseyerek, "Her şey," dedi.

Yazar Hakkında

LYNSAY SANDS, Argeneau/Rogue Hunter vampir serisinin yanı sıra çok sayıda tarihi eser ve antolojinin ulusal en iyi yazarıdır. İlkokuldan beri yazıyor ve bunu bir kariyer haline getirebildiği için kendini inanılmaz derecede şanslı görüyor. Umudu, okuyucuların hikayeleri aracılığıyla günlük streslerinden uzaklaşabilmeleri ve ara sıra kontrol edilemeyen kahkaha nöbetleri olursa, bu sadece büyük bir bonus.

Resmi web sitesini www.lynsaysands.net adresinde ziyaret edin

Size özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin

Harperco lins'in favori yazarları.

Lynsay Sands tarafından

Koca Avı Mirasçı

Kontes

*Cehennem Aslanı ve İskoçyalı
İskoçyalı Gelini Evcilleştirmek*

Yaylaların Şeytanı

Brat Aşkın

Gözü Kördür

Mükemmel Eş

Kovalamaca

Ne İstiyor

Gönülsüz Reformcu

Bliss

Bayan

Korsan

Her Zaman

Tatlı İntikam

Anahtar

Tapu

DIŞLERİNİZİ NEFİS VAMPIR
ROMANTİZMİNE BATIRIN
USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

LYNSAY

3 AND 3

BORN TO BITE

978 -0-06-14 74 32 -3

Efsaneye göre Armond Argeneou yatak odasında bir katildir. Ancak üç karısı da talihsiz sonlarla karşılaşınca, bu seksi ölümsüzün aşık mı yoksa katil mi olduğunu bulmak Eshe d'Aureus'a düşer. Bir infazcı olarak, onun görevi

rogue vampires l i-stice, söz konusu rogue mokes olsa bile kanı kıpkırmızı oldu.

Hvnu r.Y Frúr. Y\?U

978-0-06-189457-2

Argeneou klanının en yaşlılarından biri olan Cole Volens, bir hayat arkadaşı bulmaktan vazgeçmiştir. Ancak arkadaşları ve ailesi öyle düşünmüyor. Aslında, sonunda onun mükemmel eşini bulduklarına inanmaktadırlar. Ancak onları bir araya getirmek için

küçük beyaz bir yalan

THE IIE L U L ° TANT V A M P I P E

978-0-06-189459-6

Haydut avcısı Drino Argenis'in hayatında çok şey oldu. Ama genç bir vampirin koruması/bobysifter'ı olmak yeni bir şey. Yine de bir teşvik var: diğer vumpsifter, Harper Stoyon, Drino'nun hayat arkadaşı olabilir.

JuâC WWW.AuthOrTMCggr.cOm fOr gYclugâVg
En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında bilgi.

S5 0312

NEW YORK TIMES ÇOKSATAN YAZARINDAN NEFİS BİR
VAMPİR ROMANTİZMİ DAHA

LYNSAY SANDS

THIO80IHUNTIR

Bir Ay Willan is a workaholic la er. Yakın zamanda
ayrılık o kazandı woylem romantizmi için kalın
Mümkün. Sonra karşı konulmaz yeni komşusu Garrett Morlimer
ile tanışır. Bu onun imoginofion'u mu, yoksa onun gizemli
gözleri boynuna kilitlenmiş

TBi | 890RTAL8UNTIR

Dr. Donielle McGill, bir kadın tarafından öldürülen bir adama güvenip
Sadece hayatı değil, hayatı çok fazla soru var.

limanı olduğunu söylediği gizli bir örgüt mü ve yaraları neden durmadan kanıyor? Ama kız kardeşi bazı tehlikeli adamların elindeyken, başka seçeneği yoktur. ona güvenmek için.

TNİRİNİGADİHUNTİR

Eski bir haydut vampir avcısı olan Nicholas Argeneou, kana susamış bir emicinin bir kadını dehşete düşürdüğünü gördüğünde, onu kurtarmak için ikinci kez harekete geçer. Ama onu kurtarmak için sıkıntıları için kilitlendi.

HarperCollin5 ile ilgili özel bilgiler için n'we'.A
uthorTracker.com adresini ziyaret edin.

ilsble u'herever honks src satıldı veya sipariş için 1-IU-331-1761'i arayın.

LYS2 1009

YAYLA ROMANTİZMİ
NEW YORK TIMES ÇOK SATAN YAZAR

LYNSAY SANDS

Devil of the Highlands

978-0-06- 134477-0

Laird cif Donnachaidh Cullen, klanın geleceğini garanti altına almak için oğullarını doğuracak bir eş bulmalıdır. E velinde

Şöhretine rağmen onunla evlenmeyi kabul eder, çünkü Yaylaların Şeytanı içinde daha önce hiç bilmediği bir ateş uyandırmaktadır.

Taming the Highland Bride

978-0-06- 134478-7

Alexander d'Aumesbery, güzel ve küstah Merry Stewart'ı, onun çapkın klanının üyelerine hiç benzemeyen, terbiyeli bir beyefendi olduğuna ikna etmek için çırpınmaktadır. Ama tüm bunların altında onunki kadar yoğun ve kontrol edilemez bir kalp atmaktadır.

Hr/iloii ve Hiqfifan'fr

978-0-06-134479-4

Alev saçlı Leydi Averill Mortagne, Highland savaşçısı Kade Stewart'ın yanında beklenmedik bir tehlikeye göğüs gerdiğinde, kalbinin de en az onun kadar ateşli olduğunu kanıtlar.

saçları gibi. Ve kavurucu tutkularına boyun eğmenin gerçekten cennet olacağını fark eder.

Özel bilgiler için www.AuthorTrscler.com adresini ziyaret edin
En sevdiğiniz HarperCollins yazarları hakkında bilgi.

valiabic wfii v-<' i "n-i" arc s<-id veya le ec cell l 800-3i l -3761 to o ' i.

LYS3 0310

Sink
Electable Vampirs éo
New York? *inw* sestselli

Kore
mance From
na Author

LYNSAY

978-0-06-0TT375-5

Lissianna yüzyıllardır **sadece** hızlı bir atıştırma **değil**, Bay **Doğru'nun** özlemini çekmektedir ve **yatağında** bulduğu bu seksi adam **bir** aday gibi **görünmektedir**. Ama daha önemli bir sorun daha var: Kan görünce bayılma eğilimi... Bir vampir için özellikle can sıkıcı bir tuhaflık.

071141-06-11774117-fi

V incc nt A rge nc au, PI I ac k ie Morrissey'nin şimdiye kadar tanıştığı en seksi erkek olabilir, yaşayan ya da ölü. ama o bir katilin bu vampiri toza dönüştürmesini engellemek için dışarıda. onunla yatağa atlamak için değil.

ë äë ir S°ü Ëflä

978-(1-06-1177412-7

Lucian Argeneau, haydut vampirlerin avcısı. İki bin yılı aşkın süredir hayatta ve artık onu heyecanlandıracak çok az şey var. Sonra Leigh hayatına girer. Birdenbire kendini büyük yatağındaki siyah saten çarşafların üzerinde şımarık esmerin hayalini kurarken bulur.

En sevdiğiniz HarperCollins .yazarları hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

USA TODAY EN ÇOK SATANLAR

LYNSAY SANDS

"Lynsay Sands "e aşık olmaktan kendinizi alamazsınız"

C'fıw z " dWJ

578-006M96S04-9

978-O-OG- I 56909-4

978-0-0A¥OİS6S-S

978-O-OG-90İ965-O

978-0-06-201977-6

What She Wants

978-0-06-009098-4

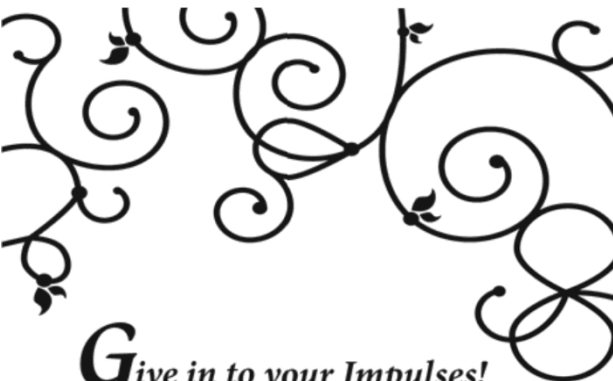
The Deed

978-0-06-201970-7

Visit www.AuthorTracker.com for exclusive information on your favorite HarperCollins authors.

available wherever books are sold or please call 1-800-331-3761 to order.

YS4 0511

Give in to your Impulses!

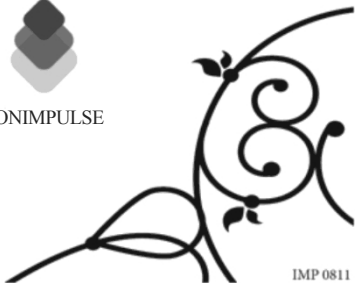
Bu unutulmaz hikayeleri satın almak sadece bir saniyenizi alacak ve size saatlerce okuma keyfi yaşatacak!

www.AvonImpulse.com adresine gidin ve ne yaptığımızı görün
sunmak zorunda.

E-kitapların satıldığı her yerde mevcuttur.

AVONIMPULSE

IMP 0811

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Vampir Ayının Altında'dan alıntıdır telif hakkı© 2012 Lynsay Sands'e aittir

KOCA AVI. Telif hakkı© 2012 Lynsay Sands tarafından. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-books'un açık yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz ya da elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

EPub Baskı MART 2012 ISBN: 9780062096586

Basılı Baskı ISBN: 9780061963100

BİRİNCİ BASKI

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Yayınıcı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.

Level 13, 201 Elizabeth Street

Sydney, NSW 2000, Avustralya

<http://www.harpercollins.com.au/ebooks>

Kanada

HarperCollins Kanada

2 Bloor Street East - 20th Floor

Toronto, ON, M4W, 1A8, Kanada

<http://www.harpercollins.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited

P.O. Kutusu 1

Auckland, Yeni Zelanda

<http://www.harperco.lins.co.nz>

Birleşik Krallık HarperCo
lins Publishers Ltd. 77-85
Fulham Palace Road Londra,
W6 8JB, Birleşik Krallık
<http://www.harperco.lins.co.uk>

Birleşik Devletler
Harper Co lins Publishers Inc.
10 East 53rd Street
New York, NY 10022
<http://www.harperco.lins.com>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

